

TIISTAI 23. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Suulliset kysymykset (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

4. Terrorismin torjunta – Henkilötietojen suoja (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– jäsen Lefrançois'n kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi terrorismin torjumisesta tehdyn puitepäätöksen 2002/475/YOS muuttamisesta (KOM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)) (A6-0323/2008) ja

– jäsen Rouren kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (uudelleen kuuleminen) (16069/2007 – C6-0010/2008 – 2005/0202(CNS)) (A6-0322/2008).

Roselyne Lefrançois, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan aivan ensimmäiseksi kiittää kaikkia niitä, jotka ovat työskennelleet tämän asian parissa kanssani, sillä yhteistyömme on ollut todella erinomaista koko prosessin ajan. Asiakirja, josta äänestämme tänään, on erityisen arkaluontoinen, sillä terrorismin torjumisesta puhuminen merkitsee uhkaa unionin kansalaisten oikeuksille, aiheutui tämä uhka sitten terroristien toimista tai terrorismin torjuntaan käytettyjen toimenpiteiden vapauksia rajoittavasta vaikutuksesta.

Viime vuosina jotkin hallitukset ovat voineet liioitella terrorismin uhkaa voidakseen oikeuttaa kotimaisten tai kansainvälisten turvallisuuspolitiikkojensa käyttöön ottamisen. Liioittelusta huolimatta uhka on todellinen, ja Euroopan unionin on tehtävä osansa ehkäistäkseen ja torjuakseen terrorismia mahdollisimman määrätietoisesti. Unionin 500 miljoonan asukkaan turvallisuus sekä unionin perustan luovien perusarvojen ja periaatteiden puolustaminen riippuvat näistä toimista. Kuten hyvin tiedämme, 11. syyskuuta 2001 tapahtuneiden iskujen jälkeen myös EU:n alueella on tapahtunut useita terroristi-iskuja, joiden seuraukset ovat olleet dramaattisia: ensimmäinen niistä tapahtui Madridissa maaliskuussa 2004 ja toinen Lontoossa heinäkuussa 2005. Olette varmaankin kaikki kuulleet myös eilen Cantabriassa tapahtuneista useista iskuista.

Terroristeilla on käytössään yhä hienostuneempia ja lukuisampia välineitä ja keinoja, mikä tekee tehtävästämme entistä vaikeamman. Tieto- ja viestintätekniikan, erityisesti internetin, kehitys helpottaa terroristiverkostojen järjestäytymistä sekä propagandan ja jopa koulutusoppaiden levittämistä verkossa. Tällaisia verkkosivustoja arvioidaan tällä hetkellä olevan noin 5 000. Näin ollen Euroopan komissio on ehdottanut täysin perustellusti yhteisön lainsäädännön mukauttamista paitsi terroristi-iskujen myös iskujen suunnittelun ehkäisemiseksi.

Tässä pyrkimyksessä komissio on käyttänyt mallina terrorismin ehkäisemisestä tehtyä Euroopan neuvoston yleissopimusta. Ongelmallista on se, että komissio on poiminut yleissopimuksesta vain rajoittavat toimenpiteet ja jättänyt huomiotta perusoikeuksien kunnioittamista koskevat määräykset, jotka Euroopan neuvoston mukaan muodostavat rajoituksille välttämättömän vastapainon. Olin erityisen huolissani käsitteestä ”julkisen yllytys” (*public provocation*) ja uhasta, jonka se aiheuttaa ilmaisunvapaudelle, sillä julkisen yllytyksen kriminalisoinnin kautta puheista tai kirjoituksista, joiden väitetään johtaneen terroristi-iskuun tai jotka todennäköisesti voivat johtaa sellaiseen, tehdään rangaistavia.

Kansallisten parlamenttien kanssa huhtikuussa järjestetyssä pyöreän pöydän keskustelussa totesimme, ettemme ole ainoita, jotka suhtautuvat komission tekstin tiettyihin kohtiin varauksella. Useat kansalliset parlamentit ilmaisivat epäilyksiä tämän puitepäätöksen täytäntöönpanosta ja ”julkisen yllytyksen”

määrittelystä. Euroopan neuvosto painotti myös suojalausekkeiden pois jättämiseen liittyviä uhkia. Tämän lisäksi riippumattomat asiantuntijat ilmaisivat eri tutkimuksiin viitaten varauksensa erityisesti ”julkisen yllytyksen” määritelmästä ja tekstin oikeusturvan tasosta. Joidenkin perusoikeuksien suojasta erityisen huolestuneiden kansallisten valtuuskuntien painostuksesta neuvosto lisäsi puitepäätöksen tekstiin itse useita turvalausekkeitä. Joissain tietyissä kohdissa se kuitenkin ehdotti puitepäätöksen tiukentamista, ja puitepäätöstä oli joka tapauksessa vielä muokattava riittävän oikeusturvan ja vapauksien suojan takaamiseksi.

Olemme sen vuoksi yhdessä muiden kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsenten kanssa yrittäneet löytää tasapainoisen ratkaisun näiden kahden vastakkaisen mutta erottamattoman tavoitteen – terrorismin torjumisen sekä perusoikeuksien ja -vapauksien suojaamisen – välillä. Tätä varten meidän oli suoritettava hienovarainen tasapainotus, erityisesti sen vuoksi, että käytännössä on toisinaan hankalaa päätellä, missä kulkee ilmaisunvapauden ja ihmisten oikeuksien rikkomisen välinen raja. Ajatelkaapa vain niiden tanskalaisten pilakuvien kaksi vuotta sitten aiheuttamaa skandaalia tai alankomaalaisen parlamentin jäsenen, Geert Wildersin, hiljattain islamista tekemän lyhytelokuvan aikaansaamaa kiistaa.

Tätä taustaa vasten katsellen uskon, että saavuttamamme kompromissi on onnistunut. Olemme tehneet neljä keskeistä muutosta. Ensinnäkin olemme korvanneet termin ”provocation” termillä ”incitation”, joka on tarkempi ja jota käytetään yleisemmin juridisessa kielessä. Toiseksi olemme laatineet käsitteelle ”julkinen yllytys” tarkemman määritelmän, jossa kriminalisoitava toiminta rajataan tiukemmin ja joka näin ollen estää ilmaisunvapauden rajoittamiseen johtavat väärinkäytökset. Kolmanneksi olemme sisällyttäneet tekstiin useita ihmisoikeuksien suojaa ja perusvapauksia sekä erityisesti ilmaisunvapautta ja lehdistönvapautta koskevia säännöksiä. Neljänneksi olemme lisänneet tekstiin muistutuksen siitä, että demokraattisessa ja syrjimättömässä yhteiskunnassa on taattava toteutettavien toimenpiteiden oikeasuhteisuus tavoitteisiin nähden.

Nämä ovat tämän asiakirjan pääkohdat. Olen iloinen, että tämä aihe on valittu tämän aamun täysistunnon pääaiheeksi, ja toivon, että asiasta syntyy antoisa ja vilkas keskustelu.

Martine Roure, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minulle on ilo, että voimme tänään käydä yhteisen keskustelun kollegani jäsen Lefrançois'n terrorismin torjuntaa koskevasta mietinnöstä ja omasta mietinnöstäni, joka koskee rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamista. On syytä muistaa, että terrorismin torjunta ei voi olla tehokasta ja oikeasuhteista, ellei jokaisen kansalaisen perusoikeuksien vahvistamista taata. Ponnistellessamme demokraattisia yhteiskuntiamme uhkaavia terroristiliikkeitä vastaan meidän on noudatettava perusarvojamme, joihin kuuluu perusoikeuksien kunnioittaminen.

Komission ehdotus terrorismin torjumisesta oli mielestäni yksipuolinen, sillä siinä vahvistettiin vain turvallisuutta ja jätettiin huomiotta monia perusvapauksia suojaavia toimenpiteitä. Tämän vuoksi haluan onnitella jäsen Lefrançois'ta ja hänen työtovereitaan vielä kerran siitä, että he ovat onnistuneet tasapainottamaan tekstiä tavalla, joka varmistaa ihmisoikeuksien ja vapauksien kunnioittamisen.

Kuten tiedämme, terroristiverkostot käyttävät yhä enemmän uutta tietotekniikkaa, muun muassa internetiä, yllyttääkseen ja värvätäkseen terrorismiin. Tällaisen toiminnan valvominen internetissä vaatii lukuisien henkilötietojen keräämistä, mutta keräämisen yhteydessä on voitava taata näiden henkilötietojen suojan korkea taso.

Haluaisin muistuttaa neuvostoa sitoumuksista, jotka se teki hyväksyessään tietojen säilyttämisestä annetun direktiivin. Tuolloin ilmaisimme toiveemme, että terrorismin torjumisen kannalta arvokkaita tietoja voitaisiin käyttää. Vastapalveluksena neuvostolla on velvollisuus pitää sitoumuksensa ja hyväksyä henkilötietojen suojaamisesta puitepäätös, joka takaa tietosuojan korkean tason.

Haluan kiittää lämpimästi kaikkia työtovereitani kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa ja kaikkia, jotka työskentelivät kanssani, erityisesti varjoesittelijöitä, sillä mietinnössäni ehdotetut tarkistukset hyväksyttiin valiokunnassa yksimielisesti. Nämä tarkistukset osoittavat, että emme hyväksy pienimpään yhteiseen nimittäjään perustuvaa yhdenmukaistamista. Uskomme, että puitepäätöksen soveltamisalueen pitäisi olla riittävän laaja, jotta päätös ei rajoittuisi vain jäsenvaltioiden väliseen tietojen vaihtoon. Sen tulee koskea myös kansallisella tasolla käsiteltäviä tietoja, mikä mahdollistaisi eri jäsenvaltioiden poliisi- ja oikeusviranomaisten yhteistyön vahvistamisen ja samalla varmistaisi samantasoisien tietosuojan kaikkialla Euroopan unionissa. Suhteellisuusperiaate ja käyttötarkoituksen rajoittamisen periaate on taattava määrittelemällä ja rajoittamalla tapaukset, joissa tietoja voidaan käsitellä edelleen. On erittäin tärkeää ymmärtää tämän kohdan merkitys. Tietoja ei pidä käyttää muuhun tarkoitukseen kuin siihen, jota varten

ne on kerätty. Me emme halua kieltää kaikkia tietosiirtoja kolmansiin maihin, sillä tällaiset siirrot voivat osoittautua tarpeelliseksi osaksi terrorismin torjuntaa. Ennen kutakin siirtoa on kuitenkin arvioitava, takaako kyseessä oleva kolmas maa riittävän tietosuojan tason. On erityisen tärkeää, että arvion tekee riippumaton viranomainen.

Pyydämme neuvostoa sisällyttämään puitepäätökseen säännöksiä kansallisista viranomaisista, joilla on käytettävissään yksityisten tahojen keräämiä tietoja – saanen muistuttaa vielä kerran – niiden sitoumusten mukaisesti, jotka tehtiin tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin hyväksymisen yhteydessä Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajuuskaudella.

Lopuksi arkaluonteisten tietojen, kuten poliittisia mielipiteitä, uskonnollista vakaumusta, terveyttä tai sukupuolielämää koskevien tietojen, käytön on periaatteesta oltava kiellettyä, toisin kuin puitepäätöksessä tällä hetkellä ehdotetaan. Voitte huomata, että tällä tarkistuksella Euroopan parlamentti pyrkii kumoamaan neuvoston ehdotuksen, joka sallii näiden tietojen käsittelyn tietyissä olosuhteissa. Parlamentti sen sijaan haluaa näiden tietojen käsittelyn olevan kiellettyä tietyin poikkeuksin. Menettely on käännetty täysin ylösalaisin, ja pidämme sitä tärkeänä. Euroopan parlamentti on hyväksynyt tämän kannan kunnioittaakseen ihmisarvoa, ja uskomme, että neuvosto on kanssamme yhtä mieltä tämän kunnioituksen aiheellisuudesta.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja, hyvä jäsen Deprez, hyvät esittelijät, hyvät parlamentin jäsenet, tämä päivä on ranskalaisten, ja tämä päivä on myös minun päiväni. Pyydän anteeksi, että Rachida Dati ei päässyt odottamattoman esteen vuoksi paikalle. Minulle on kuitenkin kunnia saada jälleen kerran osallistua Euroopan parlamentin työhön, etenkin tänään, kun käsiteltävät kysymykset ovat varsin arkaluonteisia. Haluan neuvoston puheenjohtajavaltion puolesta kiittää erityisesti jäsen Rourea ja jäsen Lefrançois'ta heidän henkilökohtaisesta sitoutumisestaan ja mielenkiinnosta, jota he ovat osoittaneet terrorismin torjuntaa ja henkilötietojen suojaa kohtaan.

Näiden kahden asiakirjan ansiosta parlamentilla on nyt selkeä kuva eurooppalaisen yhteiskunnan viimeaikaisesta kehityksestä ja jokapäiväisestä elämästä. Meidän on suojeltava kansalaisiamme terrorismin uhalta, ja meidän on myös turvattava heidän yksityiselämänsä ja yksityisyytensä. Tämä on poliittista vastuuta sen jaloimmassa merkityksessä. Haluaisin kommentoida äskettäin esiteltyjen mietintöjen joitain kohtia.

Ensinnäkin terrorismin torjumisesta annetusta puitepäätösehdotuksesta totean, että terrorismin torjuminen on Euroopan unionille haaste, joka vaatii kaikkien toimiemme yhdistämistä. EU:n terrorismin torjunnan koordinaattori, Gilles de Kerchove, jonka tapasin useita viikkoja sitten, on myös kertonut Euroopan parlamentille, että esimerkiksi Al-Qaidan toiminta on erityisen huolestuttavaa. Euroopan alueella tapahtui 583 terroristi-iskua vuonna 2007. Tänäkin käsiteltävä puitepäätös on näin ollen merkittävä lainsäädännöllinen edistysaskel terroristitoiminnan leviämisen torjumiseksi.

On pöyristyttävää, että internetsivustolla voidaan antaa ohjeita kotitekoisen pommin laatimiseksi sivuston takana olevien yksilöiden joutumatta siitä edesvastuuseen. Internetissä arvioidaan tänä päivänä olevan lähes 5 000 sivua, jotka edistävät nuorten tämän kaltaista radikalisoitumista Euroopassa, ja kuten tiedätte, Slovenia onnistui puheenjohtajuutensa aikana turvaamaan näitä haasteita koskevan sopimuksen oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa 18. huhtikuuta.

Olen tyytyväinen jäsen Lefrançois'n mietintöön, jossa tuetaan neuvoston tavoitetta sisällyttää 13. kesäkuuta 2002 tehtyyn puitepäätökseen Euroopan neuvoston yleissopimuksessa huomioidut rikokset. Jäsen Lefrançois'n ehdotukset vastaavat suurelta osin neuvoston neuvotteluiden aikana tekemiä tarkistuksia, ja, kuten tiedätte, neuvoston sisällä tästä asiakirjasta käydyt keskustelut olivat varsin vilkkaita. Keskustelu, jota parhaillaan käymme, on tyypillinen kaikille demokraattisille yhteiskunnille, jotka pyrkivät torjumaan terrorismia tehokkaasti ja samalla kunnioittamaan kaiken demokraattisen elämän pohjan muodostavia oikeusvaltion perussääntöjä ja periaatteita, kuten ilmaisunvapautta.

Haluaisin kiinnittää huomionne kahteen seikkaan. Ensinnäkin puitepäätöksen tavoitteena on kriminalisoida kolme käyttäytymismuotoa, jotka todennäköisesti edeltävät varsinaisia terroristi-iskuja: julkinen yllytys terrorismiin – ja korostan sanaa ”julkinen”, joka siis sulkee pois yksityisen kirjeenvaihdon valvomisen – koulutus terrorismiin ja värväys terrorismiin. Puitepäätöksellä sisällytettäisiin Euroopan unionin lainsäädäntöön rikoksia, jotka ovat jäsenvaltioille jo tuttuja terrorismin ehkäisemisestä tehdystä Euroopan neuvoston yleissopimuksesta, joka valmistui vuonna 2005.

Näiden kolmen rikoksen määritelmät on jäljennetty puitepäätökseen sanasta sanaan. Määritelmiin tehtiin vain pieniä johdonmukaisuuden edellyttämiä muutoksia EU:n lainsäädäntöön vuodesta 2002 kuuluneiden

käsitteiden "terrorismirikos" ja "terroristiryhmä" kohdalla. Tästä johtuu siis termin "provocation" käyttö jäsen Lefrançois'n ehdottaman termin "incitation" sijaan. Tekstin hyväksyminen EU:n tasolla helpottaa sen jäsenvaltioiden lainsäädäntöön siirtämisen valvontaa ja nopeuttaa sen soveltamista kaikkialla EU:n alueella.

Toinen seikka, jonka haluaisin ottaa esiin, on se, että neuvosto kiinnitti erityistä huomiota perusoikeuksien kunnioittamiseen. Perusoikeuksien kunnioittamisen merkitys tuotiin esiin parlamentin 7. huhtikuuta 2008 järjestämässä pyöreän pöydän keskustelussa. Neuvosto oli perillä parlamentissa käydyistä keskusteluista ja noudatti tarkkaan Euroopan neuvoston käyttämää lähestymistapaa. Alkuperäiseen ehdotukseen lisättiin turvalausekkeita, joista on erityisesti syytä mainita lehdistön ja ilmaisunvapautta koskeva lauseke sekä kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen rikosten kriminalisoinnin suhteellisuutta koskeva lauseke.

On myös syytä huomata, että neuvosto ei säilyttänyt ehdotuksia, joilla pyrittiin laatimaan ekstraterritoriaalista tuomiovaltaa koskevia sääntöjä ja joita esittelijänne ei hyväksynyt. Neuvosto pyrki neuvotteluissa siis tasapainoiseen ratkaisuun, minkä ansiosta käsiteltävänä olevassa tekstissä otetaan huomioon pääosa esittämistänne epäkohdista.

Mitä tulee sitten jäsen Rouren esittelemään puitepäätökseen henkilötietojen suojaamisesta, on totta, kuten esittelijä Roure totesi, että käytettävissä on vain vähän, jos lainkaan, lainsäädäntöä, joka käsittelee niin kutsuttuja "suvereeniteettia koskevia" tietoja, erityisesti yleisen turvallisuuden osalta. Tietojen vaihdon järjestäminen ja säateleminen on kuitenkin erityisen tärkeää juuri tällä alalla julkisten vapauksien suojelemiseksi. Olette oikeassa: meidän on toimittava nopeasti ja tehokkaasti, ja samalla meidän on myös kunnioitettava niiden ihmisten oikeuksia, joita koskevia tietoja vaihdetaan, säilytetään ja arkistoidaan.

Oikeusministerit pääsivät 8. marraskuuta 2007 sopimukseen puitepäätösehdotuksesta. Kuten olette itse todenneet, jotkin Euroopan parlamentin jäsenistä olisivat halunneet viedä asian pidemmälle. Neuvoston puheenjohtajavaltio on tietoinen tästä, mutta puitepäätös, josta neuvosto pääsi yksimielisyyteen yli kaksi vuotta kestäneiden neuvotteluiden tuloksena, on ensimmäinen askel, ja siinä annetaan EU:n laajuiset vähimmäisvaatimukset henkilötietojen käytöstä rikosasioita koskevassa yhteistyössä aikana, jolloin kolmannen pilarin alalla ei ole koskaan ollut yhteisiä sääntöjä. Kyseessä on kompromissi. Euroopan rakentaminen edellyttää kompromisseja, erityisesti tällä alalla. Kyseessä on kompromissi, mutta se ei tee päätöksestä sen huonompaa. Pikemminkin kyseessä on paras mahdollinen ratkaisu tänä päivänä, sillä se täyttää olemassa olevan puutteen ja avaa tien tulevalle kehitykselle.

Kyseessä on ensimmäinen askel kohti Euroopan unionin sisäistä oikeudellisessa tarkoituksessa käytyä tietojen vaihtoa koskevaa lainsäädäntöä, jonka täytäntöönpanoa voidaan valvoa paljon tehokkaammin kuin Euroopan neuvoston yleissopimuksen soveltamista. Puitepäätöksen kansallisen lainsäädännön osaksi saattaminen ja täytäntöönpano voidaan antaa oikeus- ja sisäasioiden neuvoston arvioitavaksi kuten esimerkiksi eurooppalaisen pidätysmääräyksen tapauksessa tehtiin.

Kun institutionaaliset puitteemme ovat kehittyneet riittävästi – mitä kaikki toivomme – komission varapuheenjohtaja voi tarvittaessa käynnistää rikkomusmenettelyjä. Euroopassa kysymys on usein siitä, onko meidän parempi laatia vähimmäisvaatimuksia, joita voidaan korottaa myöhemmin, vai tulisiko meidän pitäytyä vallitsevassa tilanteessa, mikä nykypäivänä tarkoittaa äärimmäisen vaihtelevia tietosuojaa koskevia vaatimuksia, EU:n toimielinten puutteellista valvontaa ja kolmansien maiden kanssa käytyjä kahdenvälisiä neuvotteluja tietojen vaihdoista, jotka eivät tarjoa kansalaisillemme riittäviä takuita ja jotka voidaan suorittaa ilman suostumustamme. Tämä pätee Yhdysvaltojen kanssa tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin.

Uskon itse, että on parempi käydä eteenpäin kuin pysytellä nykyisessä tilanteessa. Meidän näkemyksemme mukaan puitepäätös on ensimmäinen, elintärkeä askel tähän suuntaan. Lisäksi aiempien puheenjohtajavaltioiden tekemä työ on pohjimmiltaan auttanut meitä löytämään tasapainottavia seikkoja, joissa myös otetaan huomioon jäsen Rouren esittämät epäkohdat. Mainitsen tässä niistä muutaman.

Ensimmäinen niistä on se, että tulevaa puitepäätöstä sovelletaan, kuten totesitte, ainoastaan jäsenvaltioiden väliseen tietojen vaihtoon, mutta jäsenvaltiot ovat myös sitoutuneet mukauttamaan omaa tietosuojatasoaan. Kehotan katsomaan puitepäätöksen 27 artiklaa ja sitä tukevaa johdanto-osan 8 kappaletta. Artiklassa pyydetään komissiota laajentamaan tekstin soveltamisalaa viiden vuoden kuluttua, minkä jälkeen teksti voisi koskea myös kansallisia tietoja. Neuvoston puheenjohtajavaltiona pidämme tätä ratkaisua onnistuneena.

Toinen huomioitava seikka on se, että kaikkiin tietojen vaihtoihin sovelletaan suhteellisuusperiaatetta, minkä ansiosta on mahdollista tarkistaa tapauskohtaisesti, mihin tarkoitukseen tietoja ollaan siirtämässä ja ylittääkö vaihdettavien tietojen määrä tarpeellisen määrän.

Kolmanneksi siirrettäessä tietoja kolmansiin maihin on noudatettava tiukkoja vaatimuksia ja takuita, joiden tarkoituksena on varmistaa tietosuojan riittävä taso. Tiedätte, että tämä säännös on herättänyt huomiota joidenkin, aiemmin mainitsemiini ulkoisten yhteistyökumppaniemme keskuudessa. 14 artikla muodostaa luotettavan suojamuurin, joka estää toiseen jäsenvaltioon siirrettyjen henkilötietojen siirtämisen kolmansiin maihin ilman suostumustamme. Sillä myös varmistetaan, että toisen jäsenvaltion tietosuojaa on tasoltaan omamme kaltainen.

Neljänneksi ja viimeiseksi on syytä mainita, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet raportoimaan kansallisista toimenpiteistään komissiolle, joka esittää arvionsa ja puitepääöstä koskevat muutosehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Näin ollen te voitte osallistua täysimääräisesti tämän puitepääöksen seurantaan.

Arvoisa puhemies, hyvät esittelijät, hyvät parlamentin jäsenet, puheenjohtajavaltio on tietoinen siitä, että pidätte perusoikeuksien kunnioittamista Euroopan unionissa erittäin tärkeänä, ja haluan painottaa, että tuleva ryhmä, jossa kokoontuvat kuusi oikeusministeriä Saksasta, Portugalista, Sloveniasta, Ranskasta, Tšekin tasavallasta ja Ruotsista, on tehnyt tietosuojan vahvistamisesta Euroopan unionin tulevien vuosien painopistealueen. Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat sen merkityksen, ja kaikki oikeusministerit tukivat sitä 25. heinäkuuta järjestetyssä epävirallisessa neuvoston kokouksessa.

Arvoisa puhemies, näihin seikkoihin halusin kiinnittää Euroopan parlamentin huomion.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, toivotan luonnollisesti tervetulleiksi neuvoston puheenjohtajan, Jean-Pierre Jouyet'n, sekä kaksi esittelijäämme, jotka ovat tehneet hienoa työtä. Jäsen Lefrançois esitteli terrorismin torjumisesta annetun puitepääöksen muutosehdotuksen, ja jäsen Roure esitteli puitepääöksen henkilötietojen suojaamisesta. Haluan tietenkin kiittää myös neuvoston puheenjohtajavaltiota. Puheenjohtaja Jouyet'n esittämät kommentit todistanevat, että puheenjohtajavaltio pyrkii lähentämään eriäviä näkemyksiä.

Arvoisa puhemies, yritän puhua lyhyesti, sillä uskon tänäaamuista parlamentin keskustelusta tulevan varsin mielenkiintoinen. Ensin haluan sanoa muutaman sanan terrorismin torjumisesta annetusta puitepääösehdotuksesta. Kuten puheenjohtaja Jouyet aivan oikein totesi, nykyaikainen tieto- ja viestintätekniikka levittävät terrorismin uhkaa merkittäväällä tavalla. Terroristit hyödyntävät internetiä, joka on halpa, nopea, helposti saavutettava ja lähes koko maailman kattava viestintäkanava.

Internetin etuja, joita lainkuuliaiset kansalaiset arvostavat, käytetään valitettavasti myös rikollisiin tarkoituksiin. Terroristit käyttävät internetiä levittääkseen mobilisointiin ja värväykseen tähtäävää propagandaa sekä terroristien koulutusta tai iskujen suunnittelua koskevia ohjeita ja sähköisiä opaskirjoja. Tämän uhan toteutumisen estäminen on ilman muuta poliittinen painopistealue. Euroopan unionin on torjuttava nykyaikaista terrorismia ja sen uusia menetelmiä samalla määrätietoisuudella, jolla se torjui perinteistä terrorismia.

Komission valmistelemassa ehdotuksessa päivitetään terrorismin torjunnasta annettu puitepääös ja yhdenmukaistetaan se terrorismin ehkäisemisestä tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen kanssa sisällyttämällä terrorismin käsitteeseen julkinen yllytys terrorismirikokseen, värväys terrorismiin ja koulutus terrorismiin.

Komissio on tyytyväinen jäsen Lefrançois'n mietinnön saamaan myönteiseen vastaanottoon, mikä korostaa ehdotuksen lisäarvoa. Jäsen Lefrançois on kuitenkin ilmaissut myös ehdotusta koskevia epäkohtia ja toivonut useita tarkistuksia.

Yritän vastata lyhyesti. Ensinnäkin mietinnössänne asetetaan kyseenalaiseksi termin "provocation" käyttö, ja ilmaistette selvästi, että termi "incitation" olisi mielestänne tässä yhteydessä tarkempi. Komission ehdotus perustuu kuitenkin Euroopan neuvoston yleissopimukseen ja myötäilee varsin tarkasti yleissopimuksessa annettuja rikosten määritelmiä kahdesta syystä.

Ensinnäkin halusimme ottaa huomioon Euroopan neuvoston vertaansa vailla olevan kokemuksen ihmisoikeuksien alalla ja työn, jonka neuvosto on tehnyt laatiessaan kyseisen yleissopimuksen tekstin. Lisäksi yleissopimus perustuu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ilmaisunvapautta koskevaan oikeuskäytäntöön.

Toiseksi komissio halusi tehdä sekä muutetun puitepääöksen että Euroopan neuvoston yleissopimuksen täytäntöönpanosta jäsenvaltioille helpompaa. Eikö eriävä terminologia tekisi täytäntöönpanosta jonkin verran monimutkaisempaa? Toivon teidän ottavan tämän kysymyksen huomioon.

Mitä tulee toiseen mietinnössänne esiin nostettuun seikkaan, komissio tukee ajatustanne siitä, että muutettavaan tekstiin tulisi sisällyttää ihmisoikeuksia koskevia turvalausekkeita, jotka vastaavat terrorismin ehkäisemisestä tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen 12 artiklan turvalausekkeita. Itse asiassa haluaisin huomauttaa puheenjohtaja Jouyet'lle, että neuvoston 18. huhtikuuta 2008 hyväksymä yhteinen kanta sisältää jo lisäturvalausekkeita, jotka ovat 12 artiklan lausekkeiden suuntaisia.

Mitä tulee sitten haluun sulkea pois velvoite rikoksen järjestämisaikomuksen kriminalisoimiseksi, olemme yhtä mieltä. Tämän velvoitteen pois sulkeminen varmistettiin jo komission ehdotuksessa samoin kuin neuvoston 18. huhtikuuta 2008 laatimassa yhteisessä kannassa.

Lisäksi haluan todeta oikeudenkäyttöä koskevista säännöistä, joita sovelletaan uusiin rikoksiin, että olemme suurelta osin – mutta emme täysin – mietinnössänne esitettyjen tarkistusten kannalla. Komissio voi näin ollen hyväksyä ehdotukseen lisäämiensä oikeudenkäyttöä koskevien sääntöjen poistamisen.

Komissio ei kuitenkaan ole esittelijän kanssa yhtä mieltä nykyiseen puitepäätökseen sisältyvien oikeudenkäyttöä koskevien sääntöjen osalta, sillä se merkitsisi ikään kuin uusia rikoksia koskevan rajoituksen asettamista. Mietinnössä ehdotetulla tarkistuksella poistetaan jäsenvaltioita koskeva velvoite tutkia uusia rikoksia, jotka on tehty kyseisen jäsenvaltion ulkopuolella, mutta sen alueella toimivan oikeudellisen henkilön toimesta tai sen instituutioita tai asukkaita vastaan tai sellaista EU:n toimielintä vastaan, jonka päätoimipaikka sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa. Pelkäämme, että asianomaisen jäsenvaltioiden tutkintavelvoitteen poistaminen rajoittaa komission ehdotuksen tehokkuutta, sillä nämä uudet rikokset ovat varsin usein ylikansallisia, erityisesti silloin kun ne tehdään internetin välityksellä.

Komissio toivoo kuitenkin ennen kaikkea tämän asian etenevän siten, että muutettu puitepäätös voi tulla voimaan mahdollisimman pian. Lainsäädäntömme uudistaminen on todellakin kaiken vaivamme arvoista. Haluan kiittää sekä Euroopan parlamenttia että puheenjohtajavaltiota siitä, että ne tekevät kaikkensa tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Me todella tarvitsemme tätä uutta välinettä.

Siirryn nyt käsittelemään jäsen Rouren laatimaa mietintöä. Esittämässään vahvassa puolustuksessa jäsen Roure toi selvästi esiin parlamentin toiveen saada aikaan tarkoituksenmukainen puitepäätös, joka avaa tien tulevalle kehitykselle. Puitepäätöksen on todellakin edistettävä rikosasioissa tehtävää poliisi- ja oikeudellisesta yhteistyötä tuomalla siihen aitoon legitimitettiin perustuvaa tehokkuutta ja vahvistamalla perusoikeuksien kunnioitusta, erityisesti yksityiselämän ja henkilötietojen suojan osalta. Yhteiset säännöt, jotka säätelevät henkilötietojen käsittelyä ja suojaavat rikosten torjunnan ja estämisen yhteydessä, voivat helpottaa näiden kahden tavoitteen saavuttamista.

Puheenjohtaja Jouyet'lle ei varmaankaan ole yllätys, että komissio on pettynyt puitepäätöksen melko suppeaan soveltamisalaan. Aioimme mennä asiassa pidemmälle, mutta tiedän, että tämänhetkinen puheenjohtajavaltio jakaa suurelta osin tämän kannan. Puitepäätöksen teksti kattaa nyt vain henkilötietojen rajatylittävän vaihdon, ja sen vuoksi me halusimme viedä asian pidemmälle. Tällä välin henkilötietojen käsittelyä näiden viranomaisten toimesta kansallisella tasolla ei yhdenmukaisteta EU:n tasolla. Näitä toimia säätelee kansallisella tasolla kuitenkin kansallinen tietosuojalainsäädäntö. On totta, kuten jäsen Roure on tuonut esiin, että kaikki jäsenvaltiot ovat liittyneet Euroopan neuvoston tietosuojaa koskevaan yleissopimukseen 108. Itse jaan kuitenkin kannan, jonka mukaan meidän pitäisi mennä tässä asiassa pidemmälle.

Puitepäätöksen jälkiarviointi, johon puheenjohtaja Jouyet viittasi, on luonnollisesti yksi tapa arvioida puitepäätöksen sääntöjen täytäntöönpanoa ja tarkistaa, että suhteellisuus- ja käyttötarkoituksen rajoittamisen periaatteita, jotka jäsen Roure aivan oikein otti esiin ja jotka ovat elintärkeitä tällä alalla, kunnioitetaan. On totta, että tarkistaminen, arviointilauseke, voisi jäsenvaltioiden tekemän arvioinnin valossa todellakin mahdollistaa tämän tietosuojan soveltamisalan laajentamisen.

On varmaa, että tekstistä tulee tärkeä paitsi eurooppalaisten kannalta myös kolmansien maiden kanssa käymiemme neuvotteluiden kannalta, mutta tätä minun ei tarvitse sen enempää korostaa, sillä neuvoston puheenjohtaja viittasi tähän hetki sitten. Asemamme on huomattavasti vahvempi, jos voimme vaatia tietosuojatoimenpiteitä, jotka todella vastaavat kansalaistemme tarpeita ja odotuksia, erityisesti neuvotellessamme Yhdysvaltojen kanssa, jonne olen paljon yhteydessä. Sen vuoksi toivonkin, että neuvosto jatkaa tämän asian viemistä eteen päin ja että voimme päästä yksimielisyyteen. Kuten puheenjohtaja Jouyet totesi, tämä on vasta ensimmäinen askel. Tämän askeleen on kuitenkin oltava riittävän merkittävä. Tämä on minun toiveeni.

Arvoisa puhemies, olen joka tapauksessa tyytyväinen, jos nämä kaksi ehdotusta ja mietintöä, joita komissio pitää erittäin mielenkiintoisina ja arvokkaina, auttavat meitä pääsemään sopimukseen, mitä todella toivon.

Luis de Grandes Pascual, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Jouyet, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olen valmisteellut oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan tätä asiaa koskevasta mietinnöstä ja puhun nyt tämän lausunnon valmistelijan ominaisuudessa.

Haluaisin kiittää oikeudellisten asioiden valiokuntaa saamastani tuesta. Haluan kiittää myös esittelijää, jäsen Lefrançois'ta ja todeta, että hän on ollut tehtävässään avoin ymmärtämään ja keskustelemaan päästäkseen yksimielisyyteen, mikä on tämän asian kohdalla elintärkeää.

Hyvät parlamentin jäsenet, tätä puitepäättösehdotusta voitaisiin pitää tarpeettomana. Euroopan neuvosto on jo ottanut asian käsiteltäväkseen terrorismin ehkäisemisestä tehdyssä yleissopimuksessa ja tunnistanut kolme rikostyyppiä, jotka komissio on sisällyttänyt ehdotukseensa. Nämä ovat julkinen yllytys terrorismirikokseen, värväys terrorismiin ja koulutus terrorismiin.

Puitepäättösehdotus tuo kuitenkin lisäarvoa, sillä se sisältää paremman määritelmän terrorismista ja se on kattavampi, koska siihen sisältyy merkittävä luettelo seuraamuksista.

Haluun sanoa vilpittömästi, että tämä komission ehdotus on tarpeellinen ja erittäin arvokas lisä terrorismin torjuntaan.

Tässä tapauksessa ei ole syytä olla huolissaan perusoikeuksista, eikä ehdotus ole ristiriidassa myöskään ilmaisunvapauden kanssa. Hyvät parlamentin jäsenet, Espanjassa toimiva terroristiryhmä ETA ei kuulu Euroopan unionin terroristiryhmistä kokoamaan luetteloon sanojensa, vaan tekojensa vuoksi – koska se käyttää tavoitteidensa saavuttamiseen kiristystä, sieppauksia, väkivaltaa, pelottelua ja kuolemaa. ETA on siis terroristiryhmien luettelossa tekojensa, ei sanojensa vuoksi.

Espanjan parlamentissa on itsenäisyyttä puolustavia ryhmiä, jotka puhuvat oikeutetusti ja kannattavat itsenäisyyttä, eikä niitä tietenkään millään tavoin vaadita siitä edesvastuuseen.

Kyse ei ole mielipiderikollisten vainoamisesta, vaan nykyaikaista tekniikkaa hyödyntävästä yhteistyöstä ja tehokkaasta terrorismin torjunnasta.

Olette varmaankin tietoisia, että eilen Espanjassa kunniallinen kansalainen, puolustusvoimien upseeri nimeltään Juan Luis Conde murhattiin raukkamaisesti käyttämällä autopommia. Iskun takana oli terroristiryhmä ETA.

Euroopan unionin on puhuttava tässä asiassa yhdellä äänellä, määrätietoisesti ja asiantuntevasti. Meidän on voitava tunnistaa rikostyypppejä, jotka eivät ole vaikeaselkoisia, sillä jos tuomioistuimet pitävät määritelmiä ongelmallisina, syytetyt vapautetaan syyteistä. Me emme saa hukata tätä tilaisuutta.

ETAn ja kaikkien maailman terroristiryhmien tulisi tietää, että Euroopan unioni puhuu niille yhdellä äänellä, niiden pitäisi menettää toivonsa ja olla varmoja siitä, että unionin demokraattinen paino lankeaa niiden päälle ja että me emme luovuta ennen kuin ne on pyyhitty pois maidemme elämästä.

Panayiotis Demetriou, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, meillä on tänään käsiteltävänäme kaksi hyvin merkittävää mietintöä. Ne ovat poikkeuksellisia paitsi tasapainoisen lähestymistapansa vuoksi myös siksi, että ne ovat tulosta laajemmasta yhteistyöstä asioissa, joista yleensä sovitaan terrorismin torjumisen sekä ihmisoikeuksien ja luonnollisesti myös henkilötietojen suojaamisen yhteydessä.

Terrorismi on meidän aikamme vitsaus. Se on vaikeasti kitkettävä, epäinhimillinen, barbaarimainen ja säälimätön ilmiö. Sen vuoksi meidän on torjuttava sitä kaikin laillisin keinoin unohtamatta kuitenkaan ihmisoikeuksien kunnioittamista. Jäsen Lefrançois'n mietintö tähtää juuri tähän.

On moneen kertaan sanottu, että ehdotus terrorismin torjumisesta pohjautuu Euroopan neuvoston yleissopimukseen. Olemme kuitenkin päättäneet muokata ”julkisen yllytyksen” määritelmää, jotta tämä käsite olisi juridisesti ymmärrettävämpi kaikissa valtioissa. Käsitteen ”provocation” sijasta käytämme käsitettä ”incitation”, mikä vastaa paljon paremmin yleissopimuksen henkeä ja tavoitettamme.

Käsitellessämme tätä mietintöä keskityimme erityisesti ihmioikeuskysymyksiin. Kävimme laajoja keskusteluja, sovimme sanamuodoista ja lisäsimme joitain säännöksiä mainitsemani tasapainon takaamiseksi.

Myöhemmät lisäykset todennäköisesti järkyttäisivät tätä tasapainoa ja yritys määritellä tarkemmin terrorismi olisi tuhoon tuomittu, sillä tähän määritelmään pääseminen ei ollut Euroopalle helppo tehtävä. Olin mukana

Euroopan neuvostossa kolmen vuoden ajan. Yritimme löytää määritelmän terrorismille, mutta emme onnistuneet siinä. Nyt kun olemme päässeet tähän määritelmään, ei ole mitään syytä vastustaa sitä.

Joka tapauksessa ihmisoikeuksien osalta on syytä muistaa ehdotuksen johdanto-osan 10 kohta, jossa käsitellään suojeltavia oikeuksia – kokoontumisoikeutta ja ammattiyhdistysoikeutta ja kaikkia niihin liittyviä oikeuksia – kattavasti ja syvällisesti. Näiden asioiden käsittelyä ei näin ollen ole tarvetta jatkaa.

Lyhyesti sanottuna haluaisin todeta, että tämä asia on hyvissä käsissä. Meidän on kuitenkin syytä tarkastella asiaa toiselta kannalta: meidän olisi käännettävä terrorismia vaalivien yhteiskuntien puoleen. Meidän olisi keskusteltava järkevien, maltillisten ihmisten kanssa, jotta terroristeille näissä yhteiskunnissa annettu moraalinen tuki voitaisiin kitkeä pois. Meidän olisi suunnattava toimintamme, pohdintamme, ohjelmamme ja kampanjanne tähän tavoitteeseen.

(Suosionosoituksia)

Claudio Fava, *PSE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Jouyet, arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, hyvät parlamentin jäsenet, taisteltuamme terrorismia vastaan seitsemän vuoden ajan uskon, että me pystymme nyt tunnistamaan terrorismin uhat, vaikutukset ja sen tuhoiset seuraukset. Uskon myös, että vaarallisin näistä seurauksista on tasapainon menettäminen – sen tasapainotajun menettäminen, joka säätelee reagoimistamme terrorismin uhkaan.

Tasapainoa tarvitaan tarkasteltaessa tämän väkivallan muodon syvällisiä syitä pinnallisten syiden sijaan, ja se on elintärkeä laadittaessa ehkäisemistä ja seuraamuksia koskevaa politiikkaa hylkäämättä oikeuskulttuurimme peruseriaatteita. Tämä tasapaino on arvokas, mutta myös vaativa, sillä se on muunnettava säännöiksi, jotka eivät jätä varaa tulkinnalle. Olen näin ollen tyytyväinen komission aloitteeseen tarkistaa vuoden 2002 puitepäättös sillä edellytyksellä, että tänään käsitellyissä mietinnöissä esitetyt varsin ajankohtaiset suositukset otetaan huomioon.

Arvoisa puheenjohtaja Jouyet ja arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, ensimmäinen näistä suosituksista vaatii meitä välttämään epäluulon kylvämistä: yhteiskuntamme perustaminen epäluuloille ja sopeuttamis- ja maahanmuuttopolitiikan laatiminen molemminpuolisen epäluottamuksen periaatteen perusteella olisi lahja terrorismille, sillä terrorismin tärkein tavoite on jakaa ihmiset eri leireihin.

Tämän vuoksi puhuttaessa terrorismirikoksista ja yllytyksestä me käytämme yleiseltä ja subjektiiviselta vaikuttavan termin ”provocation” sijaan mieluummin oikeudellisesti johdonmukaisempaa ja tarkempaa termiä ”incitation”. Uskon, että se on objektiivisempi ja vähemmän hämmentävä periaate. Haluaisin huomauttaa varapuheenjohtaja Barrot’lle, että kyseessä ei ole terminologinen, vaan sisällöllinen kysymys: ”provocation” viittaa väärinkäytöksiin ja kohtuuttomuuteen, samalla se soveltuu kiinnittämään liiallista huomiota sosiaalisesti kuohuttavaan, mikä voisi usein aiheuttaa kohtuuttomia ja hämmentyneitä reaktioita. Tämä kaikki johtaa toiseen uhkaan, jota meidän on vältettävä: meidän ei tule pitää terrorismin torjumista perusteena tarkistaa, supistaa ja muuttaa perusoikeuksien soveltamisalaa.

Odotamme näistä kahdesta mietinnöstä selkeää ja yksitulkintaista viestiä. Tähän haasteeseen meidän on lainsäätäjinä vastattava: meidän on yhdistettävä toisaalta terrorismin ja siihen johtavan toiminnan torjuminen ja toisaalta Euroopan unionin perusoikeuskirjan noudattaminen; erityisesti meidän on noudatettava ilmaisun- ja kokoontumisvapautta, joita ilman kulttuurimme palaisivat barbarian aikakaudelle. Arvoisa varapuheenjohtaja Barrot, meidän on kerrottava totuus: on olemassa uhka, että terrorismin torjunta muuttuu käsissämme kulttuurien tai uskontojen väliseksi konfliktiksi, että kielenkäyttömme muuttuu rasistiseksi. Tämä on varsin todellinen uhka, kuten erään Euroopan parlamentin jäsenen, Mario Borghezion, vastuuton osallistuminen joitain päiviä sitten Kölnissä järjestettyyn kokoukseen osoittaa. Euroopan parlamentin on siis ilmaistava painokkaasti, tässä ja nyt, että fasisistisella suvaitsemattomuudella ei ole mitään tekemistä terrorismin torjumisen kanssa!

Tänään käsiteltävänämme olevissa arvokkaissa mietinnöissä omaksutaan tämä sama kanta. Terrorismi on torjuttava, terrorismin epätoivoinen väkivalta on estettävä, mutta samaan aikaan meidän on taattava, että kansalaistemme turvallisuuden ja heidän vapauksiensa ja perusoikeuksiensa välinen tasapaino säilyy oikeanlaisena. Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Jouyet ja varapuheenjohtaja Barrot, pyydämme neuvostoa ja komissiota olemaan tarkkaavaisia tämän asian suhteen ja lupaamme, että Euroopan parlamentti tekee kaikkensa tehdäkseen yhteistyötä kanssanne.

Alexander Alvaro, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission varapuheenjohtaja, jäsen Lefrançois ja jäsen Roure ovat tehneet mietinnöissään suuren

työn, ja minulla on tässä yhteydessä ollut ilo työskennellä yhdessä heidän kanssaan. Olemme saavuttaneet paljon ja saaneet aikaan suuren muutoksen. On ikävää, että jäsen Rouren mietintö on yhä jumissa neuvostossa, vaikka olemme tarkistaneet sen. Tässä suhteessa katson, että puheenjohtaja Jouyet'n puheenvuoro oli jossain määrin puutteellinen. Erityisen riittämättömänä pidän tapaa tarttua aiheisiin ja julistaa ne suurelle painopistealueiksi. Hiljattain myös muun muassa Saksa on viljellyt tällaista käytäntöä neuvoston puheenjohtajuuskautensa aikana. Valitettavasti näitä julistuksia ei ole pantu täytäntöön. Euroopan parlamentti ei voi pitkällä aikavälillä tyytyä pelkkiin korupuheisiin.

Haluan ottaa jäsen Lefrançois'n mietinnöstä esiin erään merkittävän seikan, jota ei ole tässä keskustelussa vielä huomioitu. Mietinnössä vihjataan, että käsillämme on yksi harvoista tapauksista, joissa yhdenmukaistamme aineellista rikosoikeutta – selvästi ympäristöalan ulkopuolella. Tämä menee merkittävästi Euroopan unionin aiempia toimia pidemmälle. Siviilioikeudellisen lainsäädännön yhteydessä olemme todistaneet samaa rajatylittävissä asioissa. Aineellisen rikosoikeuden yhdenmukaistaminen menee kuitenkin paljon tämänpäiväistä keskustelua syvemmälle. Näin ollen komissio kenties ymmärtää, miksi keskustelemme näin kiihkeästi termeistä "provocation" ja "incitation". "Incitation" on normaali juridinen termi kaikissa jäsenvaltioissa. Euroopan neuvoston jäsenvaltiot päättivät termin "provocation" käytöstä kompromissina. Tämä koskee myös sellaisia valtioita kuin Venäjä.

Mielestäni ei ole tarvetta keskustella siitä, onko meillä kaikilla tässä asiassa yhteinen oikeusperusta. Jäsen Lefrançois'n kanssa käymissäni keskusteluissa olen myös toistuvasti tuonut esille, että omasta kansallisesta näkökulmastani mietinnössä ehdotettu termi "incitation" on ongelmallinen, sillä järjestelmällemme on vierasta se, että "incitation" voi olla rangaistava teko ilman, että sitä edeltää harkittu laiton rikos. Sekä "incitation" että "provocation" ovat termeinä huonoimmillaankin vain hämäystä. Kumpikaan niistä ei tuo esille rikoksentehtäjän harkintaa. Se, tulkitaanko jonkun sanat vakavaksi terrorismirikokseen yllyttämiseksi vai ei, riippuu täysin kolmansien osapuolien käsityksestä. Ihmettelen juuri, miten voidaan määritellä terroristin ja naapurinsa ilmiäntöön, kantapöydässään istuvan tuohtuneen kansalaisen välinen raja.

Myös tässä yhteydessä meidän on huomioitava kansalliset oikeusjärjestelmät. Tiedän, että järjestelmä on jossain määrin erilainen Espanjassa, mutta siten, että se soveltuu kotimaisen terrorismin torjumiseen. Olen todella kiitollinen siitä, että olen sen verran nuori, etten joutunut näkemään Punaisen armeijakunnan terrorismin aikoja Saksassa, mutta silloinkin keskusteltiin asiaa koskevista laeista. Valtioiden on luonnollisesti toimittava poikkeustilanteissa poikkeuksellisin tavoin, mutta viimeisten seitsemän vuoden aikana olemme nähneet myös, että monet alun vimmassa tehdyistä päätöksistä on nyt peruttava. Tässä mielessä olen iloinen, että yli puoluerajojen olemme keskittyneet tässä mietinnössä erityisesti ihmisiin ja perusoikeuksiin.

Mitä tulee Rouren mietintöön, on huomattavasti tärkeämpää, että neuvosto ryhtyy toimiin. Me emme saa huijata itseämme Lissabonin sopimuksen suhteen. Me kaikki haluamme sen kestävä Euroopan parlamentin vuoden 2009 vaaleihin saakka, mutta me tiedämme myös, että pelkkä haluaminen ei riitä. Meidän on nyt punottava jäsen Rouren mietintö yhteen näiden keskusteluiden kanssa – erityisesti mitä tulee komission parhaillaan Yhdysvaltojen kanssa käymiin EU:n ja Yhdysvaltojen välistä tietosuojasopimusta koskemiin keskusteluihin. Emme todellakaan voi sallia näiden kahden olevan toisistaan irrallisia. Tämän vuoksi toivoisin, että meillä olisi enemmän kuin vain poliittista tahtoa, että me loppujen lopuksi pääsisimme poliittiseen päätökseen, jotta tietosuojaa koskeva puitepäätos voisi viimein tulla voimaan.

Komissio ja neuvosto toimivat uskomattoman aktiivisesti ryhtyäkseen toimenpiteisiin henkilötietojen taloudellisen suojan alalla. Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Saksassa ja muissa jäsenvaltioissa julkisten viranomaisten hallinnoimia henkilötietoja on kadonnut tai varastettu. Tällaiset tapaukset kertovat, että meidän on ryhdyttävä toimiin kiireesti. Kansalaisten oikeudet ovat nyt vaakalaudalla ennen näkemättömällä tavalla, sillä kansalaiset eivät voi estää hallintoaan käyttäytymistä tällä tavoin. Yritysten kohdalla kansalainen voi epäilysten herätessä sentään kääntyä jonkin toisen yrityksen puoleen.

Brian Crowley, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää neuvoston puheenjohtajaa ja komission varapuheenjohtajaa sekä esittelijöitä heidän mietinnöistään, jotka ovat mielestäni varsin merkittäviä.

Kun keskustelun aiheena ovat terrorismia ja tietosuojaa koskevat kysymykset, näyttäisi toisinaan – Euroopan parlamentin keskustelujen sisältöä tarkasteltaessa – siltä, että keskustelijat jakautuvat niihin, jotka haluavat parantaa yksilön oikeuksien ja vapauksien suojaa, ja niihin, jotka haluavat ennen kaikkea suojella väestöä kokonaisuudessaan väkivallan riskiltä ja uhalta tai väkivaltaan yllyttämiseltä, kuten jotkut kollegoistani ovatkin jo maininneet. Kun jatkamme näiden ehdotusten käsittelyä, meidän on sen vuoksi oltava varmoja siitä, että ehdottamallamme ja tässä parlamentissa tarkistamallamme lainsäädännöllä on todellinen oikeusperusta, jotta tullessaan voimaan sitä ei enää voida kiistää tai moittia. Yksi kohtaamistamme

hankaluuksista on se, että puitepäättöksen vuoksi, oikeusperustan vuoksi – tai sen puuttumisen vuoksi – joidenkin puitepäättöksen näkökohtien osalta, meitä voidaan syyttää tekopyhyydestä tai siitä, että vain teeskentelemme toimivamme kuitenkin ryhtymättä mihinkään todellisiin toimenpiteisiin.

Kun tarkastelemme Euroopan parlamentin käynnistämää oikeudellista ja poliisiyhteistyötä historian kuluessa, 90 prosenttia siitä on perustunut eri jäsenvaltioiden viranomaisten väliseen molemminpuoliseen luottamukseen. Se on ollut ainoa tehokas tapa löytää keino päästä eteenpäin, sillä sopimuksista ja päätöksistä huolimatta emme voi puhua merkityksellisestä yhteistyöstä tai edistyksestä, jos jäsenvaltioiden viranomaisilla ei ole todellista halua tehdä yhteistyötä ja vaihtaa keskenään tietoja.

Meidän on oltava hyvin varovaisia tietosuojan ja kerättyjen henkilötietojen suhteen, sillä monet meistä tietävät, että omista jäsenvaltioissamme on lukemattomia kansallisia ja paikallisia virastoja, joilla on arkistoissaan tietoja joka ikisestä henkilöstä. Suurin pelko Yhdistyneessä kuningaskunnassa tällä hetkellä liittyy hiljattain tapahtuneeseen identiteettivarkauteen. Sen lisäksi huolta herättää valtion virastojen – sosiaalialan, puolustusvoimien ja poliisilaitoksen – tietoja sisältävien tietokoneiden katoaminen. Ne sisältävät henkilötietoja, tietoja, joita kukaan ei itse luovuttaisi kenellekään. Näitä tietoja ei kuitenkaan ilmeisesti suojella mitenkään.

Sen vuoksi meidän on oltava varovaisia EU:n tasolla ja laadittava eurooppalainen puitepäättös, joka mahdollistaa jäsenvaltioiden välisen yhteistyön kuitenkin pakottamatta jäsenvaltioita tällaiseen valvontaan. Halusin tuoda tämän esiin, koska yksilöillä on käytettävissään tämän puitepäättöksen tuomaa suojaa kattavampi suoja kansallisten viranomaisten käyttäessä väärin tai virheellisesti tai kadottaessa heitä koskevia tietoja, ja jos yritämme pakolla soveltaa tätä tietosuojaa koskevaa puitepäättöstä myös kansallisiin tietoihin, aliarvioimme jo olemassa olevia oikeuksia monin tavoin. Koska viemme eteenpäin uutta suunnitelmaa EU:n tasolla, meillä on jonkin verran liikkumavaraa, jonka ansiosta voimme vastata tietosuojan yhteydessä kohtaamiimme vaikeuksiin hiukan joustavammin. Jotta voisimme olla varmoja tämän lainsäädännön tehokkuudesta, meidän on kuitenkin paitsi määriteltävä selkeästi sille antamamme tehtävä, myös saatava kansalaiset vakuuttuneiksi siitä, ettei laki käytä heitä hyväkseen vaan suojelee heitä.

Kathalijne Maria Buitenweg, *Vers/ALE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, olen vakuuttunut siitä, että neuvosto haluaa vilpittömästi parantaa kansalaisten turvallisuutta ja että se myös arvostaa kansalaisoikeuksia. Saatatte olla tyytyväisiä tänään käsiteltäviin mietintöihin, mutta jos olette lukeneet ne tarkasti, olette huomanneet, että tekemämme johtopäätökset poikkeavat omistanne. Me uskomme, että hyväksymänne ehdotukset ovat yksinkertaisesti riittämättömiä ja että ne uhkaavat rikkoa kansalaisoikeuksia.

Miksi me sitten arvioimme asioita niin eri tavalla? Ensinnäkin parlamentit perinteisesti kiinnittävät hallituksia enemmän huomiota kansalaisoikeuksiin, mikä vaikeuttaa päätöksentekoa. Tässä nimenomaisessa tapauksessa Euroopan parlamentti haluaa kuitenkin erityisesti katsoa näiden päätösten vaikutuksia yhteiskuntaan pidemmällä aikavälillä. Kun hallinnon ja kansalaisten välistä suhdetta tarkastellaan historiallisesta näkökulmasta, havaitaan, että hallinnolla on voimankäytön monopoli, kun taas kansalaisilla on perusoikeuksia, joita hallinto ei voi rikkoa, ellei rikkominen ole välttämätöntä, tehokasta ja oikeasuhtaista. Jos kansalaiset kuitenkin joutuvat liian usein toteamaan, että hallinnon toimet eivät ole välttämättömiä eivätkä perusteltuja, heidän luottamuksensa hallintoon ja sitä kautta myös heidän halunsa tehdä yhteistyötä hallinnon kanssa vähenee, ja silloin meillä on todella edessämme valtava pitkän aikavälin turvallisuusongelma. Luottamus on vaikea voittaa, mutta helppo menettää.

Mielestäni tietosuojaa koskeva ehdotus ei tarjoa tarkoitettua suojaa, ja neuvosto liikkuu ohuella jäällä pyrkiessään laajentamaan puitepäättöstä.

Aloitan jäsen Rouren mietinnöstä. Haluan ensiksi kiittää esittelijää lämpimästi siitä, että hän on vienyt tätä mietintöä Euroopan parlamentissa eteenpäin jo vuosien ajan. Haluan erityisesti esittää neuvostolle joukon kysymyksiä. Ehdotus koskee oikeudellista ja poliisiyhteistyötä Euroopassa, toisin sanoen turvallisuuteen liittyviä palveluita. Olen kuitenkin ymmärtänyt – neuvoston puheenjohtaja saattaa kiistää näkemykseni – että neuvosto ei katso näiden ehdotusten sitovan sitä tilanteessa, jossa keskeiset kansalliset turvallisuusintressit ovat uhattuina. Mistä intresseistä tässä on kyse, ja voitteko antaa esimerkin, minkälaisen seikan vuoksi olisitte valmis heittämään tämän puitepäättöksen romukoppaan?

Toinen keskeinen seikka, jonka jäsen Roure ottikin jo puheeksi, koskee arkaluonteisia tietoja. Ymmärrän, että neuvosto haluaa tiettyjä tietoja, mutta voiko neuvosto selittää minulle, missä tilanteessa se voisi hyötyä siitä tiedosta, että tietty henkilö on ollut ammattiliiton jäsen? Haluaisin, että annatte minulle esimerkin tilanteesta, jossa olisi hyödyllistä tietää, onko tietty henkilö ollut alankomaalaisen ammattiyhdistysliiton jäsen. Onko tämän tarkoitus kertoa niskoittelevasta käytöksestä? Missä ihmeen olosuhteissa tällainen tieto

voisi oikein olla merkityksellinen? Entäpä sukupuolielämää koskevat tiedot? Aktiivisen pedofiilin kohdalla voin kyllä ymmärtää tietojen keräämisen: silloin kyseessä on rikos, joka voidaan toki merkitä rekistereihin. En kuitenkaan ymmärrä, minkälaisista asioista oikein haluatte lisätietoja.

Tietojen siirrosta yhteisön ulkopuolisiin maihin muistan hupaisan tilanteen Saksan puheenjohtajuuskaudelta, kun eräs neuvoston edustaja totesi, että joissakin tilanteissa on tarpeellista siirtää tietoja hyvin nopeasti Iraniin. Se sai koko parlamentin haukkomaan henkeään: ei hän kai nyt voinut tarkoittaa sitä – ettäkö tietoja siirrettäisiin Iraniin! Esitän tuon kysymyksen siis nyt: voiko kyseinen neuvoston jäsen taata, että arkaluonteisia tietoja ei missään olosuhteissa siirrettä Iraniin? Voisitteko mahdollisesti ilmoittaa myös sen artiklan numeron, johon tuo takuu perustuu?

Vaikka pidänkin suojan tasoa riittämättömänä, allekirjoitan päätöksen tavoitteen: parantaa oikeudellisten ja poliisiyksiköiden yhteistyötä EU:n tasolla (tämän yhteistyön tiedetään takkuilevan jopa jäsenvaltioissa). Avainsana tämän yhteistyön parantamiseen on ”luottamus” – tässäkin tapauksessa kysymys on luottamuksesta. Moitin neuvostoa siitä, että se ei ole tehnyt tarpeeksi tämän luottamuksen ja samalla yhteistyön rakentamiseksi. Luottamuksenhan täytyy aina perustua johonkin, kuten vankkaan tietosuojaan tai epäiltyjen oikeuksiin, jotka sopivat oikeusvaltiomme arvolle. Te ette kuitenkaan ole onnistuneet tämän luottamuksen rakentamisessa. Olette työskennelleet epäiltyjen menettelytapaa koskevien oikeuksien parissa koko vaalikauteni ajan, mutta vieläkö ette ole saaneet aikaan mitään näkyvää. Sen lisäksi niissä asioissa, joissa todella voisitte auttaa edistämään yhteistyötä, ette tee niin. Sen sijaan esittelette keskenteleisen puitepäätöksen terrorismin torjumisesta.

Jäsen Lefrançois on laatinut tästä asiasta onnistuneen mietinnön, mistä kiitän myös häntä lämpimästi. Kysymykseni on yhä vailla vastausta: mitä ongelmaa neuvosto tässä yrittää itse asiassa ratkaista? Väkivaltaan yllyttäminen, ”incitation”, on kielletty kaikissa jäsenvaltioissa ja hyvä niin, mutta nyt myös ”provocation” ollaan kriminalisoimassa. Mikä sitten luokitellaan käsitteen ”provocation” alle? Joku, joka kirjoittaa Yhdysvaltojen olevan roistovaltio, pahan akseli, joka on taltutettava? Jos tämä henkilö vielä kirjoittaa ”ne, jotka eivät ole puolellamme, ovat meitä vastaan”, vastaako hänen kirjoituksensa käsitettä ”provocation”? Jos länsimaalainen henkilö tekee tarkoituksellisesti islaminvastaisen elokuvan, jonka tarkoituksena on loukata ihmisiä, provosoiko hän siinä tapauksessa terrorismirikokseen? Puhunko minä parhaillaan provosoivasti?

Epäselvä lainsäädäntö on huonoa lainsäädäntöä. Tuen väkivaltaan yllyttämisen kriminalisoinnista myös EU:n tasolla, mutta en halua tehdä sitä tällä tavoin. Kun verrataan eri kieliversioita, ei ole edes selvää, onko kyse käsitteestä ”incitation” vai ”provocation”. Nainen voi pukeutua provosoivasti, mutta se ei tarkoita, että hän yllyttää raiskaukseen. 1 artiklan 1 kohta on hälyttävä tässä mielessä, sillä siinä todetaan, että henkilö voidaan tuomita terrorismirikoksesta riippumatta siitä, suosittaako hän nimenomaisesti tällaista rikosta. Ryhmäni katsoo tämän menevän aivan liian pitkälle.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission varapuheenjohtaja, koska minulla on käytettävissäni vain vähän aikaa, haluaisin käsitellä vain Martine Rouren mietintöä. Kun puhumme henkilötietojen käsittelystä rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä, haluaisin sanoa hyvin selkeästi, että minun mielestäni tarvitsemme yhtenäisiä EU:n säädöksiä.

Viime vuosina on käynnistetty monia näiden tietojen käsittelyä koskevia hankkeita, erityisesti Schengenin tietojärjestelmän toinen sukupolvi ja viisumitietojärjestelmä (VIS). Kyseiset tiedot ovat kuitenkin olennaisia myös jäsenvaltioiden välisessä rikosrekisteritietojen vaihdossa ja jopa eurooppalaisen matkustajarekisterijärjestelmän käyttöönotossa. Korkeatasoinen tietosuoja on jokaisen kansalaisen edun mukainen, ja minun mielestäni se voidaan taata vain EU:n yhtenäisillä säädöksillä.

Neuvoston puheenjohtaja on sanonut, että nykyinen neuvoston päätös oli paras ratkaisu, joka voitiin saada aikaiseksi. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, minun on sanottava teille, että olen pettynyt neuvoston uuteen ehdotukseen, sillä parlamentin tärkeimpiä vaatimuksia ei ole otettu huomioon, ja minun mielestäni sillä säädetään sellaisesta tietosuojan tasosta, joka joissain suhteissa jää tietosuojasopimuksessa säädetyn tason alle. Siksi kaikki ryhmät yli niitä jakavien rajojen arvostelevat sopimusta, ja minun mielestäni tämän yksiselitteisen viestin pitäisi antaa neuvostolle ajattelemisen aihetta.

Meidän olisi erityisesti varmistettava, että puitepääöstä sovelletaan kansalliseen tietojenkäsittelyyn, muuten koko ehdotuksen ydin joutuu kyseenalaiseksi.

Haluaisin myös korostaa sitä, mitä esittelijämme Martine Roure on sanonut: erityisesti arkaluonteisia tietoja koskevia ryhmiä, eli henkilön etnisen alkuperän, poliittisen mielipiteen tai uskonnollisen vakaumuksen paljastavia tietoja, ei pitäisi käsitellä. Jos aiomme sallia poikkeuksia tähän periaatteeseen, on olennaista, että esimerkiksi asianmukaiselta oikeuselimeltä saadaan hyväksyntä etukäteen. Tätä tietoryhmää ei pitäisi yksinkertaisesti käsitellä automaattisesti.

Neuvosto on jo pitkään lupailut parlamentille hyväksyvänsä tämän puitepääöksen. Katson, että neuvoston on nyt korkea aika pitää lupauksensa, ja sen pitäisi tehdä se puitepääöksellä, jolla on oikeasti merkitystä.

Tuen kaikkia tarkistuksia, joita parlamentti mietinnössä ehdottaa, koska minun mielestäni tarvitsemme mahdollisimman korkean tietosuojan tason, eikä sitä taata vielä neuvoston nykyisellä puitepääöksellä.

Gerard Batten, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, nämä neuvoston päätökset ovat osa prosessia, jonka tarkoituksena on yhdenmukaistaa kansalliset oikeus- ja lainsäädäntöjärjestelmät yhteisen EU:n järjestelmän kanssa. Jo nyt EU:n kansalainen voidaan karkottaa yhdestä EU:n jäsenvaltiosta toiseen eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla vähimmäistakein. Jopa silloin, kun kansallinen oikeusjärjestelmä tai kansallinen hallitus tietää, että räikeää epäoikeudenmukaisuutta tapahtuu, se ei voi estää sitä.

Uusien poissaolevana tuomitsemista koskevien sääntöjen mukaan meitä voidaan nyt syyttää ja meidät voidaan tuomita toisessa EU:n jäsenvaltiossa ilman, että edes olemme tietoisia, että se tapahtuu, ja sitten joutua karkotetuksi ja vangituksi. Meille voidaan antaa sakko ja omaisuutemme voidaan takavarikoida, eivätkä omat kansalliset oikeusjärjestelmämme tai hallituksemme voi taaskaan estää sitä tai suojella meitä.

Lissabonin sopimuksen nojalla suunnitellaan Euroopan yleistä syyttäjää, jolla olisi laajat valtuudet tutkia ja syyttää niitä, joita syytetään rikkomuksista unionin etua vastaan, ja jota auttaisi Europol, jonka virkailijoita ei voida syyttää mistään, mitä he tekevät tai sanovat velvollisuuksiaan suorittaessaan. Ja tietysti meillä on Euroopan unionin omat puolisoitilaalliset poliisivoimat, Vicenzaan perustettavat Euroopan santarmijoukot, jotka saavat valtuudet ylittää rajoja tukahduttaakseen kansalaislevottomuuksia EU:n jäsenvaltioissa.

Tämä kaikki tehdään sen nimissä, että meitä suojellaan terrorismilta, mutta todellisuudessa Euroopan unioni pyrkii loputtomasti lisäämään ja vahvistamaan omia valtuuksiaan ja hallintaansa kaikilla kansallisen elämän aloilla. Terrorismi on todella oikea uhka, ja sen suurin yksittäinen lähde tämän päivän maailmassa on jyrkän fundamentalistisen ääri-islamilaisuuden ideologia. Kansallisten hallitusten pitäisi torjua terrorismia tekemällä yhteistyötä toistensa kanssa, eikä terrorismia pitäisi käyttää tekosyynä Euroopan unionin valtuuksien lisäämiseen.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, monilta tahoilta kuullaan useasti, että terrorismin torjunta uhkaa vapauksiamme – mutta se on valheellista kahtiajakoa. Ilmaisunvapaus, lehdistönvapaus ja oikeus yksityisyyteen ovat todellakin länsimäisen yhteiskuntamme perusominaisuuksia, mutta kuten edellinen puhuja juuri sanoi, juuri näitä avoimia yhteiskuntia uhkaa tällä hetkellä ääri-islamismi, joka kannustaa terroristitekoihin kyseisiä arvoja vastaan. Tässä mietinnössä esitetyt toimenpiteet ovat yksi askel – mutta vain yksi – oikeaan suuntaan. Valtioilla ei ole ainoastaan velvollisuus suojella kansalaisiaan terrorismilta, vaan niiden on myös voitava toteuttaa kaikki toimenpiteet yleisen järjestyksen takaamiseksi.

Haluaisin kuitenkin nyt tehdä sivuhuomautuksen, koska monet puhujat ovat viitanneet Italiaan tämän päivän keskustelussa. Italian hallituksella on kaikki oikeudet torjua laitonta maahanmuuttoa ja rikollisuutta tarpeelliseksi katsomillaan tavoilla edellyttäen, että se voidaan perustella puolueettomilla ja lainmukaisilla perusteilla. Viime viikolla Roomassa järjestetty häpeällinen kuuleminen, jossa muutama tämän parlamentin äärivasemmistolainen jäsen syytti Italian poliisia romanilasten kiduttamisesta, oli loukkaus Italian kansaa kohtaan eikä sovi tähän parlamenttiin. Toivon siksi, että Euroopan parlamentin puhemies pyytää meidän kaikkien puolesta anteeksi Italian hallitukselta.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, halusin puhua tässä vaiheessa, koska valitettavasti minun on lähdettävä osallistumaan toimielinten väliseen vuoropuheluun. Pyydän tätä anteeksi parlamentilta ja esittelijältä. Haluaisin vain vastata ryhmien johtajille sanomalla ensinnäkin Roselyne Lefrançois'n mietinnön osalta ja erityisesti "taivuttamisen" ja "yllyttämisen" erosta käytettyjen puheenvuorojen johdosta, että neuvoston teksti mukailee Euroopan neuvoston yleissopimuksen 5 artiklaa, jotta soveltamisen eroilta voidaan välttyä. Katsomme, että meidän pitäisi luottaa siihen, että tuomarit soveltavat tätä kriminalisointia järkevästi ja, kuten Luis de Grandes Pascual aivan oikein

sanoi, ottavat olosuhteet asianmukaisesti huomioon, erityisesti Espanjan terrorismin osalta. Viimeiseksi haluaisin huomauttaa, että neuvoston tekstissä otetaan suurelta osin huomioon toisaalta 2 artiklan ilmaisunvapauslauseke ja toisaalta 14 artiklan suhteellisuuslauseke.

Martine Rouren mietinnöstä haluaisin sanoa, että olen myös samaa mieltä Kathalijne Maria Buitenwegin ja Alexander Alvaron kanssa: on todellakin edistystä, että kolmannessa pilarissa on sääntelyä, joka antaa mahdollisuudet muutoksenhakuoikeuteen. Olen myös kuullut kaikki vaatimuksenne, jotka liittyvät soveltamisalaan, erityisesti Barbara Kauffmannin vaatimukset. Ranska ajatteli samoin kuin komissio, mutta meidän on oltava realistisia. Voisimme hyväksyä yksimielisesti eri tekstin. Olisimme halunneet mennä pidemmälle – näin myös komission jäsen Barrot sanoi – mutta vain jos soveltamisalaa olisi laajennettu, mikä olisi todella hyvä asia; en usko, että saavuttaisimme tämän edistyksen lyhyellä aikavälillä.

Meidän on saavutettava kompromissi, saatava aikaan tasapaino. Olen samaa mieltä Martine Rouren kanssa siitä, että tämä ei ole täysin tyydyttävää, mutta se on kuitenkin edistystä, ja se meidän on hyväksyttävä. Joka tapauksessa, kuten sanoin, meillä on myös arviointilauseke. Kehotan komissiota, varapuheenjohtajaa – ja tiedän, että hän tekee sen – hyödyntämään mahdollisimman hyvin tätä arviointilauseketta ja tietojenkeruuta koskevia säännöksiä, joissa ehdotetaan, että käsittelemme myös kansalliseen itsemääräämisoikeuteen kuuluvia asiakirjoja. Mainitsitte tiettyjen tässä päätöksessä ilmenevien tietojen sisällyttämisen. Minä olisin myös hyvin iloinen, jos uskonnollisuutta ja seksuaalisuutta koskevien tietojen sisällyttäminen tarkistettaisiin, tai ainakin jos sen sanamuoto olisi parempi kuin se nyt on.

Vastauksena Koenraad Dillenille romanien osalta: kuten hän tietää, 16. syyskuuta järjestetty romanasoiden huippukokous osoitti puheenjohtajavaltio Ranskan ja komission sitoutumisen romaneja koskevaan kysymykseen. Varapuheenjohtaja oli siellä, ja kartoitimme aiempia toimenpiteitä, joihin jäsenvaltiot voivat sitoutua tulevaisuudessa edistääkseen romanien integrointia yhteiskuntiimme. Se on aihe, joka on näkyvästi esillä komission jäsenen Špidlan sosiaalipoliittisessa ohjelmassa.

Tässä on kaikki, mitä halusin sanoa vastauksena tässä hyvin kiinnostavassa keskustelussa esitettyihin puheenvuoroihin.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluaisin ensiksi kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että keskustelemme näistä asioista yhdessä, sillä ne kuvastavat haasteessa ilmenevää tasapainoa: toisaalta tärkeimmän haasteen – terrorismin – voittamista ja toisaalta tietosuojaa. On ikävää, että neuvoston puheenjohtaja ei voi olla paikalla koko ajan. Se olisi ollut hyvin hyödyllistä tälle keskustelulle.

Ensiksi haluaisin sanoa, että olemme jo kuulleet monien puheenjohtajavaltioiden edustajien kertovan meille tietosuojassa saavutetusta huomattavasta ja merkittävästä edistyksestä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta haluaisin huomauttaa, että esittelijällämme Martine Rourella on koko parlamentin täysimääräinen tuki tässä asiassa, koska meidän on edistytävä.

Kolme asiaa on meille erityisen tärkeitä. Haluaisin erityisesti korostaa, että meidän on edelleen korostettava sitä, että tuemme tietojen vaihtoa. Schengenin tietojärjestelmästä tiedämme, että voimme jäljittää monia rikollisia tietoja vaihtamalla ja että kyseisellä tietojen vaihdolla varmistetaan onnistuminen ja myös taataan turvallisuus. Muut näkökohdat ovat kuitenkin myös tärkeitä: kansalaisten oikeus tietojen käyttöön on erityisen tärkeä minulle – kansalaisoikeuksien vahvistaminen – ja soveltamisala, josta on jo toistuvasti keskusteltu. Varapuheenjohtaja Barrot on huomauttanut, että hänelle on tärkeää, että kyseiset päätökset ovat tukena erityisesti Yhdysvaltojen kanssa käytävien neuvottelujen aikana. Haluaisin kuitenkin lisätä, että jos Yhdysvallat paheksuu sitä, että kyseisiä oikeudellisia puitteita sovelletaan valitettavasti vain EU:n asioihin eikä EU:n sisäisesti jäsenvaltioiden tilanteisiin, sillä on selkeä perustelu meitä vastaan, koska emme uskalla edes panna näitä oikeudellisia puitteita täysimääräisesti täytäntöön Euroopan unionissa.

Terrorismin torjumisen osalta on minun mielestäni ikävää, että vaikka neuvosto esittääkin jatkuvasti uusia lähestymistapoja, se ei etene yhtään monien toimintaan liittyvien toimenpiteiden käytännön täytäntöönpanossa. Muistamme kaikki, että vei yli vuoden nimittää Gilles de Kerchove EU:n terrorismin torjunnan koordinaattoriksi, että toimimme nopeasti tietojen säilyttämisessä, mutta valitettavasti täytäntöönpanossa on ollut viivästyksiä eikä meillä ole Europolissa vieläkaan toimintaryhmää, tähän alaan erikoistunutta osastoa. Meidän on osoitettava suurempaa sitoutumista tässä työssä ja torjunnassa, ja meidän pitäisi pikemmin edistyä toiminnassa kuin vain väitellä sanamuodosta.

Erityisesti islamilaisessa terrorismissa suurimmat ongelmamme koskevat käännyttämiä – ihmisiä, jotka kasvavat yhteiskunnassamme, varttuvat aikuisiksi ja kääntyvät sitten islaminuskoon. Nyt on pohdittava,

mitä vikaa on yhteiskunnissamme ja mitä vikaa on islamilaisuudessa, niin että nämä ihmiset radikalisoituvat. Tätä on pohdittava.

Pystymme elämään Euroopassa turvassa myös siksi, että meillä on asiaansa sitoutuneet poliisivoimat, joita on tässä vaiheessa kiitettävä.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Haluan ensiksi onnitella esittelijöitä erinomaisista mietinnöistä, mutta aion pääasiassa puhua Roselyne Lefrançois'n mietinnöstä.

Askel askeleelta, aina lainsäädännön avulla, lähestymme jatkuvasti terrorismia. Vuoden 2002 puitepäättöksen nojalla voimme laatia yhteisen määritelmän ja oikeudelliset puitteet terrorismirikoksille.

Tänään esitetyt muutokset sisältävät muun muassa kolme uutta rikosta, joilta meidän on suojauduttava vastauksena vanhoihin ja uusiin terroristien uhkauksiin, ja tietotekniikan käytön, myös tietoverkkoihin kohdistuvan terrorismin lisääntymisen. Terroristitekoja on paljon lasten opettamisesta ja heidän fanaattisuutensa herättämisestä murhaan.

Tämä ehdotettu muutos rajoitetaan koskemaan julkista yllytystä terrorismirikokseen, värväystä terrorismiin ja koulutusta terrorismiin. Viimeksi mainittu kattaa nyt terrorin kylvämisen perinteiset ja uudenaikaiset menetelmät.

Emme kuitenkaan erottele menetelmiä, mutta meidän on oltava äärimmäisen varovaisia erottaessamme sen, mitä ei voida hyväksyä, ja mistä täytyy siksi antaa rangaistus, ilmaisunvapaudesta, joka on perusoikeus.

Julkisessa yllytyksessä ero on häilyvämpi. Tarkoitus ja ilmeinen vaara ovat siksi olennaisia edellytyksiä sille, että jotakin voidaan kuvailla rikokseksi. Kaikki muu on ilmaisunvapautta, jota suojellaan itse puitepäättöksellä, EU:n perustamissopimuksen 6 artiklalla, perusoikeuskirjalla ja Euroopan neuvoston yleissopimuksella.

Yleissopimuksessa on se puute, että monet jäsenvaltiot eivät ole ratifioineet sitä, mikä ei paljon auta terrorismin torjunnassa tai vapauksien suojelussa.

Yleissopimusta ei voida korvata alkuperäisellä puitepäättöksellä eikä nykyisellä tarkistetulla versiolla, vaan sen ratifiointi pikemminkin vahvistaisi EU:n lainsäädäntöä ja antaisi sille lisäarvoa ja täydellisemmät oikeudelliset puitteet.

Koska Prümin sopimuksessa ja monissa muissa teksteissä EU:n lainsäädännössä ei erotella eri terrorismin lajeja, sitä voidaan käyttää yhtä hyvin unionin sisällä ja kansainvälisen terrorismin osalta.

Viime vuonna Europol rekisteröi yhteensä 583 terroritekoa, 24 prosenttia edellistä vuotta enemmän. Espanjassa ja Ranskassa toimivat separatistiryhmät tekivät niistä 517. Islamilaisista terroriteoista epäiltyinä pidätettiin 201 ihmistä.

Haluan onnitella poliisivoimia kiitettävästä työstä ja pyrkimyksistä lopettaa terrorismi ja ottaa terroristit kiinni.

Arvoisa puhemies, valitettavasti kotimaani on jälleen uutisissa. Meillä on terrorismista pitkät ja kurjat perinteet. Tiedämme, että demokratiassa ei ole sijaa terroristeille, mutta siinä ei ole sijaa myöskään niille, jotka rohkaisevat, majoittavat ja tukevat terroristeja. Siksi minun mielestäni lainsäädäntöämme voisi täydentää vielä yksi oikeudellinen käsite: terrorismin uhreja tai heidän perheitään häpäisevien tai loukkaavien mielenosoitusten kriminalisointi. Tämä kannattaisi pitää mielessä seuraavaksi tehtäviä muutoksia varten.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan sanoa, että pidän valitettavana, ettemme voi soveltaa Lissabonin sopimuksen pöytäkirjaa N:o 10, joka olisi nopeuttanut kansalaisten mielestä merkittävien ja huomattavien asioiden yhteisöllistämistä.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan työjärjestyspuheenvuorolla, sillä haluaisin pyytää parlamentin puhemiehistöä kirjoittamaan puheenjohtajavaltio Ranskalle ja ilmoittamaan, ettemme voi hyväksyä sitä, että puheenjohtajavaltio Ranskan edustaja ei ole paikalla koko tällaisen merkittävän keskustelun aikana.

(NL) Arvoisa puhemies, terrorismia ei keksitty 11. syyskuuta 2001, sitä on ollut aina. Lisäksi, kuten edellinen puhuja juuri huomautti, Europolin terrorismitilanteesta ja -suuntauksista Euroopassa antamassa selvityksessä todetaan, että suurimmasta osasta hyökkäyksiä eivät vastaa ääri-islamistit vaan sekä äärioikeistolaisten että ääriivasemmistolaisten voimien separatistit.

Vuoden 2001 jälkeen on kuitenkin uutta, että hallitukset ovat alkaneet käyttää terrorismin torjuntaa vähentääkseen kansalaisoikeuksia ja -vapauksia. Olen ehdottomasti rikollisuuden torjunnassa tehtävän yhteistyön puolella ja kannatan täysin Manfred Weberin sanoja, mutta hyvin usein henkilötietojen keräämisen kaltaisia toimenpiteitä käytetään tarkoituksiin, joilla ei ole minkäänlaista tekemistä terrorismin kanssa. Esimerkiksi matkustajarekisterin tietoja käytetään maahanmuuton valvonnassa tai "tavallisten" rikosten torjunnassa. Se on itsessään sangen oikeutettua, mutta kutsutaanpa asioita niiden oikeilla nimillä.

Neuvoston juhlalliset julistukset kansalaisoikeuksista ja yksityisyydestä kuulostavat sangen ontoilta, kun neuvosto ei edes ole täällä ja erityisesti kun se ei ole edes valmistautunut panemaan täytäntöön erityisesti Martine Rouren mietinnössä esitettyjä Euroopan parlamentin suosituksia. Ehkä sitten neuvosto lopettaisi krokotiilin kyynelten vuodattamisen irlantilaisten ei-tuloksen takia.

Lopuksi minulla on kaksi erityistä kysymystä. Haluaisin pyytää komissiolta – koska neuvosto ei ole täällä – tietoja korkean tason kontaktiryhmästä. Kahden vuoden ajan suljettujen ovien takana ja ilman valtuutusta käytyjen neuvottelujen jälkeen Yhdysvaltain sisäisen turvallisuuden ministeri Michael Chertoff vaatii nyt komission jäsentä Barrot' ta allekirjoittamaan sopimuksen joulukuussa. Haluaisin tietää, aikooko komission jäsen Barrot sanoa puolestamme ei.

Toinen kysymykseni on seuraava: EU:n puolesta käydään neuvotteluja järjestelmästä, jonka nojalla tulli – Euroopassa ja ilman mitään selityksiä tai rajoituksia – voisi rajalla tutkia ja takavarikoida kannettavia tietokoneita. Haluaisin tietää, mikä tilanne on tämän osalta.

Puhemies. – (IT) Mielestäni on tärkeää ilmoittaa teille, että puheenjohtajavaltio Ranska esitti asianmukaisesti etukäteen keskustelun alussa anteeksipyyntönsä ja tiedotti meille, ettei ministeri Dati voinut osallistua keskusteluun, koska hän oli estynyt pakottavien syiden takia, ja että hänet korvaava Jean-Pierre Jouyet ei voisi jäädä.

Vastalauseenne on kuitenkin edelleen tärkeä, ja välitämme sen eteenpäin. Haluan kuitenkin korostaa, että puheenjohtajavaltio Ranska esitti anteeksipyyntönsä etukäteen.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, terrorismi on yksi nykyajan suurimmista uhista. Syyskuun 11. päivän hyökkäykset todistivat sen ehdottomasti oikeaksi. Terrorismi perustuu sekä psykologisiin että sosiaalisiin vaikutuksiin ja tiedotusvälineiden vaikutukseen. Ongelma onkin synnyttänyt loputtoman luettelon kysymyksiä siitä, miten välttää tämäläiset uhat, joilla on nyt maailmanlaajuinen ulottuvuus. Pelon ja terrorin kylväminen ja hyökkäykset kansalaisyhteiskuntaa vastaan – ne ovat terrorismin kasvot.

EU:n on tarjottava kansalaisilleen korkeatasoista turvaa. On kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että terroristit käyttävät tieto- ja viestintätekniikkaa, erityisesti Internetiä, mikä auttaa levittämään propagandalähettyksiä ja koulutusoppaita. Sitä meidän on todella torjuttava. Terrorismin torjunnan on oltava painopisteala meille EU:ssa, erityisesti sen uhkaavimman muodon, islamilaisen terrorismin, torjunnan, sillä sen tavoitteena on länsimaisen sivilisaation täydellinen tuho. Mitä voimme tehdä? Valinta on helppo: joko me tuhoamme terrorismin tai terrorismi tuhoaa maailman.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, voimme käydä tämän keskustelun peruseriaateista – meidän on käytävä se – mutta ei keskustelematta tietystä välineestä. Puhun siitä, mihin viitataan terroristijärjestöjen luettelona. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 3. syyskuuta antamasta tuomiosta lähtien tiedämme, että oikeudellinen arvio on täydellisen selkeä. Sekä EU:n että YK:n terroristijärjestöjä koskevien luetteloiden järjestelmällä loukataan kansalaisten perusoikeuksia, ja sitä on siksi uudistettava.

Mitä on tapahtunut? Kyseinen EU:n luettelo terroristijärjestöistä toimii täysin harmaalla alueella ilman minkäänlaista parlamentaarista valvontaa. On todellakin outoa, että me parlamentissa kuulemme, että maaja kalatalousneuvoston 15. heinäkuuta pidetyssä kokouksessa – jossa kokoontui maatalouteen, metsätalouteen ja maaseudun kehitykseen erikoistuneita poliitikkoja – hyväksyttiin uusi terroristijärjestöjä koskeva EU:n luettelo keskustelematta ja tietämättä, mitä siinä on. Tiedämme, että ulkopoliittikan monimutkaisuus johtaa tässä täydellisen harmaalle alueelle, kun kansainvälistä lainsäädäntöä loukataan. Tämän me haluamme muuttaa, ja pyydän tukeanne sen tekemiseen. Paljon kiitoksia.

Giusto Catania (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin olen pettynyt siihen, että Ranskan ministeri on lähtenyt, koska hän olisi voinut esimerkiksi oppia, että hänen meille antamansa tiedot eivät pidä paikkaansa. Barbara Dührkop Dührkop on itse asiassa oikeassa sanoessaan, että suurimmalla

osalla Euroopan unionissa tehdyistä terroristihyökkäyksistä on riippumaton perusta eikä niillä ole mitään tekemistä Al-Qaidan kanssa, toisin kuin Jean-Pierre Jouyet'n lausunnossa todettiin.

Siinä tapauksessa olisimme voineet poistaa kyseisen meille usein esitetyn vihjailevan rinnastuksen islamin ja terrorismin välillä. Tämä on yleistynyt suuntaus ja, valitettavasti, sillä on kannattajansa myös tässä parlamentissa. Ajattelen nyt Mario Borghezion äskettäisessä Kölnin mielenosoituksessa omaksumaa asennetta, koska jos tätä puitepääöstä sovellettaisiin, häntä syytettäisiin varmasti yllytyksestä terrorismiin. Minä määrittelin Mario Borghezion toiminnan yllytykseksi, ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta haluaisin pyytää virallisesti parlamentin puhemiestä antamaan Mario Borgheziolle virallisen varoituksen.

Minun mielestäni viime vuosien aikana terrorismin torjunnassa omaksuttu strategia on ollut häviäjän strategiaa, ja siinä on alistuttu liikaa Yhdysvaltain eduille Irakin ja Afganistanin sodissa terroristijärjestöjen luettelon laatimisessa ja oikeusvaltion rajoituksissa. Henkilötietoja on käsitelty aivan liian usein epäasianmukaisesti, ja minun mielestäni meidän kaikkien on työskenneltävä yhdessä – ja olen juuri lopettamassa – varmistaaksemme, että henkilökohtaisia vapauksia ei rajoiteta, lisätäksemme demokraattisia alueita ja varmistaaksemme, että me emme turvallisuuden ja terrorismin torjunnan nimissä edistä juuri itse terroristijärjestöjen tavoitteita.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, Roselyne Lefrançois'n mietinnössä ehdotetaan merkittäviä muutoksia luottamuksellisuuden, ilmaisunvapauden ja oikeusturvan takaamiseksi. Rikollisena olisi pidettävä terrorismirikosten tekemiseen taivuttamista, ei yllyttämistä. Yksityisyyden suojaa pitää myös soveltaa sähköposteihin ja muuhun sähköiseen viestintään, ja kaikkia lainsäädäntöme perusperiaatteita, oikeasuhteisuutta, tarpeellisuutta ja syrjimättömyyttä, on korostettava.

Erinomaista. Mutta, tässä on yksi iso "mutta": mitä tapahtui toissijaisuudelle? Minkälaista terrorismia on käsiteltävä EU:n tasolla? Espanjassa tehtiin viime viikolla kauhea terrorismirikos, ja tunnemme myötätuntoa Espanjan kansaa kohtaan, mutta se rikos ei ole EU:n asia. Ei myöskään terrorismi, joka jatkui vuosikymmeniä Pohjois-Irlannissa. Terrorismin pelkoa käytetään selkeästi hyväksi edistämään EU:n kantoja oikeus- ja poliisiasioden alalla jäsenvaltioiden kustannuksella. Toissijaisuus on sopiva aihe poliittisiin puheisiin, mutta se ei näy lainsäädännössä.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät kuulijat, tänä viikonloppuna Tšekin tasavallan Pakistanin-suurlähettiläs joutui pommihyökkäyksen uhriksi Pakistanissa. Eilen kolme tšekkiläistä sotilaista haavoittui rakettihyökkäyksessä Afganistanissa. Terrorismi vaikuttaa näinä päivinä suoraan myös minun kotimaani kansalaisiin. Ei ole epäilystäkään, että tämä on yksi sivilisaation petollisimmista ja vaarallisimmista ilmiöistä ja että me emme voi antautua tällä pelkurimaiselle ja ilkeälle pahuudelle, vaan meidän on torjuttava se. Terrorismin vastaisesta sodasta ei kuitenkaan saa tulla kaikkeen käypää loitsua. Kaikista terrorismin verisistä seurauksista huolimatta jokapäiväistä epäluottamusta ja pelkoa turvallisuudesta ei voi asettaa vapauden edelle. Siksi torjun Euroopan komission ehdotuksen siitä, että taivuttaminen terrorismirikokseen olisi rikos. Ehdotuksella pyritään rankaisemaan suullisista ja kirjallisista kannanotoista, ja siten uhataan selkeästi ilmaisunvapautta ja perusihmisoikeuksia. Minun, demokraattisen politiikan, mielestä tätä ei voi hyväksyä.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoiset puhemies ja komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, aloitan Martine Rouren mietinnöstä ja tuen jälleen kerran sen pyrkimyksiä saada aikaan sellainen poliittinen yhteisymmärrys ehdotuksesta puitepääökseksi henkilötietojen suojelusta kolmannen pilarin puitteissa, joka ei perustu pienimpään yhteiseen nimittäjään, tietosuojan vähimmäistasoon ja vakaviin puutteisiin. Haluaisin toistaa kantani, jonka olen tehnyt täällä selväksi monesti aiemmin: on välttämätöntä hyväksyä nopeasti oikeudellinen väline, jolla taataan tietosuojan kolmannen pilarin puitteissa ja varmistetaan henkilötietojen suojan taso, joka vastaa vähintään direktiivissä 95/46/EY ensimmäisellä pilarilla taattua tasoa.

Nautin todella paljon varapuheenjohtaja Barrot'n kannanottojen kuuntelemisesta. Hän kuuntelee parlamentin huolia, mutta olen pahoillani siitä, että neuvoston tyhjä tuoli on elävä esimerkki poliittisesta kuuroudesta, joka on vallinnut jokaisella puheenjohtajakaudella. En ole ollenkaan toiveikas neuvoston vastauksen suhteen.

Sitten Roselyne Lefrançois'n mietinnöstä: teimme vuonna 2002 puitepääöksen, jonka nojalla yhdenmukaistimme "terrorismin" määritelmän ja sovellettavat rangaistukset. Monet puhujat ovat jo viitanneet Internetiin, uuteen tietotekniikkaan ja niiden tuomaan etuun, mutta myös siihen, mitä rikolliset voivat Internetissä tehdä. Kuten on jo todettu, on olemassa noin 5 000 terroristien propagandasivustoa, jotka ovat radikalisointi- ja värväysvälineitä sekä tietolähteitä terroristikeinoista ja -menetelmistä. Siksi vuoden 2002 direktiiviä on tarkistettava, jotta voidaan luoda tarvittavat välineet tällaisen tietoverkkoihin kohdistuvan

terrorismin käsittelemiseksi. Tuen Roselyne Lefrançois'n ehdotuksia, joissa yhdistetään tämän torjumisen kiireellisyys siihen, että sananvapautta ja yhdistymisvapautta on ehdottomasti kunnioitettava.

Lopuksi, arvoisa puhemies, on hyvin tärkeää, että jäsenvaltiot ratifioivat Euroopan neuvoston vuoden 2005 yleissopimuksen terrorismin torjunnasta, jotta voidaan varmistaa molempien välineiden rinnakkainen täytäntöönpano ja perusteellisempi ja kattavampi oikeusjärjestelmä.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, viime vuosien aikana Euroopan komission ja neuvoston keskustelu terrorismista on miltei poikkeuksetta kummunnut perusoikeuksiemme suojelun itsestään selvästä hyväksymisestä. Miltei yhtä väistämätön seuraus ovat näitä oikeuksia rikkovat vääristyneet lainsäädäntöehdotukset.

Tänään käsittelemämme ehdotus terrorismin torjunnasta Internetissä on tyypillinen esimerkki. Se perustuu sen tunnustamiselle, että jotkut terroristit käyttävät Internetiä terrorismiin yllyttämiseksi ja että meidän on pysytettävä heidät.

Ehdotuksessa kuitenkin päädytään seuraavaan äärimmäiseen toimenpiteeseen: terrorismin torjumiseksi Internetissä meidän pitäisi vangita kaikki kansalaiset, jotka kirjoittavat mitä tahansa, minkä poliisi voi tulkita siten, että sillä pyritään *rohkaistamaan* terrorismia – ei edes ”yllyttämään” siihen. Lisäksi kuka tahansa, joka suoraan tai välillisesti tukee terrorismirikoksia, on syyllinen. Toisin sanoen kuka tahansa, joka uskaltaa ilmaista, suullisesti tai kirjallisesti, poliittisen kannan, joka voitaisiin tulkita terrorismin kannatuksiksi, voidaan pidättää. Ehdotuksessa todetaan muualla, että vaikka ihmisillä ei olisi mitään aikomusta rohkaista kirjoituksillaan terrorismia, heitä voidaan syyttää pelkästään sen perusteella, että heidän sanoillaan on poliisin mielestä sellainen vaikutus. Toisin sanoen yksi rikosoikeudenkäynnin peruseräpäätteistä käännetään täysin päinvastaiseksi.

Onneksi Roselyne Lefrançois'n mietinnöllä palautetaan demokraattisen yhteiskunnan itsestään selvät arvot tähän hulluun puitepäättökseen. Siinä suojellaan lehdistönvapautta ja sähköpostiemme sisältöä viranomaisten ennaltaehkäisevältä vakoilulta, ja siinä todetaan selvästi, että kriminalisoinnilla ei mitenkään ”rajoiteta tai estetä ... radikaalien, kärkevien tai kiistanalaisten mielipiteiden esittämistä julkisessa keskustelussa arkaluonteisista poliittisista kysymyksistä, mukaan luettuna terrorismista”. Toivon, että neuvosto hyväksyy nämä itsestään selvät muutokset.

Tässä parlamentissa kukaan ei aliarvioi tarvetta torjua terrorismia, mutta kun sen torjunta johtaa toimenpiteisiin, joilla lopulta rajoitetaan demokratiaamme, Euroopan parlamentti on aivan oikein velvoitettu olemaan hyväksymättä niitä.

Tämän takia on – jälleen yksi noista itsestään selvistä totuuksista, joita ei enää tämän päivän Euroopassa pidetä välttämättä selvänä – järjetöntä väittää, että torjumme terrorismia ”suojellaksemme demokratiaamme”, kun ehdotamme toimenpiteitä, jotka ovat vastoin demokratian peruseräpäätteitä. Demokratian moraalinen ylemmyys on siinä, että siihen vastaamiseen ja sen suojeluun on monia tapoja, mutta niihin ei missään nimessä kuulu kansalaisten ajatusten ja sanojen ennaltaehkäisevä valvonta eikä missään nimessä niiden ihmisten ennaltaehkäisevä rajoittaminen tai kriminalisointi, jotka ovat eri mieltä siitä, mikä enemmistölle on itsestään selvää.

Kehotan teitä tukemaan Roselyne Lefrançois'n ja Martine Rouren mietintöjä. Poissa olevalle neuvostolle sanon: olkaa tarkkana.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komission tavassa käsitellä oikeus- ja sisäasioita on perustavanlaatuisia virheitä, muun muassa täysimääräisen avoimen ja demokraattisen päätöksenteon puute, kun Lissabonin sopimus ei ole voimassa (olen pahoillani, että lähtemällä täältä Jean-Pierre Jouyet osoitti välinpitämättömyytensä näkemyksiämme kohtaan riippumatta siitä, esittikö hän anteeksipyyntönsä vai ei), ja toiseksi perusoikeuksien tasapainon ja kunnioittamisen puute. Ne valitettavasti näkyvät täysimääräisesti täällä kahdessa käsiteltävänä olevassa toimenpiteessä.

Epämääräisen käsitteen, ”julkisen yllytyksen terrorismiin”, kriminalisointi uhkaa johtaa sananvapauden rajoittamiseen, vaikka meillä jo voimassa oleva taivuttamista koskeva rikos on jo täysin riittävä.

Toisella toimenpiteellä suojellaan vain heikosti näennäisesti lain valvontaa varten vaihdettuja henkilötietoja, mutta porsaanreiät ovat suuria. Voin ilmoittaa parlamentille, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa sadat sellaiset virastot, jotka eivät valvo lakia, käyttävät tietojen säilyttämisestä annettua direktiiviä – joka on Yhdistyneen kuningaskunnan puheenjohtajakauden kolmen vuoden takainen suursaavutus – päästäkseen käsiksi henkilöiden yhteystietoihin. Paikalliset neuvostot käyttävät sitä tarkistaakseen, ovatko vanhemmat

valehdelleet asumisesta julkisen koulun vaikutusalueella. Se saattaa olla tuhmaa, mutta se ei ole mikään merkittävä rikos.

On häpeällistä, että sisäasiainministerit ovat antaneet Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen ja konservatiivien kaltaisille eurokammoisille mahdollisuuden rangaista koko rajatylittävää rikollisuutta koskevia EU:n ponnisteluja. Tiedämme, että suuri enemmistö eurooppalaisesta yleisöstä, myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa, tukee EU:n toimintaa rikollisten ja terroristien pidättämiseksi, muun muassa eurooppalaisen pidätysmääräyksen avulla. UKIP-puolue ja konservatiivit, jotka väittävät antavansa ensisijaisen aseman laille ja järjestykselle, vilkuttavat kuitenkin iloiset jäähyväiset kaikille rikollisille, jotka pakenevat Englannin kanaalin kautta. Meidän ei pitäisi antaa heidän selvittää seurauksista propagandastaan erityisesti siksi, että sisäasiainministerit tekevät parhaansa heikentääkseen yleistä tukea poliisiyhteistyölle yksioikoisella lähestymistavallaan, jossa ei kiinnitetä riittävästi huomiota kansalaisvapauksiin, oli kyse sitten suojelusta yksityisyyteen puuttumiselta tai vastaajien oikeuksista.

Euroopan unionin hallitukset ovat tyhmästi antaneet Gerard Battenin ja hänen kaltaistensa ottaa kaikki irti Yhdistyneen kuningaskunnan ajamasta poissa olevana annettujen tuomioiden tunnustamisesta, jolla ei ole onnistuttu vahvistamaan puolustuksen oikeuksia. Katsokaapa eurokammoisten ja selkärangattoman työväenpuolueen hallituksen epäpyhää liittoa!

Lopuksi haluan kysyä, missä oikeusministerit ovat tässä koko asiassa. Heidän on saatava ote sisäasiainministereiden toiminnasta ja alettava rakentaa todellista eurooppalaista vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Tarvitsemme Lissabonin sopimuksen, jotta tästä hankkeesta tulee avoin ja demokraattinen, ja tarvitsemme sen nopeasti, ennen Euroopan parlamentin vaaleja.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Tätä keskustelua kuunnellessani olen saanut välillä sellaisen käsityksen, että unohdamme, että puitepäätos on tarkoitettu demokraattisia valtioita varten, demokratiaan vankasti perustuvia EU:n jäsenvaltioita varten. Siksi ei ole mitään välitöntä syytä eikä tarvetta, vähentää puitepäätoksen vaikutusta ottamalla käyttöön ”taivuttamisen” tai ”todellisen terroristiuhan” kaltaisia käsitteitä. Mitä on se epäluulon ilmapiiri, josta Claudio Fava puhui, valtiota koskeva epäluulo? Kenen pitäisi arvioida, miten todellista uhasta on todella tullut? Onko veren virrattava jonkin eurooppalaisen kaupungin kadulla, jotta voimme olla sataprosenttisen varmoja, että koulutukseen, taivuttamiseen tai yllyttämiseen liittyvä uhka on todellista?

Näitä ja muita suojalausekkeita voidaan tulkita pahantahtoisesti esimerkiksi tuomioistuimissa. Niitä voidaan lopulta pitää ideologian ilmaisuina, ihmisoikeuksien ymmärtämisenä väärin, millä tässä yhteydessä heikennettäisiin terrorismin torjunnan tehokkuutta. Pyydän jäsenvaltioita osoittamaan enemmän luottamusta, jottei puitepääöstä heikennettäisi ja jotta puitepäätos olisi yhtenäinen Euroopan neuvoston kansakuntien laatiman, terrorismin torjuntaa koskevan yleissopimuksen kanssa.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kaikkien tässä parlamentissa olevien jäsenten on tuomittava terroristiteot. Sen ei kuitenkaan pitäisi vaikeuttaa todellisen turvallisuutemme suojelemista. EU:n valinnat, joiden avulla nämä iljettävät rikokset pyritään poistamaan, ovat itse asiassa jakaneet ja tehneet meistä erittäin epävarmoja.

Yhä taantumuksellisempien toimenpiteiden hyväksyminen vahvistaa, että olemme olleet oikeassa, kun olemme olleet alusta alkaen eri mieltä koko hankkeen hengestä, ja että olemme nyt aiheellisesti huolissamme kansalaistemme oikeuksien todellisesta suojelusta. Uudistusehdotuksissa kehoitettiin investoimaan jopa enemmän sellaisiin toimenpiteisiin ja politiikkaan, joiden nojalla syyttömät ihmiset voidaan panna syytetyyn penkille ja tuomita. Syyttömyysoletusta koskeva perustavanlaatuinen oikeudellinen periaate hylätään pelkän epäilyn perusteella.

Miten julkinen taivuttaminen tai yllyttäminen voi olla rikos, jos sillä ei ole seurauksia tai jos se ei johda toimintaan? Miten kaukaa haettu yllyttämisen määritelmä voi olla? Milloin sitä pidetään julkisena? Milloin se on todella vaarallista ja siksi rangaistavaa?

Joidenkin ilmaisunvapauden suojelusta annettujen säännösten selittävä luonne ei riitä: ehdotuksen täytäntöönpano määrittäyty ehdotuksen määritelmien takana olevan ajatuksen perusteella. Tämä on vastoin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklaa ja voi johtaa siihen, että mielenosoitukset, puheet ja muut vastaavat teot kriminalisoidaan.

Mielestämme EU on jälleen kerran tekemässä omaan etuun perustuvaa valintaa pikemmin kuin yrittämässä suojella kansalaisten todellisia vapauksia. Se yrittää karkottaa huolestuneita lausekkeilla, joilla ei pystytä takaamaan niiden suojelua, joita jotkut haluavat pitää mahdollisina terroristeina.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Minkälaista surua, minkälaista kärsimystä, minkälaista tuskaa, minkälaista vihaa terrorismiin kuuluukaan! Onneksi meitä on opetettu piiloutumaan, suojelemaan itseämme ja vihaamaan, sillä sellaisia ovat perusoikeutemme ja tähän ne on vähennetty. Meille ei kuitenkaan ole opetettu perusvelvoitetta: olla yllyttämättä terrorismiin. Terrorismi ei ole pahe. Se voi olla protestiksi tehty rikos tai kostoksi tehty rikos, ja se on ehdottomasti kauhistuttava rikos, mutta se ei ole pahe. Olen nähnyt kieroutuneita terroristeja, jotka kuolevat uhriensa kanssa. Terrorismiin yllytetään. Sitä käyttävät ja siihen yllyttävät edistävät terrorismia, joten terrorismi tappaa.

Meidän parlamentissa on suojeltava eurooppalaisia, mutta meidän on suojeltava myös niitä, joita tapetaan Islamabadissa, Sharm el-Sheikhissä ja viimeisimpänä Algeriassa. Nyt on parlamentin velvollisuus suojella niitä, joita ei voida syyttää.

(Puhemies keskeytti puhujan)

Ashley Mote (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kaksi viikkoa sitten Yhdistyneen kuningaskunnan muslimineuvoston puheenjohtaja osallistui tässä rakennuksessa kokoukseen, jossa hän kielsi jyrkästi uskontojen välisen vastavuoroisuuden ja vaati, että alkuperäisväestöllä on velvollisuus toivottaa tulokkaat tervetulleiksi ja että näillä tulokkailla on oikeus pysyä erillään heistä. Hän ei mitenkään viitannut islamilaisten fundamentalistien kitkemiseen omasta yhteisöstään, vaikka hän tiesi – kuten hänen täytyi tietää – että muslimit ja vain muslimit tietävät, miten löytää ja pysäyttää omat fanaatikkinsa.

Skotlantilaiset rugby pelaajat eivät räjäyttäneet Lontoon metrojunia, eivätkä walesilaiset maanviljelijät, eivät edes englantilaiset kriketin pelaajat. Ne räjäytti joukko aivopestyjä musliminuoria, jotka etsivät paratiisin 72:ta neitsyttä ja jotka uskoivat, että heillä on jumalan antama oikeus teurastaa väärauskoisia. Me emme torju terrorismia. Me käymme uskontojen sotaa, ja on jo korkea aika tunnustaa tuo ero.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet kollegat ovat tehneet viisaita huomioita siitä, miten saada aikaan oikea tasapaino terroristitekojen estämisen ja kansalaisoikeuksiemme suojaamisen välille, erityisesti tietojen säilyttämisen ja keräämisen osalta.

Haluaisin nostaa esiin kysymyksen siitä, miten kansalaisiamme koskevaa tietoa kerätään ja miten sitä säilytetään ja annetaan saataville. Annan vain tiedonkeruuta koskevan esimerkin, joka luultavasti koskee monia kollegoita tässä istuntosalissa. Matkustamme usein lentokoneella ja olemme lentokenttämyymälöiden asiakkaita, ja kaikki tekemämme ostokset edellyttävät tarkastuskortin esittämistä. Sitä voidaan perustella hajuvesien, alkoholin ja tupakan erilaisilla verokannoilla, mutta oletteko ikinä miettineet, miksi tarkastuskorttia tarvitaan sanomalehden ostoon?

Kenen tarvitsee tietää, ostetaanko oikealle suuntautuva *Daily Telegraph* vai vasemmalle suuntautuva *Libération*? Jos se ei olisi tarkoituksenmukaista, miksi kukaan haluaisi tietää sen?

Toiseksi meidän lisättävä tietojen säilyttämistä ja saatavuutta koskevaa suojaa. Miten ihmeessä aiomme vakuuttaa kansalaisemme siitä, että heiltä pyydetty henkilökohtaisia vapauksia koskevat uhraukset ovat perusteltuja, jos jäsenvaltioiden hallitusten virastot ovat hukanneet valtavia tietokantoja, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa tapahtui, tai jopa julkaisseet niitä Internetissä, kuten verotietojen kanssa kävi Italiassa?

Pelkästään nämä esimerkit osoittavat, miksi komission ja neuvoston pitäisi kuunnella kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa, joka – muun muassa – edellyttää, että poliittiset kannat paljastavien tietojen käsittely pitäisi kieltää ja että puitepäättöstä pitäisi soveltaa myös kansalliseen tietojen käsittelyyn.

Vain näiden ja parlamentin ehdottamien täydentävien takeiden nojalla kansalaiset hyväksyvät tiedonkeruun. Ilman tätä meillä on eurooppalainen tiedon heinäsuova, josta lentelee ympäriinsä oljenpätkiä ilman toivoa kuuluisan neulan löytymisestä, sen neulan, joka on se tärkein tiedon osa, jolla estetään terroristien julmuudet.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ei ole epäilystäkään, että meidän kaikkien on jatkettava terrorismin torjuntaa kaikin voimin. Pidän siksi erityisen myönteisenä sitä, että jatkamme välttämättömien välineiden kehittämistä ja niiden mukauttamista saamiimme käsityksiin. Yhden asian on kuitenkin oltava selvä: voimme voittaa tämän taistelun ainoastaan oikeusvaltion periaatteen nojalla. Lakien ja moraalin hylkääminen vain vahvistaa terrorismia, ei heikennä sitä. Bushin hallinnon toimet ovat osoittaneet tämän meille sangen selvästi. Eurooppa voi johtaa tässä esimerkin avulla.

Kansalaisten turvallisuus ja vapaus liittyvät aina kuitenkin yksittäisen ihmisen vapauteen. Tarvitsee vain tarkastella esimerkiksi Baskimaan aluetta. Ihmiset elävät kauhuksessa ja pelossa, koska kadulla kävelemisellä tai vääraan baariin menemisellä voi olla kohtalokkaita seurauksia. Meidän tehtävämme on suojella kansalaisiamme sellaisilta uhilta. Sen tekemiseksi tarvitaan toisinaan rajoituksia muihin henkilökohtaisiin vapauksiin. Kansalaistemme on kuitenkin voitava luottaa siihen, että nämä rajoitukset ovat myös asianmukaisia ja että tiedustelupalvelut eivät levitä heidän tietojaan koko maailmalle. Lyhyesti: kansalaisemme eivät saa joutua jonakin päivänä heräämään ja huomaamaan, että Orwellin näyt eivät enää ole utopiaa. Juuri tästä on kyse: ehjin nahoin selviämisen takaamisesta yksityisyyttä tuhoamatta.

Haluaisin tässä kohdassa kiittää kollegoitani, jotka ovat laatineet kaksi erinomaista mietintöä. Molemmissa tehdään selväksi, että vaadimme neuvostolta suurempia ponnisteluja perusoikeuksien suojelemiseksi ja että haluamme, että henkilötietojen käsittelyssä ollaan varovaisempia ja sovelletaan parempaa suojaa. Annamme täysimääräisen ja täyden tukemme neuvostolle kaikissa tarkoituksenmukaisissa ja asianmukaisissa terrorismin torjuntaa koskevista toiminnoista.

Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä huolehtii aina siitä, että kaikki kansalaiset voivat tuntea olevansa turvassa, olivatpa he kadulla, suurissa tapahtumissa tai kotonaan. Vapaus on liian arvokas asia tuhottavaksi, miltä puolelta tahansa. Tiedämme tämän tarpeeksi hyvin Euroopan omasta tuskallisesta historiasta.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, paljon on jo sanottu, joten en puhu pitkään tästä aiheesta. Haluaisin vain kiinnittää huomiota uuteen tilanteeseen: terrorismi on tuonut yhteiskuntaamme jotain, mitä siellä ei aiemmin ollut. Terrorismi on saanut hallitukset ja opettanut valtiot olemaan luottamatta ulkopuolisen tunkeutujan sijasta omiin kansalaisiinsa, ja siinä on hallinnon ongelma.

Mikään ei ole vaikeampaa kuin turvallisuuden takaaminen ja oikeuksien kunnioittaminen. Tältä kannalta haluaisin sanoa, että Roselyne Lefrançois'n ja Martine Rouren mietinnöt muodostavat erittäin tasapainoisen yhteenvedon edistyksestä, jota tarvitaan kansalaisten suojelun ja heidän vapautensa suojelun varmistamiseksi.

Näiden kahden välttämättömyyden yhteensovittamista hallitukset eivät osaa tehdä. Se ei kuulu niiden perinteeseen, ja sitä ne opettelevat vähä vähältä tekemään. On ehdottomasti kunnia Euroopan parlamentille ja tälle istuntosalille, että me olemme niitä, jotka saavat aikaan tasapainon pyrittäessä edistykseen näillä kahdella alalla: kansalaisten turvallisuudessa ja heidän vapautensa turvassa.

Tällaisenaan minusta näyttää, että Martine Rouren ja Roselyne Lefrançois'n mietinnöillä muutettu puitepäätös on monen vuoden työn tulos ja että se on siksi erittäin arvokas. Tämä on kuitenkin vain yksi askel eteenpäin. Hallitusten on opittava löytämään tasapaino kansalaisten hallinnoinnin ja heidän elämänsä suojelun välillä. Tässä suhteessa meillä voi olla arvokas tehtävä auttaa niitä tekemään vaaditut päätökset, joita ne minun mielestäni eivät pysty tekemään yksin tai soveltamaan niitä kansallisten rajojensa sisällä.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Islamabadin äskettäisen iskun kaltaiset terroristi-iskut osoittavat selvästi, että terrorismi on todellakin kauhistuttavaa todellisuutta. Meidän on siksi pidettävä myönteisenä mitä tahansa terrorismin tehokasta torjuntaa koskevaa ehdotusta, toisin sanoen tarjottava Euroopan kansoille tyydyttävä turvaa.

Toisaalta käsiteltävänä oleva mietintö on vastoin näitä tavoitteita, sillä siinä yritetään tiukentaa terrorismin käsitettä taivuttamisen tasolle, mutta samalla siinä toisaalta viitataan hylättyyn Lissabonin sopimukseen. Mietinnössä asetetut tavoitteet ja niiden perustelut sulkevat toisensa pois. Emme voi torjua terrorismia tehokkaasti leikkaamalla tai rajoittamalla tiettyjä kansalaisten oikeuksia. Surullista kyllä, tämä hinta meidän on maksettava.

Euroopan unioni ei ole tähän mennessä ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin, joilla pyritään koordinoimaan kansainvälistä toimintaa, vaan se pyrkii torjumaan terrorismia virtuaalisella ja sanallisella tasolla. Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän aloitteesta Euroopan parlamenttiin perustettiin "CIA-asioita käsittelevä valiokunta", joka ei ole onnistunut tekemään mitään vaan on vain heikentänyt terrorismin torjuntaa. Meidän vaalittava toivoa, että tällä kertaa emme mene samaan suuntaan perusoikeuksien suojelua tekoisena käyttäen.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, neuvoston ja komission ehdotus, josta mietinnössä ollaan yleisesti samaa mieltä, on perusteellisen taantumuksellinen hyökkäys jopa perustavanlaatuisimpia demokraattisia kansalaisoikeuksia ja -vapauksia vastaan. Sen tavoitteena on vahvistaa institutionaalisia sortotoimenpiteitä, jotta sitä voitaisiin käyttää ihmisten kamppailujen murskaamiseen.

Ottamalla käyttöön uudet käsitteet "väkivaltainen radikalisointi" ja huipentumana "ääri-ideologiat" ehdotuksella kriminalisoidaan mielivaltaisesti kaikki sellaiset ilmaisun, mielipiteen, näkemyksen ja ideologisen käsityksen muodot, joilla kyseenalaistetaan hyväksikäyttävä kapitalistinen järjestelmä.

Tässä yhteydessä terrorismia koskevaan EU:n lainsäädäntöön tehtävällä tarkistuksella lisätään kolme rikosta, jotka kaikki liittyvät Internetin käyttöön. Näiden keskiaikaisten institutionaalisten puitteiden nojalla sallitaan sortomekanismit, joilla kielletään ajatusten liikkuminen ja rangaistaan siitä sillä tekosyillä, että ne synnyttävät tai kannustavat terroristitekoja. Samalla saman filosofian mukaan niitä taistelun ja torjunnan muotoja, joilla kyseenalaistetaan EU:n politiikka ja pyritään kumoamaan se, pidetään terroristitekoina.

Ihmisten on vastattava mieluummin tottelemattomuudella ja sääntöjen noudattamatta jättämisellä kuin hyväksyttävä näitä taantumuksellisia lakeja.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, puhumme tänään neuvoston puitepäätöksen muodosta suhteessa rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamiseen. Tämä on hyvin tärkeä asia, joka edellyttää perusteellista analyysiä. Heti mietinnön alussa kuitenkin viitataan Lissabonin sopimukseen ja sen voimaantulon mukanaan tuomiin muutoksiin. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että Irlannin kansanäänestyksen perusteella tällä sopimuksella ei ole mitään vaikutusta, eikä ole oikein yrittää muokata asioita tällä tavalla. Mietinnössä ehdotetut parlamentin tarkistukset johtavat jopa laajempaan yhdenmukaistamiseen kuin komissio on esittänyt. Minun mielestäni jäsenvaltioiden pitäisi antaa laatia yksityiskohtaisemmat määritelmät kansallisella tasolla, eikä kaikkea pitäisi sanella Brysselistä, ja tämä koskee myös henkilötietojen suojelua.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa onnittelemalla kahta kollegaa, jotka ovat laatineet tänään käsittelemämme mietinnöt. Terrorismin torjuminen on ehdottomasti meidän kaikkien yhteinen ja itsestään selvä tavoitteemme. Oikeusjärjestelmämme kuitenkin edellyttää, että yksilön oikeuksia ja henkilötietoja suojellaan.

Kun siis kyse on neuvoston puuttumisesta yksilön oikeuksiin, vastustan sitä täysin. Haluan kuitenkin kiinnittää huomiota toiseen seikkaan. Monien henkilötietojen lukuisat vuodot useissa jäsenvaltioissa ovat vakuuttaneet minut siitä, että tähän asti kyseisten tietojen suojeleminen on ollut tehotonta.

Tarvitseeko minun muistuttaa teitä Yhdistyneen kuningaskunnan tapahtumista, jotka pakottivat itse pääministerin, Gordon Brownin, pyytämään anteeksi kansalaisiltaan? Pitäisikö minun muistuttaa teitä siitä, että selonteon mukaan puolet Yhdistyneen kuningaskunnan väestöstä on vaarassa joutua väärennösten ja pankkipetosten uhriksi? Tarvitseeko minun muistuttaa teitä siitä, että myös Saksassa on jo ollut tapauksia, jotka pakottavat hallituksen ryhtymään ankariin toimenpiteisiin? Olen varma, että myös muissa maissa on vastaavia tapauksia, joista en ole tietoinen.

Näiden tapahtumien takia olen hyvin vastahakoinen hyväksymään henkilötietojen siirtoa yhdestä maasta toiseen. Pelkään, että ainoa tulos, joka tällä menettelyllä saavutetaan, on juuri se, mihin terroristit pyrkivät: sen luottamuksen väheneminen, jota kansalaisten pitäisi tuntea valtiota kohtaan. Sitä on vältettävä.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, laissa ei määritellä terrorismia, mutta me kaikki kuitenkin tiedämme, mihin kyseinen ilmiö perustuu. Tuhannet eurooppalaiset ovat itse kokeneet terroristien tekemät julmuudet. Haluaisimme yhteiskunnan, joka on vapaa terrorismin edustamasta henkisestä tulehduksesta. Siksi meidän on varustettava itsemme. Meidän on varustettava itsemme tätä ilmiötä vastaan, mutta meidän on tehtävä se viisaasti ja tehokkaasti. Meidän on torjuttava terrorismia, mutta ei kostonhimoisen, vaikkakin raamatullisen periaatteen "silmä silmästä, hammas hampaasta" mukaan. Olemme demokraattinen yhteiskunta, ja olemme sitoutuneet EU:n normeja koskeviin arvoihin, joihin uskomme syvästi – ne ovat perusoikeuksia, ihmisarvon kunnioittaminen ja yksityisyyden suoja, mikä sisältää myös henkilötiedot. Siksi kiitän esittelijöitä heidän työstään.

Olen tyytyväinen nähdessäni ehdotuksen tarkistuksiksi komission päätelmiin, mutta samalla haluaisin kuitenkin pyytää tehokkaita ja yhtenäisiä toimia, joiden avulla kaikkia, etenkin lapsiamme ja nuoriamme, suojellaan terroristien propagandalta ja yllytykseltä. Näitä yksilöitä, jotka ovat kaikkein alteimpia, koska he ovat nuoria, avoimia ja luottavaisia, on suojeltava Internetissä ja muissa tiedotusvälineissä usein erityisesti sananvapauden nimikkeen avulla leviäviltä vaarallisilta teksteiltä.

Taivuttaminen on hyvä sana kyseisten toimien kuvailemiseen, mutta ei riitä, että se lisätään puitepäätökseen. Meidän on perustettava mekanismit, meidän on luotava tehokas eurooppalainen järjestelmä ja hyvät menettelyt, jotta voimme tehdä sen, mitä nyt kutsumme rikosten viisaaksi valvomiseksi. Ilman kyseisiä välineitä, ilman tätä koskevaa yhteistä politiikkaa emme pysty saavuttamaan niin kovasti haluamaamme menestystä.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Keskustelu siitä, mitä terrorismille pitäisi tehdä, on koko ajan painostavampaa, erityisesti Pakistanin ja Espanjan viime päivien traagisten tapahtumien takia. Euroopan unioni on ottanut tavoitteekseen korkeatasoisen turvan ja oikeuden tarjoamisen kansalaisilleen, ja nyt sillä on uusia haasteita ja uhkia tieto- ja viestintätekniikan, myös Internetin, kehittymisen takia. Terroristien käyttämät uudet menetelmät, kuten tuhansien terrorismipropagandaan käytettyjen Internet-sivujen luominen, vaativat Euroopan unionilta lujaa vastausta.

Tuen esittelijän, Roselyne Lefrançois'n, omaksumaa kantaa siitä, että tärkein asia on asiamukaisten oikeudellisten puitteiden perustaminen tietoverkkoihin kohdistuvaa terrorismia vastaan ja samanaikaisesti EU:n kansalaisten perusoikeuskirjalla taattujen perusoikeuksien ja -vapauksien suojeleminen. Minun mielestäni on lisäksi olennaista, että kaikki jäsenvaltiot ratifioivat Euroopan neuvoston yleissopimuksen terrorismin torjunnasta.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan parlamentti puolustaa ilmaisunvapautta koko Euroopassa – myös Kölnissä, sillä Köln on osa Eurooppaa – kaikkien niiden puolesta, jotka haluavat puhua fundamentalismia ja islamilaista totalitarismia vastaan, niitä vastaan, joiden ideologinen perusta ei ole islam, vaan terrorismin fundamentalistinen islam.

Joten riittää sensuurista – puolustetaan tuota oikeutta!

Täällä yritetään tehdä salakähmäisiä sopimuksia ja puolustaa oikeutta vapauteen antamalla tilaisuus kenelle tahansa, joka haluaa puhua moskeijoissa terrorismin puolesta. Jos he puhuvat myös muutaman sanan rasismia ja ulkomaalaisvihaa vastaan, emme voi enää sensuroida heitä, emmekä voi estää heitä levittämästä propagandaansa. Meitä on estetty puhumasta, ja siksi vaikenen!

Puhemies. – (IT) Kiitos, hyvä Mario Borghezio, luulen, tai pikemminkin päätelen päätöksestänne vaieta, että puheenne on päättynyt.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten tavallista, mietinnöissä yritetään yhdistää tietosuoja terrorismin ehkäisemiseen. Me kaikki tietysti haluamme tehostaa torjuntaa ja voittaa sodan terrorismia vastaan, mutta suoraan sanottuna minä mietin, koska meillä on nämä molemmat tavoitteet, päätyykö se, mistä keskustelemme, kuten kaikki kompromissit, laimentamaan aloitteiden soveltamisalan. No, poliisiyhteistyö ja yksilön oikeuksien suojeleminen ovat usein vastakkaisia, mutta tässä niiden välille onnistutaan löytämään järkevä tasapaino.

On kuitenkin varmaa, että EU:n kansalaisia häiritsevät heidän yksityisyytensä jatkuvat, jopa tukahduttavat rajoitukset. Samoin on varmaa, että se on täysin hyödytöntä meidän suojelemisessamme terroristeilta. Huolimatta maailmanlaajuisesta viestinnän ja henkilöiden liikkuvuuden valvonnasta, terroristit itse asiassa jatkavat ihmisten käännättämistä ja kuoleman kylvämistä. Meidän aloitteemme eivät valitettavasti yllä yhtä pitkälle kuin tietyn islamilaisen radikalismien rikollinen käsi, ja niinpä meidän pitäisikin ehkä omaksua erilainen lähestymistapa sen torjumiseksi.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, edellinen puhuja on uskoakseni yhdistellyt asioita väärin. Se, mitä Kölnissä tapahtui, ei ollut fundamentalismin vastaisten tai demokraattien pitämien puheiden kieltämistä, vaan välitön uhka kansalaisille. Kyse oli äärioikeistolaisista, joiden julkinen käytös oli sellaista, että se olisi saattanut vaarantaa yleisen turvallisuuden. Tämä on jotakin täysin muuta, eikä näitä voi sekoittaa, edes vaikutuksen tekemiseksi täällä parlamentissa – minusta se on erittäin ärsyttävää.

Toiseksi se, että olemme täällä parlamentissa sopineet ryhtyvämme toimenpiteisiin terrorismia vastaan, on järkevää, oikein ja ehdottoman välttämätöntä. Koska tietosuojan kanssa on aina vaikeaa tasapainoilla, joka ainoa päätös on järjettömän vaikea joka ikiselle täällä parlamentissa. On tietysti kuitenkin totta, että kun näemme sellaisia asioita tapahtuvan kuin Islamabadin Marriott-hotellin tapahtuma tai mitä Espanjassa jälleen tapahtuu, kun kohtaamme jatkuvasti tällaista väkivaltaa – ja me kaikki tiedämme, että näiden murhaajien suunnitelmat tehdään nykyaikaisten viestintäkanavien kautta ja käsitellään sitten tiedotusvälineissä käyttämällä nykyaikaista tieto- ja viestintätekniikkaa – meille ei myöskään jää muuta vaihtoehtoa. Komissio oli oikeassa ehdottaessaan, että teemme kaikkemme päästäksemme tästä Euroopan laajuisiin sopimuksiin.

Se on vaikea tasapainottava toimi, ja sellaisena se pysyy. Ennen kaikkea velvollisuutemme on kuitenkin suojella ihmiselämää. Karkeasti sanottuna, mitä hyötyä on tietosuojasta, jos ihmiset kuitenkin kuolevat? Siksi on oikein, että me yksinkertaisesti tarkastelemme nyt kunnolla nykyaikaista tietotekniikkaa värväyksen, rahoituksen ja iskujen täytäntöönpanon sekä iskujen glorifioinnin osalta ja teemme sopimukset siitä, miten torjumme niitä koko Euroopassa sekä täydennämme tätä koskevia kansallisia asetuksia eurooppalaisilla järjestelyillä ja sopimuksilla. Tämä on ehdoton velvollisuutemme. Nyt on ryhdyttävä toimiin. Loppujen lopuksi on myös myönteistä mainosta Euroopalle, että pystymme ratkaisemaan tällaisia merkittäviä kysymyksiä, vaikka yksittäiset päätökset eivät olekaan millään tavoin helppoja.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin käyttää tilaisuutta hyväkseni ja onnitella lämpimästi esittelijöitä Roselyne Lefrançois'ta ja Martine Rourea, sillä he ovat mietinnöillään saavuttaneet jotakin sellaista, joka mielestäni on erittäin merkittävää. Aina, kun terrorismia ilmenee, meidän on oltava hyvin huolellisia, ettemme palvele terroristien tavoitteita laatimillamme laeilla, erityisesti ottamalla kyseiset välineet käyttöön yhteiskunnassamme, joka perustuu tasa-arvoon, vapauteen ja oikeusvaltion periaatteeseen, sillä se luultavasti tarkoittaisi, että he ovat saavuttaneet tavoitteensa, ja sitä meistä kukaan ei halua.

Siksi minulle on äärimmäisen tärkeää, että tiedonsiirrossa on huomattavia rajoituksia, että arkaluonteista tietoa voidaan siirtää vain hyvin ankarasti säännellyissä poikkeuksellisissa tapauksissa ja että tiedon siirtoon kolmansiin maihin voidaan määrätä hyvin tiukkoja rajoituksia.

Olen myös sitä mieltä, että sana "yllytys" on väärin. Se ei sovi perustuslailliseen järjestelmäämme, ja käsite "taivuttaminen" olisi ehdottomasti ollut parempi. Samoin on tärkeää varmistaa lehdistönvapaus, ilmaisunvapaus, viestinnän yksityisyys ja televiestinnän salassapitovelvollisuus.

Nyt voin vain vedota, että kaikki tämä tapahtuu. Jos meillä olisi Lissabonin sopimus, minun ei tarvitsisi esittää tätä vetoomusta, koska käyttäisimme yhteispäätösmenettelyä. On kuitenkin hyvä nähdä, että näin ovat paljastuneet nuo jäsenet takana äärioikealla, jotka ovat kironneet Lissabonin sopimuksen. He haluavat vähentää ihmisten oikeuksia, he haluavat vähentää tietosuojaa, he haluavat vähentää vapautta ja he haluavat heikentää parlamenttia. Olen varma, että äänestäjät huomaavat tämän ensi kerralla.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen luonnollisesti mietintöjä, mutta minusta on sängen outoa keskustella terrorismin torjunnasta Euroopan unionissa tällä hetkellä, kun puheenjohtajavaltio on vakavasti heikentänyt tätä toimintaa asettamalla Iranin Kansan mujaheddin -liikkeen terroristijärjestöjä koskevalle EU:n mustalle listalle vastoin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuimen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kiellettyjä järjestöjä koskevan valituslautakunnan päätösten mukaan.

On käynyt ilmi, että on väitetty, että edellinen päätös Kansan mujaheddin -liikkeen asettamisesta mustalle listalle oli tulosta mitättömien kansallisten etujen edistämistä hämäristä diplomaattisista lehmänkaupoista.

Euroopan unioni ei voi jatkaa oikeusvaltion periaatteen kiertämistä, ja siksi kehotan kollegoitani liittymään vasta muodostettuun eurooppalaiseen oikeuskomiteaan, jonka johdossa on varapuhemies Alejo Vidal-Quadras, ja joka kehottaa poistamaan Kansan mujaheddin -liikkeen välittömästi mustalta listalta.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, avoimet demokraattiset yhteiskuntamme ovat vahvuus, mutta niiden avoimuutta itseään voidaan käyttää hyväksi niin, että siitä tulee haavoittuvuutta. Tätä näkökulmaa käsittelemme tänään. Turvallisuus ei ole tietenkään mikään pelkkä tekninen prosessi. Turvallisuus ja vapaus täydentävät toisiaan, ja vahvin suojamme on kunkin kansakuntamme yhdistynyt, yhtenäinen yhteiskunta, joka perustuu jaettuihin demokraattisiin arvoihin ja keskinäiseen luottamukseen.

Viime vuosina instituutioitamme ja perinteisiä arvojamme vastaan on kuitenkin hyökätty jatkuvasti sekä sisältä että ulkoa. Samaan aikaan olemme nähneet, miten omista yhteiskunnissamme kasvaa alakulttuureja, jotka eivät kunnioita liberaaleja arvojamme, vaan joissa tarkoituksella pyritään perustamaan vaihtoehtoisia poliittisia ja oikeudellisia rakenteita, joskus väkivaltaa käyttämällä, kätkeytymään monimutkaisten ja väljien oikeudellisten järjestelmiemme ja ihmisoikeuksia koskevan liberaalin näkemyksemme taakse.

EU ei useinkaan ole auttanut. Se näkee valitettavasti jokaisen kriisin tilaisuutena laajentaa omaa valtaansa ja kysyy harvoin, onko sen toimilla yhdellä alueella tuhoisia vaikutuksia toisella. Minä esimerkiksi kyseenalaistan avointen rajojen politiikan, löyhän lähestymistavan turvapaikkoihin ja maahanmuuttoon sekä yritykset sisällyttää perusoikeuskirja säädöskokoelmiin.

Olen varma, että me kaikki haluamme löytää keinot terrorismin uhan torjumiseksi, mutta en ole yhtään varma siitä, miksi EU:n mielestä on sen puitepäättöksen avulla välttämätöntä kaksinkertaistaa toimenpiteet, joihin Euroopan neuvosto on jo ryhtynyt.

Kaikki EU:n jäsenvaltiot ja 19 muuta valtiota ovat sen jäseniä, ja oletettavasti ne ovat jo antaneet asianmukaista lainsäädäntöä. Euroopan neuvoston toimivaltaan kuuluu kuitenkin yksi alue, joka hyötyisi tarkistuksesta, ja se on Euroopan ihmisoikeussopimus. Kyseinen yleissopimus laadittiin hyvin erilaisissa olosuhteissa yli 50 vuotta sitten. Sen oikeudellinen tulkinta luo usein esteen terroristien karkottamiselle maistamme. Jos haluamme tehdä jotakin hyödyllistä, ehkä voisimme sopia, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen tarkasteleminen uusin silmin olisi hyödyllistä.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Hyvät kuulijat, henkilötiedot ovat arkaluonteista tietoa, jota on käsiteltävä erittäin huolellisesti. Tietosuojassa ei saa olla aukkoja, sen on toimittava asianmukaisesti. Juuri se on niiden tarkistusten tavoite, jotka esittelijä on esittänyt ehdotukseen rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltyjen henkilötietojen suojaamista koskevasta neuvoston puitepäättöksestä. Minä myös onnitelen esittelijää hänen tekemään työstä.

Puitepäättöksellä on huomattava vaikutus yhteen Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksista: oikeudesta yksityisyyteen. Koska Euroopan parlamentti on aina päättäväisesti tukenut vahvaa, suojaavaa puitepäättöstä, joka mahdollistaisi korkeatasoisen tietosuojan, neuvoston pitäisi harkita vakavasti parlamentin tarkistuksia. Henkilötietojen vaihtoa pitäisi säännellä vakiomuotoisilla ja helposti ymmärrettävillä menettelyohjeilla. Niiden tehtävänä on oltava sellaisen luotettavan suojan tarjoaminen, jolla taataan ihmisten perusoikeuksien kunnioittaminen.

Erittäin merkittävää on se, miten henkilötietoja itse asiassa käytetään. Henkilön rodun tai etnisen alkuperän, poliittiset mielipiteet, uskonnolliset tai filosofiset vakaumukset, ammattiliittojen jäsenyyden, terveyden tai seksuaalisen käyttäytymisen paljastavien henkilötietojen käsittelyä on säänneltävä yhtä ankarasti kuin apteekkeja. Sitä ei saa rajoittaa vain lausekkeella, jonka nojalla se on sallittua, jos se on välttämätöntä ja jos riittävä suoja on taattu. Tämä on liian yleistä, poikkeukset on esitettävä. Henkilötietojen käytön ja kyseisten tietojen paljastamisen on oltava lainmukaista, turvallisuus on taattava täysin. Sitä varten tarvitaan vedenpitävä, erityinen, suojaava puitepäätös ja valvontajärjestelmä. Meidän tehtävämme on taata kansalaistemme perusoikeudet ja samalla estää terrorismia. Tehkäämme niin mitä huolellisimmin.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin kiittää esittelijöitä erinomaisesta työstä, jolla on parannettu komission ehdotuksia huomattavasti. Minusta on aiemmin ollut vaikeaa tukea terrorismia käsitteleviä mietintöjä siitä huolimatta, että terrorismi on minusta todella yksi tärkeimmistä kokeista unionin uskottavuudelle ja hyvälle solidaarisuuteen ja jaettuun vastuuseen. Kaikella asianmukaisella kunnioituksella niitä kollegoitani kohtaan, jotka tulevat jäsenvaltioista, joita terrorismin hulluus on kosketanut, minun on sanottava, että tärkein velvollisuutemme on varmistaa, että demokratiaa ei koskaan puolusteta epädemokraattisilla keinoilla. Oikeusvaltioperiaate on säilytettävä, niin on myös kansalaisten yksityisyyden kunnioitus.

Komission hämmentävät muotoilut julkisen yllytyksen kriminalisoinnista sekä muut ehdotukset, joilla soveltamisalaa laajennetaan terrorismia ymmärtäviin lausuntoihin, ovat niin laajoja ja tulkinnanvaraisia, että ne uhkaavat saattaa lainsäädännön tavoitteen – yhteisen suojelun tason saavuttamisen koko unionissa – vakavasti kyseenalaiseksi. Terrorismia on torjuttava yhteiseltä pohjalta mutta kunnioittaen unionin erilaisia oikeudellisia perinteitä ja normeja ja etenkin kunnioittaen demokraattisia perinteitä ja arvoja.

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, monet ovat puhuneet tänä aamuna täällä sodasta terrorismia vastaan ja monet ovat jopa sanoneet, että on vaikeaa käydä sotaa jotakin sellaista vastaan, joka ei ole konkreettista, jolla ei ole armeijaa eikä aluetta vaan joka on vain taktiikka.

Tätä outoa sotaa ei ole voitettu, ja sitä on ehdottomasti vaikea voittaa, mutta joitakin myönteisiä tuloksia on saavutettu, kuten jo se, että Yhdysvaltoihin ei ole enää kohdistunut enempää iskuja syyskuun 11. päivän jälkeen. Näillä menestyksillä on kuitenkin ollut hintansa, ja olen samaa mieltä Roselyne Lefrançois'n kanssa siitä huolesta, että rajalinja sananvapauden ja lain rikkomisen välillä on sangen sekava, ja voin nähdä vaaran siinä, että ponnistelut EU:n kansalaisten turvallisuuden lisäämiseksi johtavat käytännössä kyseisten kansalaisten oikeuksien ja vapauksien rajoittamiseen.

On hyvin vaikeaa löytää tasapaino näiden kahden vaatimuksen välillä, osittain koska olemme tuntemattomalla alueella: terrorismi on meille liian uusi ilmiö, jotta voisimme pohjata edeltäviin tapahtumiin tai jotta meillä olisi kokemusta, josta oppia. Ei ole epäilystäkään siitä, että terrorismin vastaisen sodan nimissä on tehty

laittomuuksia, pääasiassa niitä on tehnyt se maa, joka on tehnyt eniten terrorismin torjunnassa, myös meidän etujemme mukaisesti – nimittäin Yhdysvallat. Tämä johtuu siitä, että terrorismin kurissa pitämisestä on maksettava hinta, ja se on kansalaisvapauksien rajoittaminen.

Toisaalta on helppoa olla tekemättä yhtään virhettä, jos tekee vähän tai ei tee mitään. Siksi, jos me Euroopan unionissa haluamme varmistaa turvallisemman tulevaisuuden, meidän on tehtävä enemmän. Meidän on parannettava jäsenvaltioiden toiminnan koordinoitua ja turvallisuuspalvelujen tekemiä aloitteita, ja ennen kaikkea emme saa jättää Yhdysvaltoja kantamaan tätä vastuun taakkaa yksin. Jos teemme tämän, voimme ehkä yrittää saada periaatteemme johtaviksi, samoin kuin ajatuksemme kansalaisten turvallisuuden ja ihmisoikeusrikkomusten välisestä häilyvästä erosta.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) EU:n toimielinten välisen yhteistyön terrorismin torjunnassa on toimittava täydellisesti, erityisesti, koska tämä ilmiö on vahvistunut. Terrorismista on tullut vakauden ja maailmanrauhan suurin vihollinen. Syyskuun 11. päivän tapahtumat tai Madridin tai Lontoon tapahtumat muutama vuosi sitten ovat täydellinen kuvaus terroristista, kauhusta ja kärsimyksestä.

Kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi meidän on ryhdyttävä kiireellisiin toimiin terrorismin torjumiseksi tiiviissä yhteistyössä paikallisten ja alueellisten viranomaisten kanssa. Millään puitepäättöksen osalla ei voida vähentää tai rajoittaa perusoikeuksia ja -vapauksia, kuten ilmaisunvapautta, yhdistymisvapautta tai kokoontumisvapautta. Arkaluonteisia poliittisia kysymyksiä, myös terrorismia, koskevien radikaalien, kiistanalaisten tai ristiriitaisten mielipiteiden ilmaisu ei kuulu puitepäättöksen soveltamisalaan. Niin kauan kuin vapauksien kunnioittaminen ja kansalaisten turvallisuuden suojeleminen ovat tasapainossa, kaikki aloitteet ovat tervetulleita.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Puitepäättöksistä laaditut kaksi mietintöä ovat kaksi lisäpalaa monista terrorismin torjuntaan liittyvistä asetuksista, direktiiveistä ja muista asiakirjoista muodostuvaan palapeliin. Tuen molempia mietintöjä, koska minun mielestäni tarvitsemme molempia puitepäättöksiä ja koska yksilöiden turvallisuuden ja vapauden varmistavien toimenpiteiden välille on saatu aikaan tasapaino. Minun mielestäni komission ja neuvoston on kiinnitettävä tulevaisuudessa enemmän huomiota seuraaviin kysymyksiin:

Ensinnäkin terrorismin vastaisten lakien kukoistava kasvu ja kyseisten lakien suuremmasta avoimuudesta säätäminen. Myös tässä joukossa on tarpeettomia ja epäkäytännöllisiä lakeja ja säädöksiä, joita on harkittava uudelleen tai kumottava arvioinnin jälkeen.

Toiseksi lakien sovellettavuus ja siten terrorismin tehokas torjunta eivät riipu pelkästään vakaasta lainsäädännöstä vaan myös tehokkaasta yhteistyöstä jäsenvaltioiden välillä ja niiden poliisi- ja turvallisuuspalveluista. Tässä emme ole vielä saavuttaneet yhteistyön asianmukaista tasoa.

Meidän on tutkittava ja vertailtava Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa saatavilla olevia valvontamekanismeja. Meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota tapauksiin, joissa tietokantoja on kadotettu tai käytetty väärin, ja jäsenvaltioiden pitäisi myös vaihtaa tästä asiasta keskenään tietoja.

Lopuksi meidän on lisättävä yleistä tietoisuutta, jotta ihmiset ymmärtäisivät helpommin, miksi jotkin toimenpiteet ovat välttämättömiä.

Onnittelut molemmista mietinnöistä.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Viimeisimmät tapaukset Pakistanissa ovat valitettavasti jälleen selkeä todiste tämän päivän keskustelun ajankohtaisuudesta. Tästä keskustelusta on saatava selkeä ja ehdoton vastaus kahteen periaatteelliseen kysymykseen: ensinnäkin, olemmeko todella tehneet ehdotetun asiakirjan nojalla riittävästi auttaaksemme rikosten torjuntaa, ja toiseksi, olemmeko niin tehdessämme kunnioittaneet ihmisoikeuksia ja tarjonneet asianmukaista suojelua kansalaistemme henkilötiedoille. Tämä asiakirja on pitkän historiansa aikana nähnyt paljon kiistoja ja kokenut paljon muutoksia, ja haluaisin antaa erityistä tunnustusta esittelijöille hienosta työstä, jonka he ovat tehneet saavuttaakseen, loppujen lopuksi, yhteisesti sovittu ja tasapainoinen teksti.

Niihin Martine Rouren mietinnössä ehdotettuihin tarkistuksiin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota, joissa vaaditaan henkilötietojen keräämistä lainmukaisiin tarkoituksiin ja yleissopimuksen 108 noudattamista sekä pakollista ilmoittamista asianomaiselle henkilölle tarkoituksista, joita varten häntä koskevaa tietoa käsitellään. Jotkin neuvoston ehdottamat säännökset aiheuttavat kuitenkin huolta. Tuen täysin Martine Rouren ehdotusta poistaa neuvoston ehdotuksen 1 artiklan 4 kohta, jolla käytännöllisesti katsoen vapautetaan kansallista turvallisuutta koskevat tapaukset tämän puitepäättöksen soveltamisalasta. Olen vakuuttunut siitä, että jos tämä säännös säilytetään, lainsäädäntöpäätöksellä, josta muutaman tunnin päästä äänestämme,

mahdollistetaan lain kiertäminen ja jopa sen väärinkäyttäminen, koska "kansallinen turvallisuus" on aivan liian yleinen käsitys ja sallii aivan liian monet tulkinnat. Esimerkiksi vasta äskettäin Bulgariassa oli tapaus, jossa kansalliselta sairausvakuutuslaitokselta yritettiin ilman valtuutusta saada tietoja, henkilötietoja, ja tämän yrityksen esti vain säätien johdon ripeä toiminta.

Valvontatehtäviä, kansallisten valvontaviranomaisten ja Euroopan tietosuojavaltuutetun valtuuksia, on lisättävä. Tutkimukset valitettavasti osoittavat, että kyseisiä viranomaisia käytetään pikemmin ja sangen usein vain tiettyjen lainsäädännön erityissäännösten valvomiseen, mutta niillä ei itse asiassa ole rangaistus- tai tutkimustehtäviä. Näiden tehtävien lisäämistä on suositeltava Euroopan unionin jäsenvaltioille.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin puhua ensiksi toisesta mietinnöstä, nimittäin terrorismin torjumista koskevasta puitepäätöksestä. Tiedämme, että terrorismin torjumiseksi tarvitaan toimia, koska on tosiasia, että Euroopan unionissa on yli 300 Al-Qaidan aloitetta ja yli 500 Internet-sivua, joilla on jopa ohjeet pommien tekemiseen. Tämä on selvää, ja minun mielestäni on välttämätöntä yrittää ylläpitää tasapainoa, eli suojella perusvapauksia mutta toisaalta myös ryhtyä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin tappavien terroristitekojen estämiseksi.

Haluaisin nyt korostaa yhtä seikkaa. Minun mielestäni Euroopan parlamentti tekisi ratkaisevan virheen, jos se tarkistaisi käsitteitä ja korvaisi "julkisen yllätyksen terroristirikokseen" "taivuttamisella". Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että taivuttamisesta ei voida saada todisteita ennen kuin ihmisiä on jo kuollut – mutta sitten on jo liian myöhäistä. Kukaan ei voisi ymmärtää tai hyväksyä sitä. Jos julkinen yllätys kuitenkin sisällytetään tähän oikeussäädökseen, asioihin puuttuminen on mahdollista, jos yllätetään terrorismiin kuuluvaa yleistä tottelemattomuutta lakien suhteen tai yllätetään sellaista toimintaa, josta voidaan rangaista.

Tämä tarkoittaa, että on mahdollista pelastaa henkiä ennen kuin terroristiteko toteutetaan. Pitäisin siksi valitettavana, jos parlamentti lähtisi tässä väärään suuntaan ja tarkistaisi näitä käsitteitä – siksikin, että Euroopan neuvosto on todennut, että meillä pitäisi olla julkista yllätystä koskeva käsite. Jos olen ymmärtänyt oikein, neuvosto ja komissio ovat myös tätä mieltä, ja siitä meidän olisi myös oltava yhtä mieltä – ja tämä on vetoamus teille kaikille – ja jätettävä käsite "julkinen yllätys" ennalleen, koska silloin henkiä voidaan pelastaa ennen kuin terroritoimet toteutetaan.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kiittämällä Martine Rourea rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamista koskevan mietinnön laatimisesta.

Ei ole epäilystäkään, että henkilötietojen suojaamista koskevan puitepäätöksen nopea tekeminen kolmannessa pilarissa auttaa suojaamaan jäsenvaltioiden kaikkien kansalaisten henkilötietoja, yksityiselämää ja perusoikeuksia. Tämä on meidän sosialistien painopisteala. Se ei johdu vain siitä, että tämän alan nykyiset oikeudelliset ratkaisut ovat riittämättömiä, kyse on lähinnä sen merkityksestä kaikille EU:ssa eläville.

Minun mielestäni neuvoston aiemmin laatimassa säädöksessä oli liikaa aukkoja. Sillä taattiin vain vähimmäissuoja eikä missään nimessä riittävässä määrin. Tämän takia tuen täysimääräisesti esittelijän ehdottamia tarkistuksia neuvoston luonnokseen, johon emme olleet tyytyväisiä, erityisesti niitä tarkistuksia jotka koskeva kansalaisten DNA:ta, terveyttä tai seksuaalista käyttäytymistä. Kaikki henkilökohtaisiin tai arkaluonteisiin elämäntietoihin liittyvät tiedot, kuten rotu tai etninen alkuperä tai uskonnollisiin vakaumuksiin tai maailmankatsomuksiin liittyvät tiedot, edellyttävät erityistä suojaa, ja niiden käsittely pitäisi sallia vain poikkeuksellisisissa tapauksissa, jotka määritellään lainsäädännössä ja joilla on tuomioistuimen lupa.

On myös poikkeuksellisen tärkeää, että esittelijä on vaivautunut tarkastelemaan tietosuojaa koskevaa ongelmaa silloin, kun tietoja jatkokäsitellään, siirretään kolmanteen maahan tai yksityiseen organisaatioon, koska juuri näissä vaiheissa väärinkäytökset yleisimmin tapahtuvat.

Tarvitsemme tarkan puitepäätöksen, jolla tietoa suojataan ainakin sillä tasolla kuin vuoden 1995 direktiivillä ja tietosuojasopimuksella taattiin ensimmäisessä pilarissa.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, joskus pelkään, että se, että parlamentissamme keskustellaan niin usein terrorismista, kuvastaa yksimielisen vastauksen huolestuttavaa puutetta. Terroristien vuosikymmenien ajan ympäri maailmaa tekemien julmuuksien, myös Islamabadin äskettäisten pommi-iskujen, olisi varmasti pitänyt paljastaa meille sen todellinen, ilkeä luonne ja se, että on vastustettava päättäväisesti ja yksimielisesti sen läntiselle demokratialle ja elämäntavalle aiheuttamaa huomattavaa uhkaa.

Siksi pidän myönteisenä, että EU:n jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä määrittääkseen ja tuomitakseen ankarat rikosrangaistukset niille, jotka taivuttavat terrorismiin. Muistan Lontoon mielenosoitukset, jotka järjestettiin

samaan aikaan, kun Tanskassa julkaistiin sarjakuvat profeetta Muhammedista. Me olemme Euroopassa tietysti ylpeitä oikeuksistamme vapaaseen puheeseen ja ilmaisuun, ja mielenosoittajat, jotka kantoivat kylttejä, joissa vaadittiin islamia loukanneiden kaulan katkaisua, ylittivät selkeästi rajan vapaan puheen ja väkivaltaan yllyttävän vihapuheen välillä.

Olemme viime aikoina Yhdistyneessä kuningaskunnassa keskustelleen oikeudenkäyntiä edeltävästä vankeudesta ilman syytettä epäilystä osallisuudesta terrorismiin. Olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, että meidän on annettava poliisille ja turvallisuuspalveluille resurssit, joita ne tarvitsevat suojellakseen kansalaisiamme, mihin tietysti sovelletaan tiukkoja oikeudellisia takeita.

Tätä useimmat ihmiset kotimaassani ja muualla Euroopassa mielipidetutkimusten mukaan varmasti haluavat. Tietojen säilyttämisen osalta olen lisäksi usein pettynyt siihen, että täällä parlamentissa omaksutaan usein pikemminkin jyrkkä kuin tasapainoinen lähestymistapa kansalaisoikeuksiin. Jälleen, edellyttäen, että tietojen jakamisesta on selkeät suojaavat säännöt, meidän on tuettava lainvalvonnasta vastaavia viranomaisiamme.

Lopuksi, EU:n pitäisi lisätä Hizbollah kiellettyjen terroristijärjestöjen luetteloon. Se, ettei se ole tehnyt niin aiemmin ensisijaisten todisteiden perusteella, osoittaa EU:n päättäväisyyden puutetta, mikä suojaa niitä, jotka haluavat tuhota demokraattisen elämäntapamme.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, jäsenvaltioidemme poliisivoimien välinen tiedonvaihto on olennaista terroristiuhkien torjumisessa ja sillä todella ehkäistään julmuuksia. Kotisaarellani Irlannissa on estetty monia julmuuksia kyseisen vaihdon ansiosta.

Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta olivat kauan haluttomia tekemään niin syvälle juurtuneen epäluottamuksen takia. Seuraukset olivat hirvittäviä. Siksi ei olekaan yllätys, että tuen laajasti tiedonvaihtoa. Olen kuitenkin kollegoideni tavoin huolissani, että neuvoston tarkistetuissa ehdotuksissa ei ole riittävää henkilötietojen suojaa, kuten Martine Rouren mietinnössä todetaan. Emme pysty tuhoamaan ETAa ja IRA:ta ja muita niiden kaltaisia, jotka vihaavat demokratiaa ja ihmisoikeuksia, heikentämällä itse demokraattisia normejamme.

Vetoan siksi, että komissio ja neuvosto ottaisivat huomomme vakavasti, sillä olemme suorilla vaaleilla valittuja poliitikkoja. On olennaista, että Euroopan unionin edistystä ei tukahduteta ja että emme anna käsitystä, että EU ei voi toimia jäsenvaltioiden lakeja laajemmin. Toivoin, että olisimme voineet käsitellä näitä asioita Lissabonin sopimuksen mukaisten uusien yhteispäätösmenettelyjen nojalla. Se ei valitettavasti ole nyt mahdollista, mutta meidän on jatkettava työtämme edistääksemme tämän parlamentin ja Euroopan unionin legitimeettiiä. Sitä emme tee, jos heikennämme henkilökohtaisia oikeuksia.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän tätä mietintöä myönteisenä. Haluan sanoa alusta alkaen, että tuen voimakkaasti terrorismin torjumista ja että olen koko poliittisen elämäni ajan vastustanut IRA:n ja lojaalistien terrorismia Irlannissa, joten olkaa hyvä ja uskokaa se.

Meidän on kuitenkin varmistettava, että meillä on riittävästi tarkastuksia ja tasapainoa kansalaisten suojelemiseksi valtion harjoittamalta terrorismilta ja valtion, unionin tai toimittajien, järjestöjen, yksityisten henkilöiden tai edes virastojen harjoittamalta tietojen väärinkäytöltä, niiden tahojen, jotka saavat käyttöönsä yksityistä ja luottamuksellista tietoa.

Lääke ei saa olla pahempi kuin sairaus. Kyseisten tietojen säilyttäminen ja hävittäminen ovat olennainen osa tätä suojaa. Kaikkia yrityksiä nolata yksityishenkilöitä tai kaikkia kiristysyritysten muotoja – olivat ne sitten poliittisia, taloudellisia tai muita – olisi pidettävä erityisenä rikoksena ja kaikkien oikein ajattelevien ihmisten pitäisi tuomita ne ankarasti.

Näiden tietojen hävittäminen jätetään usein yksityiselle sektorille, jossa ne hävitetään tietyn ajan kuluttua. Minä esimerkiksi en usko siihen, että erityisesti yksityisellä sektorilla – tai sen puoleen julkisellakaan sektorilla – olisi riittäviä takeita sellaisten tietojen tuhoamisen osalta, joita ei enää tarvita terrorismin torjumisessa. Mielestäni pitäisi soveltaa ankarimpia rangaistuksia niihin, jotka eivät suojele yksityistä tietoa vaan mahdollistavat niiden väärinkäytön ja väärintulkinnan, riippumatta siitä, ovatko kyseiset henkilöt julkisella vai yksityisellä sektorilla, ja kehotan komissiota ottamaan tämän huomioon. Meidän tehtävämme parlamentin jäsenenä on varmistaa, että demokratia voi selvitä. Siksi meidän on varmistettava, että meillä on kaikki välineet terrorismin juurimiseksi kokonaan, mutta se ei tarkoita, että voisimme suhtautua huolettomasti kansalaistemme maineeseen, luottamuksellisuuteen ja yksityisyyteen, ja kehotan komissiota ottamaan tämän huomioon.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät kuulijat, terrorismi on yksi vakavimmista uhista demokratialle ja taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle Euroopassa ja koko maailmassa. Nykyaikaisilla tieto- ja

viestintätekniikoilla on valitettavasti huomattava asema terrorismiuhhan leviämisessä. Terroristit käyttävät usein halpaa, nopeaa, helppokäyttöistä ja maailmanlaajuisesti saatavilla olevaa Internetiä levittämään tietoa terrorismista ja värväämään uusia jäseniä ja kannattajia. Siksi pidän myönteisenä neuvoston puitepäätöstä, jolla muutetaan terrorismin torjumisesta tehtyä puitepäätöstä 2002/475/YOS, muun muassa siksi, että se sisältää rikoksina taivuttamisen terroristitekoihin, värväyksen terrorismiin ja koulutuksen terrorismiin. Pidän tätä tarkistusta myönteisenä, koska olen vakuuttunut, että on ensisijaisen tärkeää löytää kansainvälinen vastaus kansainväliseen terrorismiuhkaan. Yksikään EU:n jäsenvaltio ei selviä tästä ongelmasta yksin. Kaikilta jäsenvaltioilta tarvitaan koordinoituja ponnisteluja. Demokratiassa, eurooppalaisten valtioiden demokraattisessa unionissa terrorismia on kuitenkin torjuttava demokraattisen oikeusvaltion puitteissa, ihmis- ja kansalaisoikeuksien puitteissa. Siksi tuen tarkistuksia, joita kaksi esittelijäämme ehdotti näiden osien vahvistamisesta. Lopuksi haluaisin kehottaa kaikkia asiaankuuluvia osapuolia, neuvostoa, komissiota ja parlamenttia hyväksymään nopeasti kompromissiehdotuksen.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Maailmankylän kauneutta uhkaa 2000-luvulla maailmanlaajuinen terrorismi. Koska yksittäiset maat voivat toissijaisuusperiaatteen vuoksi valvoa vain 10–15 prosenttia verkkoavaruudesta, ja loppu on yksityisten organisaatioiden ja perheiden huolena, meidän mielestämme tarvitaan ensimmäistä kertaa maailmanlaajuisia lähestymistapaa, ja vastauksena maailmanlaajuisen terrorismiin pitäisi olla uusi käsite ”maailmankylän maailmanlaajuinen huolenpito”. Maailmanlaajuisen verkkoavaruuden suojelua koskevan kyseisen lähestymistavan ja strategian avulla Euroopan unioni todistaa, että se huolehtii maailman turvallisuudesta sekä omasta turvallisuudestaan.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, hirvittävästä seurauksistaan huolimatta kansainvälinen terrorismi on edelleen, surullista kyllä, ristiriitainen aihe. Haluamme suojelua mutta vastustamme kustannuksia ja hermostumme viranomaisille, kun ne ehdottavat sitä varten toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Me suremme terroristihyökkäyksiä mutta vastustamme rajoituksia oikeuksiemme täysimääräiselle käytölle, huolimatta siitä, että tiedämme oikein hyvin, että iskujen tekijät käyttävät demokraattista järjestelmäämme hyväkseen.

Ihanteellisesti kaikki oikeuksiemme rajoittaminen voidaan korvata lisäämällä vastaavasti suojeluamme terroristihyökkäyksiä vastaan. Samoin meillä on tapana vastustaa lainsäädännön yhdenmukaistamista terrorismin varalta, vaikka tiedämme, että seuraukset ovat yhtä tuhoisia. Hyökkäykset voivat sitä paitsi lisääntyä, kun rangaistukset ovat lievempiä.

Saadaksemme siis tehokkaan suojan terrorismilta, ehkä meidän pitäisi tehdä päätös ja ensin sovittaa yhteen nämä ristiriitaiset näkemykset.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuskin kuluu yhtään päivää ilman terroristitekoa. Terrorismi on yhteiskuntamme kehoa vaivaava raivokas tulehdus. Kuten kaikki tulehdukset, jos se jätetään hoitamatta, se leviää, kunnes se tekee potilaasta voimattoman tai jopa tappaa hänet.

Tarvitaan äärimmäisiä toimenpiteitä. Jotkin noista toimenpiteistä ovat ristiriitaisia ja epäilemättä ne jonkin verran rikkovat henkilökohtaisia vapauksia, mutta toisaalta ne ovat välttämättömiä. Ihannemaailmassa tiukka henkilötietojen suoja on tärkeintä, mutta terrorismin saastuttamassa maailmassa on valitettavasti tehtävä myönnytyksiä. Poikkeukselliset olosuhteet edellyttävät poikkeuksellisia toimenpiteitä.

Minun mielestäni juuri tässä hengessä meidän on tarkasteltava terrorismin torjumisesta tehtäviä päätöksiä. Jos on ehdottomasti valittava henkilökohtaisiin vapauksiin tehtävien pienten kompromissien ja tehokkaamman terrorismin torjumistavan välillä, minun mielestäni pitäisi valita viimeksi mainittu. Lopetan puheenvuoroni seuraavaan kysymykseen: jos joidenkin julmien rikosten, kuten pedofilian, edistäminen Internetissä on rikos – kuten aivan oikein onkin – miksei terrorisminkin edistäminen olisi?

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, eläkeläisten ja minut Euroopan parlamenttiin lähettäneen eläkeläisten puolueen puolesta haluaisin esittää näkemyksemme siitä, miten terrorismia torjutaan: Euroopan parlamentin ja Euroopan taloudellisia varoja pitäisi käyttää enemmän niiden ihmisten kärsimysten lievittämiseen, joilta terroristit saavat suurimman tuen. Näitä varoja on valvottava, jotta niitä käytetään ihmisten hyväksi eikä tiettyjen korruptoituneiden johtajien laittomiin etuihin. Sen tähden ne pitäisi minun mielestäni käyttää Italian pääministerin Silvio Berlusconiin ehdottamaan niin kutsuttuun Marshall-apuun Palestiinan kansan avuksi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluaisin puhua Martine Rouren mietinnöstä. Oikeus henkilötietojen suojaan on perusoikeus. Kansalaisilla, joiden tietoja käsitellään, on oikeuksia, joita on kunnioitettava sekä kansallisella tasolla että EU:n tasolla. On olemassa lukuisia EU:n asetuksia ja direktiivejä, joilla edellytetään tietojen vaihtoa EU:n kansalaisten muussa jäsenvaltiossa kuin asuinvaltiossaan tekemistä rikoksista. Kyseessä

ovat muun muassa maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä annettu asetus ja rajatylittävän lainvalvonnan helpottamisesta liikenneturvallisuuden alalla annettu direktiivi. Kaikilla näillä EU:n asetuksilla edellytetään sellaisten tietojärjestelmien perustamista, joilla voidaan välittää ilmoituksia ja tietoa jäsenvaltioiden välillä.

Kaikkien vastaavien tietoteknisten järjestelmien on sisällettävä julkinen osa sekä turvallisuusosa, joka sisältää tietoa jäsenvaltioissa tehdyistä rikoksista. Viimeksi mainitun pitäisi olla vain asiaankuuluvien laitosten saatavilla ja vain henkilötietojen suojaa koskevien säännösten mukaisesti.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, nähtyämme viime päivinä lisää julmaa terrorismia Pakistanissa, Espanjassa ja Jerusalemissa, ja omassa kotimaassani lukuisia uusia IRA:n terroriyrityksiä, kukaan meistä ei voi olla tietämätön terrorismin kauheasta kirouksesta. On kuitenkin naiivia ajatella, että olisi olemassa yleiseurooppalainen patenttiratkaisu. Kyllä, me tarvitsemme tehokkaita karkotuksia, ja kyllä, me tarvitsemme tehokasta yhteistyötä, mutta pienimpään yhteiseen nimittäjään asti yhtenäistetty lainsäädäntö on enemmän este kuin apu.

Nämä asiat kuuluvat ennen kaikkea kansalliseen päätösvaltaan. Esimerkiksi Yhdistynyt kuningaskunta yrittää säätää 42 päivän pidätyksestä, mikä minusta on enemmän kuin olisi tarpeellista, mutta Lontoolla on oikeus tehdä kyseinen päätös, ei Brysselillä.

Näiden ehdotusten sisältämän lähestymistavan nojalla poistaisimme pian tuon harkintavallan jäsenvaltioilta. Se saattaisi sopia EU:n laajentumiseen pyrkivään ohjelmaan, mutta sillä ei kukisteta terrorismia.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Romanian kansalaisten edustajana olen sitä mieltä, että on erittäin tärkeää, että Euroopan parlamentti osallistuu lainvalvonnan puitteissa kerättyjen henkilötietojen suojaa koskevaan päätöksentekomenettelyyn. Meidän pitäisi ottaa huomioon, että EU:n kansalaisten oikeus tietosuojaan on perusoikeus, mutta samalla terrorismin ja rikosten torjuntaan osallistuvilla laitoksilla on oltava pääsy kyseisiin tietoihin.

Tällä mietinnöllä on erityisen merkittävä asema sellaisten oikeudellisten puitteiden luomisessa, joilla säädetään henkilötietojen laadusta, määrittelystä ja ominaispiirteistä ja niiden siirrosta kolmansiin maihin tai yksittäisille henkilöille. Pidän myönteisenä säännöstä, jonka mukaan tietoja ei pitäisi säilyttää pidempään kuin on tarpeen, ja että jäsenvaltioita kehoitetaan panemaan täytäntöön menettelyihin liittyvät ja tekniset toimenpiteet näiden rajoitusten valvomiseksi.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella kollegojani, Roselyne Lefrançois'ta ja Martine Rourea, heidän laatimistaan mietinnöistä, mutta myös käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni sanoakseni, että Ranskan poliisi on juuri pidättänyt merkittävän terroristin, ja siksi onnittelen Ranskan hallitusta ja Ranskan poliisia. Mielestäni kaikkien maiden poliittisten viranomaisten pitäisi tehdä yhteistyötä poliisimme, tuomareidemme ja hallitustemme kanssa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi onnitella Euroopan parlamenttia kokonaisuudessaan tämän keskustelun korkeasta tasosta. Euroopan parlamentti odottaa todellakin oikeutetusti Lissabonin sopimuksen ratifiointia, mutta se on todistanut tänä aamuna kypsyytensä tukemalla hyvin suurella enemmistöllä kahta mietintöämme, Roselyne Lefrançois'n mietintöä ja Martine Rouren mietintöä. Näillä kahdella mietinnöllä pyritään löytämään oikea tasapaino yhteisen terrorismilta suojelun – mikä meidän on taattava kansalaisillemme – ja yksittäisten vapauksien suojelun välillä. Mielestäni oikeaa ratkaisua on etsittävä juuri tästä kaksitahoisesta tasapainosta.

Arvoisa puhemies, teen lyhyen yhteenvedon keskustelusta. Käsittelen ensin Roselyne Lefrançois'n mietintöä terrorismin torjumisesta. Haluaisin vain sanoa, että vaikka ilmaisunvapaus, johon kuuluu myös oikeus arvosteluun, on yksi perusperiaate, joille Euroopan unioni rakentuu, taivuttamista rasistiseen vihaan ei voida hyväksyä käyttämällä ilmaisunvapautta tekosyynä. Rasistisella puheella käytetään ilmaisunvapautta hyväksi, eikä sitä voida suvaita.

Seuraavaksi haluaisin muistuttaa teitä siitä, että komission ehdotus laadittiin perusteellisen vaikutustenarvioinnin perusteella. Monia kuulemisia järjestettiin, ja komission ehdotus todellakin perustuu Euroopan neuvoston yleissopimukseen terrorismin torjunnasta, ja me olemme yrittäneet noudattaa yleissopimuksen tasapainoista muotoilua rikoksista.

Jos Roselyne Lefrançois ja monet Euroopan parlamentin jäsenet, jotka ovat tukeneet käsitettä ”taivuttaminen”, sallivat, haluaisin vain käyttää muutaman minuutin puolustaakseni käsitettä ”yllytys”. Käsitteen ”yllytys” etu on se, että se on uusi. Siksi Euroopan neuvoston käytti sitä. Sen uutuus merkitsee, että se voidaan määritellä

yhteisesti ja tarkasti Euroopan unionissa. Yllytys ei ole käsite, jota voidaan tulkita. Minun mielestäni se voidaan määritellä asianmukaisesti oikeuskäytännön nojalla. On oikein, että haluamme välttää kaikenlaisten terrorihyökkäysten tapahtumista todella ja samalla kriminalisoida ne, jotka lähinnä sen nojalla, mitä he ovat sanoneet, ovat kehottaneet kyseisiin hyökkäyksiin, vaikkei hyökkäyksiä olisi tapahtunutkaan. Juuri tämä on ongelmallista. Jätän kuitenkin ratkaisun löytämisen neuvoston ja parlamentin välisessä vuoropuhelussa olevan viisauden huomaa.

Haluaisin myös sanoa, että puitepäättöksen nykyisen tekstin 1 artiklan 2 kohta sisältää ihmisoikeuksien suojalausekkeen, joka koskee – luulen, että Roselyne Lefrançois on samaa mieltä – koko puitepäättöstä.

Lopuksi, arvoisa puhemies, haluaisin korostaa arvoa, joka on terrorismin torjumisen asettamisella Euroopan unionin yhdenmukaiseen institutionaalisiin puitteisiin. Lisäämällä tämän tekstin EU:n lainsäädäntöön saamme takuun sen tehokkuudesta. Se antaa meille erityisiä toimenpiteitä varten yhtenäiset oikeudelliset puitteet rikosoikeudellisten seuraamusten ja oikeudenkäyttöä koskevien sääntöjen luonteen ja tason osalta. Sen ansiosta on mahdollista soveltaa Euroopan unionin yhteistyömekanismeja, joihin vuoden 2002 puitepäättöksessä viitattiin.

Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää ja parlamenttia jälleen kaikesta heidän tästä merkittävästä aiheesta kahden viime vuoden aikana tekemästään työstä, ja yhteenvetona haluaisin toivoa, että päätös tehdään nyt äkkiä kaiken tehdyn työn perusteella, jotta – kuten monet teistä ovat korostaneet – terrorismia voidaan torjua tehokkaasti.

Nyt pääsen toiseen tekstiin, jota ei voida erottaa ensimmäisestä, ja minun mielestäni oli parlamentilta hyvä ajatus liittää ne yhteen, vaatia tietosuojaa ja henkilökohtaisten oikeuksien suojelua samaan aikaan. Kiitän tietenkin Martine Rourea, joka on puolustanut tätä tasapainoa, ja tietosuojaa, niin energisesti. Oli toden totta tärkeää, että tämä asiakirja laadittiin samaan aikaan kuin terrorismin torjumista käsittelevä asiakirja, jotta lakia ja järjestystä valvovilla voimilla voisi lähitulevaisuudessa olla erityiset säännöt tietosuojasta. Kuten olen sanonut, enkä halua liioitella tätä, komissio halusi parlamentin tavoin ilmiselvästi edetä pidemmälle tietosuojan osalta. Ministeri Jouyet mainitsi, että puheenjohtajavaltio Ranskan piti ottaa huomioon kompromissin mahdollisuus, vaikka se halusi samaa asiaa. Voin siten yksinkertaisesti sanoa, että komissio yrittää käyttää arviointilauseketta ja 6 a kohtaa hyvin. Siksi kuulemme kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa ja yritämme ottaa huomioon toivomuksenne puitepäättöksen kunnianhimoisesta tarkistuksesta sen soveltamisalan laajentamisen arvioimiseksi. Joka tapauksessa tämän komissio voi tehdä, ja sen minä henkilökohtaisesti yritän tehdä. Tiedän, että Euroopan parlamentti haluaisi, että tarkistus tehdään sangen pian. Toivon vain, että neuvosto on samaa mieltä tarkistuksen sellaisesta aikataulusta, jonka myötä EU:n toimenpide saadaan laadittua hyvin pian.

Arvoisa puhemies, tässä kaikki, mitä halusin sanoa. Haluaisin myös tehdä selväksi kaikille puhujille, että arvostin korkeatasoista keskustelua tällaisesta tärkeästä aiheesta – aiheesta, jossa Euroopan on oltava esimerkkinä – sekä tehokkaan yhteisen suojan takaamisesta terrorismiuhkia vastaan että myös tietysti yksilön vapauksien ja henkilökohtaisen riippumattomuuden suojan tarkasta huomioon ottamisesta. Minun mielestäni parlamentti on jälleen kerran selkeästi osoittanut kypsyytensä ja valmiutensa tehdä tästä aiheesta tulevaisuudessa yhteispäätöksiä.

Roselyne Lefrançois, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin ensin kiittää kaikkia tänä aamuna puhuneita kollegoitani heidän puheenvuorojensa korkeasta tasosta. Puhujien suuri määrä osoittaa selkeästi, miten kiinnostava tämä aihe on. Palaamatta kaikkiin eri puheenvuoroihin yksityiskohtaisesti haluan vain mainita niistä kolme tai neljä.

Claudio Fava osoitti selkeästi, miten vaikea tehtävä tämä on. Meidän on vältettävä epäluulon ja epäluottamuksen ilmapiiriä, mutta samalla meidän on mietittävä taustoja ja taattava sekä kansalaisten turvallisuus että vapauksien suojelu.

Luis de Grandes Pascual selitti selkeästi terrorismin määritelmän lisäarvon sanomalla, että käyttämämme määritelmä oli merkittävämpi ja myös vaatimalla luetteloa rikoksista. Koska tässä on kyse yhteistyöstä terrorismin torjumisessa, meidän on lähetettävä luja viesti ja samalla suojeltava yksilöiden vapauksia.

Hyvä Panayiotis Demetriou, mainitsitte terrorismin edustaman kirouksen, jota meidän on torjuttava. Käytitte kuitenkin käsitettä ”julkinen taivuttaminen” ja sanoitte, että sen kaikki jäsenvaltiot ymmärtävät paremmin. Sarah Ludfordilla on sama huoli. Myös hänen mielestään käsite oli asianmukaisempi, koska meidän on taattava perusoikeudet.

Mietintö on todellakin tulosta pitkästä ja mutkikkaasta neuvotteluprosessista. Minun mielestäni kuitenkin voimme olla tulokseen tyytyväisiä erityisesti terrorismin torjumisen ja perusvapauksien kunnioittamisen välisen tasapainon osalta.

Kollegani Martine Rouren mietintö on lujasti tässä toisessa kategoriassa, koska henkilötietojen suoja on yksi sen tärkeimmistä osista. Kadun vain yhtä asiaa, ja tiedän, että niin tekevät monet ihmiset parlamentissa, erityisesti kollegani Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä. Se on se, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeudenkäyttöä koskevaa valvontaa ei sovelleta täysimääräisesti tällaisen asiakirjan täytäntöönpanoon, jolla on niin suuri vaikutus EU:n kansalaisten vapauksiin.

Tämän takia olisi ollut välttämätöntä tehdä puitepäätos Lissabonin sopimuksen järjestelmän nojalla. Jo ennen kuin Irlannin kansanäänestyksessä äänestettiin ei ja ennen kuin uuden sopimuksen voimaantulo 1. tammikuuta 2009 kyseenalaistettiin, neuvosto oli selkeästi halunnut edetä mahdollisimman nopeasti välttääkseen siirtymisen yhteispäätösmenettelyyn. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa me kuitenkin yritimme tehdä työtä mahdollisimman huolellisesti ja yksityiskohtaisesti ja pysytellä neuvoston asettamassa aikataulussa.

Valiokunnan äänestyksessä 15. heinäkuuta mietintöluonnokseni hyväksyttiin 35 äänellä neljän äänestäessä vastaan ja yhden äänestäessä tyhjää, ja toivon, että se johtaa vakaaseen enemmistöön myös täysistunnossa.

Martine Roure, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää kaikkia kollegoitani, koska tämä keskustelu on osoittanut, että Euroopan parlamentti on yhdistynyt todella mutkikkaan aiheen osalta, ja me olemme Euroopan parlamentin edustajia, me olemme ihmisten edustajia. Tätä kannattaa korostaa.

Tänään osoitan sanani erityisesti puheenjohtajavaltio Ranskalle. Pyydämme neuvostoa täyttämään monien perättäisten puheenjohtajavaltioiden kauan sitten antamat sitoumukset. On ehdottoman välttämätöntä tehdä puitepäätos nopeasti ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin tarkistukset. Neuvoston on oltava sanansa mittainen. Meidän on ehdottomasti työskenneltävä luottamuksen ilmapiirissä. Tämä on olennaista. Toivon, että tämä viesti välitetään ministeri Dattille, joka ei valitettavasti osallistunut tähän erittäin tärkeään keskusteluun, mistä olemme hyvin pettyneitä.

Haluaisin erityisesti kiittää komission jäsentä Barrot'ta hänen tuestaan, joka on meille hyvin arvokasta.

Puhemies. – (IT) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna kello 12.00.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Titus Corlăţean (PSE), kirjallinen. – (RO) Henkilötietojen suoja koskevien oikeudellisten puitteiden laatiminen kolmannessa pilarissa on huoli, jonka kaikki EU:n puheenjohtajavaltiot ovat viime vuosina jakaneet. Vuonna 2006 tehty puitepäätos oli kuitenkin jonkinlainen kompromissi, jossa määritettiin pienin yhteinen nimittäjä henkilötietojen suojassa. Siksi voimme vain pitää myönteisenä uutta Euroopan parlamentin kuulemista puitepäätoksen soveltamisalan laajentamisesta ja analyysistä sen vaikutuksista perusoikeuksiin. Muutosten tärkeimpänä tavoitteena pitäisi olla samanlaisen tietosuojan tason varmistaminen kuin ensimmäisessä pilarissa, ja tästä näkökulmasta pidän valitettavana, että neuvosto on muuttanut komission alkuperäistä ehdotusta. Yhtä lailla valitettavaa on se, että neuvosto poisti kansallisten tietosuojaviranomaisten työryhmää koskevan säännöksen, mikä on takaisku tehokkaan henkilötietosuojajärjestelmän luomista koskevalle prosessille.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tehokas henkilötietojen suoja on edelleen nykyaikaisen demokratian luonnollinen edellytys. Jos tämä suoja joissakin olosuhteissa edellyttää yhteisön tietokantojen muuttamista, jotta estetään tiettyjen henkilökohtaisten tai aineellisten tietojen yhdistäminen tunnistettaviin henkilöihin, meidän pitäisi tiedostaa, että tämän tietojen säilyttämistä ja käsittelyä koskevan maailmanlaajuisen järjestelmän hallinnointi vaatii ajanmukaista turvallisuusjärjestelmää. Koska todellista turvallisuutta ei voida taata pelkästään siten, että hyväksymme joukon yhteisiä periaatteita, mielestäni tarvitaan pragmaattista analyysiä riskeistä, jotka liittyvät lainvalvonnan ja oikeuslaitoksen yhteistyöhön sellaisten maiden välillä, joilla on alalta eritasoista asiantuntemusta.

Selkeyden vuoksi haluaisin toistaa, että uudet jäsenvaltiot tarvitsevat nopeasti alan asiantuntemuksen siirtoa, jotta voidaan estää kaikki haitat järjestelmän yleiselle turvallisuudelle.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Koska terrorismi lisääntyy ja se on jo verkkoavaruudessa, koska ihmisjoukkoja on mahdollista manipuloida nopeammin ja koska terroristien tunnistamiseen riittävän nopeasti on rajatut mahdollisuudet, mielestäni kyseinen päätös on myönteinen kaikkien kansalaisten kansalaisoikeuksien ja -vapauksien suojelun ja rikosten, erityisesti henkilöiden, maiden ja kansallisen infrastruktuurin turvallisuuteen kohdistuvien rikosten nopealle määrittelylle ja käsittelylle suotuisten puitteiden luomisen yleisissä puitteissa.

Pidän myönteisenä päätöstä käsitellä puitepäätöksessä asetettuja tavoitteita, koska ne ovat tärkeitä Euroopan laajuisesti, erityisesti henkilötietojen suojaa koskevien yhteisten säännösten osalta, minkä avulla jäsenvaltiot voivat panna täytäntöön samat säännöt ja periaatteet. Minun mielestäni suositusta tarvitaan lisäksi tietojen luokittelua varten viitearvona kansainvälisiin luokituksiin, jotta voidaan poistaa kaikki erot jäsenvaltioiden ja muiden valtioiden väliltä turvallisuustoimenpiteiden täytäntöönpanossa.

Kaksi perusstrategiaa pitäisi ottaa huomioon varmistettaessa tietosuojaa ja turvallisuusjärjestelmiä: "Mitä ei ole erikseen kielletty, on sallittu", ja "Mitä ei ole erikseen sallittu, on kielletty".

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Terroristiteoista Euroopalle koituva kasvava uhka on yksi maanosamme merkittävimmistä haasteista. Meitä uhkaavat tällä hetkellä poliittinen terrori, jota hallitsevat valtiot, jotka väittävät tekevänsä yhteistyötä kanssamme, ja rikollisluonteiset ryhmät, mutta näyttää siltä, että suurin uhka tulee islamilaisen fundamentalismin taholta.

Olen hämmästynyt siitä, että Eurooppaa hallitsevat tahot eivät näytä olevan huolissaan. Sosialistien ja liberaalien suosima täydellinen avoimuutemme rajatonta määrää islamilaisista maista tulevia ihmisiä kohtaan aiheuttaa tulevaisuudessa paljon tragediaita yhteisön väestölle. Euroopan rajoittamaton islamisointi ei ole käynnissä!

Autetaan köyhiä maita, mutta ei tehdä maanosastamme paikkaa, jossa ihmisten suvaitsevaisuuden rajoja koetellaan. Uudet tulijat vaativat tällä hetkellä koko ajan enemmän oikeuksia, ja Euroopan perinteisten kansojen on tyydyttävä siihen kaikkeen sekä monia vuosisatoja vanhojen perinteiden tuhoamiseen. Se on vaarallista. Yksi esimerkki siitä, mihin tämä voi johtaa, on Pohjois-Irlanti, ja siellä toisiaan vastaan sotivat ryhmät ovat pelkästään kristinuskon eri suuntia tunnustavia ihmisiä.

Marian Złotea (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Syyskuun 11. päivän iskut vuonna 2001 muuttivat maailmaa perin pohjin. Tuon päivän terroristi-iskut muuttivat amerikkalaisten näkemystä ja kuvaa maailmasta mutta myös tarjosivat demokraattisille yhteiskunnille koko maailmassa uuden näkemyksen tästä nykyaikaisesta maailmasta, jossa Madridia (maaliskuu 2004) ja Lontoota (heinäkuu 2005) tuhonneiden iskujen kaltaiset iskut ovat jatkuva ja pelottava haaste.

Nyt terroristit käyttävät nykyaikaisia viestintäkeinoja, kuten Internetiä, koulutusta ja värväystä varten ja suunnitellakseen iskuja. Näiden tekniikoiden käyttö on ainoalaatuinen uhka unionille, ja meidän kaikkien olisi tehtävä yhteistyötä torjuaksemme terrorismia kaikilla käytettävissämme olevilla keinoilla.

Jotta demokraattinen yhteiskuntamme voisi tehokkaasti vastata näihin uhkiin, terrorismin torjumiseen on kuitenkin liitettävä perusoikeuksiemme ja -vapauksiemme vahvistaminen. Terrorismin uhan käsittelemiseksi on välttämätöntä, että EU:ssa on yhteiset säännökset, ja voimassa olevaa lainsäädäntöä pitäisi tarkistaa sen mukaisesti.

Nykyaikainen terrorismi toimii uudella tavalla, mutta EU:n on torjuttava sitä samalla voimalla ja päättäväisyydellä kuin perinteistä terrorismia on torjuttu.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Puhun työjärjestyksen 145 artiklan nojalla korjatakseni huomiot ja kommentit, joita Sarah Ludford teki minusta puhueksaan tässä keskustelussa.

Hän sanoi monia asioita, mutta erityisesti hän sanoi, että olen eurokammoinen ja että karkottamisen osalta hurraisin iloisesti rikollisille, jotka pääsevät karkuun Englannin kanaalin kautta.

Haluaisin korjata hänen puheestaan asiatietoja. En ole eurokammoinen. Rakastan Euroopan mannerta, sen historiaa, sen kulttuuria, sen saavutuksia yhtä paljon kuin kuka tahansa, mutta olen EU-kammoinen. Vihaan Euroopan unionia, joka on antidemokraattinen ja epädemokraattinen. Eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja poissaolevana tuomitsemisen osalta haluan, että englantilainen tai skotlantilainen tuomioistuim pystyy käsittelemään ensisijaisia todisteita epäiltyä vastaan ennen kuin se päättää karkottamisesta ja todellakin, jotta sillä on valtuudet estää se. Niiden on voitava päättää, että vastattavana on asianmukainen asia ja että oikeudenkäynti on oikeudenmukainen.

Teen tämän suojellakseni Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten etuja, kuten esimerkiksi Andrew Symeouta, 19-vuotiaan lontoolaismiestä, jota uhkaa karkotus Kreikkaan 30. syyskuuta tapposyytteen takia. Häntä vastaan esitetyt todisteet ovat hyvin epäilyttäviä, eikä voida jättää ottamatta huomioon väitettä, että todistajia on kidutettu lausuntojen saamiseksi.

Ymmärrän Sarah Ludfordin herkkyyden tässä asiassa, koska hänen puolueensa, liberaalidemokraatit ovat ilmiselvästi lyöneet vetoa väärän hevosen puolesta, ja hän pelkää, aivan oikein, seurauksia vuoden 2009 vaaleissa.

Puhemies. – (IT) Ennen kuin päätän istunnon, haluaisin rauhoittaa turvallisuuspalvelua, koska täällä on levinnyt huhu, että eräs ihminen tuli saliin kasvot peitettynä. Se oli vain Mario Borghezio, joka vaiken vastalauseeksi, joten parlamentti ei ole minkäänlaisessa vaarassa turvallisuusnäkökulmasta. Halusin vain rauhoittaa turvallisuuspalvelua.

(Istunto keskeytettiin klo 12.00 äänestysten alkamista odottaessa ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

5. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

5.1. Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevat yhteisön tilastot (A6-0267/2008, Helmuth Markov) (äänestys)

5.2. Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelu niiden kauppaa sääntelemällä (mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn (A6-0314/2008, Miroslav Ouzký) (äänestys)

5.3. Maanteiden tavarakuljetusten tilastot komissiolle siirretyn toimivallan osalta (A6-0258/2008) Georg Jarzembowski) (äänestys)

5.4. Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi (2009) (A6-0319/2008, Katerina Batzeli) (äänestys)

5.5. Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määrittämisestä, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan määräyksiä, annetun asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 549/69 muuttaminen (A6-0339/2008, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (äänestys)

5.6. Lisätalousarvio nro 6/2008 (A6-0353/2008, Kyösti Virrankoski) (äänestys)

5.7. Monterreyn kehitysrahoituskokouksen (2002) seuranta (A6-0310/2008, Thijs Berman) (äänestys)

5.8. Sisämarkkinoiden tulostaulu (A6-0272/2008, Charlotte Cederschiöld) (äänestys)

5.9. Opettajankoulutuksen laadun parantaminen (A6-0304/2008, Maria Badia i Cutchet) (äänestys)

5.10. Bolognan prosessi ja opiskelijoiden liikkuvuus (A6-0302/2008, Doris Pack) (äänestys)

5.11. Säädösten mukauttaminen uuteen komitologiapäätökseen (A6-0345/2008, József Szájer) (äänestys)

5.12. Riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot (A6-0338/2008, Poul Nyrup Rasmussen) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Jonathan Evans (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, avoimuutta koskevien 9, 93 ja 94 artiklan nojalla haluan ilmoittaa, että minulla on etuja äänestyksessä olevien asioiden osalta enkä siksi osallistu äänestykseen. Ilmoitin samoin eduistani, kun käsitelimme tätä asiaa valiokunnassa, enkä osallistunut silloin keskusteluun enkä äänestykseen.

5.13. Yhteisösjointajia koskeva avoimuus (A6-0296/2008, Klaus-Heiner Lehne) (äänestys)

5.14. Asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttaminen komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta (A6-0279/2008, Gyula Hegyi) (äänestys)

5.15. Jätetilaista annetun asetuksen (EY) N:o 2150/2002 muuttaminen komissiolle siirretyn toimivallan osalta (A6-0282/2008, Johannes Blokland) (äänestys)

5.16. Eräiden säädösten mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn – toinen osa (A6-0100/2008, József Szájer) (äänestys)

5.17. Luontaisten kivennäisvesien hyödyntäminen ja markkinoille saattaminen (uudelleenlaatiminen) (A6-0298/2008, József Szájer) (äänestys)

5.18. Lääkkeissä sallitut väriaineet (uudelleenlaatiminen) (A6-0280/2008, József Szájer) (äänestys)

5.19. ENerityisravinnoksi tarkoitetut elintarvikkeet (uudelleenlaatiminen) (A6-0295/2008, József Szájer) (äänestys)

5.20. Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastus (uudelleenlaatiminen) (A6-0299/2008, József Szájer) (äänestys)

5.21. Elintarvikkeiden ja niiden ainesosien valmistamisessa käytettävät uuttamisliuottimet (uudelleenlaatiminen) (A6-0284/2008, József Szájer) (äänestys)

5.22. Terrorismin torjunta (A6-0323/2008, Roselyne Lefrançois) (äänestys)

5.23. Henkilötietojen suojaaminen (A6-0322/2008, Martine Roure) (äänestys)

5.24. Vetoomusvaliokunnan käsittelemät asiat (2007) (A6-0336/2008, David Hammerstein) (äänestys)

- Kohdasta 31:

David Hammerstein, esittelijä. – (ES) Uusimpien oikeuden päätösten huomioon ottamiseksi esitän tämän suullisen tarkistuksen, jonka luen ääneen englanniksi:

(EN) Kohtaan "customs authorities continue to confiscate, as an extraordinary measure only, the cars of Greek nationals", lisään sanan "provisionally" ja lisään viimeisen lauseen: "takes note of the ruling of the European Court of Justice C-156/04 (07.06.2007) that deems satisfactory most of the explanations provided by the Greek authorities in this case; welcomes the implementation of new legislation adopted by the latter in the purpose of addressing the shortcomings highlighted in the aforementioned ruling;".

Puhemies. – (EN) Suullista tarkistusta ei nähtävästi vastusteta.

- Äänestyksen jälkeen:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, nähtyäni tehokkaan äänestyksemme, luulen, että voin tehdä lyhyen mutta perustellun huomautuksen. Niiden puolesta, jotka voivat lukea ja jotka lukevat tulokset taululta, haluaisin ilmaista kiitollisuuteni tehokkaasta tavastanne tehdä se. Toivon, että muut puhemiehet, myös Hans-Gert Pötering, joka on hyvin tehokas, seuraa esimerkkiä.

Puhemies. – (EN) Kiitos. Teemme parhaamme!

5.25. Vuoristoalueiden maatalouden tilanne ja näkymät (A6-0327/2008, Michl Ebner) (äänestys)

6. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

– Mietintö: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö antaa minulle mahdollisuuden mainita Liverpoolin kaupunki, joka on vaalipiirissäni. Se on hyötynyt kulttuurikaupunkina olosta, ja se on suoriutunut erittäin hyvin tuosta tehtävästä, ja Liverpoolin ihmiset ovat suhtautuneet siihen loistavasti. Monet Euroopan teemavuoden tavoitteet tässä mietinnössä ovat kiitettäviä, mutta meidän on kuitenkin mietittävä sen vaikutuksia talousarvioon.

Liiallista byrokratiaa ja keskittymistä valtiojohtoiisiin ponnisteluihin "luovuudeksi ja innovoinniksi" kutsutun asian suosimiseksi ei voida pitää myönteisenä. Veronmaksajien rahoja käytettäisiin paljon paremmin, jos poistaisimme tällaiset mainostempot ja keskittyisimme yksinkertaisesti antamaan ihmisille todellisen mahdollisuuden päätöksentekoon.

– Mietintö: Thijs Berman (A6-0310/2008)

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, onko mikään ihme, että joissakin jäsenvaltioissa into kehitysavun antamiseen on hiipumassa – siteeratakseni tätä mietintöä? Minun mielestäni ei. Yhä useammat jäsenvaltiot ja muut avunantajat ovat saaneet tarpeekseen jatkuvasta varojen pumppaamisesta kaikenlaisille korruptoituneille järjestelmille, jotka todellisuudessa viis veisaavat hyvästä hallinnosta tai omien kansalaistensa vauraudesta.

Noin vuosi sitten kuulumme uskottavalta lähteeltä, avustusjärjestö Oxfamilta, että Afrikassa käydyt sodat olivat jo maksaneet suunnilleen saman kuin muutaman edellisen vuoden aikana maanosan kehitysapuna saamat sadat miljardit eurot. On korkea aika sille, että Afrika ryhtyy järkeviin toimenpiteisiin demokratian, hyvän hallinnon ja ennen kaikkea korruption torjunnan aloilla. Vasta sitten voimme puhua erittäin kohdennetusta kehitysavusta. Pelkkä kehitysavun lisääminen kannattaminen ilman perusteluja ja kaikenlaisten prosenttiosuuksien esittäminen opinkappaleena on täydellisen vastuutonta, ja siksi äänestin tätä mietintöä vastaan.

– Mietintö: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tämä on klisee, mutta nuoret ovat tulevaisuutemme, ja siksi olen ensimmäisenä myöntämässä, että kouluttajiemme ja opettajankoulutuksemme laatu on erittäin tärkeää. Kysymys tietenkin kuuluu, onko Euroopan parlamentin asia luennoita tästä jäsenvaltioille. Onko parlamentin asia ilmaista mielipiteensä opetushenkilöstön kokoonpanosta kaikilla kouluopetuksen tasoilla

jäsenvaltioissa? Pitääkö opetuksen jäsenvaltioissa vastata tiukasti ”monikulttuurista yhteiskuntaa” – tiedämme, mitä sillä tarkoitetaan – pitääkö opetuksen jäsenvaltioissa vastata ”sukupuolinäkökulmaa”, mitä se sitten ikinä onkaan?

Pitääkö tästä kaikesta tehdä pakollista opettajankoulutuksessa, koska EU sanoo niin? Minun mielestäni parlamentti voi ajatella, mitä haluaa, mutta sillä ei ole mitään toimivaltaa tällä alalla. Opetus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja siinä sen minun mielestäni pitäisi pysyä. Tämä tunnetaan toissijaisuutena, ja sitä on kunnioitettava.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, haluan sanoa muutaman sanan tästä Maria Badia i Cutchetin mietinnöstä, joka koskee opettajankoulutuksen laadun parantamista ja joka on mielestäni erittäin hyvä.

On totta, että opettajankoulutus kuuluu hyvin pitkälle kansallisten hallitusten toimivaltaan, ja näin pitää ollakin. Koska meillä kuitenkin on yhteisenä tavoitteena edistää Euroopan unionin laajuisesti eurooppalaista osaamista ja eurooppalaista innovaatiota ja kehittää eurooppalaista talousaluetta, me tarvitsemme tiettyjä yhteisiä pelisääntöjä.

Sen vuoksi me tarvitsemme myös opettajankoulutuksessa laajempaa yhteistyötä parhaiden käytäntöjen vaihdossa, koska tällä hetkellä, kuten me kaikki tiedämme, esim. OECD:n PISA-tutkimuksen mukaan jäsenvaltioiden oppilaitten oppimistasojen välillä on aivan liian suuret erot. Tätä kuilua pitää kaventaa, ja me tarvitsemme sellaista mekanismeja, sellaista avointa koordinaatiojärjestelmää Euroopan unionin tasolla, jonka ansiosta kaikki lapset ja nuoret voisivat saada riittävän hyvän peruskouluksen.

Tältä osin tämä mietintö on erittäin hyvä. Kehotan kaikkia teitä, jotka ette ole vielä siihen tutustuneet, lukemaan Maria Badia i Cutchetin erinomaisen mietinnön. Kiitos.

– Mietintö: Doris Pack (A6-0302/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Haluaisin ensin kiittää esittelijää Bolognan prosessia ja opiskelijoiden liikkuvuutta koskevasta mietinnöstä. Korkeakoulutuksen kolmiasteisen tutkintojärjestelmän yhtenäistämisen käyttöönotto Euroopan unionin jäsenvaltioissa, laadunvarmistus ja ennen kaikkea tutkintojen tunnustaminen ovat tämän hallitustenvälisen aloitteen perustavoite.

Tuin tämän päivän äänestyksessä yksiselitteisesti Doris Packin mietintöä, jossa esittelijä korostaa kumppanuuteen perustuvaa lähestymistapaa ja yhteistyötä Bolognan prosessin päätöksenteossa ja täytäntöönpanossa. Tämä aloite on esimerkki dynamisesta yhteistyöstä paitsi EU:n jäsenvaltioissa myös muualla. Olen myös samaa mieltä näkemyksestä, jonka mukaan tutkintojen keskinäistä tunnustamista pitäisi edelleen yksinkertaistaa ja että Bolognan prosessin pitäisi olla yhtenäisempi jäsenvaltioiden kansallisella tasolla. Opiskelijoiden liikkuvuuden tukeminen on perusedellytys eurooppalaisen korkeakoulualan luomiselle.

– Mietintö: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, Poul Nyrup Rasmussenin mietinnön nimi on ”vipurahastot ja yksityiset sijoituspääomat”. Jos tarkastelemme mietinnön sisältöä tarkemmin, sillä ei käytännöllisesti katsoen ole enää mitään tekemistä vipurahastojen ja yksityisten sijoituspääomien kanssa, vaan nyt siinä viitataan aivan oikein rahoituslaitoksiin ja rahoitusalan toimijoihin kokonaisuudessaan. Tämä on tärkeää. Olemme ehdottaneet luetteloa asioista, joilla säännellään rahoitusmarkkinoita ja lopetetaan kaaos kyseisillä markkinoilla. Olen tyytyväinen, että Poul Nyrup Rasmussen omaksui laajalti kantamme meidän kanssamme käymissään neuvotteluissa.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on ratkaisu ongelman etsinnässä. Kysymys voi olla mikä tahansa, ja vastaus on aina enemmän sääntelyä, ja niin näitä viimeisimpiä tapahtumia rahoitusmarkkinoilla on ennustettavasti pidetty oikeutuksena uusille Brysselin säännöille.

Muistelen tilannetta, joka oli luonteenomainen 11. syyskuuta 2001 tapahtuneiden iskujen jälkeen, kun monet vuosia jäissä olleet oikeus- ja sisäasioiden yhdenmukaistamista koskevat ehdotukset esitettiin uudelleen terrorismin torjuntaa koskevin toimenpiteinä, eikä kukaan tuossa noita hirvittäviä iskuja seuranneessa kuumeisessa ilmapiirissä tohtinut äänestää vastaan.

Vastaavasti nyt esitetään rahoitusalan vakauttavana toimenpiteenä joukko lainsäädäntöä, johon ei todellakaan ole oikeasuhteista tarvetta ongelman ratkaisemiseksi, ja Euroopan parlamentin jäsenen pitäisi olla rohkea,

jos hän haluaisi asettaa itsensä alttiiksi sille, että häntä pidettäisiin keinottelijan kaverina, kuten me näimme tämän päivän äänestyksessä.

Minun on nykyisten rahoitusongelmien takana olevia syitä tarkasteltuani sanottava, että minusta näyttää, että "liian paljon hallintoa" oli ongelma, ei ratkaisu. Korkokannat pidettiin liian alhaalla liian kauan, ja se oli ongelma Euroopassa, Yhdysvalloissa ja Japanissa. Jos liian paljon hallintoa oli ongelma, on vaikeaa nähdä, miten aiomme ratkaista ongelman lisäämällä sääntelyä Brysselin tasolla.

– **Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan monin tavoin hyvän ystäväni ja kollegani Daniel Hannanin huomioita Klaus-Heiner Lehnen mietinnöstä, koska monin tavoin Klaus-Heiner Lehnen mietintö on jälleen uusi yritys antaa lainsäädäntöä ja määrätä sääntelyä markkinoille. Meidän ei pitäisi rynnätä tuomitsemaan.

Meidän ei myöskään pitäisi rynnätä tuomitsemaan ja säätämään sääntelyä ja antamaan lainsäädäntöä markkinoiden osalta koko Euroopassa. Markkinat ovat sananmukaisesti erilaisia. Markkinat Euroopassa, eri maissa, ovat erilaisia, ja siksi meidän ei pitäisi yrittää säätää kaikenkattavasta sääntelystä, jota sovellettaisiin niihin kaikkiin.

Euroopan ja Euroopan unionin on tärkeintä muistaa aina näissä asioissa, että toimimme maailmanlaajuisessa ympäristössä. Eurooppa ja Euroopan yksittäiset kansat kilpailevat maailman kanssa, ja jos pystytämme esteitä itseämme vastaan, vahingoitamme omia etujamme ja edustamiemme ihmisten etuja.

– **Mietintö: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)**

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, puhun täällä myös Itävallan kansanpuolueen valtuuskunnan puolesta. Äänestimme tämän mietinnön puolesta, aivan yksinkertaisesti siksi, että meidän on tehtävä kaikki mahdollinen terrorismin torjumiseksi ajallaan.

Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomiota yhteen kohtaan, jota vastustamme mitä päättäväisimmin, koska minun mielestäni parlamentti on tehnyt virheen. Meidän ei pitäisi korvata "julkista yllytystä terrorismirikokseen" koskevaa rikosta "taivuttamista terrorismirikokseen" koskevalla rikoksella siitä hyvin yksinkertaisesta syystä, että todisteita taivuttamisesta ei voida saada ennen kuin teko on todella tehty eli ennen kuin ihmisiä on jo saattanut kuolla. Me kannatamme mahdollisuutta ajankohtaiseen puuttumiseen, kun terroristitekoa ei vielä ole tehty, eli etukäteen, jotta ihmishenkiä voidaan pelastaa.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, kannatan tietysti terrorismin tehokasta torjumista, ja minun mielestäni juuri tämä ala – terrorismin torjunta – edellyttää hyvin tiivistä rajatylittävää yhteistyötä Euroopassa.

Siispä kerrankin, en ole kovin samaa mieltä – saatatte sanoa eri mieltä – euroskeptisempien kanssa. Minun mielestäni he käyttävät tällä alalla kansallisen riippumattomuuden korttia liian jäykästi.

Tämän sanottuani olen kuitenkin sitä mieltä, että meillä pitäisi olla rohkeutta puhua selkeämmin, myös esimerkiksi tässä mietinnössä. Terrorismi Euroopassa on peräisin äärivasemmistosta ja/tai islamista. Niin on myös taivuttaminen terrorismiin, ja sitä tapahtuu sängen paljon joissakin moskeijoissa, jotka eivät ole vastuuvollisia millekään eivätkä kenellekään ja joita tällä hetkellä ilmestyy Eurooppaan kuin sienä sateella. Siinä on 2000-luvun Euroopan ongelman ydin. Islam ei ole yhdenmukainen länsimaisten arvojemme ja vapauksiemme kanssa, ja pelkään, että joudumme katumaan syvästi avointen ovien ja avointen rajojen politiikkaamme.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on tärkeä asia. Se on ehkä yksi tärkeimmistä asioista, jonka me tällä hetkellä lännessä kohtaamme – kansainvälisen terrorismin uhka. Poikkean tässä luultavasti hieman oman puolueeni kannasta, sillä katson, että jos hinta, joka meidän on maksettava puolustaaksemme kansalaistemme todellista vapautta, nimittäin heidän terveyttään, turvallisuuttaan ja hyvinvointiaan, on kansalaisvapaudet, sitten tuo hinta on maksettava.

Toisen maailmansodan aikana kotimaassani toteutettiin toimenpiteitä, jotka eivät olleet kansalaisvapauksien kanssa yhdenmukaisia, jotta väestöä pystyttiin suojelemaan ulkoiselta uhalta. Ihmiset hyväksyivät sen. Meitä, Eurooppaa ja sivistynyttä maailmaa, uhkaavat nyt ne, jotka eivät ole sivistyneitä ja jotka eivät pidä ihmiselämää yhtä pyhänä vaan jonakin, joka voidaan uhrata. Jos me siis tarvitsemme lainsäädäntöä estääksemme heitä toteuttamasta pahuuttaan, sitten meillä pitäisi olla se ja nopeasti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Vuoden 2001 iskut World Trade Centeriin saivat koko maailman tietoiseksi siitä valtavasta uhasta, jonka järjestäytyneet terrorismiliikkeet muodostavat. Nykyaikaisen tekniikan saatavuuden ansiosta nämä ryhmät ovat päässeet käsiksi aiemmin saavuttamattomissa oleviin viestintäkeinoihin, mikä yhdessä pimeiden asemarkkinoiden kanssa tekee niistä nykyään demokraattisen maailman vihollisen numero yksi. Euroopan unioni ei ole lujista toimista huolimatta onnistunut suojelemaan itseään kyseisiltä tapahtumilta. Tunnustan, että tarvitsemme kipeästi toimia EU:n kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi, ja haluan huomauttaa, että paras tapa torjua järjestäytyneitä terroristiryhmiä on turvallisuudesta vastaavien laitosten ylikansallinen yhteistyö. Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on luonut tälle hyvän perustan, ja sen kehitys on meidän kaikkien edun mukaista.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Roselyne Lefrançois'n mietinnön puolesta. Se ei ole tietenkään täydellinen, mutta ainakin siinä kiinnitetään huomiota väkivaltaan taivuttavien ja muslimien pyhään sotaan kehottavien islamistien aiheuttamaan ongelmaan. Me kaikki tiedämme, että on lukemattomia moskeijoita, jotka ovat fundamentalismin pesäpaikkoja, joissa nuoria ihmisiä värvätään terroristijärjestöihin ja joissa uskovaisia kutsutaan päivittäin pyhään sotaan eurooppalaisia arvojamme vastaan.

On korkea aika puhalttaa loppuvihellys ja ryhtyä ankariin toimenpiteisiin myös terroristi-iskujen avustajia vastaan.

– **Mietintö: Martine Roure (A6-0322/2008)**

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta aivan yksinkertaisesti siitä syystä, että meidän on ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin varmistaaksemme, että rajatylittävä poliisi- ja oikeudellinen yhteistyö järjestetään tehokkaasti. Tätä varten tarvitsemme tiedonvaihtoa, mutta meidän on varmistettava, että koko Euroopassa on sitä varten yhtenäiset normit.

Se, mikä minua hämmensi ja mitä vastaan olisin halunnut äänestää, mutta siitä ei ollut erillistä äänestystä, oli tarkistus 10. Siinä Martine Roure ei halunnut, että tämä puitepäättös ei vaikuta olennaisiin ja hyvin erityisiin kansallisiin turvallisuusasetuksiin. Minä päinvastoin haluaisin, että puitepäättökset eivät luonnollisesti vaikuta hyvin erityisiin kansallisiin turvallisuusasetuksiin, jotka koskevat maan sisäistä turvallisuutta ja jotka luonnollisesti edellyttävät riippumatonta toimintaa. Minun mielestäni tämä on ehdottoman elintärkeää yksittäisten jäsenvaltioiden eduille.

Frank Vanhecke (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä parlamentti on juuri suurella enemmistöllä päättänyt valiokunnan samanlaisen päätöksen jälkeen, että rotua tai etnistä alkuperää tai monia muita määritteitä ei missään olosuhteissa saa tarkastella henkilötietojen käsittelyssä.

Minun mielestäni neuvoston ehdotuksen 7 artikla oli järkevä ja tasapainoinen, mutta parlamentti, jonka poliittinen korrekti on tietysti legendaarinen, muutti sitä. Parlamentti menee tässä väärään suuntaan. Rikosten torjumisen lisäksi myös kaikki julkisten asioiden vakaa hoito edellyttää tarkkoja perustietoja, ja henkilön etninen tai kansallinen alkuperä voisi olla siinä erityisen merkittävää. Tällä ei ole mitään tekemistä rasismien tai syrjinnän kanssa.

En koskaan lakkaa ihmettelemästä, miten samat Euroopan parlamentin jäsenet, jotka stalinistiseen tapaan vaativat julkisen puhumisen kieltämistä tai jopa vankilarangaistusta ja parlamentaarisen koskemattomuuden menettämistä oikeiston toisinajattelijoille, jänistävät heti, kun kyse on aivan tavallisesta tietojen käsittelystä, ja, pankaa merkille, terrorismin torjunnan yhteydessä.

– **Mietintö: David Hammerstein (A6-0336/2008)**

Victor Boştinaru (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän päivän äänestys oli tärkeä hetki oikeuksiansa, eurooppalaisia oikeuksiansa puolustaville kansalaisille. Kansalliset hallitukset hylkäävät toisinaan kansalaisensa ja kieltävät heidän oikeudet vaatimuksensa. Vetoomusten avulla Euroopan unionin kansalaiset voivat korottaa äänensä, voivat saattaa hallituksensa vastuuseen. Loppujen lopuksi he voivat saada ansaitsemansa oikeuden. Mutta tämä ei ole tärkeä hetki pelkästään Euroopan kansalle: se on olennainen hetki myös Euroopan parlamentille.

Äänestämällä tänään David Hammersteinin mietinnön puolesta Euroopan parlamentti osoittaa sitoumuksensa puolustaa ja suojella Euroopan unionin kansalaisia. Euroopan parlamentilla on tänään tilaisuus saada takaisin ainakin osa luottamuksesta ja uskosta, jotka jotkut Euroopassa ovat menettäneet. Monet kansalaisistamme ovat työskennelleet lujasti päästäkseen EU:hun, mutta jäsenyydessä ei ole kyse vain velvollisuuksista, siinä

on kyse myös oikeuksista. Osoitamme tänään täällä sitoumuksemme siihen Euroopan unioniin, jota kansalaisemme meiltä odottavat.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä käytti juuri David Hammersteinin mietinnöstä käytyä äänestystä hyväkseen järjestääkseen salakähmäisesti – tai jos haluatte, hiljaisesti – äänestyksen Euroopan parlamentin toimipaikasta, vaikka sillä ei itse asiassa ollut mitään tekemistä mietinnön kanssa sellaisenaan.

Haluaisin selvittää, että äänestin tämän vihreiden tekemän tarkistuksen puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että liikkuva viihdeteatteri nimeltään Euroopan parlamentti tuhlaa jo aivan riittävästi veronmaksajiemme rahoja ilman kuukausittaista muuttoa Brysselistä Strasbourgisiin. Siksi myös minä kannatan – ja tämä näkyy äänestyskäyttäytymisessäni – yhtä toimi- ja työpaikkaa Euroopassa. Selvyyden vuoksi haluaisin vain lisätä, että minun nähdäkseni siitä pitäisi sitten keskustella avoimesti ja että minun mielestäni tämän yhden paikan ei välttämättä tarvitse olla Brysselissä. Euroopan unionin toimielinten sijaitseminen tässä kaupungissa ja tällä alueella aiheuttaa joka tapauksessa yhteiskunnallisia, poliittisia ja inhimillisiä kustannuksia, joista on keskusteltava ja joita ei missään nimessä pidä aliarvioida.

– **Mietintö: Michl Ebner (A6-0327/2008)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Vuoret ovat tärkeä osa luonnon monimuotoisuutta, turvapaikka monelle eläimelle ja ainoalaatuisten kasvilajien sijaintipaikka. Niitä kutsutaan usein myös vesitorneiksi, sillä ne ovat jokien lähde. Matkailijat koko maailmassa arvostavat niiden maisemia ja ympäristöön liittyviä etuja. Näillä alueilla elävien ihmisten elämä tai siellä harjoitettava maataloustoiminta ei kuitenkaan ole helppoa.

Useimmilla EU:n vuoristoalueilla väestö vähenee, sinne jäävien ihmisten työkyky laskee ja maataloustoiminta hylätään. Tämä koskee erityisesti niitä maaseutualueita, jotka eivät ole niin houkuttelevia matkailijoiden mielestä ja jotka siten unohdetaan. Ongelmia ovat huomattava välimatka kaupunkeihin, ankarat ilmasto-olosuhteet, viestintäongelmat, korkeat tuotantokustannukset ja kaikenlaisten palvelujen riittämätön saatavuus, mukaan luettuna jopa opetus ja terveydenhuolto. Alueellinen epäsuhtaisuus vuoristo- ja tasankoalueiden välillä on ilmiselvä.

Siksi tarvitaan välittömästi erityistä tukea niin sanotuille vuoristomaanviljelijöille, jotka kasvattavat perinteisesti ja ympäristöystävällisesti tuotettuja terveellisiä elintarvikkeita ja sen lisäksi huolehtivat ympäristöstä ja säilyttävät kulttuureja ja perinteitä. Yhteisellä maatalouspolitiikalla pitäisi tukea enemmän näitä alueita ja niillä asuvia ihmisiä heidän kohtaamiensa haasteiden käsittelemisessä.

– **Mietinnöt: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008), Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

Peter Skinner (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, sen sokeampia ei ole kuin ne, jotka eivät näe. Huomaan, että Daniel Hannan ja David Sumberg ovat valitettavasti nyt jo lähteneet parlamentista, mutta jos joku kuvittelee, että taloudellista myllerrystä ei ole, hänen pitäisi vain tarrua sanomalehtiin ja lukea tai katsoa televisiota. Jos katsoo, että Poul Nyrup Rasmussenin mietinnöllä ja Klaus-Heiner Lehnen mietinnöllä tehdään jotain muuta kuin yritetään asianmukaisesti antaa meille välineet, joita tarvitsemme toimiaksemme, ja että se voitaisiin tehdä muuten kuin yhteisellä lainsäädännöllä, välttelee totuutta ja välttelee myös yleisen maailmantalouden todellisuutta. Kaikessa rauhassa omassa pikku-Englannissa istuminen voi suoraan sanottuna auttaa joitakin ihmisiä rauhoittamaan omatuntoaan, mutta se ei auta ihmisiä maksamaan asuntolainojaan, se ei auta ihmisiä säilyttämään kotejaan eikä se auta pitämään ihmisiä palvelualalla ja teollisuudessa. Vain Euroopan unionin avulla ja vain sääntelyllä, jossa me olemme erittäin hyviä, voimme tehdä sille jotakin.

On totta, että markkinoiden asiantuntijat odottavat meidän olevan hienovaraisia, mutta he eivät odota meiltä myöskään refleksinomaista reaktiota. Tosiasia on, että jos emme tee mitään ja vain pysymme paikallamme emmekä sano mitään, silloin meitä suoraan sanottuna syytetään pelkuruudesta suuren myllerryksen ja kriisin edessä.

– **Mietintö: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)**

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen täysimääräisesti Roselyne Lefrançois'n mietintöä, mutta tässä yhteydessä haluaisin käyttää omaa äänestysselestystäni – tuettuani sitä ja voimatta puhua siitä – kehottaakseni komission jäsentä Tajania nopeuttamaan muiden kolmansien maiden lentokenttäviranomaisten kanssa käynnissä olevia kahdenvälisiä neuvotteluja lentokenttäturvallisuudesta – jota kiristettiin terrorismitapausten takia – erityisesti koko verottomien nesteiden ostoaluetta koskevia kahdenvälisiä

neuvotteluja. Tämä voi olla hyvin pieni ongelma tällä hetkellä kohtaamiemme suurten haasteiden puitteissa, mutta meidän on EU:ssa saatava tekojemme osalta puolellemme sekä kansalaistemme sydän että järki. Jälleen tänä kesänä, kun ihmiset kävivät sukulaisten luona ulkomailla tai kun sukulaiset Australiasta ja Yhdysvalloista ja muista paikoista tulivat vierailulle Irlantiin, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Saksaan ja Ranskaan, heiltä otettiin kaikki heidän – laillisesti ostamaksi luulemansa – verottomat nesteensä, kun he vaihtoivat lentokonetta Euroopan suurimmilla keskuslentoasemilla lentääkseen määränpäähensä. Tämä on pieni ongelma, niille meistä, jotka matkustavat joka viikko, huulipunaa pois ottaminen on mitätöntä, ja olen varma, että se edistää merkittävästi terrorismin torjumista. En tahdo laskea leikkiä hyvin vakavasta ongelmasta, mutta haluan vain, että tässä olisi mukana vähän ymmärrystä, järkeä ja kahdenvälistä yhteistyötä, jotta kansalaisemme – äänestäjämme – voisivat ymmärtää, mitä me teemme ja miksi me sen teemme.

– Mietintö: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, David Hammersteinin mietinnön osalta noudatin PPE-DE-ryhmän linjaa ja äänestin parlamentin kahta toimipaikkaa koskevaa vihreiden tarkistusta vastaan. Haluan selittää, miksi tein niin. En tehnyt niin siksi, että kannatan tätä kerran ja joskus kaksi kertaa kuukaudessa tapahtuvaa matkustusta Strasbourgiiin. Ymmärrän historian perusteella, miksi olemme tässä tilanteessa. Ymmärrän, että 12 vierailua vuodessa Strasbourgiiin ovat osa perustamissopimusta ja että olemme siinä mukana, mutta järkevästi ja tyynesti. Ne meistä, jotka ovat hyvin huolissaan saatavuuden puutteesta, työnteon vaikeuksista, kaikkien kansioidemme, henkilökuntamme, komiteoiden henkilökunnan, parlamentin henkilökunnan, ryhmien henkilökunnan kuljettamisesta Strasbourgiiin neljäksi päiväksi 12 kertaa vuodessa, katsovat, että sitä ei voida enää perustella suunnattomien kustannusten takia.

Se on kaunis rakennus, ja kun vaikeuksista on selvitty, olen sitä mieltä, että voisimme löytää toisen hyvin vakavan käyttötarkoituksen kyseiselle rakennukselle. Strasbourg ja Ranska eivät ansaitse yhtään vähempää, vaan kyseiseen rakennukseen on sijoitettava tärkeä elin. Mutta enää ei voida inhimillisten voimavarojen ja kustannusten kannalta perustellusti odottaa, että voisimme työskennellä tehokkaasti ja jatkaa tätä pyhiinvaellusta Strasbourgiiin. Joten äänestettyäni yhdellä tavalla tuen niitä, jotka kannattavat yhtä toimipaikkaa täysistuntoja varten, mutta pyydän, että tästä aiheesta järjestetään järkevä keskustelu eikä kaksijakoista poliittista keskustelua.

Kirjalliset äänestysseitykset

– Mietintö: Helmut Markov (A6-0267/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä saksalaisen kollegani Helmuth Markovin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatimaa mietintöä, jolla muutetaan ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ulkomaankauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta.

Pidän myönteisenä komission päätöstä tehdä lainsäädännöstä selkeämpää, yksinkertaisempaa ja avoimempaa, mukauttaa yhteisön ulkopuolelle suuntautuvan kaupan tilastoja koskevaa järjestelmää tulliliitoituksia koskevan menettelyn tuleviin muutoksiin, parantaa ulkomaankaupan tilastojen relevanssia, tarkkuutta, ajantasaisuutta ja vertailukelpoisuutta ja perustaa laadunarviointijärjestelmä, parantaa kauppatilastojen ja yritystilastojen yhdisteltävyyttä, vastata käyttäjien tarpeisiin laatimalla uusia kauppatilastoja tulliselvityksistä saatavien tietojen perusteella ja lopuksi valvoa arkaluonteisten ulkomaankauppaan liittyvien tietojen saantia Euroopan tilastoja koskevien käytännönsäätöjen mukaisesti. Tuen tarkistuksia, joilla pyritään hyödyntämään paremmin valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska asetusluonnos edustaa oikeudellisia puitteita, joita tarvitaan Extrastatin (jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisen ulkomaankaupan tilastot) laadun ja avoimuuden parantamiseksi sisällyttämällä yksi tulliliitoitus tullimenettelyihin tietojen ilmoittamismenettelyjen yksinkertaistamiseksi. Tämän asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon avulla on huomattavasti helpompaa vertailla ulkomaankaupan tilastoja ja vahvistaa ulkomaankaupan arkaluonteisia kysymyksiä koskevien sisäpiirin tietojen saatavuuden valvontaa.

– Mietintö: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Olemme usein pohtineet, kannattaako omistaa yksi vuosi tietylle aiheelle. Perimmäinen ajatus on lisätä itse aiheen näkyvyyttä. Siten voidaan kiinnittää huomiota ja keskittyä enemmän tiettyyn aiheeseen. Siitä ei voi olla haittaa.

Ajatuksesta on tullut niin suosittu, että meidän on valittava aihe hyvin harkiten. Siinä on usein kyse painopistealoista.

Luovuus ja innovointi ovat ihanteellinen aihe, koska ne vaikuttavat juuri siihen, mitä Eurooppa edustaa, ja siihen suuntaan, joka Euroopan on otettava.

Luovuutta ja innovointia ei voida arvioida tyhjiössä. Ne on ymmärrettävä sen kautta, mitä ne voivat edistää. Niiden merkitys on ennen kaikkea valmistusallalla. Luovuuden ja innovoinnin merkitystä on tarkasteltava myös palvelujen puitteissa.

EU pysyy kilpailukykyisenä vain luovien ja innovatiivisten ajatusten avulla. Tietyt alat voivat selvitä vain pysyttelemällä yhden askelen edellä. Euroopan unioni on tiettyssä määrin tunnustanut, että tutkimukseen ja kehitykseen on investoitava enemmän, ja se on synonyymi luovia ja innovoivia ajatuksia koskevalle nykyiselle aiheelle.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä kreikkalaisen kollegani Katerina Batzelin laatimaa mietintöä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009).

Tuon monia tarkistuksia, joilla pyritään pääasiassa selkeyttämään ehdotuksen tavoitteita ja tiivistämään niitä. Rahoituksessa kannatan myös sitä, että poistetaan kaikki ehdotuksen viittaukset elinikäisen oppimisen ohjelmaan, jotta tarvittaessa voidaan käyttää myös muiden alojen ohjelmia ja politiikkaa, kuten kulttuuri-, yritys-, koheesio-, maaseudun kehittämis-, tutkimus- ja tietoyhteiskuntapolitiikkaa.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Katerina Batzelin laatimaa mietintöä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009), koska minun mielestäni luovuus ja innovointi ovat olennaisia, jotta EU voi olla kilpailukykyinen globalisoituneessa maailmassa.

Luovuus on innovoinnin tärkein tekijä sekä taloudellisista että yhteiskunnallisista syistä. Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodella edistetään poliittista keskustelua, tiedotetaan yleisölle innovoinnin ja luovuuden merkityksestä ja levitetään tietoa unionin parhaista käytännöistä. Mielestäni on myös tärkeää, että parlamentti on valinnut yhteispäätöksen tällä alalla, sillä sen avulla se voi vaikuttaa tähän merkittävään asiakirjaan.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Olemme aiemmin arvostelleet erilaisille aiheille, kuten kulttuurienväliselle vuoropuhelulle ja luovuudelle ja innovoinnille omistettuja erilaisia "Euroopan teemavuosia". Näillä "Euroopan teemavuosilla" rasitetaan EU:n talousarviota ja siten veronmaksajia, mutta niillä on vain vähän vaikutusta todellisuuteen.

Jos "Euroopan teemavuosille" on kysyntää, yksityisten tukijoiden pitäisi rahoittaa ne, ei veronmaksajien. Siksi olemme päättäneet äänestää tätä mietintöä vastaan, vaikka siinä käsiteltiinkin vain yksityiskohtaisia tarkistuksia komission ehdotukseen.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Äänestin puolesta, sillä ehdolla, että komissio sitoutuisi tuomaan innovointia kaikille aloille. Luovuuden ja innovoinnin teemavuoden aikana innovointia pitäisi laajentaa kaikkiin järjestöihin ja laitoksiin, olivatpa ne sitten julkisia tai yksityisiä, voittoa tavoittelevia tai tavoittelemattomia, ja kaikkiin elämän osa-alueisiin, ja erityisesti sillä pitäisi edistää sosiaalista innovointia ja kestävästä kehityksestä tukevaa innovointia. Meidän pitäisi myös ottaa huomioon valtiosta riippumattomat viranomaiset, joilla on tällä alalla tärkeä asema. Lisäksi pitäisi rohkaista avoimen innovoinnin käsitettä. Innovointia, joka perustuu sisäisiin valmiuksiin ja lisäksi sisältää kaikki mahdolliset lähteensä – käyttäjät, toimittajat, verkostot ja niin edelleen – ja joka menee pidemmälle kuin tuotteet ja tekniikka, sisältää konkreettisia ja yleisesti monipuolisia näkökulmia, ja johtaa arvon luomiseen. Lopuksi on laajennettava yhteistyön kulttuuria, verkostotyöskentelyä ja sellaisten välineiden ja menetelmien käyttämistä, joilla pyritään luomaan dynaamisia valmiuksia niissä verkostoissa, joiden avulla ne voivat kehittyä ympäristössään ja saada aikaan urauurtavaa tutkimusta ja näkyviä tuloksia kilpailukyvyssä ja luoda arvoa yhteiskunnalle.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Katerina Batzelin Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009) laatiman mietinnön puolesta.

Katson, että luovuutta ja aloitteita edistävät tiedotus- ja edistämiskampanjat, tapahtumat ja aloitteet eurooppalaisella, kansallisella ja paikallisella tasolla ovat äärimmäisen tärkeitä. Luovuus on myös merkittävä tekijä henkilökohtaisten ja sosiaalisten taitojen kehittämisessä. Tällä edistämisyvuodella pyritään parantamaan Euroopan luovuutta ja valmiuksia innovointiin, minkä avulla se voi vastata tiettyihin globalisaation haasteisiin.

Tässä mietinnössä korostetaan luovuuden ja innovoinnin merkitystä. Pidän tätä edistämistä vuotena loistavana tilaisuutena luovia prosesseja ja erilaisia käytäntöjä koskevan tiedon jakamiseen.

David Martin (PSE), kirjallinen. – Tuen Katerina Batzelin mietintöä Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden (2009) järjestämisestä. Mietinnössä kuvaillaan aloite yksityiskohtaisemmin, mutta sen lisäksi kiinnitetään riittävästi huomiota myös vaaraan, että tällaisista Euroopan teemavuosista tulee mainostempauksia.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Alueilla, joilla luonto haastaa ihmiset vaikeissa perusoloissa, heidän on selvitäkseen toimittava luovasti ja innovatiivisesti. Euroopan kansat voivat siksi tänään katsoa taaksepäin mullistavien saavutusten historiaan, ja asiantuntijajärityksillä riittää kysyntää ympäri maailmaa niiden ajatusten rikkauten takia.

Eurooppaa pidetään kuitenkin myös kulttuurin tyyssijana, ja siihen pitäisikin kiinnittää erityistä huomiota Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden (2009) puitteissa. Yhdessä Liettuan Vilnan kanssa Linz valmistautuu parhaillaan tehtävänsä vuoden 2009 Euroopan kulttuuripääkaupunkina. Luovuutta ja innovointia koskevat hankkeet ja ympäröivien alueiden osallistuminen tarjoavat erityisen kulttuurikokemuksen.

On pidettävä myönteisenä, jos tämän arvokkaan nimen nojalla kokonaiset kaupunkialueet säilyvät uudessa loistossa ja uusia töitä ja hankkeita aloitetaan, edellyttäen, että prosessissa ei unohdeta kestävyyttä. EU:ssa on korostettava sen varmistamista, että varat eivät häviä yksittäisiin tapahtumiin, jotta luodut rakenteet eivät katoa ilmaan heti, kun teemavuosi päättyy. Kulttuuripääkaupunkihanke on onnistunut ja innovatiivinen ainoastaan, jos kulttuuri jää pysyvästi kyseiseen kaupunkiin. Tässä mietinnössä olisi pitänyt käsitellä enemmän tätä, ja siksi pidättäydin äänestämästä.

– Mietintö: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A6-0339/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä espanjalaisen kollegani Agustín Díaz de Mera García Consuegran laatimaa mietintöä, jolla hyväksytään ehdotus neuvoston asetukseksi niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määräämisestä, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan määräyksiä, annetun asetuksen (Euratom, EHTY, EY) N:o 549/69 muuttamisesta. Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta tehty neuvoston päätöstä, jolla säädetään Europolin rahoittamisesta yhteisön talousarviosta, sovelletaan 1. tammikuuta 2010 alkaen tai neuvoston asetuksen (Euratom, EHTY, EY) N:o 549/69 muuttamisesta annetun ehdotuksen soveltamispäivämäärästä, jos se on myöhemmin.

Sen varmistamiseksi, että Europolia koskevaa päätöstä sovelletaan 1. tammikuuta 2010 alkaen, oli välttämätöntä muuttaa hyvissä ajoin neuvoston asetusta (Euratom, EHTY, EY) N:o 549/69 ja eritellään, että lainkäytöllistä koskemattomuutta ei sovelleta vähintään kahden jäsenvaltion omasta aloitteestaan perustamiin yhteisiin tutkintaryhmiin osallistuviin Europolin virkamiehiin.

Gerard Batten (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Tämä tarkistus näyttää rajoittavan Europolin virkamiesten syyttämistä koskevaa koskemattomuutta, mutta sitä sovelletaan vain yhteisiin tutkintaryhmiin osallistuviin virkamiehiin. Tämä on savuverho, jonka tarkoituksena on saada asiat näyttämään siltä, että Europolin virkamiesten koskemattomuutta rajoitetaan, kun tosiasiaa Europolin valtuuksia laajennetaan vuoden 2010 jälkeen ja sen virkamiesten koskemattomuus on jopa kattavampi. Minun mielestäni Europolin virkamiehillä ei pitäisi olla minkäänlaista syyttämistä koskevaa koskemattomuutta, ja siksi äänestin tätä tarkistusta vastaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Agustín Díaz de Mera García Consuegran mietinnöllä henkilöstön erioikeuksista ja vapauksista pyritään selkeyttämään asiasta aiemmin olemassa olevia ohjeita. Siksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

– Mietintö: Kyösti Virrankoski (A6-0353/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä suomalaisen kollegani Kyösti Virrankosken laatimaa mietintöä, jossa ehdotetaan Euroopan unionin varainhoitovuotta 2008 koskevan lisätalousarvion nro 6/2008 hyväksymistä ja joka sisältää seuraavat: kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman – yrittäjyyden ja innovoinnin ohjelman vahvistaminen lisäämällä maksusitoumusmäärärahoja 3,9 miljoonalla eurolla; 2,24 miljoonan euron lisäys maksusitoumusmäärärahoihin muun muassa Eurojustin uuden Arc-rakennuksen vuokran ja siihen liittyvien kustannusten kattamiseksi osittain, muutaman toimeksiannon mukauttaminen kolmessa toimeenpanovirastossa, tarvittavien budjettikohtien luominen

viidettä seitsemään puiteohjelman nojalla perustettavaa yhteisyritystä, polttokenno- ja vety-yhteisyritystä varten ja 30 miljoonan euron osoittaminen maksusitoumusmäärärahoina ja 1,9 miljoonan euron osoittaminen maksumäärärahoina. Olen täysin samaa mieltä esittelijän näkemyksestä, että varainhoitoasetuksen 179 artiklan 3 kohdan mukaan Euroopan parlamentille olisi toisena budjettivallan käyttäjänä pitänyt tiedottaa Eurojustin kiinteistöhankeesta siksi, että sillä on huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvioon.

– Mietintö: Thijs Berman (A6-310/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä alankomaalaisen kollegani Thijs Bermanin laatimaa valiokunta-aloitteista mietintöä vuonna 2002 pidetyn Monterreyn kehitysrahoituskokouksen seurannasta. Meidän on jatkuvasti vahvistettava sitoutumisemme köyhyyden poistamiseen, kestäväan kehitykseen ja vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamiseen ainoana tapana luoda sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja parempaa elämänlaatua niille eri puolilla maapalloa asuville, arviolta miljardille ihmiselle, jotka elävät äärimmäisessä köyhyydessä. Euroopan unioni on maailman johtava kehitysavun antaja, sillä sen osuus maailman julkisesta kehitysavusta on lähes 60 prosenttia. Tuen ehdotusta antaa pienyritystien, erityisesti viljelijöiden, käyttöön mikroluottoja, jotta elintarvikkeiden tuotanto kasvaisi ja elintarviketehoon löydetäisiin kestävä ratkaisu. Pidän myös myönteisenä ehdotusta kehottaa Euroopan investointipankkia perustamaan takuurahaston sellaisten mikroluottojärjestelmien ja riskeiltä suojautumista koskevien järjestelmien tukemiseksi, joilla vastataan tiiviisti köyhempien kehitysmaiden paikallisten elintarviketuottajien tarpeisiin, mutta ehdotus on järkevä vain, jos se toteutetaan komission valtuuksilla.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) EU teki vuonna 2001 suuren sitoumuksen: osoittaa 0,7 prosenttia vauraudestaan kehitysapuun vuonna 2015.

Vuonna 2007 EU perui sitoumuksensa, mistä seurasi dramaattinen pudotus sen yhteisissä ponnisteluissa.

Tämä tarkoittaa, että maapallon köyhimmät ihmiset eivät saa jopa 1,7 miljardia euroa.

Noilla 1,7 miljardilla eurolla olisi annettu terveydenhoito tuhansille lapsille samalla, kun 11 miljoonaa ihmistä kuolee joka vuosi, koska ei pääse terveydenhuoltoon.

Näillä 1,7 miljardilla eurolla noin 114 ilman koulutusta olevaa lasta olisi päässyt alemman perusasteen koulutukseen.

EU:n ensisijaisena velvollisuutena kansainvälisessä solidaarisuudessa on pitää sanansa.

EU:n on kuitenkin taattava apunsa tehokkuus voidakseen saada aikaan mitään todellisia parannuksia köyhimpien tilanteessa.

Vuoden 2002 Monterreyn kokouksessa laadittiin etenemissuunnitelma, joka koski erityisesti sidotun avun lopettamista, velkojen mitätöinnin nopeuttamista ja Tobinin veron kaltaisten innovatiivisten rahoitusjärjestelmien käyttöönottoa.

Kuusi vuotta myöhemmin EU:lla on edelleen paljon tehtävää. Muutaman viikon kuluttua pidettävän Dohan kokouksen avulla sen pitäisi voida edetä jälleen. Puolet ihmiskunnasta luottaa siihen...

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhaten kehitystavoitteita koskevassa vuoden 2008 raportissa sanotaan, että kansainvälisen yhteisön on oltava edelleen valmis ottamaan huomattavaa vastuuta ihmiskunnan kohtaamista haasteista. Äärimmäinen köyhyys ja nälkä, lapsikuolleisuus, äitien huono terveys, HIV/AIDS, malaria ja muut taudit ja yleinen alemman perusasteen koulutuksen puute ovat vain muutamia haasteita, jotka vaativat kaikkien maailman maiden huomiota ja tunnustusta.

Kesäkuun listan kannan mukaan mietinnössä todetaan, että monissa tapauksissa nämä haasteet edellyttävät kansainvälistä koordinoitua. Kesäkuun listan mielestä kyseinen koordinoitua pitäisi kuitenkin kanavoida sellaisten järjestöjen kautta, joilla on laaja kansainvälinen oikeutus ja pitkä kokemus, kuten Yhdistyneet Kansakunnat, eikä EU:n kautta. Kesäkuun lista vastustaa myös niitä mietinnön kohtia, joissa räikeästi puhutaan sen puolesta, että yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden kahdenvälisiä apujärjestelmiä valvottaisiin suoraan. Apu on ja sen täytyy pysyä kansallisena asiana. Sen takia Kesäkuun lista äänesti mietintöä vastaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Niiden monien kysymysten ja huomioiden lisäksi, joita mietinnön sisältö (ja poistot) herättää, pitäisi myös korostaa sitä, että siinä tuomitaan julkisen kehitysavun määrä:

– "...panee merkille EU:n avun huolestuttavan laskun 47,7 miljardista eurosta vuonna 2006 (...) 46,1 miljardiin euroon vuonna 2007...";

– "huomauttaa, että kaudella 2005–2010 EU myöntäisi 75 miljardia euroa lupaamaansa vähemmän apua, jos nykyinen suuntaus jatkuu";

– "ilmaisee huolestuneisuutensa siitä, että suurin osa jäsenvaltioista (18 jäsenvaltiota 27:stä, erityisesti Latvia, Italia, Portugali, Kreikka ja Tšekin tasavalta) ei ole voinut lisätä julkisen kehitysavun määrää vuosien 2006 ja 2007 aikana ja että kehitysapua on jopa yllättäen vähennetty 10 prosenttia muutamissa valtioissa, kuten Belgiassa, Ranskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa...";

– "panee merkille, että avustusten ilmoitettu lasku vuonna 2007 johtui joissakin tapauksissa velkahelpotusten aiheuttamista keinotekoisesta korottamisesta vuonna 2006...";

– "katsoo, että suurempaa rahoitustukea koskevien toistuvien lupauksen ja todellisuudessa maksettavien huomattavasti pienempien määrien välistä ristiriitaa on mahdoton hyväksyä...";

Nämä sanat puhuvat puolestaan ...

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Äänestin mietinnön puolesta. Kehitysavun rahoittaminen ei ole helppo tehtävä. Ei ole helppoa selittää eurooppalaisille veronmaksajille, miksi heidän rahojaan viedään niin kauas niiden "alkuperämaasta". Toisaalta apuvarojen kysyntä, joka johtuu sekä halusta panna täytäntöön vuosituhatien kehitystavoitteita ja aiemmin annetuista lupauksista, on valtava.

EU:n mittakaavassa tiettyjen valtioiden asenteesta on tulossa erityinen ongelma. Jotkin jäsenvaltiot, esimerkiksi Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta, ovat leikanneet julkista kehitysapuaan. Ei vaadi paljon ponnisteluja kuvitella, millainen jarruttava vaikutus tällä on maihin, jotka eivät ole niin vauraita kuin ne ja joissa kehitysavun antaminen on vasta alkanut.

Meidän on myös tarkasteltava, miten aputilastot muotoutuvat. Kaikki maat haluaisivat osoittaa mahdollisimman paljon menoja kehitysapua koskevaan luokkaan. Tämä aiheuttaa todellisuudessa joitakin sangen naurettavia tilanteita. Kotimaassani Puolassa julkaistiin viime viikolla selonteko vuonna 2007 annetusta avusta. Se paljastaa, että Puolan avun suurin edunsaaja ei ollut kukaan muu kuin Kiina. Tämä ei johdu siitä, että Kiina olisi maailman köyhin maa, tai siitä, että Kiinasta olisi tullut Puolan kehitysavun ensisijainen kohdema. Kiinasta on tullut Puolan kehitysavun suurin edunsaaja pelkästään siksi, että kyseisen maan kanssa vientikaupasta tehty sopimus on sisällytetty kehitysapua koskevaan luokkaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kehitysavun rahoituksen tehokkuudesta, avoimuudesta ja joustavuudesta tarvitaan EU:n yhteinen kanta ennen marraskuun lopulla kehitysavun rahoituksesta järjestettävää Dohan kokousta. Thijs Bermanin mietintö auttaa jonkin verran tuon tavoitteen saavuttamisessa. Olen samaa mieltä siitä, että tarvitaan uudistusta varmistamaan kehitysmaiden laajempi edustus IMF:ssä ja Maailmanpankissa. Olen lisäksi todella samaa mieltä esittelijän kanssa kehotuksesta rohkaista jäsenvaltioita laatimaan asianmukaisesti aikataulu, jotta saavutetaan tavoite, jonka mukaan 0,7 prosenttia EU:n BKT:stä osoitetaan julkiseen kehitysapuun vuonna 2015. Siksi äänestin mietinnön puolesta.

Jan Mulder (ALDE), kirjallinen. – (NL) Vapauden ja demokratian kansanpuolueen (VVD) jäsenet Euroopan parlamentissa äänestivät Thijs Bermanin mietinnön puolesta. Yksi syistä oli, että siinä tehdään hyödyllisiä huomautuksia Euroopan investointipankin mahdollisesta asemasta kehitysmaissa. VVD-puolueen jäsenet eivät kuitenkaan ole samaa mieltä tässä mietinnössä esitetystä kehitysyhteistyötä koskevasta 0,7 prosentin tavoitteesta. Tärkeää ei ole kehitysyhteistyön määrä vaan laatu.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Maailmantalouden myllerrys on aiheuttanut ankaraa painetta jäsenvaltioiden hallituksille. Esimerkiksi Viron hallitus on kamppaillut kuukausien ajan laatiakseen tasapainoisen talousarvion vuodelle 2009.

Vaikka tuin Thijs Bermanin mietintöä, epäilen vahvasti julkisen kehitysavun tasoa koskevan tavoitteen saavuttamista muutaman seuraavan vuoden aikana. Koska EU ei voi määrätä pakkotoimenpiteistä kehitysavun osalta, olisi naiivia odottaa, että jäsenvaltiot lisäisivät huomattavasti osallistumistaan taloudellisen epävarmuuden aikana.

– Mietintö: Charlotte Cederschiöld (A6-0272/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) EU:n sisämarkkinat on yksi Euroopan yhdentymisen tärkeimmistä saavutuksista. Vain hyvin toimivat sisämarkkinat voivat taata kilpailukykyiset edellytykset liiketoiminnalle ja edistää EU:n talouden kehitystä. Sisämarkkinoiden tulostaulu on väline, jonka avulla on mahdollista seurata sisämarkkinoihin liittyvien direktiivien käyttöönottoa, asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja asianmukaista soveltamista.

Sisämarkkinoiden tulostaulun sisältämien tietojen analysoinnista saadaan poikkeuksellisen kiinnostavaa tietoa jäsenvaltioiden toiminnasta EU:n lainsäädännön soveltamisessa. Se on tyypillinen poliittinen väline, jota ei kuitenkaan pitäisi käsitellä kevyesti vaan jonka pitäisi olla väline, jolla asiasta vastaavia yksilöitä rohkaistaan saattamaan lainsäädäntö osaksi kansallista lainsäädäntöä nopeammin ja asianmukaisemmin. Tämä koskee erityisesti uusia jäsenvaltioita, joissa puutteet lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ovat usein suurempia kuin valtion ja hallitusten päämiesten esittämä tavoite. Sisämarkkinoiden tulostaulua pitäisi käyttää myös useammin sisämarkkinoiden tilaa koskevissa keskusteluissa. Siksi on olennaista laatia tulostaulusta paremmin saatavilla oleva muoto, jota myös sisämarkkinoihin liittyvistä asioista kiinnostuneet kansalaiset voisivat käyttää.

Esittelijä on kiinnittänyt huomiota siihen, että tietyt direktiivit, kuten palveludirektiivi, ovat sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle tärkeämpiä kuin jotkin toiset direktiivit. Olen esittelijän kanssa tästä samaa mieltä, ja siksi katson, että Euroopan komission pitäisi tarkastella indikaattoreita, jotka kuvaavat paremmin direktiivien välitöntä vaikutusta liikeyrityksiin ja kansalaisiin.

Marian Złotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tänään sisämarkkinoiden tulostaulusta laaditun mietinnön puolesta, ja sillä haluan ilmaista tukeni sisämarkkinoita koskevien direktiivien oikea-aikaiselle täytäntöönpanolle ja niiden tarkalle saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä, koska nämä direktiivit ovat edellytys sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle ja kilpailukyvyn sekä sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi EU:ssa. Kaksi tulostaulua, sisämarkkinoiden ja kulutusmarkkinoiden tulostaulut, edistävät yhdessä sisämarkkinoiden parantamista, mikä hyödyttää kuluttajia.

Tulostaululla pitäisi rohkaista oikea-aikaista ja tarkkaa lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, mutta samalla sen pitäisi kehittyä välineeksi, jonka avulla poliitikot voivat tunnistaa esteet ja uusia kannustimia vaativat alat. Toivon, että tämän päivän äänestyksen tulos johtaa SOLVIT-verkoston vahvistamiseen ja että jäsenvaltiot edistävät kyseisen verkoston palveluja kuluttajien eduksi. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että SOLVIT-keskuksissa on riittävästi henkilökuntaa, jotta voidaan vähentää tutkimukseen tarvittavan ajan määrää ja ratkaista valitukset nopeammin.

– Mietintö: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Kaikkien opetusministeriöiden ensisijaisena tavoitteena on oltava parhaiden hakijoiden rekrytoiminen opettajan ammattiin. Ammatin on oltava riittävän houkutteleva. Opettajien on saatava palkkaa, joka kuvastaa heidän merkitystään yhteiskunnalle.

Opetukseen investointi ei koskaan mene hukkaan. Opettajankoulutukseen on osoitettava enemmän varoja. Ammatin on oltava tyydyttävä. Sitä on pidettävä hyvänä urana.

Opettajankoulutuksen tukeminen elinikäisen oppimisen ohjelman avulla on olennaista. Eri maiden koulujen välisen opettajavaihdon avulla saavutetaan tiettyä tuoreutta.

Opettajan paikka on luokahuoneessa. Byrokratia lisääntyneen hallinnon ja paperityön muodossa johtaa siihen, että opettajat viettävät vähemmän aikaa oppilaidensa kanssa.

Koulujen väkivalta on lisähuoli. Aggressiivisuus kouluissa, joko oppilaiden tai heidän vanhempiensa, on lisääntymässä. Koulujen väkivallan ja aggressiivisuuden vähentämiseksi on toteutettava kaikki mahdolliset ponnistelut.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä espanjalaisen kollegani Maria Badia i Cutchetin laatimaa valiokunta-aloitteista mietintöä opettajankoulutuksen laadun parantamisesta ja annan vahvan tukeni sille analyysille, että ”opettajankoulutuksen parantamisella saavutetaan huomattavasti parempia oppimistuloksia”. Olen täysin samaa mieltä siitä, että kattavan ja laadukkaan opettajankoulutuksen tarjonnan ja politiikan, jolla pyritään rekrytoimaan parhaat hakijat opettajan ammattiin, pitäisi olla ensisijaisia tavoitteita kaikille opetusministeriöille. Liikkuvuutta ja vieraiden kielten oppimista on korostettava kiireellisesti. Meidän pitäisi kuitenkin edistää äidinkielen osaamista, koska sen avulla oppilaat pystyvät

hankkimaan muiden kielten taidon paremmin. Kaikki tämä yhteistyö on opintojen tasosta riippumatta hyvin hyödyllistä, kun on aika järjestää (oppilaiden ja opettajien) kouluvaihtoja, opiskelijoiden Erasmus-ohjelmassa jo käytetyn mallin perusteella.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Koska olen aiemmin työskennellyt opettajana koulussa, joka tunnettiin monikulttuurisena ongelmakouluna Antwerpenissä, voin vain pitää myönteisenä esittelijän ilmaisemaa huolta opettajankoulutuksen laadusta EU:ssa.

On kuitenkin yksittäisten jäsenvaltioiden eikä EU:n velvollisuus selvittää, mitä koulutuksen laadulle voidaan tehdä. Jos on olemassa yksi ala, jolla toissijaisuusperiaatetta ja eri kulttuurien moninaisuuden kunnioittamista on noudatettava, se on ehdottomasti koulutus. Koulutuksen ei tarvitse olla monikulttuurista, kuten mietinnössä on todettu. Sen on vain oltava laadukasta. Esimerkiksi Flanderissa saamieni kokemusten perusteella olen liian usein nähnyt, että monikulttuuriset ”keskittymäkoulut” – koulut, joissa on suuri osuus maahanmuuttajalapsia – laskevat laatua. Ideologisilla silmälapuilla ei tätä korjata.

Siksi äänestin koko sydämestäni tätä mietintöä vastaan.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Maria Badia i Cutchetin opettajankoulutuksen laadun parantamisesta laatiman mietinnön puolesta, koska minun mielestäni koulutuksen parantaminen Euroopan unionissa on tärkein tekijä laadukkaan opetuksen ja koulutuksen edistämiseksi, millä puolestaan edistetään työpaikkojen luomista ja Euroopan kilpailukyvyä ja kasvun vauhdittamista Lissabonin strategian tavoitteiden mukaisesti.

Kouluväkivallan osalta haluaisin toistaa esittelijän suosituksen siitä, että on luotava sellaiset keinot ja menettelyt, joilla tähän ilmiöön voidaan puuttua tehokkaasti ja että sitä varten opetushenkilökunnan ja vanhempien yhteistyötä on parannettava.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Olemme päättäneet äänestää vastaan tästä mietinnöstä järjestettävässä lopullisessa äänestyksessä. Tämä on erittäin tärkeä asia, niin tärkeä, että jäsenvaltioiden ja niiden valtuuttamien viranomaisten on edelleen kannettava siitä poliittinen vastuu.

Jäsenvaltioiden on vastattava yksinomaisesti opetuksen järjestämisestä ja koulutuksen sisällöstä. Tämä on jälleen Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan yritys sekaantua alaan, joka ei tällä hetkellä kuulu unionin toimivaltaan mutta johon jotkut haluavat unionin puuttuvan meidän kaikkien eduksi.

Tämä valiokunta-aloitteinen mietintö on veronmaksajien rahojen tuhlausta, eikä Euroopan parlamentilla olisi pitänyt olla mitään tekemistä sen kanssa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Maria Badia i Cutchetin mietinnössä on paljon kiitettävää. Opettajankoulutuksen laadulla on välittömiä ja merkittäviä vaikutuksia lastemme koulutukseen, ja opetuksen korkean tason varmistavaa EU:n laajuista yhteistyötä on rohkaistava. Minä kuitenkin katson, että opetusohjelmien sisältöön ja koulujen hallintoon liittyvät päätökset pitäisi tehdä eri maiden erillisten opetusjärjestelmien kulttuurisissa ja poliittisissa puitteissa. Koska Maria Badia i Cutchetin mietinnössä pyrittiin toisinaan ratkaisemaan kysymyksiä EU:n laajuiselta pohjalta, pidättäydyin äänestämästä lopullisessa äänestyksessä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Maria Badia i Cutchetin mietintö saa tukeni. Tarvitsemme hyvin koulutettuja opettajia säilyttääksemme omien opetusjärjestelmiemme korkean laadun. Opettajankoulutusta on kehitettävä yhdessä nykyaikaisen luokkahuoneen vaatimusten kanssa, ja minun mielestäni tässä mietinnössä se tunnustetaan.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Maria Badia i Cutchetin opettajankoulutuksen laadun parantamisesta laatimassa mietinnössä käsitellään joitakin tärkeitä kysymyksiä.

Mietintö on oikeassa osoittaessaan, että opettajat tarvitsevat riittävää palkkaa sekä asianmukaiset koulutus- ja opetuslaitteet.

Lopuksi on kuitenkin opetusjärjestelmiämme rahoittavien kansallisten hallitusten vastuulla huolehtia lastemme koulutuksesta. Irlannissa lapsia opetetaan vielä nykyäänkin kunnollisten ja turvallisten rakennusten sijasta elementtitaloissa. Oppilas-opettaja-suhde on edelleen liian korkea, jotta lapsemme saisivat parasta mahdollista opetusta. Näihin ongelmiin on puututtava ennen kaikkea Irlannissa riittävien lyhyen ja pitkän aikavälin investointien avulla.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Tieto- ja viestintätekniikoiden kehitys lisää tällä hetkellä opettajan ammatin vaatimuksia, koska opetusympäristöstä on tulossa entistä monimutkaisempi ja eriytyneempi.

Kannatin äänestyksessä Maria Badia i Cutchetin mietintöä, jossa käsitellään komission tiedonantoa ”Opettajankoulutuksen laadun parantaminen”. Tiedonannossa arvioidaan opetusta ja opettajankoulutusta koskevaa EU:n nykyistä tilannetta. Mietintö perustuu erilaisiin vaihtoehtoihin EU:n jäsenvaltioissa.

Unionissa on yli 27 erilaista opettajankoulutusjärjestelmää, mutta opettajien kohtaamat haasteet ovat pääasiassa samat kaikissa jäsenvaltioissa.

Opettajien on saatava laadukasta opettajankoulutusta, koska sillä on suora vaikutus paitsi oppilaiden tiedon tasoon myös heidän persoonallisuutensa muodostumiseen varsinkin ensimmäisinä kouluvuosina. Opettajiin kohdistuu suunnaton henkinen paine, eikä heillä siksi ole paljon voimia itseopiskeluun.

Opettaminen oli aiemmin kunnioitettu ja arvostettu ammatti. Tällä hetkellä opettajan ammatti ei ole houkutteleva. Opettajat, joista suurin osa on naisia, eivät saa vastaavaa sosiaalista arvostusta, statusta ja, ennen kaikkea, palkkaa. Esimerkiksi minun kotimaassani Slovakiassa opettajan palkka on alle kansallisen keskiarvon.

Uskon, että mietintö kiinnostaa jäsenvaltioita ja että sillä varmistetaan asianmukainen tunnustus opettajan ammatille.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestämme tänään kahdesta mietinnöstä, jotka näyttävät täydentävän toisiaan. Doris Packin mietintö Bolognan prosessista ja Maria Badia i Cutchetin mietintö opettajankoulutuksen laadun parantamisesta.

Näiden kahden aloitteen tavoitteena on parantaa eurooppalaisen opetuksen kilpailukykyä ja siten lisätä Euroopan unionin mahdollisuuksia ja kilpailukykyä kokonaisuudessaan.

Opetuksen korostaminen on erinomainen tapa toimia, mutta laiminlyönti on helppoa. Monissa maissa nähdään kaikki opettajankoulutusjärjestelmän perussyynnit. Parhaita hakijoita ei kannusteta ja motivoida opettajan ammatin valitsemiseen, opettajien (erityisesti ensimmäisellä ja toisella asteella) status on rehellisesti sanoen matala, opettajien palkka on huono, eikä heidän kehitykseensä investoida. Yhteys opettajankoulutuksen laadun ja opetuksen laadun ja siten oppilaiden tiedon tason välillä on ilmiselvä. Tämän alan laiminlyönnillä voi olla katastrofaalisia seurauksia kulttuurin lisäksi myös talouden kannalta.

Mietinnön sisältämät suositukset jäsenvaltioille näyttäisivät asianmukaisilta, ja niitä ovat: parhaiden hakijoiden rekrytointi, statuksen parantaminen, opettajien arvostus ja palkka, koulutukseen investointi yksittäisen opettajan koko uran ajan, parhaiden käytäntöjen vaihto EU:n 27 erilaisen opetusjärjestelmän välillä ja koulujen valtuuksien lisääminen.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Opetuksen korkea taso on laadukkaan koulutuksen olennainen osa, ja sen pitäisi olla ensisijainen tekijä Euroopan pitkän aikavälin kilpailukyvyssä ja sen valmiudessa luoda uusia työpaikkoja.

Komission analyysistä käy ilmi, että

- täydennyskoulutus on pakollista vain 11 jäsenvaltiossa (Itävalta, Belgia, Saksa, Viro, Suomi, Unkari, Liettua, Latvia, Romania, Malta ja Yhdistynyt kuningaskunta)
- tarjottava täydennyskoulutus kestää yleensä alle 20 tuntia vuodessa eikä ole ikinä yli viittä päivää vuodessa
- vain puolet Euroopan valtioista antaa uusille opettajille minkäänlaista järjestelmällistä tukea muutaman ensimmäisen työskentelyvuoden aikana (esimerkiksi ammattiin perehdyttäminen, koulutus, opetustarpeista huolehtiminen).

Jos halutaan, että oppilaat ovat asianmukaisesti valmistautuneet elämään EU:ssa, opettajien pitäisi soveltaa viimeisimpiä opetusmenetelmiä. Opettajankoulutuksen laadun parantamisella voidaan taata, että EU:lla on 2000-luvun haasteisiin vastaamiseksi tarvitsemansa erittäin ammattitaitoiset työntekijät.

– **Mietintö: Doris Pack (A6-0302/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä erinomaisen saksalaisen kollegani Doris Packin laatimaa valiokunta-aloitteista mietintöä Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta. Olen kollegani kanssa samaa mieltä siitä, että opiskelijoiden liikkuvuuden lisäämisen ja eri

koulutusjärjestelmien laadun parantamisen pitäisi olla etusijalla vuoden 2010 jälkeisessä Bolognan prosessissa, jolla pyritään luomaan eurooppalainen korkeakoulualue. Opiskelijoiden liikkuvuuden rohkaisemiseksi on toteutettava monia toimenpiteitä, koska liikkuvuutta koskeva ongelma koskee korkeakoulutuksen lisäksi myös sosiaaliasioita, taloutta ja maahanmuutto- sekä viisumipolitiikkaa. Heikossa asemassa oleviin yhteiskunnan ryhmiin kuuluville opiskelijoille on annettava erityistä apua esimerkiksi tarjoamalla edullisia ja kunnollisia majoitusmahdollisuuksia. Tuen yhtenäisen eurooppalaisen opiskelijakortin käyttöönottoa liikkuvuuden edistämiseksi ja jotta opiskelijat voivat saada alennusta majoituksen ja elinkustannusten, kulttuurin ja liikenteen yhteydessä.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Bolognassa kesäkuussa 1999 käynnistetyn Bolognan prosessin päämääränä on luoda eurooppalainen korkeakoulualue vuoteen 2010 mennessä. Prosessin tärkeimpiä tavoitteita ovat korkeakoulujärjestelmän uudistus ja opiskelijoiden ja opettajien liikkuvuutta vaikeuttavien jäljellä olevien esteiden poistaminen.

Äänestin mietinnön puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että yliopistomme tarvitsevat innovatiivista ja perusteellista opetussuunnitelmien uudistusta, jolla tuettaisiin paremmin opiskelijoiden liikkuvuutta ja tutkintojen siirtoa. Tuen myös esittelijän suositusta saada luotettavaa tilastotietoa opiskelijoiden liikkuvuudesta ja opiskelijoiden sosiaalitaloudellisesta profiilista.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Bolognan julistuksen allekirjoittamisen kymmenes vuosipäivä ensi vuonna osoittaa, että prosessin tavoitteet on määriteltävä uudelleen.

Näiden tavoitteiden vakava uudelleen määrittäminen edellyttää, että tarkastellaan, miten Bolognan prosessi on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa. On tutkittava, onko Bolognan nimissä toteutettu politiikka todella johtanut sellaisen eurooppalaisen korkeakoulualueen haluttuun lujittamiseen, joka voi vastata kilpailukykyä koskeviin haasteisiin kansainvälisellä tasolla.

Tuen tätä aloitetta – se on tuntuva panos yhtäältä kymmenen täytäntöönpanovuoden aikana esiin nousseiden ongelmien ja haasteiden määrittämiseksi ja toisaalta sellaisten kysymysten määrittämiseksi, joiden on pysyttävä ensisijaisina. Tästä on kyse opiskelijoiden liikkuvuudessa, se on rikkaamman ja kilpailukykyisemmän opetuksen kulmakivi ja olennainen osa Euroopan kansalaisuuden määritelmän kehittämistä.

On olennaista kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan tämän prosessin vaikutusta sen varmistamiseen, että nuoret ovat riittävän päteviä ja valmiita. Kuten esittelijämme huomauttaa, emme saa unohtaa prosessin tavoitteita tai sitä, että opiskelijat ovat kaikkia heidän koulutustaan koskevien kysymysten ytimessä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Doris Packin Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta laatiman mietinnön puolesta, koska minun mielestäni kaikkien EU:n kansalaisten saatavilla oleva tehokas ja innovatiivinen eurooppalainen korkeakoulutus on elintärkeää, jotta Euroopan unioni voi olla edelleen kilpailukykyinen ja menestyksenkäs globalisaation vaatimukset kohdatessaan.

Tämän takia uskon, että opiskelijoiden liikkuvuuden vastavuoroisuuden edistäminen, opettajien eri aloja koskevan jatkokoulutuksen ja opiskelijoiden liikkuvuuden rahoituskeinojen kehittämisen kaltaiset toimenpiteet ovat olennaisia Bolognan prosessin tavoitteiden saavuttamiselle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka esittelijä sanoo olevansa erityisen huolestunut opiskelijoiden liikkuvuudesta Euroopan unionissa ja katsoo, että jäsenvaltioita pitäisi tukea niiden pyrkimyksissä modernisoida ja innovatiivisesti uudistaa korkeakoulujärjestelmiin, tosiasia on, että koko mietinnössä käsitellään tätä kysymystä keskittymällä Bolognan prosessiin ja siihen, mitä pidetään ehdottoman välttämättömänä globalisaation haasteisiin vastaamiseksi ja vaaditaan, että prosessia pitäisi syventää Siksi pidättäydyimme äänestämästä, koska emme ole samaa mieltä tästä analyysistä.

Olemme kuitenkin samaa mieltä siitä, että nyt on oikea aika käsitellä Bolognan prosessia ja keskustella siitä, erityisesti sen määrittelemiseksi, miten opetusjärjestelmät ovat muuttuneet ja miten kyseiset edistysaskeleet ja muutokset ovat vaikuttaneet korkeakoulutuksen laatuun eri jäsenvaltioissa.

Korkealaatuiseen koulutukseen pääsyn on oltava mahdollista kaikille kansalaisille kansalaisuudesta, valtiosta tai syntymäpaikasta riippumatta. Liikkuvuudella voi olla erittäin myönteisiä vaikutuksia liikkuvuusohjelmaan osallistuvan yksilön lisäksi myös korkeakoululaitoksiin ja yhteiskuntaan kokonaisuudessaan. Sen sosiaalista ulottuvuutta ei kuitenkaan saisi unohtaa, kuten tähän mennessä on tapahtunut.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan valiokunta-aloitteisessa mietinnössä ylitetään, kuten tavallista, valiokunnan toimivalta

esittämällä uusia ajatuksia siitä, miten EU:n pitäisi puuttua enemmän opetukseen. Tämä ala kuuluu tällä hetkellä jäsenvaltioiden vastuulle, ja niin sen meidän mielestämme pitäisi olla jatkossakin.

Mietinnössä ehdotetaan muun muassa yhtenäisen eurooppalaisen opiskelijakortin käyttöönottoa EU:ssa. Meidän on vaikeaa uskoa, että näillä ehdotuksilla voitaisiin sinänsä lisätä opiskelijoiden liikkuvuutta. Mitä todennäköisimmin ne vain lisäävät opiskelijatoimintaan liittyvää byrokratiaa. Esittelijä kirjoittaa perusteluissaan myös tarpeesta luoda EU:n tason oikeudellinen kehys opiskelijoille.

Näillä ehdotuksilla pyritään kiertämään EU:ssa eri politiikanalojen poliittisen vastuun tasoista sovitut järjestelyt. Siksi äänestimme mietintöä vastaan.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Bolognan julistuksen allekirjoittamisen kymmenes vuosipäivä ensi vuonna osoittaa, että prosessin tavoitteet on määriteltävä uudelleen.

Näiden tavoitteiden vakava uudelleen määrittäminen edellyttää, että tarkastellaan, miten Bolognan prosessi on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa. On tutkittava, onko Bolognan nimissä toteutettu politiikka todella johtanut sellaisen eurooppalaisen korkeakoulualan haluttuun lujittamiseen, joka voi vastata kilpailukykyä koskeviin haasteisiin kansainvälisellä tasolla.

Tuen tätä aloitetta – se on tuntuva panos yhtäältä kymmenen täytäntöönpanovuoden aikana esiin nousseiden ongelmien ja haasteiden määrittämiseksi ja toisaalta sellaisten kysymysten määrittämiseksi, joiden on pysyttävä ensisijaisina. Tästä on kyse opiskelijoiden liikkuvuudessa, se on rikkaamman ja kilpailukykyisemmän opetuksen kulmakivi ja olennainen osa Euroopan kansalaisuuden määritelmän kehittämistä.

On olennaista kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan tämän prosessin vaikutusta sen varmistamiseen, että nuoret ovat riittävän päteviä ja valmiita. Kuten esittelijämme huomauttaa, emme saa unohtaa prosessin tavoitteita tai sitä, että opiskelijat ovat kaikkia heidän koulutustaan koskevien kysymysten ytimessä.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Bolognan prosessin päämääränä on eurooppalaisen korkeakoulualan luominen vuoden 2010 loppuun mennessä. Sen tarkoituksena on muun muassa auttaa opiskelijoita valitsemaan tarjolla olevasta runsaasta opetusvalikoimasta. Opetuksen kolmen asteen käyttöönotto, opetuksen laadunvarmistus ja tutkintojen ja opiskelun keston tunnustaminen ovat olennaisia alueen toiminnalle.

Eurooppalaisen korkeakoulualan houkuttelevuus on selkeästi siinä, että eri jäsenvaltioiden opetuksen laatu on suurempi, parempi ja tasaisemmin levinnyt. Siksi on ensisijaisen tärkeää tukea jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä modernisoida ja uudistaa korkeakoulujärjestelmiään. Kaikilla EU:n kansalaisilla on oltava mahdollisuus osallistua korkeakoulutukseen kansalaisuudesta, valtiosta ja syntymäpaikasta riippumatta.

Opiskelijoiden liikkuvuuden lisääntyminen on yksi Bolognan prosessin odotetuista eduista. Liikkuvuus vaikuttaa liikkuvien henkilöiden lisäksi myönteisesti myös korkeakouluihin. Näkemysten vaihto, heterogeenisyys ja muiden kokemuksiin pohjaaminen ovat loppujen lopuksi akateemisen kokemuksen osia. Myöskään liikkuvuuden sosiaalista ulottuvuutta ei saa unohtaa: liikkuvuuden ansiosta hankitaan korvaamattoman arvokkaita ja runsaita kokemuksia akateemisen, kulttuurisen ja sosiaalisen moninaisuuden aloilla.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Vaikka äänestin tämän mietinnön puolesta, haluaisin huomauttaa kahdesta asiasta, joita komission on analysoitava huolellisesti ja säänneltävä.

Ennen kaikkea on tarkasteltava elinikäisen oppimisen ohjelman kautta myönnettyjen apurahojen maantieteellistä jakoa. Suurin osa opiskelijavaihtoista hyötyvistä yliopistoista keskittyy vanhoihin jäsenvaltioihin. Samalla opiskelijoiden määrä uusissa jäsenvaltioissa on paljon alhaisempi. Komission pitäisi ryhtyä kiireellisesti toimenpiteisiin, esimerkiksi valtuuttamalla lisää yliopistoja, jotka voivat osallistua akateemisiin vaihto-ohjelmiin, ja siten lisäämään uusien jäsenvaltioiden houkuttelevuutta kaikkialta Euroopasta tulevien opiskelijoiden määränpuolesta. Komission on myös varmistettava, että oikeasuhteinen määrä kaikista jäsenvaltioista tulevia opiskelijoita saa mahdollisuuden eurooppalaiseen apurahaan.

Toiseksi, minun mielestäni mietinnön 11 kohtaa pitäisi soveltaa kaikkiin jäsenvaltioihin riippumatta siitä, että se on suositus. Tämä vaihto-opiskelukajko, oli kyse sitten käsitteestä tai vuodesta, voi sekä parantaa huomattavasti nuorten eurooppalaisten tietoja että edistää heidän henkilökohtaista kehitystään. Minun on kuitenkin lisättävä, että kyseisen säännöksen käyttöönottoa pitäisi tukea vastaavalla taloudellisella tuella jäsenvaltioille.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Bolognan prosessiin kriittisesti suhtautuvilla eri aloilla katsotaan, että muutoksen takia yliopistokoulutus muuttuu elitistiseksi. Tässä mietinnössä kehoitetaan, että heikossa asemassa oleviin yhteiskunnan ryhmiin kuuluville opiskelijoille annetaan erityistä apua esimerkiksi tarjoamalla ”edullisia ja kunnollisia” majoitusmahdollisuuksia ja ottamalla huomioon, että monessa tapauksessa lisätuki on tarpeen maahan saapumisen jälkeen. Vaikka jätinkin tähän tarkistuksen, jolla sitä laajennettaisiin kaikkiin menoihin, toisin sanoen, jotta apua ei rajattaisi asumiseen, katson, että mietintö perustuu näkemykseen yleisestä koulutuksesta, joka on koko yhteiskunnan saatavilla.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Annoin äänestyksessä tukeni Doris Packille ja hänen mietinnölleen Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta. Tämä on hyvä, asiallinen mietintö. Tämän päivän EU:ssa käytetään edelleen riittämättömästi varoja tieteelliseen tutkimukseen ja akateemiseen koulutukseen. Bolognan ajatuksen, joka on jo yhdeksän vuotta vanha (ja joka tällä hetkellä yhdistää 46 maata), pitäisi vuonna 2010 johtaa eurooppalaisen korkeakoulualan luomiseen.

Prosessin taustalla olevat periaatteet jakautuvat kolmeen ensisijaiseen toiminta-alaan. Ne ovat: opetusjakso (joka kattaa kolme astetta: kandidaatin, maisterin ja tohtorin tutkinto), laadukkaan koulutuksen tarjoaminen ja suoritettujen tutkintojen ja opintosuoritusten tunnustaminen. Sen jälkeen tarvitaan monitasoisia ja johdonmukaisia toimia kaikissa jäsenvaltioissa, myös yliopistoissamme.

EOAS-pisteinä tuntemiemme arviointijärjestelmien pitäisi olla selkeitä, ymmärrettäviä ja yhtenäisiä. Sen avulla voimme säilyttää mahdollisuudet nuorten ihmisten joustavaan ja liikkuvaan koulutukseen erilaisissa akateemisissa keskuksissa sekä ehdottoman välttämättömän professoritason henkilökunnan vaihdon. Vaikka korkeakoulutus ei kuulu EU:n toimivaltaan, meidän on kuitenkin – vaikka säilytämme tässä asiassa jäsenvaltioiden itsenäisyyden – pyrittävä tiiviimpään yhteistyöhön ja koordinointiin. On myös muistettava antaa EU:n kansalaisille yhdenvertaiset mahdollisuudet saada mahdollisimman korkean tason opetusta, ja tämä edellyttää sekä muutoksia opetusjärjestelmän järjestämisessä että asianmukaista rahoitusta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Doris Packin mietintö Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta on rakentava panos opiskelijoiden liikkuvuudesta käytävään keskusteluun. Bolognan prosessin ytimenä on edelleen oltava koko EU:n opiskelijoiden mahdollisuudet liikkua vapaasti Euroopassa. Kaikista ympäristöistä tulevilla opiskelijoilla pitäisi olla mahdollisuus hyötyä EU:n tarjoamien kulttuuristen ja henkisten mahdollisuuksien rikkaudesta. Siksi äänestin mietinnön suositusten puolesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) On tietenkin pidettävä myönteisenä tavoitetta pyrkiä helpottamaan opiskelijoiden valintaa monista Bolognan prosessin osana olevista laadukkaista kursseista. EU on korostanut erityisesti opiskelijoiden liikkuvuutta, ja se haluaa edelleen parantaa koulutuksen keskinäistä tunnustamista.

On kuitenkin selvää, että kaikki ei tässä suhteessa toimi sujuvasti. Sen lisäksi, että tunnustamisessa on vakavia ongelmia, jotkin kandidaatin tai maisterin tutkintoa varten muunnetut kurssit ovat tietojen mukaan niin erikoistuneita, että opiskelupaikan vaihtaminen – joko kotimaassa tai ulkomailla – ei ole enää mahdollista, mikä on vastoin eurooppalaista korkeakoulualuetta ja liikkuvuuden lisäämistä koskevaa tavoitetta. Arvostelijat katsovat myös, että EOAS-järjestelmää (eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä) hallinnoidaan niin eri tavoin maasta toiseen, että saavutukset tuskin ovat enää vertailukelpoisia. Tämän takia aikomus tehdä väliaikainen kartoitus tilanteesta on hyödyllinen, joten minäkin äänestin mietinnön puolesta.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta laaditun mietinnön puolesta monista syistä: Bolognan prosessi oli yksi vallankumouksellisimmista teoista maailman koulutusmarkkinoilla. Työmarkkinat itse eivät olleet valmiita sellaiseen muutokseen. Se ei ole vielä täysin valmis kolmiasteiseen koulutusjärjestelmään (kandidaatin, maisterin ja tohtorin tutkinto) 3-2-3-rakenteessa. Toisaalta, ennen kuin uutta järjestelmää sovellettiin, yritykset palkkasivat usein tutkintoa suorittamattomia opiskelijoita.

Toinen edistyksen osa oli opiskelijoiden liikkuvuus eurooppalaisissa kouluissa ja yhteinen tutkintojärjestelmä, jota EOAS-järjestelmä edisti. Näiden mekanismien menestyksen todistaa ympäri maailmaa sijaitsevien tärkeimpien yliopistojen taipumus lähettää opiskelijoita moniin maantieteellisiin paikkoihin, erityisesti sinne, missä niillä on vanhempia haaroja.

Toinen vallankumouksellinen ehdotus on ECVET-järjestelmä (eurooppalainen opintosuoritusten siirtojärjestelmä ammatillista koulutusta varten). Sen tarkoituksena on siirtää, tunnustaa ja lisätä henkilön virallisissa, epävirallisissa ja epämuodollisissa puitteissa hankkiman opetuksen tuloksia tutkinnon hankkimiseksi riippumatta oppimiseen tai kyseisten taitojen ja kykyjen hankkimiseen käytetystä ajasta. Tämä on maailmanlaajuinen suuntaus.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Doris Pack ansaitsee kiitoksemme panoksestaan Bolognan prosessiin kehittämiseen ja luovaan käsittelyyn, sillä se on aloite, jonka avulla opiskelijat Euroopassa voivat valita oman koulutusväylänsä ja uransa välittämättä valtioiden rajoista. Tämä eurooppalaisen opetusjärjestelmän kilpailukykyä edistävä aloite rikastuttaa kansoja itseään kulttuurisen ja akateemisen vaihdon ansiosta.

Opetuksen sisältöä ja sen laadun nostamista joka tasolla koskevat kysymykset ovat selkeästi EU:n jäsenvaltioiden ratkaistavissa. Tässä suhteessa on vielä paljon tekemistä. Liikkuvuus ja sen lisääminen Euroopan tasolla, mikä on Doris Packin mietinnön päämottiivi, toteutuu esimerkiksi Puolassa siten, että arvokas työvoima virtaa maasta ulos, ja sitä ei useinkaan voida korvata. Olen samaa mieltä mietinnön ajatuksesta, jonka mukaan tärkein asia on opiskelijoiden liikkuvuus sekä kannustin- ja helpotusjärjestelmien luominen, jotta nuoret ihmiset voivat käyttää opiskelutarjouksia hyväkseen missä tahansa.

Yksi erityisen tärkeä asia näyttäisi kuitenkin olevan se, että täysin kouluttautuneet ja kehittyneet ihmiset palaavat kotimaahansa käyttääkseen valmiuksiaan alkuperämaansa hyväksi. Tämä on ehdottomasti uusien jäsenvaltioiden haaste, ja minun mielestäni Bolognan prosessin järkevä jatkaminen on askel tähän suuntaan.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Yhdistyneessä Euroopassa ei ole kyse vain yhtenäisvaluutasta, ihmisten vapaasta liikkuvuudesta ja tavaroiden ja palvelujen yhteismarkkinoista. Siinä on kyse myös, tai jopa pääasiassa Euroopan henkisestä, kulttuurisesta ja sosiaalisesta ulottuvuudesta.

Bolognan prosessina tunnetulla hallitustenvälisellä aloitteella, joka aloitettiin vähän alle kymmenen vuotta sitten, pyritään opiskelijan kannalta pääasiassa helpottamaan mahdollisimman laadukkaiden tutkintojen valitsemista. Yksi tärkeimmistä osista eurooppalaisen korkeakoulualan luomista koskevassa ajatuksessa on opiskelijoiden liikkuvuuden ja opetuksen laadun lisääminen, koska juuri ne luovat mahdollisuuksia henkilökohtaiseen, sosiaaliseen ja akateemiseen kehitykseen.

Pyrittäessä parantamaan opetuksen laatua ja houkuttelevuutta on minun mielestäni tärkeää toteuttaa toimenpiteitä sekä eurooppalaisella tasolla (Euroopan parlamentti pitää liikkuvuutta painopistealana) että kansallisella tasolla.

On pidettävä mielessä, että Euroopan unionin korkeakoulutus ei kuulu Euroopan komission velvollisuuksiin. Opintojen sisältö ja järjestäminen kuuluvat edelleen yksittäisten valtioiden toimivaltaan, ja sen takia niiden ja itse yliopistojen asema on niin laaja. Niiden pitäisi korostaa tarvetta luoda eurooppalaiset opinto-ohjelmat tohtorin tutkintoja varten ja pyrkiä antamaan erityistä apua heikossa asemassa oleviin yhteiskunnan ryhmiin kuuluville opiskelijoille.

Toinen tärkeä näkökulma on vuoropuhelu ja kokemusten kaksisuuntainen vaihto yritysten ja yliopistojen välillä, joten korkeakoulujen pitäisi vahvistaa yhteistyötä yksityisen sektorin kanssa löytääkseen uusia ja tehokkaita mekanismeja opiskelijoiden liikkuvuuden yhteisrahoittamiseen.

– Mietintö: József Szájer (A6-0345/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä unkarilaisen kollegani József Szájerin laatimaa valiokunta-aloitteista mietintöä, jossa on suosituksia Euroopan komissiolle säädösten mukauttamisesta uuteen komitologiapäätökseen. Lainsäädännön laadun vuoksi on erittäin tärkeää antaa komissiolle tehtäväksi lainsäädännön muiden kuin olennaisten ja teknisempien näkökohtien kehittäminen sekä lainsäädännön nopea mukauttaminen teknisen kehityksen ja taloudellisten muutosten huomioon ottamiseksi. Tällaista toimivallan siirtämistä on kuitenkin helpotettava antamalla lainsäätäjälle institutionaaliset keinot valvoa mainitun toimivallan käyttöä. Olisi pantava merkille, että yhteisön säännösten mukauttamista uuteen komitologiapäätökseen ei ole vielä saatettu päätökseen, koska on vielä säädöksiä, joissa säädetään täytäntöönpanotoimenpiteistä, joihin pitäisi soveltaa uutta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä. Tuen sitä – ja minun mielestäni tämä on olennaista, jos eurooppalaisen demokratian halutaan toimivan moitteettomasti – että Euroopan parlamentille myönnetään lisäresursseja kaikkiin komitologiamenettelyihin valmistauduttaessa Lissabonin sopimuksen mahdolliseen voimaantuloon sekä nykyisen siirtymäkauden aikana, jotta kaikki komitologiamenettelyt toteutuisivat moitteettomasti kolmen toimielimen kesken.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Olen samaa mieltä mietinnön siitä osasta, jossa sanotaan, että lainsäädännön laadun vuoksi on erittäin tärkeää antaa komissiolle tehtäväksi lainsäädännön muiden kuin olennaisten ja teknisempien näkökohtien kehittäminen sekä lainsäädännön nopea mukauttaminen teknisen kehityksen ja taloudellisten muutosten huomioon ottamiseksi. Tällaista toimivallan siirtämistä on kuitenkin helpotettava antamalla lainsäätäjälle institutionaaliset keinot valvoa mainitun

toimivallan käyttöä. Parlamentin pitäisi olla tämän valvonnan valvojana, mitä ei ole vielä täydellisesti ratkaistu, vaikka aiheesta on keskusteltu niin monta vuotta. Edelleen on parlamentin valiokuntia, jotka eivät ole saaneet tietoa komitologiamenettelyn nojalla tehdyistä päätöksistä. Parlamentin on siksi pysyttävä hyvin valppaana.

– Mietintö: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Johannes Blokland (IND/DEM), kirjallinen. – (NL) On hyvin tärkeää tutkia edelleen, miten Euroopan unionin valvontarakenteita voidaan parantaa. Poul Nyrup Rasmussenin mietintö kuitenkin koskee Euroopan komissiolle vipurahastoista annettavia suosituksia.

Menettelyyn perustuvien syiden takia en tue Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -johdanto-osan kappaleisiin tekemiä tarkistuksia. Johdanto-osan kappaleissa ei pidä laatia arvoon perustuvia arvioita rahoitusmarkkinoiden nykytilanteesta.

Äänestin tänä aamuna tarkistuksia 6–10 vastaan, en siksi, että vastustan eurooppalaista valvontaa rahoitusmarkkinoilla, vaan siksi, että tämä mietintö ei ole oikea paikka tämän aloitteen käynnistämiseen.

Kannattaisin sitä, että talous- ja raha-asoiden valiokunta laatii mietinnön rahoitusmarkkinoiden valvonnasta ja halusta vahvistaa sitä Euroopan tasolla. Jos tästä laaditaan hyvä mietintö, on hyvin todennäköistä, että kykenen vielä tukemaan tätä vihreiden tekemää aloitetta.

Szabolcs Fazakas (PSE), kirjallinen. – (HU) Viime vuonna Yhdysvalloissa alkanut ja siellä toteutettujen sääntelemättömien ja keinottelevien rahoitusmenettelyjen edistämä rahoituskriisi ei odotusten vastaisesti ole lieventynyt, vaan on ravistellut koko maailmaa, myös Eurooppaa.

Nykyinen kriisi edellyttää eurooppalaisilta poliitikoilta pitkän aikavälin toimintamallin muutosta kahdella alalla, jotta tulevaisuudessa he eivät pelkästään vähentäisi rahoituskriisin vaaraa vaan myös edistäisivät vakaata talouskasvua.

Kehitys Yhdysvalloissa on osoittanut, että markkinat eivät itse kykene käsittelemään tällaisia ja vastaavia kriisejä. Siksi on välttämätöntä, että luomme mahdollisimman pian Euroopan yhteisen valvontaviranomaisen, jota unkarilaiset ehdottivat viime vuonna ja jonka puheenjohtajavaltio Ranska myöhemmin hyväksyi ja joka valvoisi muun muassa, että pankki- ja rahoitusalan riskialttiisiin keinottelutoimiin voitaisiin soveltaa valvottavissa ja laskettavissa olevia ehtoja. Tämä olisi edellytys sille, että Eurooppa voisi asteittain ottaa itselleen Yhdysvaltojen menettämän aseman rahoitusmaailmassa.

Jotta nykyisestä kriisistä myös kärsinyt Euroopan talous pääsisi mahdollisimman pian takaisin haluamalleen kasvun tielle, olisi välttämätöntä keskittyä mahdollisimman pian reaalityökalouden rahoittamiseen pankki- ja rahoitusmaailman riskialttiiden keinottelutoimien sijasta. Tämän edellytys on se, että Euroopan keskuspankin ei pitäisi vain, kuten tähän saakka, keskittyä torjumaan inflaatiota, vaan myös edistämään reaalityökalouden elpymistä käyttämällä etuuskohteluun perustuvia korkokantoja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme mietintöä vastaan, koska rahoituskriisiin liittyvästä oudosta symbolisesta eleestä ja arvostelusta huolimatta siinä ei ole mitään erityisiä toimenpiteitä, joilla voitaisiin tehokkaasti torjua talouden lisääntyvää rahoituksellistumista, sääntelemätöntä keinottelua ja sellaisten rahoitusvälineiden ja -tuotteiden leviämistä, joilla turvataan koko ajan suuremmat keinotteluvoitot, eikä siinä tehdä päätöstä veroparatiisien tai pankkisalaisuuden lopettamisesta.

Kuten täysistuntokeskustelussa totesimme, seurauksista kärsivät aina samat ihmiset: työläiset, jotka menettävät työnsä, ja suuri yleisö, jonka on maksettava enemmän korkoja, myös Euroopan unionissa, erityisesti heikomman talouden maissa, kuten Portugalissa, jossa velkasuhde on noin 120 prosenttia BKT:stä ja kotitalouksien velka on noin 130 prosenttia käytettävissä olevista tuloista.

Siksi korostamme, että ensisijaisesti on tuettava kunnollisten työpaikkojen ja tuotannon luomista, ratkaistava köyhyys, parannettava työntekijöiden ja eläkeläisten ostovoimaa, tuettava laadukkaita julkisia palveluja ja lisättävä matalakorkoisia luottomahdollisuuksia mikroyritysten ja pienten ja keskiuurten yritysten tueksi.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Vipurahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot ovat suuririskisiä investointivälineitä. Investoijien, yleisön ja – eikä vähiten – valvontaviranomaisten luottamuksen palauttamiseksi toimiin on sovellettava sekä avoimuutta että tyydyttävää lainsäädäntöä.

Kesäkuun lista pitää monia mietinnön sisältämiä kohtia ja toimintaehdotuksia myönteisinä.

Siitä huolimatta olemme päättäneet äänestää mietintöä vastaan kokonaisuudessaan. Teimme niin, koska mietinnössä annetaan etusija EU:n tason toimenpiteille huolimatta siitä, että kaikille pitäisi olla tässä tilanteessa selvää, että ratkaisuja vipurahastojen ja yksityisten sijoituspääomien kaltaisiin välineisiin mahdollisesti liittyviin riskeihin pitäisi ensisijaisesti etsiä maailmanlaajuisella tasolla.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) On valitettavaa, että Poul Nyrup Rasmussenin vipurahastoista ja yksityisistä sijoituspääomista laatima mietintö on vesitetty parlamentin kolmen suurimman ryhmän välisten kompromissineuvottelujen seurauksena. Samoin on valitettavaa, että vihreiden ja GUE/NGL-ryhmän esittämiä tarkistuksia, jotka oli otettu suoraan Poul Nyrup Rasmussenin mietintöluonnoksesta, ei hyväksytty täysistunnon äänestyksessä. Yhdessä alkuperäisestä luonnoksesta heikennetyssä kohdassa esimerkiksi korostettiin, että on parannettava asianmukaisia avoimuuden tasojen yleisön, investoijien ja valvontaviranomaisten osalta sekä tulevaisuudessa kaikkien uusien EU:n valvontaelinten osalta. Tästä huolimatta päätimme tukea mietintöä lopullisessa äänestyksessä. Se johtuu välittömästä tarpeesta ja välttämättömyydestä torjua haitallista rahoituskeinottelua ja markkinoiden epävakautta. Tässä suhteessa mietintöä voidaan pitää askeleena oikeaan suuntaan.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Poul Nyrup Rasmussenin mietintö ilmestyy sopivaan aikaan sitä rahoitusmyllerrystä seuraavalla viikolla, jossa, Skotlannin pääministerin sanoin, huijarit ja keinottelijat uhrasivat Skotlannin vanhimman pankin. Yhdistyneen kuningaskunnan sääntelyviranomaiset pettivät pahasti Skotlannin rahoitusalan, ja minä tuen markkinoiden tiukempaa sääntelyä. Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, joka sisältää monia miettimisen arvoisia suosituksia, jotka odottavat päivää, jolloin riippumattomat skotlantilaiset sääntelyviranomaiset työskentelevät tällä alalla yhteistyössä EU:n kumppaneidemme kanssa.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (EN) Sekä maailmanlaajuisista että paikallisista rahoitusmarkkinoista on kehitymässä monimutkaisia rahoitusvälineitä, minkä takia rahoituslaitosten on hyvin vaikeaa kehittää asianmukaisia säännöksiä ja valvoa järjestelmiä. Tämän vuoksi rahoitusmarkkinoiden osallistujat voivat toteuttaa toimia, jotka eivät ole avoimia, sekä keinotella, mikä johtaa rahoitusmarkkinoiden vääristymiseen. Tämän takia tuen vihreiden esittämää tarkistusta 2, jossa kehoitetaan vahvistamaan huomattavasti Euroopan sääntely- ja valvontapuitteita rahoitusvakauden säilyttämiseksi.

Kartika Tamara Liotard ja Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) On valitettavaa, että Poul Nyrup Rasmussenin vipurahastoista ja yksityisistä sijoituspääomista laatima mietintö on vesitetty parlamentin kolmen suurimman ryhmän välisten kompromissineuvottelujen seurauksena. Samoin on valitettavaa, että vihreiden ja GUE/NGL-ryhmän esittämiä tarkistuksia, jotka oli otettu suoraan Poul Nyrup Rasmussenin mietintöluonnoksesta, ei hyväksytty täysistunnon äänestyksessä. Tästä huolimatta päätimme tukea mietintöä lopullisessa äänestyksessä. Se johtuu välittömästä tarpeesta ja välttämättömyydestä torjua haitallista rahoituskeinottelua ja markkinoiden epävakautta. Tässä suhteessa mietintöä voidaan pitää askeleena oikeaan suuntaan.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Äänestin parlamentin kolmen poliittisen ryhmän neuvotteleman vaikeasti saavutettavissa olleen kompromissin puolesta ja olen tyytyväinen mietinnön kattavaan, tasapainoiseen sisältöön. Esittelijä oli yrittänyt vierittää taakan rahoituskriisistä vipurahastoille ja yksityisille sijoituspääomille, mutta nämä tuotteet eivät ole nykyisen kriisin alkuperä eivätkä vauhdittaja, ja onnittelen esittelijää siitä, että hän on ymmärtänyt asiat ja pannut ne paikoilleen.

Komissiolle tekemiemme ehdotusten on tarkoitus kattaa kaikki asiaankuuluvat toimijat ja rahoitusmarkkinoiden osallistujat ja tukkia porsaanreiät nykyisissä asetuksissa niiden käytäntöjen käsittelemiseksi ja torjumiseksi, jotka edistivät Yhdysvaltojen kiinteistömarkkinoiden romahduksen kehittymistä maailmanlaajuisiksi rahoituskriisiksi.

Käsitlemme siten huonoja riskinhallintakäytäntöjä, tiettyjen investointituotteiden avoimuuden puutteita ja luottokelpoisuuslaitosten eturistiriitoja, sillä ne ovat tällä hetkellä kokemamme rahoituskriisin pääsyitä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Hyvät kollegat, äskettäisellä rahoituskriisillä on monia uhreja, joista yksi oli HBOS-pankki, jonka Lloyd TBS -pankki otti haltuunsa viime viikolla. Näin suuren luokan uhrien näkeminen ei vain horjuta maailmantaloutta, vaan se horjuttaa myös niitä, jotka uskoivat rahansa ja tulevaisuutensa kyseisten yritysten haltuun. Maailma on muutamana viime viikkona oppinut, että markkinoiden sääntelyä koskeva lähestymistapamme on vanhanaikainen. Tarvitsemme globaaleja toimenpiteitä säädelläksemme globalisoituneita rahoitusjärjestelmiä.

EU:lla ja Euroopan parlamentilla on siksi merkittävä asema kriisin perimmäisten syiden ratkaisemisessa, ja parlamentin on toimittava vastuullisesti ja äänestettävä Poul Nyrup Rasmussenin mietinnön puolesta. Jos EU rohkaisee vipurahastoja ja yksityistä sijoituspääomaa olemaan toimissaan järkevämpiä ja avoimempia, se auttaa luomaan vakaat puitteet, joiden avulla voidaan palauttaa kipeästi kaivattu vakaus rahoituslalle.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) On valitettavaa, että Poul Nyrup Rasmussenin vipurahastoista ja yksityisistä sijoituspääomista laatima mietintö on vesitetty parlamentin kolmen suurimman ryhmän välisten kompromissineuvottelujen seurauksena. Samoin on valitettavaa, että vihreiden ja GUE/NGL-ryhmän esittämiä tarkistuksia, jotka oli otettu suoraan Poul Nyrup Rasmussenin mietintöluonnoksesta, ei hyväksytty täysistunnon äänestyksessä. Tästä huolimatta päätimme tukea mietintöä lopullisessa äänestyksessä. Se johtuu välittömästä tarpeesta ja välttämättömyydestä torjua haitallista rahoituskeinottelua ja markkinoiden epävakautta. Tässä suhteessa mietintöä voidaan pitää askeleena oikeaan suuntaan.

Näiden ajatusten soveltamiseen tarvitaan kuitenkin voimakkaampia toimenpiteitä. On mahdotonta hyväksyä monien vipurahastojen salailevaa luonnetta, koska tällaisenaan järjestelmä ei salli minkäänlaista avoimuutta yleisölle. Siksi on vaikeaa arvioida vipurahastojen luonnetta, eivätkä kansalaiset voi olla varmoja niiden valmiudesta edistää kestävää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja taloudellista vakautta.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä mainitut huolenaiheet, joihin liittyy kyseessä olevien rahoitustuotteiden merkityksen asianmukainen tunnustaminen, saavat minut olemaan kokonaisuudesta samaa mieltä. Koska olemme tällä hetkellä ilmiselvästi keskellä rahoitusmarkkinoiden myllerrystä, on tärkeää reagoida lujasti, mutta myös tyynesti ja tosiasiat tuntien. Paljon Euroopan, Yhdysvaltojen ja nopeasti kasvavien talouksien viime vuosikymmenten taloudellisesta menestyksestä johtuu juuri rahoitusmarkkinoiden ketterydestä. Nykyisen järjestelmän korjaavien toimien osalta on tärkeää puuttua kriisiin syihin, mutta unohtamatta järjestelmän hyveitä. Näin Euroopan komission on ymmärrettävä tämä Euroopan parlamentin kehoitus toimintaan.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin tehtävänä EU:n järjestelmässä on olla ihmisten ääni. Tätä ääntä vahvistaa erityisesti vetoamusvaliokunnan tekemä työ, sillä valiokunta käsittelee kansalaisten aloitteista juontuvia kysymyksiä. Hyvä esimerkki tästä on "One Seat" -kampanja Euroopan parlamentin toimipaikan muuttamiseksi Strasbourgista Brysseliin – mikä sisällytettiin viralliseen keskusteluun valiokunnan ponnistelujen ansiosta.

Jotkin suositukset jäsenvaltioille ovat sängen äärimmäisiä ja joitakin ehdotuksia ei ole harkittu kovin hyvin. Vetoamusvaliokunnan työ on kuitenkin olennainen osa EU:n työtä kansalaistensa puolesta, ja se oli minulle olennainen tekijä, kun päätin tukea tätä mietintöä.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Rahoitusmaailma järkkyy perustuksiaan myöten. Tavalliset amerikkalaiset veronmaksajat maksavat pelastussuunnitelman hinnan (700 miljardia Yhdysvaltain dollaria), kun taas ongelman aiheuttaneet selviävät kuin koira veräjästä. Poul Nyrup Rasmussenin mietinnössä Euroopan parlamentilla oli väline, jolla voitaisiin tehdä jotakin tiettyjen rahoitussektorin alojen valvonnan parantamiseksi: vipurahastojen ja yksityisten sijoituspääomien. Kriisin ollessa nyt pahimmillaan meillä oli tilaisuus kehottaa Euroopan komissiota antamaan ankaraa lainsäädäntöä. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä esitti siksi tähän mietintöön eri tarkistuksia, mutta koska parlamentti hylkäsi ne, äänestimme mietintöä vastaan. Ei tule olemaan eurooppalaista viranomaista, joka valvoo rahoitussektoria, ei EU:n lainsäädäntöä vipurahastojen rekisteröinnistä ja valvonnasta, ei rajoja yksityisten investointiyritysten liiallisiin valtauksiin. Juuri tällä viikolla, kun kapitalistinen järjestelmä on romahtamassa, Euroopan parlamentti hukkasi tilaisuutensa. Me vihreät viestitimme, että omistaudumme edelleen rajoittamaan ankarasti vapaita markkinoita, joiden ainoa tavoite keinottelussa näyttää olevan mahdollisimman nopeiden voittojen ansaitseminen pienelle ihmisryhmälle. Tämä on sosiaalisesti ja taloudellisesti vastuutonta.

– Mietintö: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Olen aina kannattanut markkinoiden vapauttamista, koska minun mielestäni se on tärkein edellytys markkinoiden osapuolien väliselle kilpailulle, joka hyödyttää aina kuluttajia, sillä siten he voivat valita ja ostaa tuotteita halvimpaan mahdolliseen hintaan.

Äänestettäessä yhteisösjointajia koskevasta avoimuudesta tuen kuitenkin esittelijää Klaus-Heiner Lehneä, joka pyytää komissiota ehdottamaan tiettyjä normeja, joilla estetään investoijia "ryöstämästä" yrityksiä (yritysten osittaista myyntiä koskeva tapaus) ja käyttämästä hyväksi taloudellista voimaansa niin, että yritykset

ovat tulevaisuudessa vaikeuksissa, eikä siitä ole hyötyä yritykselle itselleen tai sen työntekijöille, luotonantajille tai liikekumppaneille.

Mielestäni Euroopan komission pitäisi tutkia toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön yritysten osittaisen myynnin estämiseksi.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen Klaus-Heiner Lehnen yhteisösjointajia koskevasta avoimuudesta laatiman mietinnön yleistä lähestymistapaa. Rahoitusmarkkinoiden äskettäiset tapaukset osoittavat, että markkinoiden sääntelyn parantamiseksi tarvitaan maailmanlaajuisia toimintaa. Hyvin toimivat markkinat edellyttävät avoimuuden noudattamista kaikkialla, ja tämä mietintö on askel oikeaan suuntaan. Äänestin sen suositusten puolesta.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kasinokapitalismin äkillinen ja meneillään oleva kriisi rasittaa yhdysvaltalaisia veronmaksajia ja koko maailman taloutta, koska yritykset epäonnistuivat hyötyä tavoittelevissa peleissään. Tarvitaan järeitä muutoksia avoimuuden tutkintaa ja tarkastuksia koskevan sääntelyn oikeudellisiin puitteisiin. Komission on toimittava välittömästi ja ehdotettava kattavia puitteita avoimuuden yleiseksi malliksi. Vähemmän lainsäädännön politiikka on epäonnistunut surkeasti.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Avoimuuden pitäisi olla johtava periaate markkinoiden, erityisesti rahoitusmarkkinoiden, toiminnassa. Tämän ei pitäisi kuitenkaan olla ainoa aihe, eikä periaatteesta pitäisi tulla sääntöä, joka sekoittaisi toivottua tulosta (terveet ja tehokkaat rahoitusmarkkinat) sen saavuttamiseen ehdotetuilla keinoilla (riittävästi säännelty ja valvotut markkinat). Rahoitusmarkkinoista tällä hetkellä käytävän poliittisen ja taloudellisen keskustelun puitteissa on tärkeää, että komissio tulkitsee tämän suosituksen kyseisessä mielessä ja sitoutuu puolustamaan Euroopan rahoitusmarkkinoiden laatua. Ei unohdeta, että suurimmat taloudelliset edut yhteiskunnalle juontuvat näiden markkinoiden joustavasta ja perustavanlaatuisesti vapaasta toiminnasta.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Avoimuus on olennaista rahoitusmarkkinoiden luottamuksen palauttamiseksi. Viime kuukaudet ovat osoittaneet, minkälaisia ongelmia monimutkaiset ja nopeasti liikkuvat markkinat voivat aiheuttaa, jos myös edistyneiden tuotteiden ymmärtämiseen ja seurantaan ei ole mahdollisuutta. Ilman pörssin välitystä myytävien tuotteiden markkinoilla on varmasti ollut ongelmia, mutta rahoitusmarkkinoiden muilla aloilla on myös oltava avoimuutta. Näiden laajojen ja monimutkaisten ongelmien takia päätin äänestää tyhjää, koska niitä tarkistuksia, joilla mietintö olisi saanut tarvitsemaansa laajuutta, ei hyväksytty.

– Mietintö: Gyula Hegyi (A6-0279/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä unkarilaisen kollegani Gyula Hegyin laatimaa mietintöä, jolla muutettiin ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta. Tuin ehdotettuja tarkistuksia, joilla pyritään käyttämään valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä märehittijöistä peräisin olevia tai sellaisia aineita sisältäviä eläinperäisiä tuotteita koskevien tiettyjen toimenpiteiden hyväksymiseen. Sama koskee sen arviointia, vastaako jäsenvaltion soveltama suojelun taso, asetuksesta (EY) N:o 999/2001 poiketen, tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden esiintymisen jäljittämistä koskevia toimenpiteitä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tämän mietinnön puolesta, koska tarttuva spongiforminen enkefalopatia (TSE), joka yleisemmin tunnetaan hullun lehmän tautina, on vakava uhka terveydellemme.

Kuten tiedämme, tämä tappava tulehdustauti leviää erityisen proteiinin välityksellä, jota esiintyy saastuneessa lihassa ja joka saa aikaan ihmisaivojen rappeutumisen. Olemme onnistuneet saamaan epidemian kuriin tiukan eurooppalaisen lainsäädännön ansiosta.

Tässä mietinnössä esittelijä täydentää edellisen esittelijän menestyksestä työtä lisäämällä uusia elementtejä valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn piiriin.

Siksi olemme samaa mieltä siitä, että komission ehdotusta pitäisi muuttaa, jotta voidaan varmistaa, että valvontaa ei vähennetä. Meidän on oltava äärimmäisen varovaisia sen varmistamiseksi, että valvonnan käsittävä sääntelymenettely ei hidasta tämän taudin vastaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Meidän on myös vältettävä porsaanreikien luominen lainsäädäntöön myöntäessämme poikkeuksia jäsenvaltioille.

Tämän takia tämä mietintö on tärkeä. Toivotaan, että Euroopan komissio pitää sen mielessään. TSE-tapauksiin liittyvien tunnettujen skandaalien jälkeen suuri yleisö jäsenvaltioissa tarvitsee tätä avoimuutta ja myös ansaitsee sen.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Gyula Hegyin mietinnössä asetuksen (EY) N:o 999/2002 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta pyritään ehdottamaan tarkistuksia asetukseen, joka on annettu tarttuvasta spongiformisesta enkefalopatiasta – saastuneen lihan kautta leviävästä tappavasta taudista. Tähän aiheeseen liittyvän sääntelymenettelyn päivittäminen sellaiseksi, että se sisältää Euroopan parlamentin suuremman osallistumisen, on myönteinen askel. Siksi mietinnöllä on tukeni.

– Mietintö: Johannes Blokland (A6-0282/2008)

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) EU:n on joka vuosi kamppailtava kahden miljardin jätetonnin kanssa, ja näistä 40 miljoonaa tonnia on vaarallista jätettä. Tuotetun kotitalousjätteen määrää vastaavat jätetuotteiden määrät muodostavat tästä teollisuusjätteen kanssa luultavasti suurimman osan, vaikka viimeksi mainitussa on tietysti huomattavasti suurempi riski. Tilastot paljastavat kaiken tämän, ja siksi EU on asettanut itselleen ylevän tavoitteen vähentää hävitettävän jätteen määrää 20 prosentilla vuoteen 2010 mennessä.

Joka tapauksessa on toivottava, että esimerkiksi maatalousjätteen alalla tilastotietojen hankkimisen tarve ei johda viljelijöitämme koskevan byrokratian lisääntymiseen. Koska en pystynyt löytämään viitteitä siihen tästä mietinnöstä, äänestin sen puolesta.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska tämän uuden lainsäädäntöehdotuksen nojalla jätetilastoista annettu asetukset mukautetaan komitologiamenettelyyn eli valvonnan käsittävään sääntelyyn.

Euroopan parlamentin päätöslauselmassa myös kehoitetaan komissiota toimittamaan kokeilututkimuksia koskevat arviointiraportit hyvissä ajoin, jotta vältetään kaksinkertaista raportointia jätetilastojen koskevista tiedoista.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Riittämättömät tiedot jätteen tuottamisesta ja käsittelystä estävät Euroopan unionia panemasta täytäntöön yhtenäistä jättepolitiikkaa. Tilastollisia välineitä tarvitaan arvioimaan yhdenmukaisuutta jätteen käsittelystä johtuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan periaatteen kanssa ja valvomaan jätettä tuottamisen, keräämisen ja hävittämisen aikana. Jäsenvaltiot ovat tunnustaneet, että tilastotietoja ei ole tarpeeksi ja että tämän mietinnön sisältämät määritelmät eivät riitä saavuttamaan vertailukelpoisia tuloksia valtioiden välillä. Siksi tietoa voidaan kerätä paljon paremmin yhteisön tasolla, toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Maa-, kala- ja metsätaloudessa pitäisi ottaa huomioon, miten tällä mietinnöllä katetaan maatalousjätteen ja biologisen jätteen käsittely. Siksi on otettava huomioon monia olennaisia kysymyksiä, jotta voidaan varmistaa tietojen tarkkuus ja siten tilastotietojen yhdenmukaistaminen yhteisön tasolla.

– Mietintö: József Szájer (A6-0298/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Taajuus kuuluu muiden luonnonvarojen (aurinko, vesi, ilma) tavoin julkisiin varoihin. Vaikka markkinamekanismit itsessään ovatkin tehokas keino parhaan mahdollisen taloudellisen arvon (yksityisen ja julkisen) luomiseen, niillä ei voida saavuttaa yleistä etua ja tuottaa julkisia varoja, jotka ovat olennaisia tietoyhteiskunnan luomiselle. Siksi tarvitaan ehdottomasti politiikan ja markkinoiden toimenpiteiden koordinoitua.

Parempi koordinointi ja suurempi joustavuus ovat välttämättömiä tämän rajallisen resurssin hyödyntämiseksi täysimääräisesti. On kuitenkin myös välttämätöntä säilyttää tasapaino joustavuuden ja yhdenmukaistamisen välillä, jotta taajuuden osalta voidaan saavuttaa lisäarvoa sisämarkkinoilla.

Taajuus ei tunne kansallisia rajoja. Jotta jäsenvaltiot voisivat käyttää taajuutta tehokkaasti, EU:ssa on saatava aikaan parempaa koordinoitua, erityisesti eurooppalaisen palvelun laajentamisen alalla ja kansainvälisistä sopimuksista käytävissä neuvotteluissa.

Vaikka taajuuden hallinta säilyy kansallisen toimivallan piirissä, vain EU:n periaatteilla voidaan varmistaa, että EU:n etuja puolustetaan maailmanlaajuisesti.

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Kannatan taloudellista etujen suojelua edelleen niissä paikoissa, joissa kivennäisvettä hyödynnetään, luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin direktiivin takuun mukaisesti.

Alueiden ja liikeyritysten saamat tulot erityisesti Małopolskan läänissä edistävät huomattavasti alueen kehitystä ja sen houkuttelevuutta terveyskylpylänä ja matkailukohteena.

Kannattaa panna merkille, että nämä alueet ovat usein maatalousvaltaisia ja että niillä on vähän tilaisuuksia tulojen muodostamiseen, koska ne sijaitsevat mäkisillä ja vuoristoisilla alueilla, vaikka niiden maaperässä onkin hyvin arvokkaita kivennäis- ja lähdevesiä, joilla on parantavia vaikutuksia.

– Mietintö: József Szájer (A6-0280/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Kivennäisvesiä koskevassa EU:n asiakirjassa määritellään Euroopan laajuiset normit luontaiselle kivennäisvedelle.

Tällä asetuksella määritellään ehdot, joiden nojalla luontainen kivennäisvesi on tunnustettava sellaiseksi ja säädetään suuntaviivoista kivennäisvesilähteiden käytölle. Suuntaviivoissa säädetään myös kivennäisvesien markkinoille saattamista koskevista erityissäännöistä. Näiden asetusten puutteet haittaavat luontaisen kivennäisveden vapaata liikkuvuutta ja luovat erilaisia markkinaolosuhteita, jotka vaikuttavat suoraan tämän tuotteen sisämarkkinoiden toimintaan.

Tässä erityistapauksessa kaikki jäsenvaltiot voisivat poistaa olemassa olevat esteet hyväksymällä alueellaan toisten jäsenvaltioiden tunnustamat kivennäisvedet ja ottamalla käyttöön sellaiset yleiset suuntaviivat tuotteen mikrobiologista vaatimuksista, joilla määritellään tietyn kivennäisvesimerkin nimi.

Kaikkien kivennäisvesistä annettujen asetusten päätavoitteena on suojella kuluttajien terveyttä ja estää se, että tuotetiedolla johdetaan kuluttajia harhaan, ja siten taata oikeudenmukainen kauppa.

– Mietintö: József Szájer (A6-0299/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) On sanomattakin selvää, että moottoriajoneuvojen katsastus on merkittävä osa kuljettajien, matkustajien ja jalankulkijoiden turvallisuutta. Se on myös olennaista ilmastomuutoksen torjunnassa hiilidioksidipäästöjen osalta.

Toisaalta maiden hallituksilla on velvollisuus tarjota puitteet, joilla edistetään kuljettajien, matkustajien ja jalankulkijoiden terveyttä ja turvallisuutta.

Maltan ja Gozon henkilöä kohti laskettu yksityisautojen tiheys on yksi suurimmista. Autot ovat Maltassa erittäin kalliita korkean rekisteröintiveron takia. Sen takia kansalaisten on hyvin vaikeaa vaihtaa tehokkaampiin autoihin. Hallituksen on käsiteltävä välittömästi auton rekisteröintiä koskeva asia, ja sen pitäisi tehdä se seuraavassa talousarviossa.

Ihmiset käyttävät yksityisiä kulkuvälineitä, koska julkisen liikenteen tilannetta on mahdotonta hyväksyä. On korkea aika tehdä yleinen ja perinpohjainen julkisen liikenteen tarkistus.

Monien teidemme tila on lisäksi hirvittävä. EU:n rakennerahastojen osuus vuodelle 2007 on 53 prosenttia. Näissä olosuhteissa kaikista pääteistä on tehtävä vaatimusten mukaisia.

– Mietintö: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Graham Booth, Nigel Farage ja Jeffrey Titford (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) UKIP-puolue pitää terrorismia suurena ongelmana. Meidän mielestämme EU:n ei vain pitäisi päättää terrorismin torjuntaa koskevista toimista. Meidän mielestämme kansallisvaltioilla on parhaat mahdollisuudet päättää asianmukaisista turvallisuustoimenpiteistä hallitustenvälisen yhteistyön avulla.

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit tukivat mietintöä, vaikkakin hieman varautuneesti EU:n tämän alan osallistumisen tarpeellisuuden takia, koska samoista aiheista on jo olemassa Euroopan neuvoston yleissopimus. Me kannatamme tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä mutta myös terrorismin torjuntaa koskevan maailmanlaajuisen lähestymistavan puitteissa. Emme ole kuitenkaan vakuuttuneita kaikille sopivan yhden lähestymistavan tehokkuudesta Euroopan tasolla.

Marco Cappato (ALDE), kirjallinen. – (IT) Vastustin äänestyksessä ehdotusta lisätä uusi ”yllytystä” tai ”julkista yllytystä terrorismirikokseen” koskeva rikos EU:n lainsäädäntöön Euroopan neuvoston yleissopimuksen

täytäntöönpanossa, koska minun mielestäni komission esittämä määritelmä on liian epäselvä, ja se perustuu puhtaasti subjektiivisiin näkökohtiin ja vaarantaa siten ihmisoikeudet ja perusvapaudet, erityisesti ilmaisuvapauden, Euroopassa.

Mikä tahansa julkinen lausunto tai mikä tahansa tiedotusvälineissä välitetty lausunto tai mikä tahansa Internetissä lähetetty viesti, jota voitaisiin jollain tavalla – joko suoraan tai välillisesti, ”tarkoituksen” tai ”terrorismirikoksen vaaran” perusteella – pitää taivuttamisena terrorismirikokseen, olisi itse asiassa rikos Euroopan tasolla. Ilmoitettuna tavoitteena on Internetin ”terrorismipropagandan” lopettaminen. Esittelijä on pyrkinyt selkeyttämään Euroopan komission tekstiä saadakseen sen kunnioittamaan enemmän ihmisoikeuksia ja pyrkinyt saamaan käyttöön suuremman oikeusvarmuuden. Tästä huolimatta meidän pitäisi minun mielestäni hylätä tämä ehdotus osittain siksi, että voisimme lähettää selkeän viestin komissiolle ja neuvostolle, jotka ovat jo ilmoittaneet, että ne eivät halua hyväksyä parlamentin ehdotuksia.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Ruotsin lehdistönpauslaki edustaa ruotsalaisen yhteiskunnan perusarvoja. Emme voi hyväksyä Ruotsin perustuslaista poikkeavia terrorismintorjuntalakeja. Samojen tavoitteiden saavuttamiseen on monia muita tapoja ja mahdollisuuksia.

Ehdotukset, joista tänään äänestimme, eivät anna mitään mahdollisuutta osallistumattomuuteen, minkä avulla voisimme säilyttää lainsäädäntömme Ruotsissa.

Tuemme parannuksia, joita Euroopan parlamentti on ehdottanut, mutta emme voi tukea ehdotusta kokonaisuudessaan. Koska neuvostossa kuitenkin on saatu aikaan Ruotsin perustuslain mukainen sopimus, päätimme äänestää tyhjää sen sijaan, että äänestäisimme mietintöä vastaan.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Roselyne Lefrançois'n mietinnössä ehdotetaan monia hyviä toimenpiteitä terrorismin torjunnan tehokkuuden ja koordinoinnin parantamiseksi EU:ssa. Siksi äänestin sen puolesta. ETAn iskut muutama päivä sitten ja Islamabadin tappava isku ovat osoittaneet, että emme voi koskaan olla liian valppaita ja tehokkaita tässä torjunnassa. Rajatylittävä yhteistyö terrorismin torjunnassa – jonka alkuperä on nykyään pääasiassa islamissa – on olennaista, jos haluamme saada tuloksia.

Emme voi kuitenkaan jättää huomioimatta myöskään tekemiämme virheitä. Schengenaluehan on vuosien ajan tarjonnut mahdollisille terroristeille ja rikollisille ihanteellisen ympäristön rikollisten suunnitelmien toteuttamiseen usein ilman rangaistusta. Euroopan on harkittava kiireesti uudelleen avointen rajojen politiikkaansa ja tämän politiikan turmiollisia vaikutuksia maahanmuuton, rikollisuuden ja ääri-islamismien osalta. Jos se ei tee niin, nyt ehdotetut puitteet osoittautuvat myös arvottomiksi.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Roselyne Lefrançois'n ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi terrorismin torjumisesta tehdyn puitepäätöksen 2002/475/YOS muuttamisesta laatiman mietinnön puolesta, koska minun mielestäni meidän on mukautettava terrorismin torjuntavälineitä terroristien käytössä oleviin uusiin tieto- ja viestintävälineisiin.

EU:n puitepäätöksen tarkistamisen nojalla erityiset rikoksen valmisteluun liittyvät teot voidaan sisällyttää terrorismin käsitteeseen, esimerkiksi värväys ja koulutus terrorismiin ja julkinen yllyttäminen terroristirikosten tekemiseen, kun niistä tulee rikoksia kaikissa jäsenvaltioissa. On myös tärkeää korostaa Euroopan parlamentin sosialidemokraattien ryhmän esittämiä tärkeitä tarkistuksia, joiden tavoitteena on taata perustavanlaatuiset sanan- ja yhdistymisvapaudet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Nykyiset kansainväliset ja yhteisön oikeudelliset puitteet sisältävät joukon välineitä, jotka ovat enemmän kuin välttämättömiä todellisen terrorismin ja siihen liittyvän järjestäytyneen, väkivaltaisen ja kansainvälisen rikollisuuden torjumisessa.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa tiettyjä turvallisuustoimenpiteitä, joilla on vuoden 2001 syyskuun 11. päivän varjolla vaarannettu kansalaisten oikeudet, vapaudet ja takuut.

Kuten esittelijä itse huomauttaa, tässä ehdotuksessa esitetään epäselviä määritelmiä, joilla ei taata perusvapauksien kunnioittamista.

Kuten terrorismin torjumisesta tehdyssä puitepäätöksessä 2002/475/YOS – ja sen terrorismia koskevassa määritelmässä – edelleen on mahdollisuus panna täytäntöön turvallisuustoimenpiteitä sellaisia henkilöitä tai ryhmiä vastaan, jotka puhuvat tai kirjoittavat valtion terrorismista, ja kriminalisoida heidät.

Tämä ehdotus ei tuo mitään lisäarvoa todellisen terrorismin ja siihen liittyvän kansainvälisen rikollisuuden torjuntaan, vaan itse asiassa se on todellinen uhka eri jäsenvaltioiden kansalaisten turvallisuudelle ja perusvapauksille.

Kuten olemme huomauttaneet, pikemmin kuin turvallisuustoimenpiteisiin, meidän on puututtava todellisiin syihin terrorismin takana.

Kuten olemme jo todenneet, emme vaihda vapautta turvallisuuteen, koska silloin meille ei jää kumpaakaan. Siksi äänestimme mietintöä vastaan.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Lauantaina 20. syyskuuta itsemurhapommittaja räjäytti kuorma-auton Marriott-hotellin edessä aivan Pakistanin pääkaupungin keskustassa tuhoten hotellin ja tappaen ainakin 60 ihmistä.

Al-Qaidan yhteydessä oleva Pakistanin Taliban nimettiin iskun tekijäksi.

Sunnuntaina 20. syyskuuta ja maanantaina 21. syyskuuta oli ETAn, baskien separatistijärjestön, vuoro vuodattaa verta kolmessa iskussa. Näiden iskujen valmistelut on luultavasti tehty Ranskassa.

Terrorismilla ei ole rajoja, ja Schengen-alue tarjoaa sille täydellisen kehdon, jossa terroristit voivat suorittaa värväystä ja opetusta ja tehdä logistisia valmisteluja iskuja varten.

Ranskassa sisäasiainministeri Michèle Alliot-Marie sanoi tästä, että Ranskan vankilat ovat pesäpaikka radikaalien islamistien värväykselle. Rehellinen tunnustus! On totta, että terrorismiin on monia syitä, mutta tällä hetkellä ne koskevat pääasiassa radikaalin islamin aseellista taistelua. Kummallista kyllä, vankiloissa tai tietyillä niin kutsutuilla ”herkillä” alueilla tapahtuvan värväyksen jäljittämiseen ja ehkäisemiseen tähtääviä säädöksiä ei ole.

Euroopan unioni aikoo antaa itselleen terrorismin torjuntaa koskevan lainsäädännön.

(Työjärjestyksen 163 artiklan mukaisesti lyhennetty äänestyselitys)

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Roselyne Lefrançois'n mietinnön puolesta, koska terrorismin torjumisen keskeisenä periaatteena on oltava terroristirikosten ennaltaehkäisy.

Yllitys terrorismirikokseen, värväys terrorismiin ja koulutus terrorismiin ovat kolme valmisteluun liittyvää tekoa, joita myös on pidettävä rikoksina. Näin tehdessä on kuitenkin edelleen suojeltava perusoikeuksia. Siksi kannatin käsitteen ”taivuttaminen” enkä ”yllyttäminen” käyttöä, koska se on tarkempi eikä anna niin paljon pelivaraa. Internetin virtuaalista koulutusleiriä vastaan on toimittava, koska uusien tieto- ja viestintätekniikoiden ansiosta terroristien on koko ajan helpompaa levittää propagandaansa.

EU:n on torjuttava terrorismia selkeästi ja päättäväisesti, ja näiden kolmen uuden rikoksen hyväksyminen on tärkeä vaihe sen tekemisessä. Lehdistönvapautta, ilmaisunvapautta ja oikeutta kirjeenvaihdon yksityisyyden ja televiestintäsalaisuuden, myös sähköpostien ja muiden sähköisen yhteydenpidon tapojen kunnioittamiseen, ei pitäisi rajoittaa, ja siksi tuen Roselyne Lefrançois'n tarkistuksia.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Meillä on EU:ssa varmasti nukkuvia soluja, jotka voivat aktivoitua milloin tahansa. Ei pitäisi kuitenkaan unohtaa, että terroristit eivät ilmesty ei-mistään, vaan he tulevat maahan ja kasvavat kyseiselle maalle vihamielisessä ympäristössä. Jos EU todella haluaa torjua terrorismia tehokkaasti, sen on tartuttava toimenpiteisiin, joilla torjutaan rinnakkaisten yhteisöjen ja vastaavien muodostumista ja laajentumista, sen sijaan, että se tuomitsee kokonaan ne, jotka korostavat maahanmuuttajien kanssa rinnakkain elämisestä johtuvia ongelmia. Terrorismin torjunta ei myöskään saisi johtaa kansalaisten oikeuksien salaviihkaiseen rajoittamiseen, minkä jopa Euroopan yhteisöjen tuomioistuin otti äskettäin esille, tai rikosten torjunnan vähenemiseen terrorismia koskevan päähänpintymän takia.

Jos pidämme mielessä, että muslimifanaatikot ovat terrorismiuhan eturintama, muslimisaarnaajien syyttäminen vihasta ja terroristien koulutusleirien kriminalisointi Euroopan tasolla on liian myöhäistä. Tämän takia äänestin Roselyne Lefrançois'n mietinnön puolesta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äskettäiset iskut baskimaassa osoittivat jälleen kerran, että terrorismi on jokapäiväistä todellisuutta ja että tarvitsemme tehokkaita välineitä sen torjumiseen. Neuvoston uusi puitepäätös terrorismin torjumisesta on ehdottomasti askel eteenpäin, ja pidän myönteisenä sen hyväksymistä.

Olen yllättynyt siitä, että 11. syyskuuta 2001 tapahtuneiden New Yorkin terroristi-iskujen seitsemättä muistopäivää ei huomioitu Euroopan parlamentissa. Emme saisi unohtaa kyseisten iskujen uhreja, ja meidän olisi pitänyt korostaa, että transatlanttiset suhteet ovat painopisteala Euroopan parlamentin päivittäisten tehtävien joukossa.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Terrorismin torjumista koskevien oikeudellisten puitteiden oikeudellinen selkeys on aivan yhtä tärkeää kuin selkeys ja päättäväisyys koko asiassa. Tässä mielessä komission huoli mekanismeista, keinoista ja menetelmistä, jotka liittyvät terroristien värväykseen, erityisesti niiden, jotka värvätään Euroopan maissa ja jotka ovat usein syntyneet ja kasvaneet täällä, on ymmärrettävää. Meidän on tällä alalla varmistettava, että poliisiviranomaisilla ja valtiolla on tarvittavat keinot toimia, mielellään ennaltaehkäisevästi. Myös ne tämän ilmiön torjumiseen tähtäävät keinot, joihin ei kuulu poliisi- tai oikeudellista yhteistyötä, kuuluvat asiaan. Kyse on sen varmistamisesta, että oikeusjärjestelmän toiminnan ohella on olemassa myös valpas ja tarkkaavainen poliittinen järjestelmä, joka voi ryhtyä toimiin joko vahvistamalla integrointia, edistämällä maltillisen enemmistön ääntä tai puuttumalla laittomaan maahanmuuttoon liittyvään syrjäytymiseen. Näiden kaikkien syiden takia poliittisten viranomaisten on oltava tarkkaavaisia ja aktiivisia. Kaikkien terroristitekojen ehkäiseminen on tärkeää, mutta on myös mahdollista välttää ilmapiiiriä, joka edistää terrorismia tai yllyttää tai kannustaa siihen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Yksi Euroopan unionin päätavoitteista yhteistä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevassa politiikassa on sen 500 miljoonan kansalaisen turvallisuuden takaaminen. Tämän toteuttamiseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on vastattava nykypäivän terrorismiin.

Kiistanalaisin kysymys terrorismin torjumisesta tehdyn neuvoston puitepäätöksen tarkistamista koskevan ehdotuksen sisällössä on vaatimus julkista yllytystä terrorismirikoksiin koskevan käsitteen käyttöön otosta.

Sananvapauden ja lain rikkomisen välinen raja on hiuksenhieno. Emme voi sallia sellaisen tilanteen kehittymistä, jossa turvallisuuden lisääntyminen aiheuttaa rajoituksia kansalaisten oikeuksiin ja vapauksiin.

Olen näin ollen sitä mieltä, että on välttämätöntä varmistaa korkein mahdollinen oikeudellinen taso käsiteltävänä olevalle puitepäätökselle, ja tämä pitäisi pääasiassa tehdä tiukentamalla julkista yllytystä terrorismirikoksiin koskevaa käsitettä. Juuri laaditun asiakirjan on oltava selkeä ja yhtenäinen oikeudellisesta näkökulmasta, jotta siitä voidaan tehdä tehokas väline terrorismin torjuntaan ja jotta samalla voidaan taata ihmisoikeuksien ja perusvapauksien korkea taso.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), kirjallinen. – (PL) Madridin ja Lontoon iskut ovat osoittaneet, miten huomattava ongelma terrorismi on EU:lle.

Vuoden 2008 sato oli valtava. Iskut alkoivat 1. helmikuuta Bagdadissa hautajaisten aikana tehdystä iskusta, jossa kuoli 30 ihmistä, ja päättyivät 20. syyskuuta Islamabadin Marriott-hotellin iskuun, jossa kuoli yli 60 ihmistä ja yli 250 loukkaantui. Vuonna 2008 on tehty uskomattomat 49 terroristi-iskua. Vertailun vuoksi kannattaa lisätä, että määrä on sama kuin vuosina 2002–2007 tehtyjen iskujen määrä.

Yksi tehokkaimmista tavoista torjua terrorismia on sen syiden poistaminen.

Siksi Euroopan unionin pitäisi minun mielestäni ryhtyä kaikkiin ponnisteluihin terrorismin torjumiseksi maailmanlaajuisesti ihmisoikeuksia kunnioittaen. EU:n pitäisi tehdä Euroopasta turvallisempi antamalla kansalaistensa nauttia vapaudesta, turvallisuudesta ja oikeudesta, joiden on laajalti riipputtava jäsenvaltioiden tahdosta.

– **Mietintö: Martine Roure (A6-0322/2008)**

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin mietintöä vastaan ehdottoman vakuuttuneena kannastani. Martine Rouren mietintö näyttää ties kuinka monennen kerran, miten poliittinen korrektius sokeuttaa Euroopan. On ilmiselvää, että rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa hallituksella on oikeus kerätä mahdollisista epäilyistä mahdollisimman paljon tietoa, myös ”etnistä” tietoa. Jopa esittelijä myöntää tämän.

Miksi viranomaiset eivät sitten käsittelee tietoja myös muilla aloilla – yksityisyyttä kunnioittaen – jos sillä taataan hyvä hallinto? Miksi esimerkiksi Italian hallitus ei voisi ottaa sormenjälkiä laittomilta maahanmuuttajilta, jos se on ainoa keino heidän tunnistamiseksi?

Alkuperäisessä neuvoston ehdotuksessa kysymys oli riittävästi tasapainossa. Kuten vasemmistolla, joka toteuttaa toimenpiteitä toisinajatteli joita vastaan koko Euroopassa, kuten innostunut poliisi – flaamilaisena

tiedän tästä jotakin – tässä on tarkoituksena toimia kansalaisvapauksien vahtikoirana. Se on liian naurettavaa sanoin kuvailtavaksi.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä on kyse siitä, että neuvosto ”kuulee” Euroopan parlamenttia, joten haluaisimme korostaa, että vaikka olemmekin tukeneet Euroopan parlamentin esittämiä tarkistuksia, vaikka niillä vesitetään aiemmin hyväksytyt kannat, mielestämme tämä ehdotus on liian kaukana siitä, mitä ”rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisen” alalla tarvitaan.

Ehdotuksesta tekemäämme kielteiseen arvioon liittyvien muiden olennaisten näkökohtien lisäksi korostamme sitä, että vaikka siinä asetetaan (näennäisiä) ehtoja, sillä ei suljeta pois sellaisten henkilötietojen käsittelyä, joista ilmenee rotu tai etninen alkuperä, poliittinen mielipide, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus tai ammattiliittojen jäsenyys tai jotka koskevat terveyttä tai seksuaalista käyttäytymistä. Tätä on mahdoton hyväksyä.

Kuten keskustelussa todettiin, kyseessä on pienimpään yhteiseen nimittäjään perustuva ehdotus niin perustavanlaatuisessa asiassa kuin jäsenvaltioiden kansalaisten oikeuksien, vapauksien ja takuiden suojaaminen, eikä se yllä muissa oikeudellisissa välineissä, etenkin Euroopan neuvoston sopimuksissa, säädetyn tasolle.

Henkilötietojen suojelun takaaminen on kiireellistä ja välttämätöntä. Sitä ei voida toteuttaa oikeudellisella välineellä, jossa – sen puutteiden ja aukkojen takia – ei tarjota suojaa noudattamatta jättämisen tai suojaamattomuuden varalta.

Siksi äänestimme tyhjää.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Martine Rouren mietinnön puolesta, sillä siinä taataan korkeatasoinen tietosuoja henkilötietojen käsittelyssä.

Terrorismia ei pitäisi torjua kansalaisten perusoikeuksien kustannuksella, minkä takia on ehdottoman välttämätöntä taata henkilötietojen suoja. Neuvoston sopimuksessa oli joitakin puutteita, eikä sillä pystytty siksi takaamaan tätä. Tällä mietinnöllä korjataan puutteet ja muokataan neuvoston sopimusta siten, että henkilötietojen käyttöä ja levitystä säännellään tiukemmin. Mietinnössä muotoillaan tietojen käsittelyn oikeasuhtaisuus ja tarkoitus tarkemmin, säädetään tiukemmasta valvonnasta kolmansiin maihin tapahtuvan tietojen siirron osalta ja kehoitetaan perustamaan asiantuntijaryhmä, joka toimii sekä valvontaviranomaisena että sijainnista vastaavana viranomaisena.

Pitkät keskustelut EU:n elimissä osoittavat aiheen olevan kiistanalainen ja arkaluontoinen. Yhteisymmärryksen saavuttaminen siitä on vaikeaa, mutta sen ei pitäisi johtaa pinnalliseen tulokseen tai tietosuojan vesittämiseen EU:ssa. Henkilötietoja on aina käsiteltävä erittäin huolellisesti ja kaikin mahdollisin turvatoimin.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Vaikka komission tässä puitepäätöksessä esittämät toimenpiteet eivät olekaan aivan sitä, mitä haluaisin, tuen yleistä periaatetta henkilötietojen suojan vähimmäistason asettamisesta.

Parlamentin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta teki hyvää työtä parantaessaan ehdotusta, ja toivon, että ehdotusta viedään eteenpäin.

Sinn Féin tukee kansalaisten tietosuojan mahdollisimman korkeaa tasoa ja tukee jatkossakin kaikkia sellaisia toimenpiteitä, joilla parannetaan kansalaisten yksityisyyden suojaa ja oikeuksia tällä alalla.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Neuvoston asetusta ei voida missään tapauksessa hyväksyä sen nykyisessä muodossa. Siinä menetetään henkilötietojen suoja, mitä ei voida hyväksyä. Tarvitaan henkilötietoja koskevia kattavia oikeudellisia puitteita varmistamaan, että kyseisillä tiedoilla on huomattava suoja ja että valtio tai yksityiset henkilöt eivät käsittele niitä kansainvälisellä tai kansallisella tasolla. Neuvoston ehdotusta koskeva Euroopan parlamentin arvostelu ja suositukset ovat yleisesti askel oikeaan suuntaan, mutta ne eivät riitä.

– **Mietintö: David Hammerstein (A6-0336/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me Ruotsin sosialidemokraatit päätimme äänestää vetoomusvaliokunnan käsittelemistä asioista parlamentin toimintavuonna 2007 laadittuun mietintöön (A6-0336/2008) esitetyn tarkistuksen 1 puolesta. Syy on se,

että mielestämme Euroopan parlamentin pitäisi itse voida päättää omasta toimipaikastaan. Ilmastomme takia ja ympäristöön ja talouteen liittyvien syiden vuoksi katsomme kuitenkin, että Euroopan parlamentilla pitäisi olla vain yksi toimipaikka, Bryssel.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunta tekee mittaamattoman arvokkaita palveluksia Euroopan unionin kansalaisille välittäessään heidän huolensa komissiolle, kuulustellessaan kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia sääntöjenvastaisuuksista EU:n lainsäädännön soveltamisessa ja puuttuessaan kansalaisten oikeuksien loukkaamiseen.

Euroopan parlamentin vastaanottamien vetoamusten määrän jyrkkä kasvu viime vuonna kuvastaa sekä kansalaisten lisääntyntä tietoisuutta siitä, miten parlamentti voi auttaa heitä, ja sitä, että valiokunnan on saatava riittävästi varoja ja henkilökuntaa.

Irlantia koski vuonna 2007 jopa 65 vetoamusta, ja valiokunta on tehnyt maahan tiedonkeruumatkan vettä ja ympäristöä koskevien EU:n direktiivien rikkomisen takia.

Olen vakuuttunut siitä, että vetoamusvaliokunnalla on olennainen tehtävä niiden kansalaisten viimeisenä keinona, jotka ovat kohdanneet sääntöjen rikkomista, sekä siltana kansalaisten ja EU:n kaikkien tasojen hallinnon ja hallinnoinnin välillä heidän valitsemiensa Euroopan parlamentin jäsenten kautta.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Tästä mietinnöstä oli äänestettävä tyhjää. On tietysti hyvä asia, että EU:n kansalaiset voivat tehdä vetoamuksen viranomaisista – myös heidän ”EU-viranomaisistaan” – mutta pidän mietinnön federalistista pohjavirettä valitettavana. Yksi esimerkki tästä on mietinnön täysin asiaankuulumaton tapa ylistää perusoikeuskirjaa, joka muilutettiin Lissabonin sopimukseen. Toinen esimerkki on kehoitus komission vielä suurempaan tehokkuuteen – eli puuttumiseen – jäsenvaltioiden asioissa.

Minua häiritsee myös tapa, jolla tätä mietintöä on käytetty puolustamaan Euroopan parlamentin yhtä toimipaikkaa Brysselissä. Olemme kaikki tietenkin kyllästyneitä Euroopan parlamentin ”sirpaloitumisesta” johtuvaan rahantuhlaukseen, mutta tämä yksi ja ainoa toimipaikka voisi aivan yhtä hyvin olla Strasbourgissa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tämä mietintö koskee itse asiassa Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan toimintaa. Mietinnön useissa kohdissa viitataan innokkaasti Lissabonin sopimukseen ja toivotaan, että se ratifioidaan pian, joten päätimme äänestää koko mietintöä vastaan.

Perusnäkemyksemme on, että Lissabonin sopimus on hylätty, koska yhden jäsenvaltion äänestäjät sanoivat yhdessä kansanäänestyksessä sopimukselle ei. Eikä ole epäilystäkään, että monissa muissa jäsenvaltioissa äänestäjien enemmistö olisi hylännyt Lissabonin sopimuksen, jos heille vain olisi annettu tilaisuus.

Tietämättömyys, jota Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunta osoittaa monissa mietinnön kohdissa, on jotakin sellaista, mitä emme voi hyväksyä.

Euroopan parlamentin yhtä toimipaikkaa koskevan kysymyksen osalta tuemme periaatetta, jonka mukaan jäsenvaltiot päättävät yhdessä Euroopan parlamentin sijaintipaikasta, mutta meistä on myös järkevää, että Euroopan parlamentti ilmaisee kantansa aiheesta.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin David Hammersteinin omaan mietintöönsä tekemän tarkistuksen 1 puolesta. Olemme tänään huomanneet, että ensi kuussa Euroopan parlamentti lähtee jälleen kerran miljardeja euroja veronmaksajille maksavalle kuukausittaiselle vaellukselleen Strasbourgisiin. Tämä kiertävä sirkus on lopetettava, ja parlamentin itsensä on oltava keskustelun ytimessä.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin David Hammersteinin vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista parlamentin toimintavuonna 2007 laatiman mietinnön puolesta, sillä se tarjoaa avoimen esityksen valiokunnan toiminnan myönteisistä vaikutuksista.

Marcin Libickin johtama valiokunta on osoittanut toiminnallaan, että sitä tarvitaan hyvin paljon. Sen avulla EU:n kansalaiset voivat esittää vetoamuksia, jos jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset ovat rikkoneet heidän oikeuksiaan kansalaisina. Euroopan parlamentin työjärjestyksen 191 artiklassa todetaan, että ”jokaisella Euroopan unionin kansalaisella ... sekä oikeushenkilöllä, joiden asuin- tai kotipaikka on jossakin jäsenvaltioissa, on oikeus yksin taikka yhdessä toisten kansalaisten tai henkilöiden kanssa esittää parlamentille vetoamus Euroopan unionin toimialaan kuuluvasta asiasta, joka välittömästi koskee vetoamuksen esittäjää”.

Minun mielestäni sähköisten vetoamusten tietokanta on huomattava saavutus valiokunnan työssä. Tietokannan ansiosta kuhunkin vetoamukseen liittyvät kaikki asiakirjat ovat nyt saatavilla verkossa. On myös mainittava sähköisesti esitettyjen vetoamusten määrän huomattava kasvu. Viime vuonna määrä kasvoi

42 prosenttiin. Vetoamusvaliokunta tekee hyvää yhteistyötä Euroopan komission asiaankuuluvien yksikköjen ja Euroopan oikeusasiamiehen kanssa sekä jäsenvaltioiden asianmukaisten edustajien ja alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa ja tarjoaa asianmukaisia selvityksiä. Valiokunnan edustajien tiedonkeruumatkat auttavat hyvin paljon tässä työssä. Hyvin toimiva sihteeristö lisää sen työn tehokkuutta paljon.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Yli miljoonan EU:n kansalaisen allekirjoitukset on kerätty tukemaan aloitetta, jossa vaaditaan Euroopan parlamentille yhtä toimipaikkaa. Näin mukana olevat ihmiset saivat oikeuden esittää vetoamusvaliokunnalle vetoamisen parlamentin pysyvästä toimipaikasta. Euroopan parlamentin nykyinen työskentelyjärjestelmä on mielestäni tehoton, ja siitä aiheutuu perusteettomia kuluja. Veronmaksajien rahoja tuhlaamaan sen sijaan, että niitä hyödynnettäisiin lisäarvon luomiseksi kansalaisille. Vuonna 2005 Euroopan parlamentin talousarviota koskevan mietinnön valmistelun aikana ehdotin, että Euroopan parlamentti työskentelisi yhdestä paikasta käsin, jolloin matkustuskustannukset loppuisivat ja parlamentti voisi säästää jäsentensä ja henkilökuntansa matkojen rahoittamisessa. Tämän päivän äänestyksessä en kuitenkaan tue Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän esittämää tarkistusta Euroopan parlamentin pysyvästä toimipaikasta Brysselissä. Mielestäni ei ole oikein olettaa, että Bryssel pitäisi yksiselitteisesti nimittää Euroopan parlamentin pysyväksi sijaintipaikaksi. Asia kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä mietinnössä esitettyä tunnustusta vetoamusvaliokunnan kasvavasta merkityksestä. Tänä vuonna vastaanotettujen vetoamusten määrä on kasvanut 50 prosenttia vuoteen 2006 verrattuna. Tunnustan myös esittelijän huolen ajasta, jonka komissio ja tuomioistuin käyttävät valiokunnan niiden käsiteltäväksi saattamien asioiden ratkaisemiseen. Äänestin mietinnön puolesta.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä David Hammersteinin tämän päivän mietintöä vetoamusvaliokunnasta.

Pidän erityisesti myönteisenä sitä, että mietinnössä moititaan Irlannin hallitusta monissa asioissa. Irlannin hallituksen päätöstä jatkaa M3-moottoritietä yhden historiallisimman kansallisen alueemme ytimen läpi ei voida perustella. Hanke pitäisi hylätä tai laatia uudelleen kansallisten muistomerkkiemme suojelemiseksi.

Kampanjan on jatkuttava Irlannissa, ja EU:n on varmistettava, että se tapahtuu ennen kuin on liian myöhäistä, kuten hallitus yrittää vakuuttaa.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin David Hammersteinin vetoamusvaliokunnan työstä laatiman mietinnön puolesta. Siinä tuetaan sen valiokunnan työtä, joka on yksi tärkeimmistä kanavista kansalaisten ja EU:n toimielinten välillä. Vetoamusvaliokunnan tehokkuutta kansalaisten asioista neuvottelemisessa ja niiden tukemisessa on parannettava vahvistamalla sen institutionaalista asemaa ja parantamalla edelleen sen yhteistyötä Euroopan komission, Euroopan oikeusasiamiehen ja jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) On pettymys, ettei parlamentti ei tukenut yhtä toimipaikkaa koskevaa tarkistusta 1. Tämä on toinen Brysselissä pitämämme Strasbourgin täysistunto, ja olemme todistanee, että voimme pitää kokoukset ja äänestää tehokkaasti Brysselissä. Meidän ei enää tarvitse pitää täysistuntoja Strasbourgissa. Kannustan kollegoitani allekirjoittamaan kirjallisen kannanoton 75, jossa kehoitetaan parlamenttia pitämään kokoukset Brysselissä ja lopettamaan Strasbourgin täysistunnot.

– Mietintö: Michl Ebner (A6-0327/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me Ruotsin sosialidemokraatit olemme päättäneet äänestää mietintöä vastaan, koska vastustamme vuoristomaanviljelijöiden erityistuen käyttöönottoa maitolehmistä maksettavan palkkion muodossa. Vaikka pidämme myönteisenä vuoristoalueita koskevaa kattavaa strategiaa, tuen lisääminen maitotalalla ei ole oikea tapa. Jos tavoitteena on vähentää yhteisen maatalouspolitiikan osuutta koko EU:n talousarviossa, siirrot ensimmäisestä toiseen pilariin eivät myöskään ole asianmukaisia.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Maatalouden tilanteesta ja näkymistä vuoristoalueilla laaditussa mietinnössä määritellään, vaikkakin pala palalta, kyseisten alueiden maanviljelyn ja kotieläintalouden erityisongelmat. Niitä ovat muun muassa vaikea pääsy, korkeat kuljetuskustannukset ja hankala maaperä. Mietinnössä ei kuitenkaan mainita jäsenvaltioiden ja EU:n vastuuta infrastruktuurin puutteesta ja erityistoimenpiteiden huomattavasta puutteesta. Kyseiset toimenpiteet pitäisi suunnata näiden

alueiden maataloustuotteiden tuottamista ja markkinointia koskevien luonnonhaittojen vähentämiseen ja suhteellisten etujen hyödyntämiseen.

EU käyttää epäselvää sanamuotoa ja hyvää tarkoittavia tyhjiä ilmaisuja. Kaikki toteutettavat toimenpiteet osoittautuvat tehottomiksi, eikä niillä onnistuta pysäyttämään alueiden väestökatoa. Mietinnössä on sama hedelmätön asenne, jolla yritetään kaunistella yhteisön politiikkaa. Siinä ei ole mitään mainintaa EU:n maatalousrahoituksen tasaisesta vähenemisestä, verovaroista ja YMP:n kielteisestä vaikutuksesta.

Päinvastoin, EU vain toistaa samoja vanhoja toimenpiteitä, joita se yrittää mukauttaa tulevaan YMP:n terveystarkastukseen.

Olenainen edellytys elinolojen parantamiselle ja maataloustulojen lisäämiselle vuoristoalueilla on maanviljelijöiden oma taistelu YMP:tä vastaan ja erityisrahoituksen vaatiminen vuoristoalueille pyrkimyksenä parantaa infrastruktuuria ja tukea maataloustuotantoprosessia.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehityksen valiokunta haluaa osoittaa suopeuttaan kaikille erityiseduille, joita se kohtaa tällä alalla. Jos nyt on säädettävä erityissäännöksestä vuoristomaanviljelijöille, herää kysymys, onko Norlannin maanviljelyn suojelemiseksi laadittava erityisiä toimenpiteitä ja sopimuksia.

Vastustamme vahvasti tätä mietintöä periaatteen takia. Kesäkuun lista huomauttaa jälleen kerran, että on onnekasta, että Euroopan parlamentilla ei ole yhteispäätösvaltuuksia EU:n maatalouspolitiikassa. Jos sillä olisi, unioni jäisi protektionismin ja kaikille maatalouteen liittyville eri ryhmille maksettavien kalliiden tukiaisten ansaan.

Jan Mulder (ALDE), kirjallinen. – (NL) Vapauden ja demokratian kansanpuolueen (VVD) jäsenet Euroopan parlamentissa äänestivät Michl Ebnerin mietinnön puolesta. Yksi syistä oli, että siinä annetaan hyvä kuva vuoristoalueiden maatalouden erityisongelmista. VVD-puolueen jäsenet eivät kuitenkaan ole samaa mieltä mietinnön säännöksistä, joissa ennakoidaan YMP:n terveystarkastusta koskevaa päätöksentekomenettelyä, erityisesti pyyntöä 20 prosentin kansallisista varannoista.

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä korostetaan vuoristoalueiden keskeistä asemaa ympäristön, maatalouden ja jopa kulttuurin ja matkailun kannalta. Mikä tärkeintä, siinä tunnustetaan, että kyseiset alueet ovat olennaisia luonnon monimuotoisuuden saarekkeiden säilyttämisessä ja metsänhoitostrategian täytäntöönpanossa.

Nämä ainutlaatuiset alueet voivat kuitenkin olla huomattava haaste niillä asuville ja työskenteleville ihmisille erityisesti infrastruktuurin, viestinnän ja korkeiden tuotantokustannusten kannalta. Kyseiset alueet ansaitsevatkin koordinoitua ja yhdenmukaista strategian, samantapaisen lähestymistavan, joka liittyy Euroopan unionin rannikkoalueisiin.

Lampaiden kasvatus liittyy tietyksi monimutkaisesti näiden alueiden maatalouteen, ja on tunnustettava, että lampaiden laiduntaminen on erityisen tärkeää niiden ympäristön vakaudelle. Vaikka tällä alalla onkin tällä hetkellä monia haasteita, komissio on kuitenkin pahentanut tilannetta äskettäisellä sähköistä merkintää koskevalla ehdotuksellaan. Lisäksi, vaikka lampaankasvattajat tarvitsevat kiireellisesti erityisapua, sitä ei valitettavasti näytä olevan tulossa.

Neil Parish (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja konservatiivikollegani Yhdistyneestä kuningaskunnasta pidämme myönteisenä sitä, että tässä mietinnössä keskitytään vuoristoalueiden maatalouteen, jossa ehdottomasti tarvitaan erityistoimenpiteitä varmistamaan, että ympäristön kannalta hyödyllisiä maatalouskäytäntöjä voidaan jatkaa kyseisillä alueilla.

Valitettavasti Michl Ebnerin mietinnössä vaaditaan monia toimenpiteitä, joissa käytetään pääasiassa ensimmäistä pilaria, mukaan luettuna vuoristoalueiden maitolehmistä maksettavan palkkion käyttöönottoa ja 69 artiklan mukaisten varojen ylärajojen nostamista 20 prosenttiin.

Me emme kannata uusien tuotantoon sidottujen tukien käyttöönottoa ensimmäisen pilarin puitteissa. Ne eivät ole johdonmukaisia meneillään olevien maatalouspolitiikan uudistusten kanssa, eivätkä ne tarjoa hyvää vastinetta EU:n veronmaksajien rahoille. Näiden alueiden kohtaamiin haasteisiin voidaan parhaiten vastata yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin maaseudun kehitystä koskevalla rahoituksella.

Tämän takia emme tue tätä mietintöä.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin Michl Ebnerin mietinnön puolesta, koska minun mielestäni se on tärkeä viesti Euroopan parlamentilta Euroopan vuoristoalueille. Perustan tämän omakohtaiseen kokemukseeni, koska asun Koillis-Slovakian vuoristoalueella korkeiden Tatrojen juurella olevilla kukkuloilla. Olen tehnyt muutamia tutkimuksia vuoristoalueiden elämän vetovoimasta. Kiitän esittelijää siitä, että hän on sisällyttänyt mietintöönsä aluekehitysvaliokunnalle esittämäni tarkistusehdotukset, jotka saivat valiokunnan tuen äänestyksessä.

Vuoristoalueilla on mahdollista tuottaa korkealaatuisia maataloustuotteita ja laajentaa maataloustuotteiden monipuolisuutta Euroopan markkinoilla. Siksi maaseudun kehitystä on koordinoitava enemmän, ja yhteisten ohjelmien kehitystä ja biomassan hyödyntämistä ja maaseutumatkailun kaltaisten muiden toimien ylläpitoon on annettava enemmän rakenteellista tukea, sillä siten myös lisätään paikallisväestön tuloja.

Kestävä, uudistettu ja monitoiminen maatalous on välttämätöntä vuoristoalueilla. Kestävä metsänhoito mahdollistaa energiantuotannon hakkuujätteestä. Tiettyjen eläin- ja kasvilajien säilyttäminen, perinteiden vaaliminen, ekologiset toimet ja matkailu edistävät ilmastonmuutoksen torjuntaa suojelemalla luonnon monimuotoisuutta ja sitomalla hiilidioksidia pysyvien niittyjen ja metsien avulla.

Olen vakuuttunut siitä, että vuoristoalueet kaipaavat uusia keinoja, joilla niitä voidaan suojella tulvilta, jolloin pääpaino on tulvien ennaltaehkäisyssä, kun taas viljelijät ja metsänhoitajat voivat tukea tulvien ennaltaehkäisyä yhteisen maatalouspolitiikan nojalla heille osoitettujen suorien pinta-alaperusteisten tukien turvin.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä mietintöä, jossa pyritään edistämään vuoristoalueiden kestävää kehitystä.

Enemmän markkinoihin suuntautuneen YMP:n laatiminen tarkoittaa, että vuoristoalueilla, joilla maataloustuotanto ei ole niin kilpailukykyistä, ei ole enää pelkästään uusia haasteita, vaan minun mielestäni myös uusia mahdollisuuksia.

Vuoristoalueet eivät saata pystyä sopeutumaan helposti kilpailuoloihin, ja niillä voi syntyä lisäkustannuksia, minkä vuoksi kilpailukykyisten ja edullisten maataloustuotteiden tuotanto ei ole mahdollista, mutta on keskittyttävä saatavilla olevien resurssien hyödyntämiseen, mukaan luettuna matkailijoita houkutteleva maisema, ja kyseisten alueiden mahdollisten kilpailuetujen hyödyntämiseen, mukaan luettuna alueellisten ja perinteisten tuotteiden runsaus, perinteisen tiedon ja valmistamisen rikkaus, minkä avulla niiden tuotteet saavat kilpailuedun.

Eroan hieman joistakin kollegoistani täällä Euroopan parlamentissa siinä, että minun mielestäni ratkaisu vuoristoalueiden haasteisiin ei ole se, että heitetään lisää YMP:n rahaa kyseisille alueille. Kun vuoristoalueiden maatalouden tukemiseen on selkeitä yleisiä etuja, kuten ympäristöön liittyvät edut, minun mielestäni julkinen rahoitus maaseudun kehitystä koskevan pilarin nojalla olisi asianmukaisempaa.

Vuoristoalueiden mahdollisuuksien hyödyntäminen on ratkaisu niiden kestävään kehitykseen, ei pelkästään lisärahojen heittäminen niille.

7. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.00 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

8. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

9. Alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä – Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta – Merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu onnettomuustapauksessa – Satamavaltioiden suorittama valvonta (uudelleenlaatiminen) – Tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset

(uudelleenlaatiminen) – Alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Dirk Sterckxin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta (05719/3/2008 – C6-0225/2008 – 2005/0239(COD)) (A6-0334/2008),

– Jaromír Kohlíčekin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatimasuositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi meriliikennealan onnettomuuksien tutkimuksen peruseriaatteista ja direktiivien 1999/35/EY ja 2002/59/EY muuttamisesta (05721/5/2008 – C6-0226/2008 – 2005/0240(COD)) (A6-0332/2008),

– Paolo Costan liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa (06389/2/2008 – C6-0227/2008 – 2005/0241(COD)) (A6-0333/2008),

– Dominique Vlaston liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu toisinto) (05722/3/2008 – C6-0224/2008 – 2005/0238(COD)) (A6-0335/2008),

– Luis de Grandes Pascualin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu) (05724/2/2008 – C6-0222/2008 – 2005/0237A(COD)) (A6-0331/2008) ja

– Luis de Grandes Pascualin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu) (05726/2/2008 – C6-0223/2008 – 2005/0237B(COD)) (A6-0330/2008).

Dirk Sterckx, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, meidän on pohdittava, olemmeko nyt yhdeksän vuotta *Erika*-aluksen ja kuusi vuotta *Prestige*-aluksen onnettomuuksien jälkeen valmistautuneita siihen, että jotain vastaavaa tapahtuisi uudestaan. Tästä nyt on todella kysymys.

Onko kaikki nyt kunnossa? Onko meillä riittävästi asiantuntijoita, jotka ovat tarpeeksi riippumattomia tehdäkseen päätöksiä? Kykenevätkö he toimimaan tarpeeksi nopeasti? Olemmeko saattaneet päätökseen kaikki valmistelut, jotta he voivat ottaa yhteyttä muihin asiantuntijoihin tai avustustyöntekijöihin asian ratkaisemiseksi? Kohdellaanko miehistöä tällaisessa tapauksessa asianmukaisesti? Maksetaanko korvauksia? Tiedämmekö tarpeeksi rannikoillamme kulkevista aluksista? Nämä kysymykset esitimme ensin *Erikan* ja sitten *Prestigen* onnettomuuksien jälkeen. Tuolloin komissio ei tuhlannut aikaa esittäessään asiaa koskevia ehdotuksia, ja joitakin seikkoja saatiin paperillekin – nyt näitä seikkoja on tarkennettava.

Ensimmäiseen käsittelyymme neuvosto vastasi yhteisellä kannalla, joka oli erityisen suuri pettymys. Voin kuitenkin suureksi ilokseni todeta, että sen jälkeen olemme käyneet epävirallisia keskusteluja neuvoston kanssa – ensin puheenjohtajavaltio Slovenian ja varsinkin nyt puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa – ja tulokset ovat olleet oikein hyviä.

Toimivaltaisen viranomaisen osalta olemme lähes päässeet sovintoon. Meillä on paperilla erinomainen teksti, jota suosittelemme joka tapauksessa kollegoilleni. Se viranomainen, joka osallistuu suunnitteluun, joka on luonteeltaan pysyvä, omaa tarvittavan asiantuntemuksen ja kykenee tekemään itsenäisiä päätöksiä alusten vastaanottamisen parantamiseksi. Olemme edistyneet myös alusliikenteen seurannan alalla, jolla ei käytetä pelkästään tavallisia tutkia vaan myös satelliittiseurantaa. Meillä on yksityiskohtaisempia tietoja lastista ja tiedämme, kuka vastaa tämän tiedon toimittamisesta. Seurantaa sovelletaan myös kalastusaluksiin, jotta myös pienten alusten turvallisuutta voidaan lisätä. Olemme työstäneet jääolosuhteissa toteutettavia toimenpiteitä.

Olemme siis edistyneet, mutta aivan valmis ei työ vielä ole. Mitä on vielä ratkaistava? Edelleen on käsiteltävä taipumusta suhtautua miehistöön rikollisina, korvauksia satamille aiheutuvissa taloudellisissa tappioissa sekä bunkkeripolttoaineen pakollista ilmoittamista. Loppujen lopuksi vähäinen määrä tätä hyvin saastuttavaa polttoainetta voi toisinaan saada aikaan suurta vahinkoa ympäristössä, kuten tapahtui esimerkiksi *Tricolor*-aluksen onnettomuudessa Belgian ja Ranskan rannikolla, jossa 180 tonnia polttoainetta, mikä kuitenkin on hyvin pieni määrä, aiheutti varsin mittavia vahinkoja.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluan ilmaista arvostukseni sitä työtä kohtaan, jota olemme saaneet tehtyä parlamentin ja neuvoston kesken mietintöni osalta, ja kannustan parlamenttia ja neuvostoa jatkamaan samalla tavalla.

Tästä pääsenkin niihin kahteen tekstiin, joista meillä ei vielä ole yhteistä kantaa. Toisen tekstin esittelijänä pyydän neuvostoa tekemään päätöksen myös näistä kahdesta puuttuvasta tekstistä. Tiedän neuvoston puheenjohtajan tekevän kovasti työtä tämän eteen, mutta parlamentti katsoo alusten omistajien taloudellisen vastuun sekä lippuvaltion tehtävät merkittäviksi osatekijöiksi merenkulun turvallisuuden vahvistamisessa. Kaikkien jäsenvaltioiden on esimerkiksi ratifioitava kansainvälinen yleissopimus vahingonkorvausvastuusta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä ("HNS-yleissopimus"), jos halutaan kehittää asianmukainen alusten vastaanottojärjestelmä eri jäsenvaltioissa ja unionissa.

Parlamentti kehottaa neuvoston puheenjohtajaa tekemään kaikkensa, jotta neuvosto tekisi päätöksen myös näistä kahdesta tekstistä. Jos se ei tee päätöstä, meillä on hyvin vakava ongelma; riippumatta siitä, kuinka paljon arvostan kaikkea saavuttamaamme, parlamentti katsoo sen todennäköisesti riittämättömäksi. Kehotan tämän vuoksi neuvoston puheenjohtajaa jatkamaan hyvää työtään. Parlamentti – ainakin esittelijä – tukee häntä. Jatkakaamme töitä parhaan mahdollisen ratkaisun saavuttamiseksi meriliikenteen turvallisuuden osalta.

Puhemies. – (ES) Jäsen Kohlčekia ei näy paikallaan. Annamme vuoron muille esittelijöille, ja jos hän saapuu ajoissa, vuorostaan hänelle.

Paolo Costa, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kokoonnuimme tänne istuntosaliin huhtikuussa 2007 ensimmäiseen käsittelyyn. Nyt on syyskuu 2008, enkä usko ajan kuluneen hukkaan. On tapahtunut paljon kehitystä, on edistytty monella tavalla, ja uskon meidän kykenevän selviytymään vielä jäljellä olevasta viimeisestä etapista suuren tehtävän loppuun saattamiseksi. Tehtävä on varmasti nykyisiä edellytyksiä parempien turvallisuusedellytyksien tarjoaminen kaikille Euroopan kansalaisille ja myös muille kuin eurooppalaisille, itse asiassa kaikille Euroopan vesillä purjehtiville.

Haluan palauttaa mieliin jäsen Sterckxin jo mainitsemien *Erikan* ja *Prestigen* lisäksi myös sen – tämän tehtävän asetin itselleni asiaa koskevan mietintöni osalta – että on vältettävä *Princess of the Stars*-aluksen onnettomuuden kaltaiset tragediat, jossa menehtyi 800 henkeä Filippiineillä, sekä "vain" neljä uhria vaatineen konttialuksen ja kantosiipialuksen törmäyksen ja jälleen muutama päivä sitten "vain" kaksi uhria vaatineen *La Besognen* ja pariisilaisen *bateau mouchen* törmäyksen kaltaiset onnettomuudet. Lyhyesti sanottuna riskejä on kaikilla vesialueilla ja meidän on toteutettava toimia kaikilla vesialueilla.

Suunta on kuitenkin hyvin yksinkertainen: minusta emme voi asettaa itseämme asemaan, jossa pahoittelemme sitä, ettemme tehneet tarvittavia päätöksiä ihmisten onnettomuuksien osalta. Haluan jälleen korostaa, että päätökset koskevat sekä ympäristön, meren ja rannikon suojelua, kuten *Erikan* ja *Prestigen* tapauksissa, että ihmishenkien suojelua vakavissa onnettomuuksissa, jotka ovat onneksi tapahtuneet viime aikoina toistaiseksi merillä kaukana meistä, ja pienemmiltä vaikuttavissa onnettomuuksissa. Esitin juuri kaksi esimerkkiä: yksi Messinan salmessa ja toinen Seine-joella muutama päivä sitten.

Mietintöni sisältyy myös strategia, joka meidän kaikkien olisi mielestäni hyväksyttävä: on hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla kaikkea eurooppalaista osaamista ympäristönsuojelun ja kuluttajansuojan aloilla. Tässä tapauksessa se merkitsee ihmishenkien, yksittäisten ihmisten suojelua sekä turvallisuuden suojelua nykytilanteen parantamiseksi.

Meidän on kuitenkin oltava varovaisia. Meidän on käytettävä perustamissopimuksen suoma toimivaltaa ilman itsemääräämisoikeuden siirtämistä ja ottamatta pois mitään alaa jäsenvaltioilta, jotka – kuten uskomme ja haluamme uskoa – jakavat täysin tämän tavoitteen.

Tästä näkökulmasta katson, että meidän on jatkettava työtämme mietintöni kattamalla alalla sellaisten mekanismien löytämiseksi, joiden ulottuvuutta voidaan laajentaa tavalla, jota kukaan ei voi vastustaa, ja

kohtuullisen ajanjakson aikana asteittain toteutettavien täytäntöönpanomenetelmien löytämiseksi, jotta kaikki voivat mukautua ajan myötä. Ei pidä vaatia, että asiat tapahtuisivat yhdessä yössä. Vastuun määrittämisessä meidän on keksittävä tapa yhdistää laivan omistajan vastuuta koskeva varmuus ja mahdollisten vahinkojen määrä sekä turvattava mahdollisten uhrien saamat korvaukset. Meidän on siis löydettävä joitakin ratkaisuja, joissa otetaan huomioon mahdollisuus niiden ylä- ja alarajojen siirtämiseen – jotka nyt ovat kiinteitä – joita haluamme tai voimme asettaa. Meidän on varmistettava, että aluksillamme matkustaville annetaan parempaa tietoa, ja meidän on tehtävä mahdolliseksi välittömät toimet onnettomuustapauksessa. Tämä käsittää myös ennakkomaksut rajatuissa asianmukaisissa tapauksissa, jotka ovat tarkistettavissa.

Uskon, että voimme päästä hyvin helposti yhteisymmärrykseen näissä asioissa; voimme löytää keinon ratkaista vielä avoinna olevat asiat ja sitten päättää asian käsittelyn. Perusasia on kuitenkin edelleen: emme saa tyytyä vain yhden seikan ratkaisemiseen, vaan meidän on saatettava asia päätökseen, jotta voimme sanoa Euroopan kansalaisille, että teemme työtä heidän eteensä kaikilla rintamilla ja kaikilla aloilla.

En toista tässä enää kahta puuttuvaa mietintöä, kahta puuttuvaa säädöstä. Haluan todeta puheenjohtajavaltio Ranskalle, että se on ponnistellut valtavasti, ja olen varma, että se jatkaa ponnistelujaan. Henkilökohtaisesti ja mitä tulee parlamenttiin voin vakuuttaa, että teemme joka tapauksessa työtä joka päivä, koko ajan, tästä tämän vuoden joulukuun 31. päivään asti varmistaaksemme, että asia ratkaistaan tällä puheenjohtajakaudella ja että se saadaan päätökseen parhaalla mahdollisella tavalla kaikkien meitä seuraavien kannalta. Olen vakuuttunut siitä, että lopulta voimme olla ylpeitä siitä, että olemme edistäneet meriliikenteen turvallisuutta Euroopassa ilman, että kukaan tuntee – kuinka sen sanoisin – menettäneensä vastuuta, jonka haluaa itse kantaa.

Dominique Vlasto, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, aluksi haluan muistuttaa teitä kaikkia siitä, että merenkulun turvallisuuden on edelleen oltava painopisteala yhteisön poliittisessa agendassa. On syytä ymmärtää, jo ennen kuin merellä tapahtuu jälleen suuronnettomuus, että merenkulun turvallisuus on painopisteala sekä meille poliittisina johtajina että väestölle, joka ei enää halua nähdä rannikkojen saastuvan, puhumattakaan siitä, että tällaiset onnettomuudet ovat ympäristökatastrofeja ja niistä seuraa taloudellisia katastrofeja.

Ensimmäinen käsittely oli parlamentissa huhtikuussa 2007. Neuvostolta meni yli vuosi esittää meille yhteiset kantansa, ja nyt niitä on vain viidestä asiakirjasta kaikkiaan seitsemän tekstin paketista. Minun on todettava, että tätä on vaikea hyväksyä.

Voi tietenkin käydä niin, että jotkut asiat synnyttävät suuria ongelmia, ja sovintoon voi olla vaikea päästä. Hyväksymme lopultakin lainsäädäntöpaketin, joka on todella monimutkainen, mutta minun on vaikea nähdä käyppiä perusteluja sille, ettei voida hyväksyä teknisiä, mutta hyvin konkreettisia tekstejä, jotka muodostavat yhdessä hyvin johdonmukaisen kokonaisuuden. Muistan, että vuosi sitten olimme kaikki hyvin iloisia – jopa tyytyväisiä itseemme. Luonnollisesti haluan kollegojeni tavoin tietää, miksi neuvostolta meni näin kauan tämän asian tarkastelemisessa, ja toivoisin neuvoston myös kertovan meille mikä esti sitä pääsemästä sovintoon kahdesta merkittävästä ehdotuksesta, laivan omistajien siviilioikeudellisesta vastuusta ja lippuvaltion velvoitteista, varsinkin kun lippuvaltioita koskeva teksti on luonnollinen täydennys omaan mietintööni satamavaltioiden valvonnasta. Tämän osalta on helppoa havaita, kuinka yhden tekstin vuorovaikutus muiden kanssa perustelee täysin pakettiratkaisun sekä tarpeen hyväksyä kaikki tekstit.

Tämä voi kuulostaa hieman tyylyltä, mutta haluan tietää, mitä on meneillään. Olen kuitenkin tyytyväinen EU:n puheenjohtajavaltion Ranskan ponnisteluihin, sillä se on pyrkinyt ratkaisemaan tämän pattitilanteen ja käynnistämään uudelleen keskustelua kahdesta nyt puuttuvasta ehdotuksesta: Savaryn ja Fernandezin mietinnöistä. Neuvoston hyväksyntää eivät ole estäneet se, etteivät kaikki tekstimme olisi edistyneet, tai ehdotuksiin liittyvät yksittäiset vaikeudet, vaan se, että tällä hetkellä kaksi ehdotusta eivät ole mukana paketissa, mistä luonnollisesti seuraa ongelmia kaikille esittelijöille.

Itse uskon, että pääsemme pian sovintoon kaikista ehdotuksista, sillä meidän pakko, vaikka sitten käytettäisiin sovittelumenettelyä. Tiedän joka tapauksessa puheenjohtajavaltio Ranskan tekevän työtä tämän eteen ja toivon sen onnistuvan.

En ole erityisen huolestunut satamavaltioiden valvontaa koskevasta mietinnöstäni, sillä tiedän, että epävirallisten kolmikantaneuvottelujemme jälkeen moni asia ratkesi. Useiden muotoiluun liittyvien erimielisyyksien ohella neuvoston kanssa on kolme merkittävää näkemyseroa, ja näissä halusin palauttaa parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannan.

Ensimmäinen koski direktiivin soveltamista ankkuripaikkoihin, mikä on merenkulun turvallisuuden kannalta ratkaiseva tekijä. Meidän on sisällytettävä ankkuripaikat tähän tekstiin. Minusta me lähetämme viestin tiukasta ja johdonmukaisesta politiikasta. Alusten, jotka eivät täytä standardeja, ei pidä voida välttää tarkastuksia riippumatta niiden reiteistä tai siitä, missä ne käyvät Euroopan vesillä.

Toinen kysymys koskee pysyvien pääsyn epäämistä soveltamista. Olen tässäkin sitä mieltä, että toimenpidettä tarvitaan ennalta ehkäisevänä keinona estää huono toiminta. Itse asiassa toimenpidettä olisi sovellettava vain harvoin, sillä vain harvat alukset täyttävät sen soveltamisedellytykset, mutta sitä tarvitaan sellaisia aluksia varten, jotka eivät täytä standardeja, jotta tällaiset alukset eivät aiheuttaisi uusia ongelmia eikä syntyisi vaikutelmaa rankaisemattomuudesta.

Kolmas kysymys koskee joustotoimenpiteitä tarkastusjärjestelmän soveltamisessa. Valitsimme ensimmäisessä käsittelyssä joustotoimenpiteet, jotka perustuvat erityisolosuhteisiin, esimerkiksi tarkastuksien puuttumiseen huonon kelin estäessä niiden toteuttamisen tai turvallisuusedellytysten puuttuessa. Sisällytimme tekstiin mahdollisuuden siirtää aluksen tarkastus yhdestä yhteisön satamasta seuraavaan.

Neuvosto haluaa enemmän.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Luis de Grandes Pascual, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bussereau, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, palaamme jälleen kerran keskusteluun, jonka saatoimme päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä puolitoista vuotta sitten.

Meillä on nyt enemmän tyytyväisyyden aiheita kuin tuolloin saavutetuista tuloksista, jotka olivat seurausta yhteistyöstä ja täällä parlamentissa vallitsevasta yhteisymmärryksestä kansalaisten kannalta niinkin herkästä asiasta kuin turvallisuus merilläämme.

Pahoittelen kuitenkin sitä, ettei ilomme ole täysimääräinen tai sellainen kuin toivoimme, sillä huolimatta kaikkien menneisyydestä saamista opetuksista, joista *Erikan* ja *Prestigen* onnettomuudet ovat vielä varsin tuoreita traagisia esimerkkejä, ja huolimatta tarpeesta toimia nyt sen sijaan että odotettaisiin aina katastrofien jälkeen löytyvää yhteisymmärrystä, neuvoston asenne on valitettavasti estänyt meitä saattamasta asioita tänään päätökseen hyväksymällä kahdeksan ehdotusta, jotka muodostavat meriliikenteen turvallisuutta koskevan kolmannen lainsäädäntöpaketin.

Tämä ei estä minua antamasta tunnustusta puheenjohtajavaltio Ranskan halukkuudesta ja kiittämistä siitä, sillä saatuaan viestikapulan Portugalilta ja Slovenialta se on saanut aikaan oikean tahdin neuvostossa vakaana aikomuksenaan päästä sovintoon ehdotuspaketista, jota olisi tarkasteltava kokonaisuutena, kuten me kaikki myönnämme, sillä tekstit täydentävät toisiaan ja koskevat kaikkia meriliikenteen kuljetusketjuun osallistuvia.

Ei siis ole mahdollista keskustella siitä, kuten monet hallitukset tai ainakin jotkut niistä uskovat, ovatko jotkut näistä ehdotuksista tarpeettomia tai sopimattomia. Jokainen niistä on olennaisen tärkeä.

Tämän perusteella kehotan neuvostoa olemaan luopumatta arvokkaasta mahdollisuudesta saattaa tämä asia päätökseen sovittelumenettelyssä, joihin osa meistä tulee läksyt lähes tehtyinä, sillä tähän mennessä käydyt epäviralliset kolmikantaneuvottelut ja täydellinen yksimielisyys kaikkien varjoesittelijöiden kanssa ovat tuottaneet hyvin tyydyttäviä tuloksia ja voivat tarjota hyvän perustan lopulliselle sovinnolle.

Hyvät kollegat, tämän lisäksi on vielä asia, joka huolestuttaa minua suuresti ja jonka haluan mainita, sillä mielestämme se koskee paketin olennaista näkökohtaa. Viitataan niiden laitosten ja viranomaisten riippumattomuuteen, jotka luodaan erityisesti tekemään parhaita mahdollisia päätöksiä mahdollisimman lyhyessä ajassa.

Tarkoitan tässä erityisesti riippumatonta viranomaista, joka perustetaan tekemään aina vaikea päätös: merihätään joutuneen aluksen vastaanottaminen suojapaikassa.

Hyvät kollegat, ei ole mitään mieltä perustaa viranomaista, joka on riippumaton poliittisen vallan vaikutuksesta, jos sille ei tarjota välttämättömiä resursseja ja päätöksentekovalmiuksia, mutta vielä vakavampaa on antaa sille valtuudet, jos sille tosipaikan tullen jää vain yksi vaihtoehto: aluksen pakollinen vastaanotto, vaikka tällä ei olisi vakuutuksia tai takeita.

Tässä tapauksessa koko taakka kohdistuu kyseiseen jäsenvaltioon, joka päättyy aluksen turvapaikkaan vastaanottamisesta seuraavan ekologisen ja sosiaalisen vahingon uhriksi ja joutuu vielä korvaamaan vahingot.

Kannatan siis viranomaisen perustamista, mutta sille on annettava toimivaltaa, ja merihätään joutunut alus on otettava vastaan ainoastaan, jos tilanteen arvioiminen etukäteen johtaa päätelmään, että tämä on paras mahdollinen ratkaisu ja vahingot pystytään pitämään kurissa.

Minun on kerrottava, etten ole yksin tässä taistelussa, sillä myös kaikkia satamiamme edustava liitto on ottanut voimakkaasti kantaa tähän.

Tämän todettuani kiitän jäsen Sterckxiä hänen sinnikkyystään tässä vaikeassa hankkeessa, jossa hän on joutunut taistelemaan.

Olen erityisen tyytyväinen edistyksestä alusten seurantavälineiden alalla, sillä ne ovat merkittäviä riskitilanteiden vähentämisen kannalta.

Erimielisyyksistä totean, että sovittelumenettelyssä on aikaa ja teemme kaikkemme kompromisseihin pääsemiseksi. Epäilemättä me pääsemme sellaisiin ratkaisuihin.

Lopuksi tarkastelen omaa mietintöäni. Neuvoston tarkastelun jälkeen se, mikä ennen oli vain direktiiviehdotus, on jaettu kahdeksi oikeusvälineeksi, asetusehdotukseksi ja direktiiviehdotukseksi, ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenten mielestä se oli oikea ratkaisu. Suhtaudumme siis myönteisesti yhteiseen kantaan, sillä se on suuressa määrin parlamentin ajaman linjan mukainen: on voitava vahvistaa valtuutettujen laitosten seurantamekanismeja perustamalla luonteeltaan riippumaton arvointikomitea, jolla on pysyvät toimivaltuudet ja joka toimii itsenäisesti; on saatava aikaan entistä joustavampi tasapuolinen rangaistusjärjestelmä, joka on viime kädessä tehokkaampi, sillä siinä rangaistaan niitä, jotka eivät toimi kuten pitäisi, mutta tehdyn rikkomuksen vakavuuden ja organisaation taloudellisten valmiuksien perusteella; ja lopuksi, kun on onnistuttu edistymään hyvin hankalassa luokitustodistusten tunnustamista koskevassa asiassa, on määritettävä edellytykset, joiden mukaan valtuutettujen laitosten on tunnustettava toisensa vaarantamatta meriliikenteen turvallisuutta ja käyttäen lähtökohtana kaikkein tiukimpia sääntöjä.

Hyvät kollegat, olen joka tapauksessa vakuuttunut siitä, että lopulliselle sovinnolle on vankka perusta ja että löydämme yhdessä järkevän ratkaisun kaikkia Euroopan kansalaisia varten.

Jaromír Kohlíček, esittelijä. – (CS) Hyvät kollegat, kaikilla liikenteen sektoreilla on pitkään tutkittu huolellisesti vakavien liikenneonnettomuuksien syitä. Yksittäiset jäsenvaltiot katsovat tällaiset tutkimukset ja teknisten syiden määrittämisen olennaisena tekijänä onnettomuuksien vähentämisessä. Tähän asti ainoa poikkeus on ollut meriliikenne. On tietenkin joitakin puiteasetuksia, mutta meriliikenne ja merenkulku ovat paljon monimutkaisempia aloja kuin muut liikennetyypit, kun on määritettävä mikä valtio vastaa onnettomuuden syiden tutkinnasta. Aluksen omistaja ei välttämättä ole aluksesta vastaava liikenteenharjoittaja, ja nämä molemmat voivat olla eri valtioista. Merimiehet voivat edustaa montaa etnistä ryhmää ja kansallisuutta. Myös matkustajat voivat edustaa eri kansallisuuksia. Sama koskee lastia ja matkan tilannutta asiakasta. Alus purjehtii yhden valtion aluevesillä sijaitsevasta satamasta toiseen valtioon kulkien matkalla muiden valtioiden aluevesien tai kansainvälisten vesien kautta. Ja ikään kuin tämä ei jo olisi tarpeeksi monimutkaista, eräät valtiot ovat siirtäneet vaatimamme tutkimuselimet erilaisille valtion organisaatioille. Ne eivät siis ole edes organisaatioiltaan riippumattomia.

Meriliikenteen alan onnettomuuksien tutkinnasta on keskusteltu varjoesittelijöiden ja puheenjohtajavaltion kanssa. Liikenne- ja matkailuvaliokunta päätti, että on suotavaa säilyttää direktiiviluonnoksen peruslinjat. Tähän liittyy yhteisen menettelytavan mukaisia standardoituja tutkimuksia, joissa esitetään määräajat sen määrittämiselle, mikä valtio tutkimuksen suorittaa, ja loppuraportin antamiselle. Voidaan tietenkin vielä keskustella siitä, mitkä onnettomuusluokat on pakko tutkia hyväksytyn menettelytavan mukaisesti ja kuinka tarkkaan on määritettävä tutkintaelimen organisatorinen riippumattomuus. Materiaaleista keskusteltaessa pääsimme sovintoon siitä, että teknisen tutkinnan päätelmiä voidaan käyttää lisätutkimuksiin, esimerkiksi rikosoikeudellisiin tutkimuksiin. Teknisen tutkinnan yksityiskohtien on kuitenkin säilyttävä luottamuksellisina. Valiokunnassa selvennettiin myös sitä, ettei voida olla ottamatta huomioon ohjeita merenkulkijoiden oikeudenmukaisesta kohtelusta merionnettomuuksiin joutuneilla aluksilla, lukuun ottamatta tilannetta, jossa tällaisten määräysten sisältyminen muihin säännöksiin sen estää. Myös siitä, että riippumattomaan tutkintaelimeen on kuuluttava asiantuntijoita useista valtioista ja että yksittäiset valtiot voivat keskenään sopia edustuksestaan meriliikenneonnettomuuksien tutkinnassa, on päästy sovintoon.

Haluan korostaa, että yksi nyt tarkasteltavana olevan merenkulkupaketin päätavoitteista on vahvistaa lippuvaltion vastuuta. Tämän vuoksi on asianmukaista, että havaittuja teknisiä puutteita koskevaa nopeaa ilmoittamista koskeva sanamuoto jää osaksi direktiiviä, kuten niiden alusten määrittely, joita tämä direktiivi koskee. Säiliöalusonnettomuuksista Espanjan rannikolla saatujen kokemusten jälkeen minusta ei ole hyvä

ajatus, että useiden teknisten tutkintaelinten rinnakkainen työskentely olisi edelleen mahdollista. Jos Euroopan komissio ei pidä itseään riittävän toimivaltaisena tekemään päätöstä tutkinnan toteuttamisesta, ainoa mahdollisuus on, että tällaiset päätökset tekee Eurooppa-neuvosto. Katson todellakin useiden rinnakkaisten teknisten tutkintojen käynnistämisen huonoksi ratkaisuksi. *Prestige*-säiliöaluksen onnettomuuden edelleen keskeneräinen tutkinta osoittaa, mihin tällainen tutkintavastuun pallottelu johtaa. Merenkulkupaketista kokonaisuudessaan olisi keskusteltava yhtä aikaa, jolloin vältettäisiin siihen kuuluvissa direktiiveissä käytettyjen yksittäisten käsitteiden määrityserot ja lisättäisiin tuloksena saatavan materiaalin selkeyttä.

Uskon, että myös meriliikenneonnettomuuksia koskevan direktiivin osalta voimme saada aikaan järkevän kompromissin, joka on toteuttamiskelpoinen ja jolla osaltaan vähennetään uusien meriliikennekatastrofien todennäköisyyttä ja edistetään kenties perusteellista uudelleen tarkastelua, tekniset näkökohdat huomioiden.

Dominique Bussereau, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, äänestätte huomenna kolmannesta merenkulun turvallisuutta koskevasta lainsäädäntöpaketista. Kuten tiedätte, meritalous tarjoaa työpaikan noin kolmelle miljoonalle henkilölle, joten se on keskeinen ala Euroopan unionissa.

Komission alkuvuonna 2006 lähettämään pakettiin sisältyi seitsemän lainsäädäntöehdotusta. Niillä oli tarkoitus ottaa käyttöön toimenpiteitä merionnettomuuksien ehkäisemiseksi sekä onnettomuuksien jälkeen toteutettavia toimenpiteitä – toisin sanoen syiden analysoimiseksi ja korvausten maksamiseksi vahingoista kärsineille. Lainsäädäntöpaketin ensisijainen tavoite on varmistaa merenkulun laatu ja turvallisuus kunnioittaen ympäristöä sekä parantaa Euroopan merenkulkualan kilpailukykyä.

Neuvosto, parlamentti ja komissio tukevat kaikki meriliikenteen turvallisuuden edistämistä koskevaa tavoitetta. Kööpenhaminan Eurooppa-neuvoston kokouksessa vuonna 2002 neuvosto ilmaisi tyytyväisyytensä pyrkimyksiin parantaa merenkulun turvallisuutta ja muistutti mieliin, että Euroopan unioni aikoo määrätietoisesti toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta *Erikan* onnettomuutta vastaavia katastrofeja ei enää tapahtuisi. Neuvostolla ei myöskään voi olla tunnontuskia siitä, että se hyväksyi monia parlamentin esittämiä pyyntöjä 27. huhtikuuta 2004 antamassaan päätöslauselmassa. Kolmannesta merenkulkupaketista on kuitenkin vielä jonkin verran erimielisyyksiä, ja ne edellyttävät lisää keskusteluja osapuolten kesken.

Sen jälkeen kun komissio esitteli paketin useiden puheenjohtajakausien työn tuloksena – näistä viimeisin oli Slovenian puheenjohtajuuskausi – neuvosto on esittänyt kuusi yhteistä kantaa seuraavista ehdotuksista: onnettomuuksien tutkinta, luokituslaitokset, satamavaltioiden suorittama valvonta, alusliikenteen seuranta ja Ateenan yleissopimus, ottaen huomioon Euroopan parlamentin viime vuoden huhtikuussa antamien lausuntojen kaltaiset kannat.

Puheenjohtajakautensa alusta asti puheenjohtajavaltio Ranska on pyrkinyt voimakkaasti saamaan aikaan sovinnon näistä kuudesta tekstistä parlamentin toisessa käsittelyssä, jota varten neuvoston yhteiset kannat toimitettiin kesäkuussa 2008. Coreperin puheenjohtajan ja esittelijöiden välisissä epävirallisissa tapaamisissa, jotka pidettiin kesäkuukausien aikana, edistyttyi jokaisessa asiassa, ja tarkoituksena oli päästä nopeasti sovintoon näistä teksteistä. Hyvä jäsen Costa, hiljattain lähettämässänne kirjeessä kuvasitte tätä ”merkittäväksi edistymiseksi”.

Lisäksi, kuten tiedätte, viime huhtikuussa esittämiäni sitoumusten mukaisesti puheenjohtajavaltio on tarmokkaasti ja innokkaasti herättänyt uudelleen neuvostossa keskustelua kahdesta jäljellä olevasta tekstistä, jotka koskevat siviilioikeudellista vastuuta ja lippuvaltion velvoitteita. Uusi keskustelu oli meriliikenteen turvallisuuden kannalta hyvin tärkeää, ja arvoisa komission jäsen, se perustui myös komissionne toistuviin pyyntöihin. Tiedätte, että puheenjohtajavaltio sisällytti asian esityslistalle La Rochellen epävirallista tapaamista varten, johon kutsuin Euroopan parlamentin edustajat jäsen Costan ja jäsen Savaryn, jotka ystävällisesti osallistuivat tapaamiseen. Tiedätte, että jatkamme parhaillaan työskentelyä teknisten näkökohtien osalta, jotta liikenneneuvosto voi tutustua asiaan seuraavassa kokouksessaan, joka on määrä pitää 9. lokakuuta.

Haluan nyt puhua suoraan. Ottaen huomioon asiassa saavutetun vauhdin olisin toivonut, että pystyisimme välttämään sovittelumenettelyn. Tässä me nyt kuitenkin olemme. Meidän on nyt varmistettava, että emme menetä vauhtiamme, emmekä saa missään tapauksessa antaa vaikutelmaa, että kaikki tämä edistys ja ponnistelut olisivat olleet turhia, sillä se antaisi huonon kuvan kansalaisille. Tämän vuoksi puheenjohtajavaltio aikoo samanaikaisesti kahden viimeisen tekstin neuvoston käsittelyn ajan jatkaa mieluusti epävirallisten yhteyksien ylläpitoa kuuden ensimmäisen tekstin esittelijöiden kanssa, jotta sisällöstä päästään sovintoon.

Halusin erityisesti kertoa tästä teille ja kerron siitä myös neuvostolle sen kokouksessa 9. lokakuuta, kun tarkastelemme kahta puuttuvaa tekstiä. Neuvosto päättää kannastaan kuutta ensimmäistä tekstiä koskevaan sovitteluun.

Arvoisa puhemies, toivon todella, että parlamentti, neuvosto ja komissio löytävät keinon edistyä näitä asiakirjoja koskevassa yhteistyössä. Uskon, että olemme hyvin lähellä lopullista sovintoa, jota me kaikki toivomme.

Antonio Tajani, komission jäsen. – (IT) Kiitos arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ja kiitän erityisesti kollegaani. Näin monen vuoden kuluttua Euroopan parlamentin jäsenyydestäni olen iloinen saadessani olla täällä istuntosalissa. Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Bussereau, hyvät parlamentin jäsenet, kuinka voisin olla jakamatta meriliikenteen lainsäädäntöpakettia koskevassa keskustelussa alusta asti esitettyjä huolia ja tavoitteita?

Meidän huolenamme ja Euroopan kansalaisia edustavan parlamentin huolena on pyrkiä tarjoamaan Euroopan kansalaisille takeet siitä, että sellaisia traagisia tapahtumia, joita olemme valitettavasti joutuneet todistamaan muutaman kilometrin päässä Euroopan rannikoista, ei enää tapahdu. Hiljattain Tarragonassa tapahtuneen, tosin vähemmän vakavan, onnettomuuden kaltaiset tapahtumat vakuuttavat meidät siitä, että pyrkimyksemme on oikea, että meidän on tarjottava kansalaisille ratkaisua. On tietenkin mahdotonta täysin ehkäistä onnettomuuksia, mutta meidän on todellakin tehtävä kaikkemme niiden ehkäisemiseksi lainsäädännön ja poliittisen toiminnan avulla.

Kuinka me voimme sen tehdä? Ensinnäkin voimme hankaloittaa häikäilemättömien toimijoiden toimintaa entistä tiukemmilla ja järjestelmällisemmillä tarkastuksilla kaikissa EU:n satamissa sekä entistä tehokkaammilla merihätäen joutuneen aluksen vastaanottoa suojapaikkaan koskevilla säännöksillä, ja lopuksi jäsenvaltioiden puolesta aluksia tarkastavia ja turvallisuutta koskevia todistuskirjoja antavia laitoksia koskevan entistä tiukemman valvonnan kautta.

Lyhyesti sanottuna meidän on parannettava tapaa, jolla käsittelemme onnettomuuksien seurauksia, ja saatava oikeudenmukaiset korvaukset matkustajille tai heidän perheilleen tai merenkulkuyhteisölle. Meidän on myös otettava opiksemme onnettomuuksien jälkeen paikan päällä toteutettavasta tutkinnasta. Tämä on yksi merkittävistä seikoista. On ymmärrettävä mitä tapahtui, jotta sen toistuminen voidaan estää. Näitä moninaisia näkökohtia teidän on käsiteltävä, kun neuvosto on tehnyt päätöksensä viidestä meriliikenteen kolmannen lainsäädäntöpaketin kaikkiaan seitsemästä ehdotuksesta.

Kuten tiedämme, viime huhtikuun liikenneneuvosto ei kyennyt tarkastelemaan lippuvaltioiden velvoitteita ja alusten omistajien siviilioikeudellista vastuuta. Meidän ei pidä aliarvioida jäsenvaltioiden julkituomia vaikeuksia, jotka tulivat esiin myös neuvoston epävirallisessa La Rochellen kokouksessa – huolta, joka koskee toimivallan siirtämistä Euroopan unionille asioissa, joista määrätään kansainvälisissä yleissopimuksissa, sekä tarkastusten hallinnollisen taakan kasvua koskevaa pelkoa.

Me pyrimme neuvoston La Rochellen tapaamisessa – johon jäsen Costa osallistui – ja ”meillä” tarkoitan nyt komissiota ja sen puheenjohtajaa sekä puheenjohtajavaltio Ranskaa, jota kiitän sen komission kanssa tekemästä koordinoituvuudesta, saamaan lainsäädäntöpaketin kokonaisuudessaan nopeasti hyväksytyksi hylkäämättä kahta lainsäädäntötekstiä, jotka ovat meidän kaikkien mielestä hyvin tärkeitä, kuten ministeri Bussereau korosti.

Minun on todellakin kiitettävä lämpimästi puheenjohtajavaltio Ranskaa sen toimista, sen välityspyrkimyksistä ja sen halusta ottaa myös parlamentti mukaan hyvin vaativan ja myös hyvin vaikean lainsäädäntöpäätöksen tekemiseen. En todellakaan voi sanoa olevani tyytyväinen tämänpäiväiseen tilanteeseen. On vaarana, että kaksi poikkeuksellisen merkittävää asiaa laitetaan toiselle puolelle.

Komissio haluaa, että koko lainsäädäntöpaketti hyväksytään, ja jatkamme työtä sekä sinnikkäitä ponnisteluja sovintoon pääsemiseksi. Euroopalla ei ole varaa epäonnistua konkreettisten vastausten antamisessa kansalaisille. Meillä on oltava yksinkertainen mutta sitova tavoite, että kaikki jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtivat alukset ovat täysin vaatimusten mukaisia. Lisäksi meidän on pyrittävä takaamaan, että merenkulkualan onnettomuuksien uhrit saavat asianmukaisen ja yhdenmukaisen korvauksen kaikkialla Euroopan unionissa.

Pyrimme La Rochellessa viitoittamaan tietä, joka johtaisi parlamentin ja neuvoston väliseen sovintoon. Teemme työtä puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa viedäksemme eteenpäin tekstejä, jotka saavat myönteisen kannan neuvostolta ja samalla myös parlamentilla. Tapasin eilen Saksan liittotasavallan liikenneministerin ja pyysin häneltä, että myös Saksa tekisi osansa; pyrin tapaamisissa kaikkien jäsenvaltioiden kanssa ottamaan

askelia eteenpäin tukemalla puheenjohtajavaltio Ranskan yhdessä Euroopan komission kanssa hoitamaa välitystehtävää.

Ymmärrän täysin hyvin, että samaan aikaan parlamentti haluaa toisessa käsittelyssä sisällyttää teksteihin tarkistuksia, joilla on määrä sisällyttää kahden käsittelyn ulkopuolelle jääneen esityksen asiasisältö. Minä tuen näitä tarkistuksia. Virallisesti tarkasteltavina olevista asiakirjoista tiedän, että parlamentin ja neuvoston näkemysten lähentämisessä on edistytty merkittävästi, ja vaikka ei ole ollut mahdollista muuttaa tätä edistystä kompromissitarkistuksiksi, olen vakuuttunut siitä, että tämä edistymisen helpottaa huomattavasti jäljellä olevaa menettelyä. Voin luonnollisesti keskustella näistä asioista ja suunnitelluista tarkistuksista kuultuani mitä teillä on sanottavana.

Uskon kuitenkin, että vielä on mahdollista päästä sovintoon. Olisi väärin sanoa neuvotteluja helpoiksi, sillä niistä tulee monimutkaisia, mutta uskon, että vielä on mahdollisuus saavuttaa tavoite kenties jo ennen sovittelua. Emme tietenkään saa luovuttaa ennen kuin olemme tehneet kaikkemme saavuttaaksemme tavoitteen merenkulun turvallisuutta koskevan lainsäädäntöpaketin kaikkien tekstien hyväksymisestä.

Arvoisat neuvoston edustajat, hyvät parlamentin jäsenet, voitte luottaa Euroopan komission, kaikkien johtajien ja kabinetin ja johtamani pääosaston virkamiesten ja henkilöstön aktiiviseen sitoutumiseen pyrittäessä saavuttamaan tavoite, erityisen ratkaisun tarjoaminen kaikille Euroopan unionin kansalaisille.

Georg Jarzembowski, PPE-DE ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, olen iloinen havaitessani keskustelussa tähän mennessä syntyneen yhteisymmärryksen – se on itse asiassa varsin laaja. Ystävämme, ranskalainen neuvoston edustaja sanoi uskovansa, että voimme vielä päästä sovintoon vuoden loppuun mennessä. Kyllä, todellakin, pyrkikäämme sovintoon! Haluan kiittää myös varapuheenjohtajia komission tuesta esittelijöiden ja neuvoston puheenjohtajavaltio Ranskan välisissä keskusteluissa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluamme todeta, että olette kollegojenne kanssa jo edistyneet paljon kuutta asiakirjaa koskevilla yksittäisillä keskusteluilla. Olemme todellakin oikealla tiellä, mutta – ja sanon tämän teille myös tukeakseni vastahakoisia kollegojanne neuvostossa – kyse on joko koko paketin hyväksymisestä tai sen hylkäämisestä. Toivon tämän vuoksi, että saatte aikaan edistymistä kahden puuttuvan asiakirjan osalta seuraavassa liikenne-, viestintä- ja energiaministerien neuvoston kokouksessa 9. lokakuuta. Kyse ei ole merkityksettömistä asiakirjoista. En nyt halua paneutua alusten omistajien siviilioikeudellista vastuuta koskeviin yksityiskohtiin, mutta katson sen erityisen merkittäväksi lippuvaltioita koskevassa asiassa.

On kuitenkin ilmeistä, että kaikista vakuutteluistaan huolimatta, joiden mukaan jäsenvaltioilla on jatkuvasti mielessä merenkulun turvallisuus ja merenkulkijoiden, matkustajien ja rannikkovesien turvallisuus, jäsenvaltiot vetäytyvät ratifioimasta ja panemasta täytäntöön hyvin täsmällisiä velvoitteita tai jopa IMO:n merenkulun suojelua koskevia päätöslauselmia. Jos haluamme vahvistaa lippuvaltioita koskevat velvoitteet, jos me – parlamentti ja komissio – haluamme kyetä painostamaan jäsenvaltioita, tarvittaessa jopa tuomioistuimessa, täyttämään merenkulun suojelua ja rannikkoväestön suojelua koskevan IMO:n yleissopimuksen mukaiset velvoitteensa, jäsenvaltiot kavahtavat. Vaikka on olemassa hyviä ihmisiä, jotka täyttävät lippuvaltion velvollisuutensa, on myös niitä, jotka ovat hyvin haluttomia suostumaan parlamentin ja komission tarkastuksiin sen varmistamiseksi, että lippuvaltion velvoitteet täytetään. Tätä ei todellakaan voida hyväksyä.

Olemme kokeneet *Prestigen* ja *Erikan* katastrofit, ja kollegani ovat maininneet myös viimeaikaisia katastrofeja. Olemme kansalaisille ja luonnonympäristölle velkaa sen, että varmistamme erityisesti lippuvaltioiden täyttävän velvoitteensa.

Se on omituista. Jäsen Vlaston järkevässä mietinnössä puhutaan satamavaltioiden valvonnasta, joka teoriassa on tapamme tarkistaa rannikoillemme ankkuroituvien kolmansista maista peräisin olevien alusten turvallisuus. Me siis tutkimme kolmansista maista peräisin olevat alukset, mutta jäsenvaltiot pelkäävät itseensä kohdistuvaa tarkistusvelvoitetta sen varmistamiseksi, että ne lippuvaltioina täyttävät velvollisuutensa alusten turvallisuuden osalta. Tätä ei todellakaan voida hyväksyä.

Tämän osalta haluan rohkaista neuvoston puheenjohtajaa, jotta tämä voittaisi enemmistön puolelleen 9. lokakuuta. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, sanon enemmistön siksi, että ellen ole täysin erehtynyt, enemmistöpäätökset ovat mahdollisia liikenneasioissa. Saatatte joutua hajottamaan ryhmähengen neuvostossa – jos joku on vastahakoinen, muut eivät pakota häntä – sillä tässä on kyse luonnonympäristön ja ihmisten turvallisuudesta ja tarvittaessa meidän on saatava aikaan enemmistöpäätös.

Vetoan teihin, että jatkaisitte työtänne. Olemme ylpeitä teistä – olette tähän mennessä taistellut ansiokkaasti neuvostossa. Välittäkää ystävällisesti neuvostolle seuraava viesti: me tuemme teitä ja olemme valmiita ja

halukkaita saamaan aikaan hyviä tuloksia puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa. Joidenkin on kuitenkin muutettava mielensä – myös Saksan hallituksen. Taistelkaamme yhdessä tämän asian puolesta!

10. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (ES) Ennen kuin siirrymme seuraavaan puhujaan, ilmoitan parlamentin jäsenille, että Puolan parlamentin puhemies Bronisław Komorowski on saapunut viralliselle lehterille valtuuskunnan kanssa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies Komorowski on vastannut puhemiehemme Hans-Gert Pötteringin kutsuun, ja he avasivat äsken yhdessä valokuvanäyttelyn, jossa muistellaan keskuudestamme poistuneen, vapauden puolesta taistelleen rakkaan ja suuresti ihaillun ystävämme ja kollegamme Bronisław Geremekin uraa. Arvoisa puhemies Komorowski, toivotamme teidät lämpimästi tervetulleeksi tähän kotiin, Euroopan parlamenttiin.

11. Alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä - Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta - Merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu onnettomuustapauksessa - Satamavaltioiden suorittama valvonta (uudelleenlaatiminen) - Tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset (uudelleenlaatiminen) - Alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) (jatkoa keskustelulle)

Gilles Savary, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, minusta tuli varjoesittelijä, kun neuvosto pyyhki pois mietintöni, joten minulla on vain kaksi minuuttia puheaikaa. Menen siksi suoraan asiaan ja totean ensin, etten osoita sanojani meitä tukeville puheenjohtajavaltio Ranskan edustajille enkä meitä tukevalle komission jäsenelle vaan neuvostolle. Puhun myös kollegoilleni, sillä haluan kiittää heitä solidaarisuudesta ja todeta, että *Erika*- ja *Prestige*-alusten onnettomuudet olivat erittäin ikäviä kokemuksia. Jäsenvaltiot ovat syyttäneet EU:ta riittämättömästä toiminnasta niiden yhteydessä.

Pyrimme nyt komission jäsenen Barrot'n ansiosta perustamaan kunniallisen eurooppalaisen meriliikennealueen ilman mitään valmisteluja. Ehdotamme muun muassa alusten omistajien siviilioikeudellista vastuuta. Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa ainakin sen varmistamista, että kaikki alukset on vakuutettu maksukykyisessä vakuutusyhtiössä alusten aiheuttamien vahinkojen varalta ainakin IMO:n yleissopimusten puitteissa. Oli ilahduttavaa huomata, että joistakin jäsenvaltioista, jotka eivät olleet vielä liittyneet IMO:hon, tuli La Rochellessa yhtäkkiä sen innokkaita kannattajia.

Kehotan niitä ratifioimaan IMO:n yleissopimukset ja aloittamaan sen kemikaaleja koskevasta sopimuksesta. Jo tänään tai huomenna kemikaalit voivat aiheuttaa vaaratilanteen tai katastrofin. Joutuisimme takaisin *Exxon Valdez*-tankkerin aikakaudelle. Yksikään jäsenvaltio ei ole käytännössä tehnyt kemikaaliriskejä koskevaa oikeudellista sitoumusta IMO:ssa. Tämä on ensimmäinen asia.

Toiseksi eurooppalaisella meriliikennealueella on otettava käyttöön takuu- ja vakuutustodistus. EU:n toimintaan on voitava luottaa. Kun Eurooppa näyttää esimerkkiä, muu maailma seuraa perässä. Näin tapahtui etenkin lentoyhtiöiden mustan listan kanssa. Hyvät kollegat, osallistuin hiljattain symposiumiin, jossa pohdittiin, onko *Erika*-aluksen onnettomuuden kaltainen katastrofi edelleen mahdollinen. Kyllä se on. Tästä on esimerkkinä Mustallamerellä 11. marraskuuta 2007 tienoilla tapahtuneet onnettomuudet, joissa viisi alusta upposi Kertšinsalmessa, eikä niillä ollut asianmukaisia vakuutuksia.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, emme todellakaan saa katsoa tällaista läpi sormien, ja toteankin, ettei parlamentin vastustus johdu ylimielisyydestä. Siinä on kyse kansanterveydestä ja yleisestä edusta. Emme enää koskaan hyväksy syytteitä jäsenvaltioiden välinpitämättömyydestä, jos ne eivät tee omaa osuuttaan. Luotan teihin.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, toivon muiden esittelijöiden tavoin, että tämä tärkeä lainsäädäntö hyväksytään pian. Mielestäni on outoa, että neuvostolla kestää niin kauan laatia yhteinen kanta seitsemästä direktiivistä, joiden tarkoituksena on estää meren katastrofaaliset pilaantumistapaukset ja parantaa toimintavalmiutta ongelmatilanteissa.

On valitettavaa, että olemme niin kauan epäonnistuneet lippuvaltioiden velvoitteita ja pelastustyöntekijöiden vastuuta koskevista direktiiveistä. Nekin on mielestäni sisällytettävä kokonaispakettiin. Olen usean muun puhujan kanssa samaa mieltä siitä, että puheenjohtajavaltio Ranska pyrkii tosissaan löytämään ratkaisun, ja haluan kiittää sitä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta. Toivotaan, että nämä pyrkimykset onnistuvat.

Olemme kaikki tietenkin yhtä mieltä siitä, että merenkulkuala on maailmanlaajuinen, minkä vuoksi lainsäädännössämme on otettava huomioon IMO:n kansainväliset merenkulkusopimukset ja satamavaltioiden suorittamia tarkastuksia koskevaan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjaan perustuvat sopimukset. Parlamentti on kannattanut tätä koko ajan. Meriturvallisuutta koskevan kolmannen lainsäädäntöpaketin tavoitteena on, ettei Euroopan vesillä enää liikennöi huonokuntoisia aluksia. Meriliikenteen ja alusten laadun valvontaa on tehostettava, ja onnettomuusriskejä koskevien kokemusten vaihtoa on lisättävä.

Suojapaikkoina toimivista satamista on aiheutunut kiistaa parlamentin ja neuvoston välillä. Asun itse lähellä satamaa, joka on nimetty suojasatamaksi, ja kannatan voimakkaasti parlamentin vaatimusta siitä, ettei suojasatamille saa aiheutua ikäviä lisäkustannuksia öljyä vuotavan aluksen hinaamisesta satamaan. On tärkeää varmistaa, etteivät pienet paikallisyhteisöt joudu rahoittamaan myöhemmin toteutettavia puhdistustoimia.

Haluan ottaa esiin erityisesti kaksi direktiiviä, joissa olen toiminut ryhmäni esittelijänä, nimittäin satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetun direktiivin ja onnettomuuksien tutkinnasta annetun direktiivin. Satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetussa direktiivissä ollaan pääsemässä yksimielisyyteen komission ehdottamista periaatteista eli siitä, että kaikki alukset on tarkastettava ja että kehnossa kunnossa olevat alukset on tarkastettava tavallista perusteellisemmin. Satamavaltioiden suorittaman valvonnan on täytettävä tietyt asianmukaiset vaatimukset, jotta tarkastukset ovat aiempaa yhdenmukaisempia kaikissa EU:n satamissa. Tässä asiassa on kuitenkin vielä joitakin kiistakohtia. Neuvosto ei ole hyväksynyt ankkurissa olevien alusten tarkastamista, eikä se suhtaudu kaikkein kehuimmissa kunnossa olevien alusten pääsyn epäämiseen yhtä jyrkästi kuin parlamentti. ALDE-ryhmä tukee varauksettomasti esittelijä Vlaston kantaa ja katsoo näin ollen, että jotkin ensimmäisessä käsittelyssä tehdyt ehdotukset on esitettävä uudelleen.

Parlamentti ja neuvosto ovat edelleen eri mieltä myös joistakin onnettomuuksien tutkinnasta annetun direktiivin kohdista. Tutkimalla onnettomuuksia ja tiedottamalla niiden tuloksista varmistetaan, etteivät onnettomuudet toistu. Onnettomuuksista on otettava opiksi, ja mahdollisimman monen on opittava toisten kokemuksista. Kuten ilmailualalla, myös merenkulkualalla on varmistettava, että kaikki asianosaiset kuvailevat onnettomuuden kulun mahdollisimman avoimesti ja rehellisesti. Tutkinnassa saatua todistajan lausuntoa ei saa käyttää suoraan esitetyn syytteen yhteydessä, koska syytetyllä on oltava tällaisissa tapauksissa asianmukaiset oikeudet kuulustelun aikana. Tasapainon löytäminen on vaikeaa, joten esitämme uudelleen joitakin parlamentin ensimmäiseen ehdotukseen sisältyneitä suosituksia, joita neuvosto ei ole hyväksynyt. Suurin kiistanaihe on kuitenkin se, mitkä onnettomuustyyppit on sisällytettävä direktiivin soveltamisalaan. Neuvosto haluaa sisällyttää siihen vain kaikkein vakavimmat onnettomuudet, mutta pienet ja jopa täpärästi vältetyt onnettomuudet voivat olla yhtä opettavaisia. Lisäksi neuvosto haluaa antaa useissa valtioissa suoritettaville rinnakkaisille tutkimuksille tosiasiasaaman aseman, mutta parlamentti vaatii täsmennyksen, mitä tutkintaa pidetään virallisena. On pyrittävä kaikin keinoin välttämään sitä, että onnettomuuden tutkinta politisoituu ja että viranomaiset yrittävät paeta vastuuta ja vaikuttaa tutkimusten lopputulokseen.

ALDE-ryhmä kannattaa näin ollen varauksettomasti esittelijä Kohlčekin ehdotusta siitä, että ensimmäisessä käsittelyssä tehty ehdotus esitetään uudelleen.

Roberts Zile, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aluksi kiittää kaikkia nyt käsiteltävänä olevan lainsäädäntöpaketin esittelijöitä siitä, että heillä on yhtenäinen lähestymistapa tähän erittäin tärkeään merenkulkualan lainsäädäntöön. Totean kuitenkin, että satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevassa Vlaston suosituksessa on kaksi kohtaa, joista ryhmäni on huolissaan. Ensinnäkin johdanto-osan 13 kappale oli mielestämme muotoiltu yhteisessä kannassa huomattavasti paremmin kuin parlamentin valiokunnan nykyisessä versiossa, kun ajatellaan pieniä valtioita, joiden laivastot ovat pieniä. Alkuperäisessä versiossa todettiin, että jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tarkistamaan Pariisin pöytäkirjan mukaista lippuvaltioiden valkoisen, harmaan ja mustan listan laadintamenetelmää, jotta varmistettaisiin sen oikeudenmukaisuus erityisesti sellaisten valtioiden osalta, joiden laivastot ovat pieniä.

Jos asiaan sovelletaan pelkästään matemaattista lähestymistapaa, valtion, jonka pieni laivasto koostuu vain muutamasta aluksesta ja jonka laivasto on sijoitettu harmaaseen alueeseen kaikilla listoilla, on tosiasiasaaman vaikea päästä pois harmaalta alueelta. Mitä järkeä on siinä, että alukset on sisällytettävä harmaaseen listaan, jos ne eivät voi siinä tapauksessa lisätä matemaattista osuutta? Neuvoston yhteisessä kannassa

sovellettiin mielestäni huomattavasti tasapainoisempaa lähestymistapaa EU:n jäsenvaltioihin, joiden laivastot ovat pieniä. Sama pätee aluksen pääsyn epäämiseen toistaiseksi. Siinä olisi pitänyt tehdä ero harmaalla listalla ja mustalla listalla olevien valtioiden välillä. Toinen seikka on se, että neuvoston yhteisessä kannassa suhtauduttiin nähdäkseni tasapainoisemmin myös poikkeuksiin, jolloin tarkastuksia ei tarvitse suorittaa, etenkin jos ne suoritetaan yöllä, lyhyessä ajassa ja hyvin kaukana rannikolta. Tällaisissa tapauksissa laadukkaita tarkastuksia ei voida toteuttaa valtioissa, joissa on ankarat talvet ja jotka sijaitsevat pohjoisilla merialueilla. Kehotan teitä näin ollen kannattamaan nyt neuvoston yhteisessä kannassa esitettyä näkemystä tästä asiasta.

Michael Cramer, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, *Estonia*-, *Erika*- ja *Prestige*-alusten onnettomuudet ovat järkyttäneet Eurooppaa. EU:n on siksi parannettava merenkulun turvallisuutta nopeasti, tehokkaasti ja uskottavasti.

Monet merimiehet ja matkustajat ovat menettäneet henkensä riittämättömien turvallisuusmääräysten ja -toimien vuoksi. Tällaiset onnettomuudet ovat aiheuttaneet myös vakavia ympäristökatastrofeja Atlantin valtameren, Välimeren ja Mustanmeren rannikoilla. Ekologiset vahingot ovat olleet valtavia, ja ne on maksettu veronmaksajien eikä saastuttajien rahoilla. Euroopan unionin aikomus hyväksyä tarvittava EU:n laajuinen ja rajat ylittävä sitova lainsäädäntö ei saa viivästyä kansallisten intressien vuoksi.

Etenkin neuvoston on pidettävä tämä mielessä tulevilla neuvotteluilla, sillä on täysin käsittämätöntä, ettei se suostu tutkittamaan laivaonnettomuuksia riippumattomilla viranomaisilla, joilla on kaikki tällaisia onnettomuuksia koskeva asiantuntemus. Ilma-aluksiin liittyvissä katastrofeissa tavanomaisen käytännön ei pitäisi olla mahdoton laivaonnettomuuksien yhteydessä.

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä suhtautuu myönteisesti kaikkiin seitsemään komission lainsäädäntöehdotukseen. Kannatamme näin ollen viittä yhteistä kantaa koskevia esittelijöiden suosituksia, myös kohta kohdalta -äänestystä ja erillistä äänestystä Costan suositukseen sisältyvistä kohdista, jotka koskevat sisävesiliikennettä. Tämä pätee myös turvasatamia koskevaan Sterckxin suositukseen.

Turvasatamien, avoimuuden ja vastuun kaltaiset konkreettiset toimet ovat meille erittäin tärkeitä. Merenkulun turvallisuuden vuoksi on välttämätöntä, että tämä lainsäädäntöpaketti säilytetään kokonaisuutena. Kehotamme liikenne-, viestintä- ja energiaministerien neuvostoa hyväksymään seuraavien viikkojen aikana yhteisen kannan kahdesta keskeisestä aiheesta – alusten omistajien vastuusta ja satamavaltioiden velvoitteista – jotta lainsäädäntöpaketti voidaan vihdoin hyväksyä kokonaan.

On täysin järjetöntä, että nimenomaan ne jäsenvaltiot, jotka ole itse vielä saattaneet IMO:n määräyksiä osaksi kansallista lainsäädäntöään, haluavat estää eurooppalaiset sopimukset vetoamalla IMO:n määräyksiin. EU:ssa on tehtävä päätös, ennen kuin seuraava laivaonnettomuus järkyttää Eurooppaa.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Erik Meijer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, yritystoiminnan vapaus voi johtaa merenkulkualalla vaarallisiin laiminlyönteihin. Yrittäjät, jotka haluavat pitää kulunsa mahdollisimman pieninä, saattavat liikennöidä vanhoilla ja vaarallisilla aluksilla. Ne vaarantavat miehistön ja muiden henkilöiden turvallisuuden ja voivat olla vakava uhka ympäristölle. Epäkohtia aiheuttavat myös kehnot työolot, jotka johtuvat siitä, että aluksen lippuvaltio voi olla eri kuin omistajan kotivaltio ja tosiasiallinen toimintaperusta. Toimintakuluja voidaan pienentää myös heittämällä aluksella syntyvät jätteet ja lastijäämät mereen matkan aikana.

Jotta kaikkia tällaisia väärinkäytöksiä voidaan torjua, ilkeämielisten yrittäjien aluksilta on voitava evätä pysyvästi pääsy Euroopan satamiin ja satamien ulkopuolisiin ankkuripaikkoihin. Lisäksi on tehtävä riittävästi tarkastuksia, jotta voidaan todeta puutteet. Kansainvälisen työjärjestön hyväksymässä merityötä koskevassa yleissopimuksessa määrättyjä satamavaltioiden velvoitteita on noudatettava tarkasti, saastuttaja maksaa -periaatteesta on pidettävä kiinni, ja kaikkien sääntöjen on oltava voimassa myös yöllä.

Kaikilla neuvoston yrityksillä kohdella tällaisia yrittäjiä suopeammin kuin parlamentti ehdotti ensimmäisessä käsittelyssä olisi sietämättömiä seurauksia. Neuvosto on hylännyt valtaosan parlamentin 23 tarkistuksesta, jotka koskivat meriliikennealan onnettomuuksien tutkintaa, mikä voi vaarantaa tutkintojen riippumattomuuden. Neuvosto on jarruttanut myös matkustajien suojelua aluksilla ja kieltäytyi noudattamasta Ateenan yleissopimusta vuonna 2003.

Kesäkuussa 2008 hyväksytyssä yhteisessä kannassa rajoitettiin vastuuta ja tietojen antamista koskevaa velvollisuutta. Neuvosto ei kannata merionnettomuuksia koskevia komission ja parlamentin ehdotuksia, joilla pyritään varmistamaan, että merihätään joutuneet alukset otetaan aina ajoissa vastaan suojasatamassa ja että estetään miehistön rankaiseminen laiminlyönnistä, joka ei ole sen syytä. Kaikki merenkulkualan vaaralliset tilanteet ja väärinkäytökset on poistettava mahdollisimman pian. Tästä syystä on tärkeää, että parlamentti suhtautuu neuvostoon toisessa käsittelyssä samalla tavoin kuin aiemmin.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, täysistunnossa keskustellaan tänään toista kertaa Erika III -paketista. On harmillista, että meiltä puuttuu kaksi ehdotusta, mutta olen tyytyväinen paketin nykyiseen sisältöön ja kiitan esittelijöitä työstä.

Paketissa on kuitenkin yksi osa, johon en ole tyytyväinen. Matkustajaliikenteen harjoittajien vastuuta koskevassa Costan suosituksessa on kaksi kohtaa, joilla varmistetaan, että sisävesien matkustajaliikenteen harjoittajille määrätään samanlainen vastuu kuin aavalla merellä matkustajaliikennettä harjoittaville. Se ei todellakaan ole toivottavaa.

Sille ei ensinnäkään ole tarvetta. Sisävesillä harjoitettavassa matkustajaliikenteessä ei ole tietävästi tapahtunut juurikaan onnettomuuksia. Nämä kaksi kohtaa olisivat sitä paitsi kuolinisku monille sisävesien matkustajaliikenteen harjoittajille, koska niillä ei olisi varaa kohtuuttomiin vakuutusmaksuihin, jos joku ylipäättään suostuisi vakuuttamaan ne vastuun ollessa näin suuri. Kyse on nimittäin pienistä yrityksistä, jotka kuljettavat enintään kymmeniä matkustajia ja joiden liikevaihto ei ole kovinkaan suuri. Mielestäni on täysin selvää ja loogista, ettei tällaisille liikenteenharjoittajille saa määrätä yhtä suurta vastuuta kuin merellä tuhansia matkustajia kuljettaville suurille liikenteenharjoittajille. Emme saa tehdä itseämme naurunalaisiksi määräämällä sisävesien matkustajaliikenteen harjoittajille valtavan suuren vastuun, joka tulee äärimmäisen kalliiksi.

Olen erittäin tyytymätön myös siihen, miten nämä kohdat taas sisällytettiin tekstiin. Liikenne- ja matkailuvaliokunnan puheenjohtaja ei olisi saanut todeta kyseisiä tarkistuksia hyväksyttäviksi, koska neuvosto ja parlamentti olivat jo sopineet asiasta ensimmäisessä käsittelyssä. Olen siksi pyytänyt, että 9 ja 20 kohdasta toimitetaan nimenhuutoäänestys. Toivon ja oletan, että monet kollegani tukevat kantaani ja hylkäävät kyseiset kohdat.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, otan esiin alusliikenteen seurantaan koskevan Sterckxin suosituksen ja onnittelen sekä esittelijä Sterckxiä että neuvoston puheenjohtajavaltiota neuvottelujen hyvästä edistymisestä. Toisessa käsittelyssä pidän tärkeimpänä säännöstä, jonka nojalla merihätään joutuneet alukset otetaan vastaan suojasatamassa.

Monet ympäristövahinkoja aiheuttaneet onnettomuudet olisivat voineet päättyä aivan toisella tavalla, jos sopiva suojapaikka olisi tarjottu oikeaan aikaan.

Jotta neuvoston kanssa päästäisiin sovintoon, oli perustettava riippumaton valiokunta, joka tekee suojapaikkoja koskevia päätöksiä. Oli sovittava myös järjestelmästä, jossa suojasatamille myönnetään riittävästi korvauksia niille aiheutuvista seurauksista. On selvää, että asiassa on päästävä tasapainoiseen sovintoon. Myös automaattisten tunnistusjärjestelmien (AIS) käyttöönotossa on edistytty SafeSeaNet-järjestelmän yhteydessä.

Lopuksi totean, että merenkulkuala muodostaa oleellisen osan joidenkin jäsenvaltioiden BKT:stä. Merenkulkualalla on maailmanlaajuinen vaikutus. EU:n toimien, joilla meristä tehdään turvallinen ympäristö ihmisille ja ekologiselle järjestelmälle, on näin ollen kohdistuttava kaikkiin alan toimijoihin eikä vain EU:n aluksiin. Euroopan merenkulkualan kustannuksella ei saa käydä epäoikeudenmukaista kilpailua.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Costan suosituksen varjoesittelijänä ja lippuvaltiota koskevan suosituksen esittelijänä haluan käsitellä matkustajaliikenteen siviilioikeudellista vastuuta ja koko lainsäädäntöpakettia.

Costan suosituksen yhteydessä olen kannattanut matkustajien oikeuksien vahvistamista onnettomuustilanteissa, asianmukaisen rahallisen korvauksen takaamista ja oikea-aikaisen tuen antamista, jotta voidaan lieventää sellaisten onnettomuuksien seurauksia, jotka tapahtuvat merellä tai sisävesillä, joille merimatkat usein päättyvät. Olen kannattanut myös matkustajille annettavan tiedotuksen tehostamista. Hyväksyin siksi näiden ehdotusten säilyttämisen toisessa käsittelyssä.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, koko lainsäädäntöpaketista totean, että kaikki suositukset ovat itsenäisiä ja että niillä kaikilla on ehdottomasti oma lisäarvonsa. Katson kuitenkin, että koko lainsäädäntöpaketti, myös lippuvaltioiden velvollisuudet, joiden alalla toimin itse esittelijänä, tuovat ylimääräistä lisäarvoa merenkulun

turvallisuuteen. Pyydän siksi neuvostoa ja komissiota ja kaikkia muitakin sitoutumaan paketin hyväksymiseen. Lisäksi on todellakin kiitettävä puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä, että se on puheenjohtajavaltio Slovenian jälkeen pyrkinyt saamaan aikaan edistystä tällä alalla.

Hyvät kollegat, merenkulun turvallisuutta voidaan nähdäkseni edistää vain yhdennetyllä paketilla. Haluankin käyttää tilaisuutta hyväkseni ja kiittää kaikkia esittelijöitä. Ellemme tarkastele pakettia kokonaisuutena, vastauksemme jää "ontuvaksi", sillä kokonaispaketti on ainoa keino estää *Erika*- tai *Prestige*-alusten onnettomuuksien kaltaiset katastrofit lähitulevaisuudessa. Tämä on ainoa lähestymistapa, jolla merenkulun turvallisuus voidaan varmistaa tehokkaasti.

Ian Hughton (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, edustan Skotlantia, kansakuntaa, jolla on pitkä merenkulun historia ja valtavat tulevaisuuden mahdollisuudet.

Skotlannilla on erittäin suotuista maantieteellistä sijaintia, joten siitä voi kehittyä Euroopan ja muun maailman välisen meriliikenteen keskus. Meillä on lisäksi huomattavasti mahdollisuuksia perustaa uusia lähimerenkulun reittejä sekä matkustaja- että rahtiliikennettä varten. Pidämme turvallisuuden parantamista siksi erittäin tärkeänä, sillä myös Skotlannin vesillä on tapahtunut vakavia meriliikenneonnettomuuksia.

Vaarallisten aineiden kuljetuksista on tietenkin ilmoitettava avoimin menettelyin, ja kuljetuksia on valvottava asianmukaisesti. Miehistöillä on oltava oikeus saada oikeudenmukainen kohtelu, jossa heidän turvallisuutensa otetaan asianmukaisesti huomioon. Meidän on otettava aiemmista puutteista opiksemme ja varmistettava, että onnettomuustapauksissa tehdään riippumattomia tutkintoja.

Skotlannin hallitus ilmoitti hiljattain, että uusi liikenteenharjoittaja alkaa tarjota Rosythin ja Zeebruggen välistä lauttapalvelua. Toivon, että Euroopan unioni avustaa aktiivisemmin tällaisten lauttareittien kehittämistä, jotta liikennettä voidaan siirtää maanteiltä merelle.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, merenkulun turvallisuutta koskeva *Erika* III -lainsäädäntöpaketti on yhdistetty painostavasti EU:n yleisempään epäsuosittuun politiikkaan, kilpailukyvyyn pakkototeutukseen sekä laivanvarustamojen ja EU:n monopoliryhmien yleiseen voittojen lisääntymiseen. Paketissa ei käsitellä huomattavasti pahentuneita ongelmia, kuten ihmisten turvallisuutta merellä ja ympäristönsuojelua.

Neuvosto ei suostu hyväksymään edes komission ja Euroopan parlamentin täysin riittämättömiä ehdotuksia, jotka ovat kaukana todellisista tarpeista. Neuvosto noudattaa laivanvarustamojen käskyjä ja valvomattomien kapitalististen keinottelijoiden vaatimuksia ja vastustaa jopa aivan perusluonteisia toimia ympäristön ja ihmisten suojelemiseksi merellä.

Neuvosto yrittää heikentää jokaista myönteistä toimenpidettä ja romuttaa ehdotetut toimet järjestelmällisesti. Se ei suvaitse mitään, mikä saattaisi vähänkin vaikuttaa yritysten kannattavuuteen tai lisätä alusten omistajien vastuuta. Se on siksi hylännyt jopa aivan riittämättömät ehdotukset, joissa säädetään lippuvaltioiden vastuusta ja tarkastusvelvoitteista sekä alusten omistajien siviilioikeudellisesta vastuusta ja rahavakuuksista.

Yksi vakava asia on alusten omistajien siviilioikeudellinen vastuu, jonka nojalla niiden on maksettava merionnettomuuksien uhreille korvaus IMO:n hyväksymään Ateenan yleissopimukseen vuonna 2002 liitetyn pöytäkirjan mukaisesti, jota EU:n jäsenvaltioiden hallitukset eivät suostu ratifioimaan.

Tänäänkin on yritetty mitätöidä esittelijä Costan tärkeä ehdotus, jonka mukaan alusten omistajien ja varustamojen vastuu laajennetaan kaikkiin aluksiin, jotka harjoittavat kotimaista ja kansainvälistä meri- tai sisävesiliikennettä.

Derek Roland Clark (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, onko tämä silta yli synkän virran vai mikä? Yhdistyneessä kuningaskunnassa virta oli rauhallinen, kunnes YKP tuli ja melkein tuhosi kalastusalamme. Nyt halutaan romuttaa kauppamerenkulkumme.

Sterckxin ja Vlaston suositusten tavoitteena on nähtävästi vain selvittää alusten reitit EU:n vesillä automaattisen tunnistusjärjestelmän ja Galileo-järjestelmän avulla. Tarkoituksena on vakoilla jokaisen Yhdistyneen kuningaskunnan vesillä, satamissa ja rannikon ankkuripaikoissa olevan aluksen liikennöintiä riippumatta siitä, minkä valtion alus on kyseessä.

Tiedot yhdistetään EU:n tietokeskukseen, joka on kaikkien muiden tietokantojen tavoin altis turvallisuutta koskeville virheille. IMO pelkää, että kauppamerenkulku Euroopan kanssa voi vaarantua, jos merenkulkutiedot, joissa on yksityiskohtaisia tietoja lastista, joutuvat väärin käsiin.

Tietojen kerääminen johtaa valvontajärjestelmiin, ja kauppakumppaniemme, etenkin kansainyhteisöimme, alukset voitaisiin määrätä pois EU:n kauppasodassa. Tämä todellakin riistää itsenäisyyden kansakunnalta, joka ruokkii itsensä kauppamerenkululla. Tällöin EU päättää, saavatko britit syödäkseen vai näkevätkö he nälkää.

Näissä suosituksissa on kyse ennen kaikkea Yhdistyneen kuningaskunnan edusta, koska se käy – ja on käynyt vuosisatojen ajan – kauppaa kaikkialla maailmassa ja koska yhtä lukuun ottamatta jokainen Yhdistynyt kuningaskuntaa edustava parlamentin jäsen edustaa aluetta, jolla on rannikkoa. EU:n pystyttyäessä kaupan esteitä suojelutarkoituksessa kaikki jäsenvaltiot laitetaan äänestämään, olipa niillä rannikkoa tai ei.

Kehotan Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta hylkäämään tämän surkean ehdotuksen, koska byrokraatit, joille ei voitaisi antaa edes soutuvenettä, vaarantavat Yhdistyneen kuningaskunnan ja koko maailman kauppamerenkulun.

Vielä huonompi asia on, että EU voi esittelijä Vlaston ehdotuksen mukaan evätä aluksilta pääsyn vesillemme. EU voisi siis päättää, pääsevätkö ulkomaiset sota-alukset vierailulle. Sallisiko se kenties ystäviemme ja liittolaistemme alukset? Ydinkäyttöisen aluksen pääsy saatetaan evätä poliittisen korrektiuden perusteella. Tämä voisi päteä kuninkaallisen laivaston ydinsukellusveneisiin. Niiden avullahan pidettiin Neuvostoliitto loitolla ja taattiin nyt nauttimanne vapaus.

Tällaista suojelua saatetaan taas tarvita, jos EU puuttuu edelleen Georgian tai Ukrainan kaltaisten räjähdysherkkien valtioiden asioihin. Mitä väliä poliittisella korrektiudella silloin on?

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Clark, teidän pitäisi todellakin perehtyä tähän ehdotukseen eikä vain höpistä muista asioista, sillä mitkään puheenne eivät pidä paikkaansa. Ette ole lainkaan ymmärtänyt, että kyse on merenkulun turvallisuudesta. En tuhlaa tähän enempää kahdesta kallisarvoisesta minuutistani vaan siirryn lainsäädäntöpaketin varsinaiseen sisältöön.

Tämän merenkulun turvallisuutta koskevan paketin laadintaprosessi on ollut melkoista myllerrystä. Me Euroopan parlamentin jäsenet pidämme tiukasti kiinni kannastamme, sillä haluamme koko paketin. Neuvostokaan ei näytä antavan periksi. Olen onnettomuuksien riippumatonta tutkintaa koskevan suosituksen varjoesittelijä, eikä neuvosto ole toistaiseksi osoittanut joustavuutta. Jos sekä neuvosto että parlamentti osoittavat nyt hieman joustavuutta ja tekevät joitakin myönnytyksiä, asiasta päästään todennäköisesti sovintoon tämän vuoden loppuun mennessä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän mielestä on tärkeää, että onnettomuuksien tutkinta on todellakin riippumatonta. Emme ole tyytyväisiä neuvoston nykyiseen kantaan. Lisäksi yhden henkilön on oltava viime kädessä vastuussa tutkinnasta, sillä kansalaisten mielestä käytäntö on erittäin epäselvä eikä riittävän avoin, jos kolme jäsenvaltiota suorittaa kukin oman tutkintansa. Tästä syystä tarvitaan henkilö, jolla on perimmäinen vastuu. Kolmanneksi PPE-DE-ryhmän mielestä ei pidä tutkia ainoastaan harvinaisia onnettomuuksia, joita käsitellään laajasti tiedotusvälineissä, vaan myös muita vakavia onnettomuuksia on syytä tutkia direktiivin perussäännösten mukaisesti.

Lopuksi totean, että olen jäsen Bloklandin kanssa samaa mieltä Costan suosituksessa olevasta ehdotuksesta, jonka mukaan sisävesiväylät sisällytetään vastuujärjestelmään. PPE-DE-ryhmä vastusti sitä aiemmin ja aikoo pysyä kannassaan. Pyydän siksi neuvostoa pysymään lujana tässä asiassa ja toivon, ettei tarkistuksille 11 ja 20 saada huomenna määränemistön kannatusta.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, olemme muistelleet onnettomuuksia, joista tiedetään koko Euroopassa. Olen Puolasta, jossa vietettiin hiljattain *Jan Heweliusz* -aluksen kymmenien kuolonuhrien muistopäivää. Turvallisuus on erittäin tärkeää. On hyvä, että turvallisuutta tarkastellaan kokonaisessa lainsäädäntöpaketissa. Paketti on lukumääräisesti hyvä, sillä se koostuu seitsemästä säädöksestä. Paketissa olisi käsiteltävä – ja käsitelläänkin – ihmisten, alusten, vesiväylien ja myös kaupankäynnin turvallisuutta. Sterckxin mietintö, jossa minulla oli kunnia toimia avustajana, on siksi mielestäni erityisen hyvä.

Alusliikennettä on todellakin seurattava. Jäsen Wortmann-Kool on oikeassa siinä, että mahdollisten onnettomuuksien syitä on tutkittava ja onnettomuudet on estettävä. Merenkulussa pitäisi nähdäkseni toimia samoin kuin ilmailualalla eli tutkia läheltä piti -tilanteita, koska vaaratilanteiden mekanismeja ja syitä olisi hyvä oppia ymmärtämään aiempaa paremmin.

En ymmärrä enkä missään tapauksessa hyväksy jäsen Zilen kantaa pienten valtioiden erityiskohtelusta. EU:n jäsenvaltion koko ei varmasti juurikaan vaikuta sen lipun alla olevien alusten määrään.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olkaa rehellisiä! Muutamasta myönteisestä toimenpiteestä huolimatta useimmista mietinnöistä ei ole merenkulun turvallisuuden kannalta koskaan sen enempää hyötyä kuin laastarista puujalassa.

Parlamentti ja komissio teeskentelevät olevansa riidoissa neuvoston kanssa, mutta tämä näytelmä on vain uusi tyyli yrityksen peittää vastuu ja suosia yksityisiä etuja yleisen edun kustannuksella. Kaikki tämä vain heikentää EU:n toimielinten legitimitettä kansalaisten silmissä, jos uusi katastrofi tapahtuu, etenkin kun tiedetään, että Euroopan unioni on liittynyt palvelukauppaa koskevaan WTO:n yleissopimukseen (GATS), jonka merenkulkukomissio katsoo, että voimassa olevat meriliikenteen ympäristö- ja turvallisuusmääräykset ovat kohtuuttomia ja että niitä on lievennettävä. *Erika*-aluksen haaksirikon uhreina olleiden yhteisöjen asukkaat ja myös muut arvostavat EU:n kyynisyyttä.

Jotta meriliikenteen turvallisuuteen liittyviä ongelmia voidaan käsitellä asianmukaisesti, on puututtava niiden perimmäisiin syihin. On torjuttava veroparatiiseja, joiden ansiosta meriliikennetoiminta voidaan hajottaa valeyhtiöiden viidakkoon ja säännöksiä voidaan kiertää. Meidän on lopetettava – myös EU:n alueella – mukavuuslippukäytäntö, jonka vuoksi rekisteröintimaksut pienenevät ja työvoimakustannukset vähenevät keskimäärin 60 prosenttia. Työntekijöille on ennen kaikkea annettava uusia turvallisuutta koskevia oikeuksia.

Niin ei kuitenkaan tehdä koskaan, sillä silloin horjutettaisiin maailmanlaajuisen kapitalismin perustaa.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, jotkut teistä varmaan ihmettelevät aivan perustellusti, mitä Itävallan kaltaista Euroopan sisämaavaltiota edustava jäsen tekee merenkulkua koskevassa keskustelussa. Tähän ei ole aivan yksinkertaista vastausta, mutta voin ehkä selittää lyhyesti, miksi tämä aihe on tärkeä myös meille.

Ensinnäkin – ja tämä pätee todella kaikkiin Euroopan unionin jäsenvaltioihin eikä vain meihin – merenkulun turvallisuus ja mahdollisimman hyvä organisointi ovat tärkeitä seikkoja kaikille asianosaisille. Katastrofitapaukset – eivätkä vain kukkamaiseen *Erika*-nimeen liittyvät tapahtumat – ovat tehneet tämän monille meistä erittäin selväksi.

Nyt tulen aivan erityiseen asiaan, jonka jotkut kollegani ovat jo maininneet: sisävesiliikenteen sisällyttäminen vastuusäännösten soveltamisalaan on kuitenkin EU:lta aivan hullu teko, jolle mikään ei vedä vertoja. Kaikkien – sekä merenkultuvaltioiden että sisämaavaltioiden edustajien – on hylättävä se. Euroopan sisävesiliikenteelle aiheutuisi siitä liikaa kustannuksia ja byrokratiaa, ja tästä koituisi yleinen ongelma, jota ei saa kärjistää entisestään. Meidän on laadittava myös sisävesiliikennettä koskevia vastuusäännöksiä järkevän erityisjärjestelyn muodossa. Siihen ei saa soveltaa keinotekoisesti avomeriliikennettä koskevia säännöksiä.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, hyväksymällä tämän kolmannen meriliikennealan paketin vastaamme selkeästi moniin pyyntöihin, joita eurooppalaisessa yhteiskunnassa on esitetty viisi ja seitsemän vuotta sitten tapahtuneiden *Erika*- ja *Prestige*-alusten onnettomuuksien jälkeen.

Kuten monet kollegat ovat todenneet, nämä ehdotukset vahvistavat toisiaan, ja niiden ansiosta voimme määrätietoisesti parantaa Euroopan merenkulkualan laatua ja myös sen avoimuutta.

Ehdotuksella onnettomuuksien jälkeistä teknistä tutkintaa koskevaksi direktiiviksi taataan, ettemme enää koskaan näe *Prestige*-aluksen traagista onnettomuutta ympäröineen hämärien tapahtumien kaltaisia tapauksia.

Tekstillä vahvistetaan meriliikenneonnettomuuksien tutkinnasta vastaavien laitosten riippumattomuutta ja velvoitetta julkistaa tulokset, jotta menettelyjä ja hyvien käytäntöjen vaihtoa voidaan tehostaa.

Haluan siksi kiittää esittelijöitä, sillä heidän erinomaisen työnsä ansiosta Euroopan parlamentin määrätietoinen kanta on tullut selväksi näiden ehdotusten yhteydessä. Ehdotuksilla pyritään ainoastaan varmistamaan, että eurooppalainen meriliikennealue on vastedes maailman turvallisimpia, edistämään eurooppalaisten laivastojen uudelleen organisointia sekä takaamaan, että liikenteenharjoittajat ottavat aiempaa enemmän vastuuta kolmansille osapuolille ja etenkin kansallisomaisuudelle aiheutuvasta vahingosta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Kolmas merenkulkualan paketti on laadittu *Erika*- ja *Prestige*-alusten haaksirikkojen, Mustallamerellä joulukuussa 2007 tapahtuneiden onnettomuuksien ja Taragonan satamassa tässä kuussa sattuneen onnettomuuden vuoksi. Näistä ikävistä tapahtumista aiheutui valtavasti vahinkoa rannikkoalueille ja etenkin meriympäristölle.

Lainsäädäntöpaketissa käsitellään meriliikenteen seuranta, merionnettomuuksien tutkintaa, matkustajaliikenteen harjoittajien vastuuta merionnettomuuksissa, satamavaltioiden suorittamaa valvontaa,

yhteisiä standardeja sekä alusten tarkastamiseen ja valvontaan valtuutettuja laitoksia koskevia säännöksiä. Haluan huomauttaa, että Pariisin pöytäkirjan uusi versio tuli voimaan 17. syyskuuta 2008. On tärkeää, että kaikki Euroopan satamiin saapuvat alukset täyttävät tietyt turvallisuusvaatimukset. Muistutan, että Pariisin pöytäkirjan Internet-sivustolla 18. kesäkuuta 2008 julkaistulla mustalla listalla on yksi jäsenvaltio ja harmaalla listalla kuusi jäsenvaltiota. Neljänneksen jäsenvaltioista on siis parannettava lippunsa alle rekisteröityjen alusten turvallisuutta.

Vaaraan joutuneen aluksen on sen teknisestä kunnosta riippumatta päästävä tarkoitukseen nimenomaisesti osoitettuun ja varustettuun suojapaikkaan. Euroopan satamissa on oltava tällainen paikka, ja satamien hallintoviranomaisille on korvattava kuivatelakoinnista ja aluksen korjauksesta aiheutuneet kulut. Matkustajaliikenteen harjoittajilla on mielestäni oltava vastuu myös sisävesiliikenteessä. Haluan kiittää kollegojani, jotka ovat työskennelleet tämän merenkulkualan paketin parissa ja neuvotelleet siitä. Se vaikuttaa nähdäkseni ratkaisevasti Euroopan unionin talouden tulevaisuuteen.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Totuus on se, että haluan kiittää meitä kaikkia merenkulkualan kolmannen paketin hyväksymisestä ja esittämisestä. Aluksi haluan kiittää komissiota ja komission jäsentä Tajania, joka roomalaisena hyvin varhaisessa vaiheessa osoitti olevansa valmis ottamaan huomioon kaikki meriin ja merisatamiin liittyvät näkökohdat. Tämä on todellakin monimutkainen ja laaja aihe, joten kiitän myös kaikkia esittelijöitä. He ovat pitäneet aina kiinni parlamentin näkemyksistä, joissa kannatetaan kaikkien kansalaisten turvallisuuden parantamista monimutkaisessa ja myrskyisessä meriympäristössä.

Teemme mielestäni oikein reagoidessamme useiden onnettomuuksien jälkeen. Euroopan unionin kansalaisten olisi ymmärrettävä, että parlamentti ja EU:n muut toimielimet huolehtivat heistä onnettomuuden jälkeen ja että ne aiemmista kokemuksista viisastuneina pystyvät edistymään myös lainsäädäntöasioissa. Tässä tapauksessa kyse on turvallisuusasioista, etenkin ympäristövaikutuksista, joista kaikki on oikeastaan lähtenyt liikkeelle, ja tällä hetkellä myös eri toimijoiden vastuusta, sen määrittämisestä ja täsmentämisestä sekä siitä, miten tähän vastuuseen on reagoitava. Kyse on myös merkkipaalujen asettamisesta tulevalle merirosvouden torjunnalle sekä ennen kaikkea merellä työskentelevien työ-, sosiaalisten ja ammatillisten olojen parantamisesta. Nimenomaan näissä asioissa on nähdäkseni vielä edistyttävä, ja pyydämme komissiota jatkamaan niiden tarkastelua.

Lopuksi totean suhtautuvamme hieman varauksellisesti takeisiin, joilla varmistetaan, että turvasatamat ovat satamia, joita kaikki tarvitsemme.

Maria-Eleni Koppa (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan vesillä tapahtuneet vakavat merionnettomuudet eivät tietenkään saa toistua. Kotimaassani Kreikassa sijaitsevan Santorinin saaren edustalla tapahtui viime vuonna haaksirikko, jonka syitä ei ole vielä tutkittu. Ihmishenkien menetys, matkailulle koituneet huomattavat vahingot ja säiliöihin jääneestä öljystä johtuva ympäristölle vaarallinen aikapommi ovat riittäviä todisteita siitä, ettei asiaan voida suhtautua välinpitämättömästi.

Merenkulun turvallisuus on äärimmäisen tärkeää. Euroopan unionin on paitsi varmistettava Euroopan merenkulkualan kestävyys myös nykyaikaistettava sitä jatkuvasti, jotta se on kansainvälisesti kilpailukykyinen. Samalla on myös suojeltava luonnonvaroja.

Ellemme toimi heti, menetämme varmasti arvokasta aikaa pyrkimyksissä reagoida tehokkaasti merenkulkualan onnettomuuksien seurauksiin. Merenkulkualan onnettomuuden jälkeen kansainvälisten sääntöjen mukaisesti toteutettava järjestelmällinen tekninen tutkinta on tehokas keino selvittää onnettomuuden syyt. Tutkintaelinten riippumattomuus on näin ollen ratkaisevan tärkeää, ja minusta on valitettavaa, ettei neuvosto käsitä sitä.

Toinen tärkeä asia on viranomaisten yhteistyö etenkin silloin, kun onnettomuus vaikuttaa useaan jäsenvaltioon. Suojasatamat ja alusten tarkastusjärjestelmät ovat ratkaisevan tärkeitä merenkulun turvallisuuden kannalta. Niitä on sovellettava myös kauttakulkumatkalla oleviin aluksiin, joiden on annettava takeet toimintavalmiudestaan onnettomuuden tai uuden katastrofin tapahtuessa.

Lopuksi haluan kiittää esittelijöitä siitä, etteivät he ole antaneet periksi neuvostolle. Toivon, että neuvosto ymmärtää kantamme äänestyksen jälkeen ja edistää tämän lainsäädäntömenettelyn päätöksen saattamista.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, merenkulkualan turvallisuus on tärkeä osa liikennepolitiikkaa, koska suuri osa tavaroista kuljetetaan vesitse. Haitallisista luonnonilmiöistä, terroristi-iskuista ja tahallista onnettomuuksista johtuva epävarmuus lisää huomattavasti alusliikenteen riskejä. Tämän direktiivin hyväksyminen on erittäin tärkeää koko Euroopan unionille.

Toistaiseksi vapaaehtoisesti sovellettujen sääntöjen korvaaminen direktiivillä lisää sitoumuksia sekä vastuuta, koska direktiivin yhteydessä nimitään toimivaltaiset elimet, ja jäsenvaltioiden on laadittava, säädettävä ja sovellettava erityisiä menettelyjä. Koska jäsenvaltioiden on mukautettava lainsäädäntöään direktiivin mukaiseksi, valtioiden ja alusten omistajien on tehtävä laajaa yhteistyötä direktiivin täytäntöönpanossa sekä tehokkaan valvonnan ja koordinoinnin toteuttamisessa.

Totean kaksi asiaa: Vuorovaikutusta kolmansien maiden kanssa on tehostettava, ja on kehitettävä selkeä satamapolitiikka, koska meremme ovat avoimia ja koska tämä on erittäin tärkeää. On selvää, että onnettomuuksien sekä niiden syiden ja vaikutusten tutkimalla on oleellinen merkitys. Tämä liittyy onnettomuuksien selvittämiseen ja ennen kaikkea ennalta ehkäisevien toimien toteuttamiseen. Kotimaassani on tapahtunut viime vuosina useita onnettomuuksia, joissa on menetetty ihmishenkiä ja jotka ovat aiheuttaneet omaisuus- ja ympäristövahinkoja. Tämä on äärimmäisen tärkeä asia, ja kiitän esittelijää sen käsittelystä.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Meriliikenteen turvallisuus, nopea reagointi onnettomuuksiin ja onnettomuuksien tutkimuksen tehokkuus ovat Baltian maille elintärkeitä asioita. Itämeri on suojaista ja matala. Sen vesi vaihtuu vain kerran 30 vuodessa, mikä tekee siitä erittäin haavoittuvan. Itämerellä on yhä enemmän liikennettä, ja Liettuan kokemuksesta tiedämme, että merionnettomuudet aiheuttavat eripuraa ja vaikeuksia. Tämä osoittaa, että asiaa koskevista säännöksistä on todellakin puutetta.

Kiitän siksi esittelijää erittäin tärkeästä työstä. Emme saa hyväksyä neuvoston ehdotusta, jonka mukaan turvallisuustutkintoja suoritetaan ainoastaan suuronnettomuuksien yhteydessä. Pienemmillään onnettomuuksilla on katastrofaalisia vaikutuksia kansantalouksiin, ympäristöön ja valtioiden hyvinvointiin. Byrokraattisten menetelmien minimointipyrkimykset eivät saa estää laadukkaita tutkintoja. Lisäksi on erittäin tärkeää, että onnettomuuksia tutkitaan kaikissa jäsenvaltioissa samoin menetelmin.

Dominique Bussereau, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, puheenne ovat olleet erittäin rohkaisevia. Lähes kaikki teistä ovat nimittäin todenneet, että kuudesta ensimmäisestä tekstistä päästäneen pian sovintoon.

Olen tietenkin hieman pettynyt siihen, että joudumme aloittamaan sovittelumenettelyn, mutta minua on kannustettu jatkamaan vuoropuheluumme ja saattamaan se päätökseen.

Olen pannut huomautuksenne merkille. Teille on tärkeää, että valtiot asetetaan vastuuseen, että tutkintoja voidaan suorittaa useissa tapauksissa ja että etenkin IMO:n yleissopimukset ratifioidaan. Painotte useaan otteeseen, ettei tätä pakettia saa rikkoa eikä pilkkoa. Olen kuunnellut puheitanne ja välitän kantanne neuvostolle 9. lokakuuta pidettävässä kokouksessa. Tiedätte, että keskusteluista tulee hankalat, mutta totesitte myös, että nykyiseen tilanteeseen pääseminen on kestänyt liian kauan. Voin kuitenkin vakuuttaa, että tahtomme on luja ja vilpiton. Toivon, että voimme yhdessä perustaa kattavan ja johdonmukaisen järjestelmän, jolla varmistetaan kaikkien toimijoiden vastuu. Se on mielestäni Euroopan merenkulun turvallisuuden hinta. Kahdessa viimeisessä ehdotuksessa on näin ollen vielä edistytävää. Kuten tiedätte, työskentelemme asian parissa aivan puheenjohtajakautemme loppuun saakka.

Kuten komission jäsenen Tajanin maanmies puheenjohtaja Costa ja Antonio Gramsci totesivat, näissä keskusteluissa pyritään luomaan tasapaino tietämyksestämme johtuvan pessimismin ja tahdostamme johtuvan optimismin välille. Kiitän joka tapauksessa parlamenttia jo etukäteen kaikesta, minkä se voi tehdä optimismin ylläpitämiseksi.

Antonio Tajani, komission jäsen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän neuvoston puheenjohtajaa Bussereautta hänen edelleen osoittamastaan sitoumuksesta. Käsittelen seuraavaksi eri suositusten ja tarkistusten keskeistä sisältöä.

Ensimmäiseksi äänestetään meriliikenteen seuranta koskevasta Sterckxin suosituksesta, ja totean olevani erittäin mielissäni siitä, että parlamentti tukee laajasti komission ehdotuksessa asetettuja tavoitteita. Suojapaikkoja koskevat säännökset ovat ehdotuksen tärkeimpiä säännöksiä. Kannatan varauksettomasti parlamentin pyrkimyksiä säilyttää riippumattomuuden periaate päätöksentekoprosessissa, joka koskee merihätään joutuneen aluksen vastaanottoa suojapaikassa.

Tarkistukset, jotka koskevat Kohlíčekin suosituksen aiheena olevaa direktiiviehdotusta, alusten omistajien siviilioikeudellista vastuuta ja rahavakuuksia, voidaan hyväksyä varauksetta lukuun ottamatta kahta tarkistusta, jotka koskevat rahavakuustodistusten hallinnasta vastaavan yhteisön viraston perustamista. Henkilöstöni suhtautuu epäilevästi tämän ehdotuksen hallinnollisiin ja taloudellisiin vaikutuksiin, joten meidän on

tutkittava sitä tarkemmin. Luettuani Kohlīčekin suosituksen olen toisaalta iloinen, että parlamentti kannattaa onnettomuuksien jälkeistä tutkintaa koskevaa ehdotusta.

Toisinaan kuitenkin paras on hyvän vihollinen, ja komissio on osoittanut suhtautuvansa hienotunteisesti neuvostossa keskustelun aikana esitettyyn väitteeseen, jonka mukaan laadukkaat tutkimukset voidaan taata parhaiten siten, ettei niiden määrää lisätä tarpeettomasti. On tärkeää, että erittäin vakavien onnettomuustapausten lisäksi tutkitaan onnettomuuksien syitä, jotta niistä voidaan ottaa vastedes opiksi. Yhteisessä kannassa otetaan huomioon tämä tavoite, joka on joka tapauksessa IMO:n lähestymistavan mukainen. En voi siksi kannattaa esimerkiksi tarkistuksia 7, 13 tai 14. Kolmella tarkistuksella – tarkistuksilla 18, 19 ja 20 – direktiiviin pyritään lisäämään yhtä tutkimusta koskeva menetelmä, jolla voidaan ratkaista jäsenvaltioiden väliset erimielisyydet. Komission ehdotuksessa ja yhteisessä kannassa todellakin edellytetään, että jäsenvaltiot välttävät päällekkäisiä tutkintoja, mutta pitää myös paikkansa, ettei niissä evätä asianosaisilta jäsenvaltioilta oikeutta suorittaa omat tutkintansa. Komission ei missään tapauksessa tarvitse toimia välittäjänä sellaisten jäsenvaltioiden välillä, joilla kaikilla on mielestään erittäin merkittävä intressi suorittaa tutkimus. Tässä tapauksessa on varmistettava tutkintaelinten riippumattomuus.

Costan suosituksessa ehdotetaan, että matkustajille maksetaan korvaus onnettomuustapauksessa. Tiedätte, että komissio kannattaa määrätietoisesti matkustajien oikeuksien vahvistamista kaikilla liikenteen aloilla koko Euroopassa. Esitellessään tämän ehdotuksen kolme kuukautta sitten komissio huomautti aluksi, että jos merellä tai joella liikennöivälle alukselle tapahtuu Euroopassa onnettomuus, uhrin ei voida saada asianmukaista korvausta niin kauan kuin jäsenvaltioissa sovelletaan liian erilaisia sääntöjä, jotka näyttävät itse asiassa olevan pääosin myös vanhentuneita. Jäsenvaltioissa sovellettavissa säännöissä ei todellakaan edellytetä pakollista vakuutusta, korvauksen enimmäismäärät ovat liian pieniä, ja vastuujärjestelmien mukaan uhrin on näytettävä toteen, että liikenteenharjoittaja on syyllinen onnettomuuteen. Sitä on vaikea todistaa aluksen haaksirikon tapauksessa.

Tässä tilanteessa sääntöjen yhdenmukaistaminen oli komission mielestä ainoa vaihtoehto. Yhdenmukaistaminen edellyttää Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa. Sitä koskevat neuvottelut käydään IMO:ssa. Yhdenmukaistaminen edellyttää myös yleissopimuksen täysimääräistä soveltamista, jotta voidaan taata, että kaikki uhrin saavat korvauksen yleissopimuksessa määrätyn ehdon ja siinä vahvistettujen enimmäismäärien perusteella. Neuvosto on osoittanut olevansa samaa mieltä. Kaikilla Euroopan parlamentin esittämillä tarkistuksilla pyritään parantamaan tulevaa lainsäädäntöä. Kannatamme niitä siksi varauksettomasti.

Soveltamisalan olisi oltava mahdollisimman laaja, mutta joidenkin valtion sisäisen liikenteen tai jokiliikenteen harjoittajien vaikeuksia ei voida kieltää. Olisi siksi oikeudenmukaista porrastaa säännöksen täytäntöönpanoa, jotta ehditään tehdä tarvittavat mukautukset. Kannatan näin ollen asiaa koskevia tarkistuksia. Tällä hetkellä korvauksen enimmäismäärään vaikuttavat aluksen koko ja uhrin määrä, eikä tämä ole hyväksyttävää. Tämä asia on korjattava esimerkiksi auttamalla vakuutusalaa siten, että vahvistetaan yksi enimmäiskorvaus, jota sovelletaan Euroopan laajuisesti. Tämä on tavoitteena tarkistuksissa 12, 13 ja 14 (ensimmäinen osa), jotka komissio hyväksyy.

Arvoisa puhemies, puhun pitkään, koska minusta on oikein, että esitän näkemykseni parlamentin tarkistuksista, joten haluaisin puhua vielä kaksi minuuttia. Käsittelen seuraavaksi satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevaa Vlaston suositusta. Kiitän esittelijää ja parlamenttia ehdotuksen tukemisesta. Ehdotuksen ansiosta EU:ssa otetaan käyttöön uusi, kunnianhimoinen tarkastusjärjestelmä.

Esitän kaksi huomautusta kahdesta keskeisestä kohdasta. Ensimmäinen liittyy menettelyihin, joiden mukaisesti määritetään, milloin alusta ei voida tarkastaa. Toisaalta tarvitaan joustavuutta, jonka on aivan oikein todettu olevan perusteltua toiminnallisista syistä ja jota jo edellytetään voimassa olevassa direktiivissä. Se on siksi mielestämme säilytettävä. En voi näin ollen hyväksyä tarkistuksia 19 ja 23.

Poliittisesti kaikkein tärkein näkökohta on satamaan pääsyn epääminen, jota käsitellään tarkistuksissa 31 ja 32. Komissio hyväksyy neuvoston näkemyksen, jonka mukaan harmaalla listalla oleviin aluksiin sovelletaan löyhempää järjestelmää. Minusta on kuitenkin ilahduttavaa, että parlamentti tukee komissiota pysyvässä pääsyn epäämisessä.

Luokituslaitoksia koskevan de Grandes Pascualin suosituksen yhteydessä olen tyytyväinen, että parlamentti hyväksyy säädöksen jakamisen direktiiviin ja asetukseen neuvoston toiveiden mukaisesti. Tämä on nähdäkseni oikeudenmukainen ja oikeudellisesti juuri oikea menettelytapa. Tarkistuksista toteen, että tarkistuksissa 27 ja 28 muutetaan hyväksytyjen laitosten siviilioikeudellista vastuuta koskevaa järjestelmää. Nämä muutokset ovat mielestämme käytännössä epäjohdonmukaisia. Huolimattomasta toiminnasta aiheutuneeseen kuolemaan sovelletaan tämän direktiivin nojalla joka tapauksessa edelleen vähimmäisvastuuta.

Hyväksymme tarkistuksen 1, jossa poistetaan neuvoston asetusehdotukseen lisäämä johdanto-osan 3 kappale. Kyseinen johdanto-osan kappale on mielestämme tarpeeton ja vaarallinen. En halua, että tarkastajamme joutuvat sen vuoksi vaikeuksiin työtä tehdessään. Kuten jo totesin, voin hyväksyä tarkistukset, joilla direktiiviehdotukseen pyritään sisällyttämään joitakin lippuvaltioita koskevan ehdotuksen kohtia.

Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, että puhuin näin kauan, mutta tarkistuksia oli paljon, ja parlamentin on mielestäni hyvä tietää komission kanta.

Dirk Sterckx, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi sanoa espanjalaisille kollegoilleni muutaman sanan heidän varauksellisesta suhtautumisestaan turvasatamiin. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen, korvauksen maksaminen turvasatamille, joihin aluksia voidaan viedä, voi todellakin olla ongelmallista. Suosituksessani käsitellään tätä asiaa, ja nimenomaan tätä ongelmaa neuvosto ja parlamentti eivät ole toistaiseksi onnistuneet ratkaisemaan. Se on itse asiassa yksi kiperistä ongelmista. Miten se voidaan ratkaista?

Minulla oli siihen varsin yksinkertainen ratkaisu, nimittäin se, että taloudellinen vastuu on kyseessä olevalla jäsenvaltiolla. Neuvosto ei ole samaa mieltä, joten meidän on keksittävä jotain. Kyse ei ole siitä, ettei tätä ongelmaa ole ajateltu tai ettei siihen ole kiinnitetty huomiota. Halusin sanoa tämän vain väärinkäsitysten välttämiseksi.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, joudumme nyt aloittamaan sovittelumenettelyn, ja sekä neuvoston että parlamentin tehtävänä sen onnistuminen. Epäonnistumiseen ei ole varaa. Kiitän teitä – ja kollegojanne – vielä kerran siitä, että 90 prosenttia työstä on jo tehty, etenkin minun mietintöni kohdalla. Tämä ei ehkä tule esiin huomiossa äänestyksessä, mutta ainakin minun osaltani voitte luottaa siihen, että sopimamme asiat pysyvät paperilla ja että käsittelemme ratkaisematta olevia kohtia ja saatamme asian tuota pikaa päätökseen.

Sovittelumenettelyssä ongelmana on kaksi puuttuvaa mietintöä, kaksi puuttuvaa tekstiä, ja haluan vielä kerran korostaa seuraavaa: *Nous sommes avec vous, nous devons travailler ensemble, le Parlement est avec le Conseil et ça ne se passe pas tous les jours!* (Olemme tukenanne, ja meidän on tehtävä yhteistyötä. Parlamentti seisoo neuvoston rinnalla, eikä sitä tapahdu joka päivä!)

Jaromír Kohlíček, esittelijä. – (CS) Pysin esittämään tiivistäen, miksi merenkulkualan pakettia on käsiteltävä yhtenä kokonaisuutena eikä sarjana mietintöjä, joista neuvosto ja komissio voivat valita parhaat palat, edistää niitä ja työntää muut sivuun odottamaan seuraavaa tai sitä seuraavaa puheenjohtajakautta. Ensinnäkin on tärkeää, että kaikissa mietinnöissä määritetään kaikissa tapauksissa samalla tavoin, mihin aluksiin ehdotuksia sovelletaan. Alkuperäisissä mietinnöissä oli eroja. Haluan kiinnittää huomionne vielä kerran tähän asiaan. Toiseksi totean, että turvallisuus on jakamaton, minkä vuoksi on tärkeää lisätä lippuvaltion vastuuta. Tämä vastuu on määriteltävä selkeästi, koska ilman lippuvaltion vastuuta tätä lainsäädäntöpakettia on mahdotonta viedä eteenpäin. Kolmas asia on, että merimiehiä on kohdeltava oikeudenmukaisesti vaikeuksiin joutuvilla aluksilla. On epäolennaista, onko joku hyväksynyt IMO:n suuntaviivat vai ei. Neljänneksi totean, että ympäristön tärkeän merkityksen vuoksi keskustelun siitä, kuka on vastuussa meriliikenteestä alusten ongelmatilanteissa, on loputtava, eikä vastuuta saa enää siirrellä. Kussakin valtiossa vain yksi henkilö päättää, mihin vaikeuksiin joutuva alus voidaan viedä. Viides seikka on se, että onnettomuustilanteessa on tehtävä selväksi säädettyssä määräajassa, kuka suorittaa teknisen tutkinnan, mikä valtio on vastuussa, mihin lopullinen raportti on lähetettävä ja millainen raportin on oltava rakenteeltaan. Muuten tämä kaikki on pelkkää pelleilyä. On selvää, että tutkintaelimen on oltava riippumaton. Kuudenneksi pyydän komission jäsentä ja neuvoston puheenjohtajaa Bussereauta kuuntelemaan paitsi Euroopan parlamentin myös EU:n kansalaisten toiveita sekä tarkastelemaan merenkulkualan pakettia yhtenä kokonaisuutena.

Paolo Costa, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Bussereau, hyvät kollegat, haluan tehdä pienen ehdotuksen sen kokemuksen perusteella, joka minulle on kertynyt tänä aikana, vaikka se ei olekaan kovin pitkä. Vakuutan teille, ettei sovittelumenettelyä tarvitse pelätä. Se on luova vaihe, jossa voidaan ratkaista jopa ylipääsemättömiltä tuntuvia ongelmia.

Takaan, että pääsemme sovintoon myös rajoitetusta yleisvastuusta, jota kaikki alusten omistajat kannattavat, koska niiden on kohdeltava kaikkia matkustajia samalla tavoin. Se näyttää tällä hetkellä mahdottomalta, mutta onnistuu varmasti, kun käytämme kaikki hieman mielikuvitusta. Lyhyesti sanottuna minulla on tietenkin gramscialaista tahdon optimismia, mutta pyydän teitä noudattamaan myös tuntemattoman ranskalaisen vuonna 1968 antamaa neuvoa: kun käytämme hieman mielikuvitusta, pääsemme jonkinlaiseen lopulliseen ratkaisuun.

Täytyy sanoa, että olen tyytymätön joidenkin kollegojen käsittämättömiin huomautuksiin, joissa vastustetaan matkustajien suojelun laajentamista sisävesiliikenteeseen. Minusta on todellakin järkyttävää joutua avoimesti toteamaan, että jos lapsi ja hänen isänsä menehtyvät Seinellä, he saavat erilaista suojelua kuin jos he olisivat kuolleet avomerellä. Tämä ei ole mielestäni todellakaan hyväksyttävää, ja koska erittäin epätodennäköisten tapahtumien vakuutusmaksut ovat hyvin pieniä, en voi uskoa, että jäsenet Rack, Wortmann-Kool ja Blokland kuvittelevat tosissaan, että pienten etujen suojelu ja pienten liikenteenharjoittajien pienet edut voivat heikentää asemaa, jonka ilokseni olen kuullut myös komission vahvistavan ja jota parlamentinkin olisi hyvä kannattaa.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, vastustan voimakkaasti sitä, että esittelijä Costa yhdistää Seinellä menehtyneet ihmiset siihen, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä kieltäytyy kannattamasta hänen ehdotuksiaan. Esittelijä Costa ei saa yhdistää näitä asioita toisiinsa, joten haluan esittää voimakkaan vastalauseen.

Dominique Vlasto, esittelijä. - (FR) Arvoisa puhemies, voin lopuksi todeta, että tämpäpäiväisessä keskustelussa on tullut esiin yhteinen tahto saada aikaan tuloksia. Tämä on mielestäni erittäin tärkeää.

Työtä on tehty paljon etenkin Ranskan puheenjohtajakaudella, ja voimme olla tyytyväisiä. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, toivon, että löydämme 9. lokakuuta pidettävän liikenneneuvoston kokouksen jälkeen ratkaisun, jota kaikki kannattaa ja jossa mitään tärkeää ei jätetä pois. Koko parlamentti kannattaa pakettia, ja toivon, että onnistumme hyväksymään sen täysistunnossa.

Luis de Grandes Pascual, esittelijä. - (ES) Haluan vielä kerran kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa, joka on osoittanut tahtoa sekä todistanut älykkyytensä.

Toivotaan, että sen päättäväisyyden ansiosta hallitukset eivät ole kuuroja vaan kuuntelevat tätä ranskalaista älykkyyttä ja tekevät vakaata yhteistyötä, jotta saavutamme tavoitteet, joihin olemme yhdessä sitoutuneet.

Komission varapuheenjohtaja tietää, että olemme käyneet joitakin epävirallisia kolmikantaneuvotteluja, mutta hänen mainitsemansa epäjohtamukaisuus johtuu luonnollisesti ajoituksesta ja parlamentaarista menettelyistä.

Näiden kolmikantaneuvottelujen ansiosta olemme saavuttaneet hyväksytyjä laitoksia koskevan tavoitteen omien mietintöjeni osalta, ja pääsemme ratkaisusta varmasti yksimielisyyteen.

Esittelijä Sterckx pyysi meitä espanjalaisia olemaan hienotunteisia ja hyväksymään hänen ehdotuksensa. Pyydän teitä ymmärtämään, että eriävillä kannoillamme on syvään juurtuneita syitä, mutta nämä kannat eivät ole peruuttamattomia. Sovittelumenettelyssä tulee varmasti esiin ratkaisumalleja, jotka hyväksymme. Hyväksymme menetelmän, jonka kaikki voivat ymmärtää ja joka tarjoaa ratkaisun paitsi valtioille, joilla on aluksia, myös valtioille, jotka kärsivät siitä, että niillä on rannikkoja.

Puhemies. - (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna keskiviikkona klo 11.30.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. - (EN) On tärkeää, että alusten tarkastamis- ja katsastuslaitoksia sekä merenkulkualan hallinnon asiaankuuluvia toimia varten on yhteiset säännöt.

Toisaalta Euroopan unionille on tärkeää, että sen jäsenvaltioissa rekisteröityjen alusten määrää lisätään. Maltan, Kyproksen ja Kreikan alusrekisterien ansiosta Euroopan unioni on edelleen yksi maailman merkittävimmistä toimijoista alusten rekisteröintien perusteella. Näin Euroopan unioni voi nostaa vaatimustasoa sekä valvoa aluksiaan jatkossakin.

Euroopan unionin on turvallisuutta vaarantamatta varmistettava, että sen jäsenvaltioiden rekisterissä olevia aluksia ei siirretä muiden maiden rekisteriin, erityisesti sellaisiin maihin, jotka tunnetusti antavat aluksille mahdollisuuden purjehtia niin kutsutun mukavuuslipun alla.

On ymmärrettävä, että merenkulku on yksi puhtaimmista kuljetusmuodoista. Se on myös yksi halvimmista kuljetusmuodoista. Meidän pitää huolehtia siitä, ettemme kuormita tätä tärkeää teollisuudenalaa liikaa.

Tämä on pidettävä mielessä kaikkien toimenpiteiden yhteydessä. Merikuljetusalaa on edistettävä, ja tämä on huomioitava kyseistä alaa koskevia säännöksiä laadittaessa vaarantamatta kuitenkaan millään tavalla turvallisuutta ja terveyttä.

12. Merirosvous (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat merirosvoudesta.

Dominique Bussereau, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, lauantaina 14. syyskuuta – eli vain muutama päivä sitten – merirosvot ajoivat takaa ranskalaista tonnikalan pyyntialusta 420 mailin päässä Somalian rannikolta. Kyse ei ole yksittäisestä tapauksesta. Heinäkuun alun jälkeen kymmenen alusta on vallattu ja 250 merimiestä on otettu panttivangiksi. Tästä johtuen kalastusalueet eivät ole halukkaita operoimaan – varmaankin ymmärrätte syyn – ja noin 50 espanjalaista ja ranskalaista tonnikalan pyyntialusta, jotka yleensä kalastavat Seychellien ja Somalian merialueilla, ovat päättäneet palata takaisin Seychellien saaristoon.

Sen lisäksi, että merirosvous on lisääntymässä, vaikuttaa selvältä, ettei toiminta enää rajoitu rannikolle, vaan se on leviämässä kauemmas kansainvälisille vesille. Tämä haittaa alueen kautta kulkevien kalastus- ja rahtialusten lisäksi – ja tämä on erittäin vakavaa – myös humanitaaristen ohjelmien alaisuudessa toimivia aluksia, kuten Maailman elintarvikeohjelman aluksia, jotka toimittavat elintärkeää apua monille Somalian sisäisille pakolaisryhmille.

Ilmiöstä on tullut maailmanlaajuinen huolenaihe. Ranskan presidentti Sarkozy totesi hiljattain, ettei kyse ole enää yksittäisistä tapauksista, vaan rikollisesta teollisuudesta, jossa asetetaan kyseenalaiseksi yksi perusvapauksista, liikkumisvapaus, sekä vapaus harjoittaa kansainvälistä kauppaa. Ranskan presidentti päätti lausuntonsa sanomalla: ”Maailma ei voi hyväksyä tätä!”

Nämä seikat huomioon ottaen Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi toukokuussa ja heinäkuussa päätöslauselmat 1814 ja 1816. Reagoidakseen alati pahenevaan tilanteeseen turvallisuusneuvosto valmistelee parhaillaan uutta päätöslauselmaa, jonka tarkoitus on saada kansainvälinen yhteisö käyttämään tehokkaammin saatavilla olevia, merioikeuten ja turvallisuusneuvoston päätöslauselmiin perustuvia torjunta- ja ennaltaehkäisyvälineitä.

EU:n jäsenvaltiot ovat jo omalta osaltaan päättäneet toimia niin, ja ne ilmoittivat 26. maaliskuuta aikovansa toimia määrätietoisesti yhdessä Somalian rannikolla harjoitettavan merirosvouden torjumiseksi. Neuvosto hyväksyi 5. elokuuta kriisinhallintakonseptin. Aivan hiljattain, 15. syyskuuta, yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto hyväksyi sotilaallisen strategiavaihtoehdon, joka mahdollistaa tarvittaessa merioperaation käynnistämisen Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisuudessa. Haluaisin muistuttaa teitä virallisesti, että merioperaation käynnistämistä todella harkitaan, kuten puheenjohtajavaltio Ranska kertoi Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunnalle viime tiistaina yllä mainitun neuvoston kokouksen jälkeen.

Toimenpiteitä tarvitaan kiireellisesti jo ennen kuin merioperaatio saadaan käynnistettyä. Tämän vuoksi neuvosto perusti ensimmäisenä toimenpiteenä merivoimien koordinoituyksikön. Koordinointiyksikköä johtaa espanjalainen korkea-arvoinen upseeri, ja siinä toimii neljä merikuljetusalan asiantuntijaa, joiden tehtävä on helpottaa sekä säännöllistä että satunnaista tietojenvaihtoa alueella liikkuvien kauppa-alusten ja muiden merialusten välillä. Brysselissä sijaitsevan koordinoituyksikön tehtävänä on tukea valvonta- ja suojelutoimia, joita jäsenvaltiot toteuttavat Somalian merialueilla. Aloite käsittää kolme osa-aluetta: tiettyjen alttiiden alusten saattaminen Adeninlahden läpi, Maailman elintarvikeohjelmaan kuuluvien, Somalialle suunnattujen humanitaaristen kuljetusten turvaaminen sekä Somalian etelärannikolla sijaitsevien kalastusalueiden valvonta. Niitä jäsenvaltioita, joiden laivastoyksiköt toimivat Somalian merialueilla, pyydetään tiedottamaan asiasta koordinoituyksikölle erityisesti kaikkein alimpien kauppa-alusten suojelumahdollisuuksien parantamiseksi.

Arvoisa puhemies, samanaikaisesti Euroopan unioni jatkaa mahdollisen Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisen merioperaation valmistelua. Euroopan unionin sotilasesikunnan sekä neuvoston pääsihteeristön eurooppalaisia asiantuntijoita on parhaillaan tiedonkeruumatkalla alueella tavoitteenaan tarkentaa strategista suunnitelmaa. Heidän on tarkoitus julkistaa päätelmänsä 29. syyskuuta.

Hyvät parlamentin jäsenet, saatte nähdä, että Euroopan unioni osoittaa toimivansa määrätietoisesti ja vahvistaa asemaansa ensisijaisena aloitteentekijänä kansainvälisessä toiminnassa merirosvouden torjumiseksi. Meidän pitää varmistaa käyttöömmme sellaiset voimavarat, että voimme toimia nopeasti ja koordinoitusti puolustaaksemme kaupallisia etuja, luonnollisesti, mutta puolustaaksemme myös liikkumisvapautta, joka on globaali periaate, sekä humanitaarisia tavoitteita.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, komissio tuomitsee jyrkästi rikokset, joita joillain maailman alueilla tehdään

säännöllisin väliajoin EU:n jäsenvaltioiden etuja vastaan. Tällaisia ovat niin merirosvous kuin alusten aseelliset ryöstöt jonkin valtion tuomiovaltaan kuuluvilla merialueilla.

Tällainen toiminta vaikuttaa yhtä lailla merikuljetuksiin kuin avomeren kalastukseen ja merimatkailuun. Lisäksi kyseinen toiminta tekee merimiesten elinoloista entistäkin vaarallisempia, ja merimiehet työskentelevät jo muutenkin hankalissa olosuhteissa. Näin ollen ei riitä, että vain tuomitsemme kyseiset teot; meidän pitää myös ymmärtää, että ne saattavat viedä meitä ajassa satoja vuosia taaksepäin tilanteeseen, jossa rikolliset verkostot ja merirosvot toimivat järjestäytyneesti pääasiassa neljällä alueella: eteläisellä Kiinanmerellä, Malaccan ja Singaporen salmissa, Guineanlahdella sekä Afrikan sarven alueella. Suurin osa rikoksista tehdään kyseisillä alueilla, ja rikosten voimakkuus ja vakavuus muuttuvat jatkuvasti.

Huolta aiheuttaa yhä myös ilmiön kehityssuunta sekä merirosvouden leviäminen muille maailman alueille. Tämä osoittaa, että kyse ei tosiaan ole satunnaisista tapauksista; olemme vakuuttuneita siitä, että taustalla on järjestäytynyt rikollisverkosto, joka haluaa tehdä järjestelmällisiä hyökkäyksiä rahtilaivoja, matkailualuksia sekä matkustajalaivoja kohtaan.

Koska Euroopan yhteisö kuuluu Yhdistyneiden Kansakuntien vuonna 1982 hyväksymään merioikeusyleissopimukseen, Euroopan komissio on aina pyrkinyt edistämään merenkulun vapautta sen kaikissa muodoissa sekä luomaan asianmukaisia välineitä alusten suojelemiseksi laittomilta teoilta. Tämän vuoksi komissio on tukenut järjestelmällisesti jäsenvaltioiden sekä koko kansainvälisen yhteisön pyrkimyksiä luoda korkealaatuisia lainsäädäntövälineitä Yhdistyneiden Kansakuntien kautta tai sen merenkulkualan erikoistuneen elimen eli Kansainvälisen merenkulujärjestön kautta.

Viime kesäkuussa toteutettiin Yhdistyneiden Kansakuntien epävirallinen valtameriä ja merioikeutta koskeva konsultaatioprosessi, joka käsitteli erityisesti kiinniotettujen merirosvojen oikeudellista kohtelua. Sen seurauksena toimia jatketaan edelleen tarkastelemalla uudelleen IMO:n kolmea oikeudellista välinettä merirosvouden ja aluksiin kohdistuvien aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseksi. Uudelleen tarkastelu on tarkoitus saada päätökseen joulukuussa 2008.

Euroopan yhteisö soveltaa alusten ja satamapalvelujen turvallisuutta koskevaa lainsäädäntöään, jolla IMO:n alainen ISPS-säännöstö on saatettu osaksi yhteisön oikeutta. Yhteisö tukee näiden merialan turvallisuusstandardien vahvistamista kansainvälisten kumppaniensa ja aivan erityisesti Euro-Välimeri-kumppaniensa keskuudessa Safemed I-ohjelman kautta. Lisäksi parhaillaan valmistellaan kyseistä asiaa käsittelevää korkean tason seminaaria osana ASEANin alueellista foorumia, jossa yhteispuheenjohtajina toimivat Euroopan unioni ja Indonesia. Yhteistyö unionin ulkopuolisten maiden kanssa lisääkin jatkuvasti merkitystään.

Saman ajatusmallin mukaisesti komissio tutkii parhaillaan mahdollisuutta hyödyntää vakautusvälinettä sellaisten jo olemassa olevien tai vasta suunnitteilla olevien alueellisten aloitteiden tukemisessa, joita myös Kansainvälinen merenkulujärjestö kannattaa, Malaccan salmassa ja Afrikan sarven alueella. Tavoitteena olisi turvata merenkulku alueilla, jotka ovat strategisesti tärkeitä unionin etujen ja tavarantoimitusten kannalta.

Haluan myös painottaa jatkuvaa kehitysapua, jota Euroopan yhteisö antaa riskialueita ympäröiville maille parantaakseen niiden elintasoja, mikä on ehdoton edellytys oikeusvaltion periaatteen noudattamiselle. Se on myös ratkaisevan tärkeää pyrittäessä saamaan työvoimaa pois rikollisjärjestöistä, jotka saattavat kohdistaa huomionsa äärimmäisessä köyhyydessä eläviin väestöryhmiin.

Merirosvouden ja aluksiin kohdistuvien aseellisten ryöstöjen torjunnan osalta komissio on tyytyväinen YK:n turvallisuusneuvoston hyväksymään päätöslauselmaan 1816 merirosvoudesta ja aseellisista ryöstöistä Somalian rannikkovesillä sekä tärkeisiin päätöksiin Eurooppa-neuvostossa, joka hyväksyi yksityiskohtaisen toimintasuunnitelman 15. syyskuuta 2008 pitämässään kokouksessa. Ministeri Bussereau kertoi, mitä nuo aloitteet ovat ja mihin Euroopan unioni ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet. Me jaamme nuo sitoumukset ja tuemme niitä.

Merirosvouden jatkuva lisääntyminen herättää toisenkin kysymyksen: rahoitetaanko merirosvoudella kansainvälistä terrorismia? Tätä kysymystä meidän on pohdittava ja meidän on yritettävä löytää siihen vastaus, vaikkakaan tällä hetkellä ei ole todisteita siitä, että lunnasmaksuilla rahoitettaisiin terrorismia. Toisaalta ei ole mitään perusteita olettaa, että se ei olisi periaatteessa mahdollista. Suhtaudumme siis epäilevästi tämän hypoteesin hylkäämiseen etenkin sen perusteella, että eräiden merirosvoille turvapaikkoja tarjoavien maiden sekä terroristiryhmien salaisten tukikohtien välillä on selvä yhteys.

Komissio aikoo joka tapauksessa käynnistää tutkimuksen tästä aiheesta ymmärtääkseen paremmin merirosvouteen liittyvän rahan liikkeitä. Emme saa koskaan laskea suojaustamme terrorismin vastaisessa

taistelussa. Näin ollen kaikki epäilykset, silloinkin kun emme voi tehdä *a priori* -arviointeja, on tutkittava huolellisesti, ja meidän pitää toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, jotta terroristit eivät saisi apua tai taloudellista ja organisatorista tukea rikollisjärjestöiltä. Näin ollen jatkamme tasapainoista yhteistyötä kaikkien jäsenvaltioiden ja neuvoston kanssa sekä sellaisten unionin ulkopuolisten maiden kanssa, jotka osallistuvat erityisen aktiivisesti merirosvouden torjuntaan.

Georg Jarzembowski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission varapuheenjohtaja, olen täysin samaa mieltä varapuheenjohtajan kanssa. Meidän on erotettava toisistaan salmet, joissa voimme tehdä vastuullisten maiden kanssa yhteistyötä merirosvouden hillitsemiseksi, sekä merioperaatiot alueilla, joilla ei ole vastuullisia valtioita, kuten Somaliassa, jolloin meidän on toimittava itse.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, ihan rehellisesti sanottuna se, mitä totesitte, oli mielestäni hieman liian vähän. Kriisiyksikön perustaminen ja hyödyntäminen on aina hyvä teko, mutta siitä ei ole mitään apua. Sijaitsepa kriisiyksikkö sitten täällä Brysselissä tai jossain muualla. Se mitä tarvitsemme, on paikan päällä toteutettava yhteinen merioperaatio, johon osallistuu jo alueella olevia EU:n jäsenvaltioiden aluksia. Meidän on pyydettävä niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä lähettäneet aluksiaan paikalle, osallistumaan yhteiseen merioperaatioon.

Emme voi sallia tilannetta, jossa kaksi merirosvojen emäalusta purjehtii onnellisesti näillä vesillä hyökäillen kalastusalustemme ja kauppalaivojemme kimppuun ja meidän täytyy jatkuvasti ajaa niitä takaa ja pohtia, miten saisimme tilanteen hallintaan. Odotan kovasti, mitä kenraalilla on sanottavanaan, hänhän tulee tänne hetken kuluttua, mutta meidän pitää joka tapauksessa luoda selkeä strategia ja arvioida tilannetta taktisesti. Tarvitsemme myös riittävästi miehistöä merirosvouden hallitsemiseksi, koska pelkät vetoomukset eivät näytä auttavan. Meidän on otettava merirosvot kiinni, meidän on siepattava heidät, muutoin tämä ei onnistu.

Yhdeksänkymmentä prosenttia unionin tuonnista, josta olemme riippuvaisia, kulkee meriteitse. Meillä on suuri vastuu merenkulkijoista ja ulkomaisilla rannikoilla kalastavista kalastajistamme yhdessä solmittujen sopimusten nojalla, ja meidän täytyy suojella näitä kalastajia ja merenkulkijoita sekä matkailijoita. Alueilla, joilla ei ole julkista hallintoa, tämä toimii valitettavasti vain sillä edellytyksellä, että kehitämme unionin omaa toimintaa YK:n päätöslauselmien pohjalta.

Näin ollen, hyvä neuvoston puheenjohtaja, on hyvä asia perustaa kriisiyksikkö. Odotamme kuitenkin hyvin valmisteltua operaatiotukikohtaa sekä hyvin valmisteltuja operaatioita seuraavassa vaiheessa.

Rosa Miguélez Ramos, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Hyvät kollegat, meidän on ratkaistava tämä ongelma kiireellisesti. Minun käytössäni olevat luvut ovat vieläkin pahemmat kuin ne, jotka ministeri Bussereau meille juuri esitteli: saamiini tietojen mukaan 13 alusta ja 300 merimiestä on merirosvojen vallassa.

Ja selvää on, että jos tätä ilmiötä ei saada loppumaan, se jatkaa kasvuaan, kuten tähän asti on tapahtunut, eikä se tietenkään lopu tai tilanne parane.

Ranskan ja Espanjan sekä muiden maiden hallitusten sitkeys ja tämän parlamentin sitkeys on kantanut hedelmää. Lyhyessä ajassa olemme varmistaneet tätä ilmiötä koskevan YK:n päätöslauselman, jolla laajennetaan syyteoikeutta. Lisäksi on perustettu yksikkö koordinoimaan operaatioita EU:n tasolla.

Teidän pitäisi kuitenkin olla tietoisia siitä, että meidän on aivan ensiksi pyrittävä jatkamaan YK:n mandaattia, koska se on voimassa vain kolme kuukautta. Jos sitä ei saada jatkettua, meidän aivan uusi koordinoituvuuskokomme on suljettava joulukuun alussa.

Ministerien tekemän päätöksen toisesta osasta, sotilaallisesta strategiavaihtoehdosta, totean, että tämän operaation on toteuduttava ja että usean jäsenvaltion on mahdollisimman nopeasti osoitettava valmiutensa osallistua siihen. Tuen sitä, mitä parlamentin jäsen Jarzembowski sanoi. Tämä operaatio olisi unionin ensimmäinen sotilaallinen merioperaatio Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisuudessa, hyvät kollegat, ja se olisi tärkeä osoitus Euroopan näkyvyydestä.

Olosuhteet edellyttävät sitä. Merirosvous Intian valtamerellä on tällä hetkellä äärimmäisen tuottoisaa liiketoimintaa, joka kasvaa päivä päivältä. Joku kertoi minulle tänään, että merirosvon ammatti, niin uskomattomalta kuin se kuulostaakin, on kohentamassa statustaan joissakin Intian valtameren ympäröivissä maissa.

Meidän on katkaistava tämä kierre. Meidän on suojeltava alttiita aluksia, niin kauppa- kuin huvialuksia, sekä lukuisia kalastuslaivoja, jotka kalastavat tuolla alueella. Meidän pitää myös tarjota suojaa ja saattueita Maailman

elintarvikeohjelmaan kuuluville aluksille, koska Kanadan mandaatti päättyy 27. syyskuuta eikä sille ole vielä seuraajaa.

Philippe Morillon, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, antaako merirosvouden lisääntyminen Euroopan unionille mahdollisuuden turvautua tiettyihin keinoihin arvojensa ja etujensa puolustamiseksi, kun se on tarpeen ja siellä, missä se on tarpeen?

Ainakaan ei kannata sanoa niille kalastajillemme, joiden oli viime viikolla haettava turvaa Mahén satamasta Seychelleiltä, tai kauppalaivojemme ja risteilyalustemme miehistölle, jotka ovat jatkuvasti suuremmassa vaarassa Somalian aluevesillä, ettei tämä asia kuulu unionille! Jos näin tehtäisiin, unohdettaisiin se, mitä unionin kansalaiset odottavat unionilta: etupäässä turvallisuutta ja ennen kaikkea meriturvallisuutta.

Tämän takia, arvoisa komission jäsen, komission aloitteisiin Euroopan meri- ja valtameripolitiikasta oltiin niin laajalti tyytyväisiä. Tämän takia, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, uskon, että enemmistö tässä parlamentissa hyväksyy toimenpiteet, joita ehdotatte saatuaan päätökseen kuulemiskierroksen, joka ymmärtääkseni on vielä kesken.

Tänään ihmiset sanovat, että se ei ole helppoa, että saataisi olla parempi kuulla ensin kaikkia liittolaisiamme eri puolilla maailmaa ja pohtia toimien laillisuutta kansainvälisen oikeuden näkökulmasta. Se, mitä hiljattain tehtiin *Ponantin* ja *Carré d'asin* panttivankien vapauttamiseksi, osoittaa, että meillä on välineet toimia tehokkaasti, kunhan tahtoa löytyy. Vielä kun tämän tahdon taakse, hyvä neuvoston puheenjohtaja, saataisiin neuvostossa laaja konsensus!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Somalian rannikko on selvästi yksi maailman vaarallisimmista rannikkoalueista. Tämän osoittavat luvut, esimerkiksi se, että yksinomaan viime vuonna ainakin 25 alusta joutui erilaisten merirosvohyökkäysten kohteeksi.

Playa de Bakion tapaus on ehkäpä yksi tunnetuimmista, ainakin Espanjassa, mutta se ei ole ainut laatuaan.

Tällä hetkellä on selvää, ettei Somalian väliaikaisella liittohallituksella ole voimavaroja tai keinoja rauhan ja turvallisuuden vakauttamiseksi maassa, minkä vuoksi se ei myöskään niin hyvin kykene takaamaan aluevesiensä tai niitä lähellä sijaitsevien alueiden turvallisuutta. Siksi tarvitaan sellaista kansainvälistä tukea, josta Yhdistyneissä Kansakunnissa sovittiin kesäkuussa, kuten aiemmat puhujat ovat todenneet.

Itse olen huolissani myös erästä toisesta asiasta, jonka haluaisin tuoda esiin: saamme joskus raportteja ulkomaisista aluksista, joista jotkut saattavat olla eurooppalaisia, jotka käyttävät valvonnan puutteellisuutta hyväkseen ja kalastavat laittomasti yhdellä alueen parhaimmista kalastusalueista tai jopa käyttävät sitä vaarallisten aineiden kaatopaikkana. Liittohallitus ei kykene valvomaan tätäkään.

Näin ollen pidän ensisijaisen tärkeänä – ja korostan tätä – että kansainvälistä lainsäädäntöä noudattavien alusten turvallisuus taataan. Ehkä vieläkin tärkeämpää on kuitenkin se, että sitoudumme ratkaisemaan tätä maata ravistelevan konfliktin, jotta riippumattomat, lailliset ja tunnustetut somalialaiset instituutiot voivat ottaa kantaakseen lopullisen vastuun alueen turvallisuuden varmistamisesta.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) En aio toistaa niitä tosiseikkoja, jotka täällä on jo mainittu. Haluan kuvailla niitä: ne ovat pöyristyttäviä ja ne aiheuttavat sosiaalista levottomuutta kansalaistemme keskuudessa, kun he epäilemättä havaitsevat puolustuskyvyttömyyden asteen. Puhumattakaan siitä, miltä tuntuu kalastajistamme, jotka ymmärrettävästi pelkäävät työnsä ja jopa fyysisen turvallisuutensa puolesta ottaen huomioon, etteivät merirosvot uhkaile huvikseen ja ettei työntekijöiden pitäisi joutua vaarantamaan henkeään työnsä takia.

Lisäksi alusten omistajat kärsivät pahoja taloudellisia haittoja, joita heidän vakuutuksensa ei aina korvaa, koska kyse on poikkeuksellisista olosuhteista, joita vakuutusehdot eivät yleensä kata.

Mitä voimme tehdä merirosvoudelle? Tietenkin mitä vain lukuun ottamatta sitä amatöörimäistä henkeä, joka vallitsi unionin ulkoministerineuvoston 15. syyskuuta pitämässä kokouksessa. Merirosvouden torjumiseksi tarvitsemme vakuuttavia toimia kahdella tasolla: diplomatian alalla on tuettava Afrikan maita, jotka kärsivät niiden alueella toimivista todellisista mafioista, jotka käyttävät kiskontaa ja sieppauksia kiristääkseen yhdestä maailman osasta tulevia kalastajia ja kauppalaivoja; laillisen voimankäytön osalta on turvauduttava voimankäyttöön pelotteena, mikä on ehkä ainut kieli, jota merirosvot ymmärtävät.

Missä ja millä tasolla meidän pitäisi toimia nämä asiat huomioon ottaen? Kansallisella, unionin vai kansainvälisellä tasolla? Hyvät kollegat, meidän täytyy mielestäni ryhtyä ensin toimeen kansallisesti, kuten Ranska on esimerkiksi tehnyt kansainvälisen oikeuden suojassa ja tehokkaasti, mikä on esimerkillistä.

Minusta on valitettavaa, ettei neuvosto hyväksynyt Espanjan ja Ranskan ehdotuksia ja että lopullinen ratkaisu oli riittämätön. Mielestäni meidän pitää antaa luottamuslause puheenjohtajavaltio Ranskalle, jotta se tekee ehdotuksen sellaisesta unionin toimenpiteestä, jonka avulla voidaan puolustaa omia etujamme. Toivon myös, että hetken koittaessa Naton tarjous globaalista ja kansainvälisestä toiminnasta toimii tässä tapauksessa.

Tehkäämme kuitenkin niin kuin aina teemme, menkäämme eteenpäin, tehkäämme päätöksiä ja odottakaamme sitten muiden auttavan meitä. Pyrkikäämme eroon puolustuskyvyttömyydestä ja kansalaisten tunteesta, ettemme pysty puolustamaan itseämme.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, ensiksikin haluaisin kiittää neuvostoa ja komissiota siitä, että ne suostuivat parlamentin pyyntöön keskustella tästä aiheesta; tästä hyvin ajankohtaisesta aiheesta, josta olemme huolissamme. Olemme keskustelleet asiasta erityisesti liikenne- ja matkailuvaliokunnassa, jolle De Rossa myös kävi kertomassa ongelman laajuudesta. Haluaisin sanoa, että meidän pitäisi olla tyytyväisiä siihen, miten nopeasti asianomaiset jäsenvaltiot – tarkoitan Ranskaa ja Espanjaa – ovat kyenneet reagoimaan ja mitä YK ja neuvosto ovat jo saaneet aikaiseksi. Mielestäni vastaus on tullut melko nopeasti.

Mielestäni meidän pitää välttää useampi seikka. Ensinnäkin siviilialusten aseita koskevat pyynnöt. Näen sellaista tapahtuvan, ja mielestäni meidän pitää olla varuillamme, koska tiedämme, että tämä tekisi tilanteesta entistäkin vaarallisemman. Toiseksi meidän pitää varmistaa, ettemme laiminlyö tilannetta niin, että se johtaisi terrorismiin. Tarkoitan, että meidän pitäisi estää poliittisia ryhmiä joutumasta osalliseksi, koska silloin mittasuhteet olisivat varmasti aivan toisenlaiset. Kolmanneksi meidän on vältettävä tilanne, jossa jäsenvaltiot toimivat erikseen.

Tähän liittyen ajattelin juuri vakaussopimusta. Vaadimme itsestään selvästi tiettyjä jäsenvaltioita välttämään alijäämät, mutta kyse on samoista jäsenvaltioista, joilta aina pyydetään suojaa, koska niillä on edellytykset antaa sitä. Mielestäni meidän pitäisi siksi osoittaa hieman enemmän yhteisvastuullisuutta EU:n tasolla, ja ne, joilla on käytössään sotilaallisia keinoja, suojaavat niitä, joilla ei ole suojautumiskeinoja. Tässä tapauksessa on tehtävä samat johtopäätökset kuin joihin luultavasti päätyisimme jollain muulla tasolla.

Haluaisin myös todeta, että vaikka meidän on todella nopeasti saatava käyttöön pelotteet esimerkiksi Ranskan hallituksen toteuttamien toimenpiteiden kautta tai *Ponanilla* ja *Carré d'asilla*, tiedämme varsin hyvin, että rikollisuus on osa ihmisluontoa, ja ihmisten epätoivo oikeutetusti ruokkii sitä. Siksi on tärkeää ryhtyä diplomaattisiin toimiin näissä maissa, jotta niitä voitaisiin auttaa sekä turvallisuuden että kehityksen näkökulmasta. Silloin niiden ei tarvitsisi loputtomasti katsella tyhjin vatsoin, kun täysiä lautasia viedään ohi.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, unionin kansalaiset eivät voi ymmärtää, miksi joudumme teknologian, televiestinnän ja satelliittien kaudella kärsimään merirosvoudesta, joka vie meitä neljä- tai viisisataa vuotta taaksepäin historiassamme.

En hyväksy niiden kantaa, jotka ovat sanoneet olevansa tyytyväisiä vastaukseen. Jo useiden vuosien ajan olen sanonut täällä Euroopan parlamentissa, että tilanne Intian valtamerellä, tilanne Somalian rannikolla on kestävä eurooppalaisten kalastajien sekä alueella toimivien ja työskentelevien alusten kannalta, eikä vastauksia ole juuri saatu. Olen todella tyytyväinen siihen, että neuvosto on lopultakin ottanut ensimmäisen askeleen, jota tosin pidän riittämättömänä, perustamalla Brysseliin koordinoituyksikön. Sen tehtävänä on tukea kalastajia, suojella humanitäärisiä apulähetyksiä, joita todella tarvitaan Somaliassa, sekä turvata sopimukset kalastusalueilla.

En usko, että sillä, mitä tähän asti on perustettu ja päätetty, kyetään saavuttamaan kaikkia näistä kunnianhimoisista tavoitteista. Meri on erittäin suuri, niin kuin on Intian valtameren rannikkokin. Siksi kaikkien Euroopan maiden on osallistuttava toimiin ja yhteistyöhön, koska kyse ei ole siitä, ovatko kalastajat tai alukset ranskalaisia, baskimaalaisia, espanjalaisia vai hollantilaisia; kyse on siitä, että ne ovat eurooppalaisia, ja meidän kaikkien on osallistuttava tähän yhdessä.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, merenkulkijoiden suojeleminen on sydämen asia meille kaikille, mutta rohkenen kuitenkin kysyä, miten voimme parhaiten taata sen.

Asetan kyseenalaiseksi puheenjohtajavaltio Ranskalle osoitetut erityiskiitokset, koska poliittisesti ja teknisesti se on tunaroinut tässä alusta asti. Selitän, miksi. Olemme käyneet tätä keskustelua osana meripoliitikkaa

koskevasta vihreästä kirjasta käytyjä keskusteluja. Olemme todenneet, että merirosvous on ongelma ja että tarvitsemme pitkän aikavälin strategiaa voidaksemme taistella tätä ilmiötä vastaan.

Rohkenen myös todeta, että kyseinen ilmiö on ollut olemassa 500-luvulta eKr. lähtien. Sitten presidentti Sarkozy saapuu paikalle, tekee kaikesta lopun ja puhuu merioperaatiosta. Saksan puolustusministeri Franz Josef Jung on jo käkenyt kiillottaa aseet merivoimien aluksilla, ja on ETPP-operaatio, josta ei ole vielä edes keskusteltu asiasta vastaavissa valiokunnissa – ulkoasianvaliokunnassa ja turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnassa – vaan ainoastaan liikenne- ja matkailuvaliokunnassa. Mitä peliä tässä oikein pelataan? Ei kyse ole mistään kaupankäynnistä!

Minusta vaikuttaa siltä, että yritämme reagoida tilapäisesti ja raivokkaasti antaaksemme oikeutuksen jollekin sellaiselle, millä olisi hyvin, hyvin pitkäaikaisia kansainvälisiä vaikutuksia. Jos turvaudumme merivoimiin kalastajien suojaamiseksi, meidän on puhuttava seurauksista. Mitä me haluamme? Tykkivenediplomatiaa? Haluammeko ampu keulojen yli? Haluammeko upottaa laivoja? Jos tässä onkin yhteys kansainväliseen terrorismiin, missä on pitkän aikavälin strategia? Sanon tämän vain varoituksena. Meidän pitäisi analysoida tätä tarkasti, ja toivottavasti päädyimme lokakuun toisella viikolla asiallisempiin johtopäätöksiin, joista on enemmän apua alueen ihmisille.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Osallistuin juuri pitkän matkan alueellisen neuvoa-antavan toimikunnan kokoukseen, jossa oli nähtävissä suuri huoli niiden 51 aluksen sekä yhteisön tonnikala-aluksilla työskentelevien noin 1 500 merimiehen kohtalosta, jotka kalastavat Intian valtamerellä.

Vuosien ajan alukset ovat raportoineet merirosvojen hyökkäyksistä Somaliasta lähellä olevalla alueella, mutta edes espanjalaisen *Playa de Bakio* -tonnikala-aluksen kaappaus huhtikuussa ei saanut joitakin hallituksia, omani mukaan luettuna, reagoimaan ajoissa, ja alusten oli valitettavasti hiljattain vetäydyttävä Victorian satamaan. Tästä näkökulmasta katsottuna toteutetut toimet eivät ole olleet läheskään riittäviä.

Meidän on ymmärrettävä, että kalastajat elävät erityisen vaarallisissa oloissa, ja kaikista alueella liikkuvista aluksista pitää olla huolissaan, mutta kauppalaivoilla on yleensä tietyt vakioreitit, minkä ansiosta niitä on helpompi valvoa niiden kulkiessa alueen läpi.

Mainitut 51 kalastusalusta puolestaan hajaantuvat tonnikalakantojen liikkeiden mukaan yli 3 200 neliömailin suuruiselle alueelle, mikä tarkoittaa viiden päivän purjehdusta. Näin ollen kalastusalukset ovat haavoittuvampia, joten kiireellinen merioperaatio on tarpeen.

Sen lisäksi, mitä on sanottu Malaccan salmesta ja Somaliasta, kalastusalukset raportoivat tällä hetkellä merirosvojen hyökkäyksistä myös Mosambikin kanaalissa sekä Intian ja Karibian alueilla.

Näin ollen emme voi jäädä toimettomiksi, vaan meidän täytyy toimia niiden toimenpiteiden lisäksi, joita hallituksemme ja neuvosto mahdollisesti toteuttavat. Kaikkien unionin toimielinten on oltava mukana kehittämässä koordinoitua strategiaa kansainvälisen merirosvouden torjumiseksi.

Näin ollen ehdotan omalle poliittiselle ryhmälleni, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmälle talousarvion muuttamista siten, että talousarviosta osoitetaan miljoona euroa tämän strategian täytäntöönpanoa koskevan toteuttamissuunnitelman tutkimiseen. Pyydän myös parlamenttia näyttämään ehdotukselle vihreää valoa, jotta kaikki unionin kansalaiset olinpaikastaan riippumatta saavat viestin, että Euroopan unioni tukee heitä ja ennen kaikkea suojelee heitä.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, viimeisten kuukausien aikana olemme nähneet merirosvouden lisääntyvän erityisesti Somalian rannikolla. Hyökkäyksissä käytetään huomattavasti kehittyneempiä keinoja, joten niiden taustalla on vaikutusvaltainen mafia. Olen kollegoideni tapaan huolestunut eurooppalaisista kalastajista, jotka ovat erityisen alttiita ilmiölle.

Euroopan unioni on kuitenkin luonut keinot hyökkäyksiin reagoimiseksi. Mielestäni 15. syyskuuta pidetyn unionin ulkoministerikokouksen tulokset olivat melko merkittäviä. Yhtäältä 27 jäsenvaltiota hyväksyivät koordinoituyksikön perustamisen, toisaalta ministerit hyväksyivät sotilaallisen strategiovaihtoehdon, mikä mahdollistaa EU:n merioperaation.

Myös yksityisistä turvayrityksistä on puhuttu joissain yhteyksissä. Se ei vaikuta minusta oikealta ratkaisulta. Kuten parlamentin jäsen Savary totesi, ainut pitkällä aikavälillä tuntuva ratkaisu on sekä diplomaattinen että poliittinen. Merirosvous kukoistaa hallitusten heikkouden vuoksi. Auttamalla asianomaisia maita lopettamaan

laittomat toimet, auttamalla niitä saavuttamaan poliittisen vakauden ja pääsemään köyhyydestä voimme päästä eroon tästä vitsauksesta. Näin Malaccan salmessa päästiin eroon merirosvoista joitakin vuosia sitten.

Euroopan unioni ei tietenkään voi toimia yksin, kuten presidentti Sarkozy on sanonut. Kansainvälinen yhteisö on saatava liikkeelle, muutoin on mahdotonta taata merenkäynnin turvallisuus. Näin on etenkin siksi, ettei Somalian rannikko ole ainut paikka, jossa merirosvous rehoittaa. Euroopan unioni on tehnyt aloitteen yhteisestä reaktiosta. Nyt on koko kansainvälisen yhteisön aika kantaa oma osuutensa vastuusta.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). – (ES) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen hyvin tyytyväinen siihen, että käymme tätä keskustelua. Vuodesta 2005 parlamentti on varoittanut niin komissiota kuin neuvostoa vaaroista, jotka liittyvät Somaliaa ympäröivillä vesillä, jopa kansainvälisillä vesialueilla, purjehtimiseen.

Useiden alusten kaappausten ja aseellisten ryöstöjen jälkeen Euroopan unioni on vasta perustanut koordinoituyksikön. Se on oikein hyvä asia; ainakin vihdoinkin tunnustetaan, että ongelma on olemassa. Pelkään kuitenkin, ettei edes tämän yksikön avulla kyetä poistamaan ongelmaa.

Niin kauan kuin meillä ei ole todellista yhteistyötä ja aitoa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, niiden jäsenvaltioiden, joiden etuihin tämä vaikuttaa, on jatkettava itsensä suojelemista ja kansallisten etujensa oikeutettua puolustamista. Ranska on selvästikin ymmärtänyt tämän, ja onnittelen Ranskaa päättäväisyydestä, rohkeudesta ja tehokkuudesta.

Myös Espanja on reagoinut ja suunnittelee lähettävänsä alueelle tiedustelukoneen, toisin sanoen varustamattoman lentokoneen aseistautuneiden merirosvojen varoittamiseksi. On sääli, ettei tämä kone ole riittävä keino puolustaa ja suojella asianmukaisesti kalastajiamme siinä tapauksessa, että laivastomme joutuu aseellisen hyökkäyksen kohteeksi.

Meidän pitää vaatia ja taata enemmän yhteistyötä niiden jäsenvaltioiden välillä, joihin tämä vaikuttaa. Meidän pitää hyödyntää Ranskan puheenjohtajakausi neuvostossa ja osoittaa enemmän varoja siihen, että laillinen kalastus kansainvälisillä vesillä ei ole sellaista riskialtista toimintaa kuin se tuolla alueella nyt on merirosvouden takia, mutta mikä ei ole hyväksyttävää 2000-luvun kansainväliselle yhteisölle.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, osoitan huomioni erityisesti neuvoston puheenjohtajalle.

Kannatan voimakkaita kansainvälisiä toimia avomerellä tapahtuvaan merirosvouteen puuttumiseksi. Onnittelen Ranskan hallitusta toimista, jotka ranskalaiset kommandot toteuttivat aiemmin tässä kuussa. Varmaan muistatte, että silloin kun Britannia todella harjoitti eettistä ulkopoliitiikkaa, kuninkaallinen laivasto putsasi valtameret tyhjäksi merirosvoista. Merirosvot puhallettiin pois vesiltä, ja pääsimme eroon myös orjakaupasta.

Nyt näytämme avuttomilta. Laivastomme on ajettu alas emmekä uskalla toimia, jottemme vain rikkoisi jotain ihmisoikeuslain kohtaa ja joutuisi osallisiksi pitkällisiin oikeusprosesseihin.

EU:n vastaus on se, että yritetään keksiä uusi sotilaallinen operaatio perustamalla komitea, niin kutsuttu EU:n koordinoituyksikkö, joka sanoo koordinoivansa sotilaallisia operaatioita Afrikan sarven merialueilla. Mutta noilla vesialueilla on jo sotilaallinen operaatio käynnissä. Kyse on monikansallisesta koalitiosta (Combined Task Force 150), johon osallistuu Yhdysvaltain viides laivasto sekä sotalaivoja muiden Nato-maiden laivastoista ja jonka johdossa on tällä hetkellä tanskalainen.

Minulla on kysymys neuvoston puheenjohtajalle. Miksi EU on menossa mukaan? Eikö ole Naton tai oikeammin Naton eurooppalaisten liittolaisten tehtävä mennä paikan päälle ja varmistaa, että tätä tehtävää varten lähetetään enemmän sotalaivoja? Niillä on sellaiset voimankäytösäännöt, jotka tekevät niistä tehokkaita. Ja YK:lla on kansainvälistä lainsäädäntöä, jonka mukaan kiinniotetut merirosvot voidaan hoitaa omia maitamme rasittamatta.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, paikalla on liikenneasioista vastaava komission jäsen sekä liikenneasioista vastaava neuvoston puheenjohtaja. Puhumme tässä hyvin tuntuvaista sotilasoperaatiosta. Asiasta vastaava valiokunta, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunta, sai tiedot hyvin myöhään,

vaikka jo elokuusta asti on julkaistu lehdistötiedotteita EU:n operaatiosta merirosvouden torjumiseksi. Tämä ei ole hyväksyttävää. Me tarvitsemme perustiedot hyvissä ajoin, jotta voimme tehdä kunnollisia päätöksiä.

BBC:n tietojen mukaan Ranska olisi halunnut valtakirjan yleisiä maailmanlaajuisia toimia, ei vain SomaliAA varten, mutta onneksi se ei saanut tahtoaan läpi. Ensimmäistä kertaa puhumme merialueiden itsemääräämisoikeuden supistamisesta, ja puhumme myös kansainvälisten lakien kouriintuntuvasta rikkomisesta. Meidän pitäisi tehdä tämä todella selväksi. Puhumme suoran tuen antamisesta Somalian niin kutsutulle hallitukselle, jota Etiopia ja Yhdysvallat tukevat. Tässä tehdään suoraa yhteistyötä Operation Enduring Freedom -operaation kanssa, mikä ei ole hyväksyttävää, ja rahoitus on tarkoitettu ohjata Athenan kautta. Meillä ei ole tästäkään mitään tietoa.

Meille pitäisi tiedottaa näistä asioista suoraan. Tässä on oikeastaan kyse siitä, että turvataan sotilasjoukkojen pääsy käsiksi raaka-aineisiin, mitä ei voi tehdä tällä tavalla. Se, mitä tarvitsemme, on keino puuttua tähän muulla tavalla kuin sotilaallisesti.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin keskittyä tässä hyvin tärkeässä keskustelussa kahteen asiaan, jotka ovat mielestäni merkittäviä. Toinen niistä koskee oikeudellisia näkökohtia. Mielestäni on aika päivittää merioikeusyleissopimusta, jotta voimme parantaa oikeusperustaa käyttäksemme erilaisia menetelmiä ongelman ratkaisemisessa.

Toinen huomioni koskee operatiivista puolta. Ongelman merenkulkua koskevaa näkökohtaa pidetään tärkeänä, muttei riittävän tärkeänä. Tarvitaan operatiivinen suunnitelma, ja meri- ja ilmavoimia on käytettävä tehokkaiden toimien varmistamiseksi.

Lopuksi: useat asiat liittyvät toisiinsa. Komission jäsen Tajani sanoi, että merirosvouden ja terrorismin välistä yhteyttä tutkitaan, ja haluaisin lisätä tähän vielä yhden ulottuvuuden: myös merirosvouden ja järjestäytyneen rikollisuuden välinen yhteys on tutkittava.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut tarkasti kaikkia puhujia. Kaikki, mitä on sanottu, on oikein, mutta edessämme on ongelma, joka edellyttää välitöntä toimintaa. Emme voi odottaa uutta merenkulkualan säännöstöä tai jättää tilannetta huomiotta.

Haluaisin todeta, että Nato on puuttumassa tilanteeseen ja leikkii kansainvälistä poliisia ja toisten asioihin sekaantujaa. Eikö se voisi puuttua asiaan ainakin tässä yhteydessä, meidän tuellamme, ja perustaa yksikköä, joka koostuu kaikkien jäsenvaltioiden meri- ja ilmavoimien joukoista? Jos me eurooppalaiset, joilla ei ole yhteistä puolustuspolitiikkaa, odotamme sitä, että tällaisen yksikön perustaminen on mahdollista, myöhästymme.

Koska Nato leikkii poliisia silloin kun se ei sovi meille, pyytäkäämme sitä toimimaan niin tarpeidemme mukaan.

Dominique Bussereau, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ensiksikin haluaisin kiittää teitä tästä erittäin laadukkaasta keskustelusta.

Olen vilpittömästi sitä mieltä, että merirosvous on yksi terrorismin muodoista, joka on saavuttamassa hallitsemattomat mittasuhteet. Totuus on, että jos mitään ei tehdä, laivaliikenteen liikkumisvapaus Adeninlahdella ja Somalian rannikkoalueilla saattaa hävitä kokonaan, millä olisi luonnollisesti vakavia vaikutuksia. Olen iloinen siitä, että Euroopan unioni on ensimmäisenä kantamassa vastuunsa tästä. Haluaisin myös lisätä, että kuten tiedätte, maailmassa on muitakin alueita, joilla merirosvous aiheuttaa ongelmia. Näitä ovat erityisesti Malaccan salmi ja Singaporen ympäristö. Se on yhtä tärkeä ja vaikea kysymys Euroopalle. Meidän pitäisi kyetä päättämään, jatkammeko Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisen merioperaation suunnittelua lokakuun alussa.

Useissa puheenvuoroissa mainittiin Naton asema. Merirosvouteen puuttuminen ei kuulu Naton vastuualueeseen. Sillä on toimivalta puuttua terrorismiin. Ne voivat näyttää samankaltaisilta asioilta, mutta ne eivät ole sama asia. Lokakuuhun asti koordinoituyksikkö jatkaa jäsenvaltioiden tukemista alueen turvallisuusolosuhteiden parantamiseksi. Parlamentin jäsen Savary puhui Somalian köyhyydestä, ja korostan sitä, että meidän on saatava Maailman elintarvikeohjelmaan kuuluvat rahtilaivat perille. Somalia ja sen asukkaat todella tarvitsevat niitä.

Samalla meidän on ryhdyttävä toimiin koko kansainvälisen yhteisön kattavan yhteisen oikeusperustan luomiseksi, jotta merirosvojen teot saadaan tuotua tehokkaammin oikeuden eteen. Kyse on merirosvoista,

jotka on saatu kiinni ja tuotu eurooppalaisiin vankiloihin. Meidän on nyt selkeästi pohdittava tähän kaikkeen liittyviä oikeudellisia näkökohtia ja oikeusperustaa.

Haluaisin sanoa, että, toisin kuin eräs aiemmin puhunut parlamentin jäsen, olen tyytyväinen niihin konkreettisiin toimiin, joita jotkut jäsenvaltiot ovat toteuttaneet. Konkreettiset toimet välittävät hyvin vahvan viestin, jonka ansiosta voitaisiin säästää ihmishenkiä, koska ilmiöön saattaisi lunnasvaatimusten lisäksi kuulua myös tappamista. Joitakin kalastusaluksia päin ammuttiin muutama päivä sitten. Tilanne on siis vaarallinen, ja sotilaallinen reaktio on siksi tarkoituksenmukainen.

Lopuksi lainaan kaunista lausahdusta, jota kolleganne Morillon käytti: tässä on kyse omien etujemme ja arvojemme suojelusta. Arvojemme suojelu on unionin kannalta vahvaa ja oikeaa toimintaa!

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minusta vaikuttaa siltä, että tämä keskustelu on ollut oikein hyödyllinen, koska se on tuonut esiin parlamentin, komission ja neuvoston halun ryhtyä yhdessä toimeen koko ajan huolestuttavammaksi käyvän ilmiön, merirosvouden, torjumiseksi, sekä antaa unionin kansalaisille vastauksen tässä asiassa.

Tuen analyysia, joka keskustelussa on noussut esiin. Ei riitä, että vain toteutetaan sotilaallisia toimenpiteitä, mikä on perustavanlaatuinen seikka. Ne on myös toteutettava pikaisesti. Mielestäni meidän ei myöskään pitäisi käyttää liikaa aikaa toimivaltakysymyksiin, siihen, pitäisikö toimijan olla Euroopan unioni vai Nato – emme saa tuhata aikaa. Mielestäni meidän pitää tehostaa koordinoitua, mutta meillä on velvollisuus puuttua tilanteeseen, estää merirosvojärjestöjä vahvistamasta asemiaan.

Samalla on tärkeää toteuttaa toimia sellaisten syiden kitkemiseksi, jotka mahdollisesti kiihdyttävät ilmiötä ja merirosvojen värväystä. Joku sanoi keskustelun aikana, että merirosvoudesta on tulossa hyvin kannattavaa toimintaa. On selvää, että erittäin köyhillä alueilla merirosvojärjestöjen on helppo värvätä ihmisiä, erityisesti nuoria, jotka ovat valmiita tekemään mitä tahansa ja liittymään näihin puolisolilaallisiin ryhmittymiin.

Tämän takia on niin, että samalla kun toteutamme valvontaan ja torjuntaan liittyviä toimia, jotka on toteutettava EU:n jäsenvaltioiden tasolla ja joiden osalta olen tyytyväinen jo toteutettuihin toimiin, meidän on toimittava – ja tässä komissio on merkittävässä roolissa – auttaaksemme tiettyjä kehitysmaita kasvamaan taloudellisessa mielessä ja estääksemme sen, että köyhydestä tulee merirosvoutta edistävä tekijä.

Luonnollisesti meidän pitää myös tehdä työtä – ja tässäkin komission rooli voi olla merkittävä – ymmärtääksemme, mitä merirosvouden taustalla on, miten se liittyy ääriajatteluun ja terrorismiin, mitkä ovat vahvuudet, mitkä ovat syyt. Komissio voi antaa tässä merkittävää apua muille unionin toimielimille.

Emme todellakaan voi seurata sivusta, emme todella voi odottaa. Ja parlamentin voimakkaan toiminnan avulla, kun parlamentti vaatii voimakkaasti neuvostoa ja komissiota toimimaan, meidän on ehdottomasti taattava merellä työskentelevien turvallisuus, ja meidän on taattava niiden tavaroiden turvallisuus, joita tuodaan Euroopan unioniin Euroopan unionin ulkopuolelta. Meidän täytyy puuttua tilanteeseen muuallakin kuin siellä, missä myös kalastajat työskentelevät – on oikein, ettemme puutu asioihin ainoastaan Euroopan unionin lähimmillä merialueilla – ja parlamentin jäsen Fraga kertoi meille huolestuneena tapahtumista yhä lähempänä meitä.

Meidän pitää myös katsoa, mitä muualla maailmassa tapahtuu, koska merirosvous vaikuttaa EU:n jäsenvaltioiden lippujen alla purjehtiviin aluksiin myös hyvin kaukaisilla merialueilla. Tämän takia emme saa hukata enää yhtään aikaa. Mielestäni tänään on kuitenkin käynyt selväksi, että Euroopan unioni, erityisesti neuvosto, haluaa komission tuella puuttua tilanteeseen ja jatkaa vahvoja torjuntatoimenpiteitä ja uskoakseni myös strategisia hankkeita terroritekojen lisääntymisen estämiseksi.

Näin ollen komissio aikoo tukea neuvostoa kaikissa aloitteissa terrorismin torjumiseksi ja ennaltaehkäisemiseksi. Haluamme torjua ja ennaltaehkäistä terrorismia, joka liittyy merirosvouteen. Uskon, että parlamentin valvovan silmän alla tällä yhteistyöllä voidaan saavuttaa myönteisiä tuloksia. Puolustuksen osalta tuen myös puheenjohtaja Bussereau'n näkemystä ystävämme kenraali Morillonin sanoista: kyse ei ole pelkästään Euroopan unionin etujen, vaan myös sen arvojen puolustamisesta.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestystä ei toimiteta ennen lokakuun istuntojaksoa.

(Istunto keskeytettiin klo 17.50 ja sitä jatkettiin klo 18.00.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Manuel António DOS SANTOS****13. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)**

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0462/2008). Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Silvia-Adriana Țicău laatima kysymys numero 1 (H-0614/08)

Aihe: Maanteiden liikennepoliittika ja sen merkitys

Parlamentti on ilmaissut ensimmäisen käsittelyn kantansa maaliikennepaketista, joka koostuu ehdotuksista muutokseksi kolmesta asetuksesta. Nämä asetukset on annettu maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamiseksi täytettävistä edellytyksistä (2007/0098(COD)), maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (2007/0099(COD)) ja linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä (uudelleenlaadittu – 2007/0097(COD)). Nämä asetukset vaikuttavat yli 800 000 liikenteen alan toimijan toimintaan ja noin 4,5 miljoonaan työpaikkaan. On tärkeää, että on oltava selvä lainsäädäntökehys, joka mahdollistaa liiketoiminta- ja kehitysstrategioiden edistämisen.

Uusi versio asetuksesta maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamiseksi täytettävistä edellytyksistä tulee voimaan 1. kesäkuuta 2009, ja asetuksen mukaan jäsenvaltioiden on pitänyt yhdistää kansalliset sähköiset rekisterinsä toisiinsa 1. tammikuuta 2012 mennessä. Voiko neuvosto siis kertoa, kuinka tärkeänä se pitää maaliikennepakettia seuraavan viiden kuukauden aikana? Mitä aikataulua on ehdotettu, jotta uudet muutetut asetukset hyväksyttäisiin 1. kesäkuuta 2009 mennessä?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, ensimmäiseksi haluaisin ilmaista myötätuntani suomalaisessa koulussa Kauhajoella kymmenen ihmistä vaatineen ampumistapauksen vuoksi. Esitän vilpittömän osanottoni uhrien perheille sekä täällä läsnä oleville tai työn vuoksi estyneille suomalaisille Euroopan parlamentin jäsenille.

Vastauksena parlamentin jäsen Țicău kysymykseen halusin vain sanoa, että 13. kesäkuuta 2008 pitämässään kokouksessa neuvosto saavutti poliittisen yhteisymmärryksen kolmesta maaliikennepakettiin kuuluvasta ehdotuksesta. Näillä uusilla teksteillä on tarkoitus yhdenmukaistaa kansallisia säännöksiä, jotka voivat olla keskenään erilaisia ja aiheuttavat siten oikeudellista epävarmuutta maanteiden liikenteenharjoittajille.

Pääasialliset tehdyt muutokset ovat pääpiirteittäin seuraavat: täsmennetään ”kabotaasiliikenteen” määritelmää, luodaan standardi malli yhteisön luvalle, oikeaksi todistetulle jäljennöksille sekä kuljettajan sertifikaateille, vahvistetaan säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimenpiteisiin, jos liikenteenharjoittaja syyllistyy rikkomukseen toisessa jäsenvaltiossa, sekä parannetaan kansallisten rikosrekisterien yhteenliittävyyttä, jotta maanteiden liikenteenharjoittajia voidaan valvoa paremmin kaikkialla Euroopassa.

Euroopan parlamentti hyväksyi pakettia koskevat mietinnöt ensimmäisessä käsittelyssä 20. toukokuuta. Työssä olisi nyt keskityttävä varmistamaan, että neuvoston ja parlamentin välillä saavutetaan kompromissi. Käännösten vaatiman ajan takia yhteisten kantojen tekstejä voitiin alkaa valmistella vasta elokuun lopulla, mutta neuvosto toivoo voivansa hyväksyä yhteiset kannat kolmesta ehdotuksesta tulevien viikkojen aikana ja esittelee ne Euroopan parlamentin mahdollisimman nopeasti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (FR) Halusin vain sanoa, että emme ole vielä saaneet neuvoston yhteistä kantaa, ja halusin korostaa sitä, että maanteiden liikenteenharjoittajan ammatin harjoittamiseksi täytettäviä edellytyksiä koskevan asetuksen voimaantulopäivä on 1. kesäkuuta 2009. Tämä vaikuttaa 4,5 miljoonaan työntekijään ja 800 000 yritykseen. Tämä on siten hyvin tärkeä asia, ja toivomme, että neuvoston poliittinen yhteisymmärrys jättää meille riittävästi aikaa toista käsittelyä varten.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Hyvä parlamentin jäsen Țicău, olen hyvin tietoinen kiireellisyydestä, johon viittasitte. Vakuutan teille, että neuvosto tekee kaikkensa sen varmistamiseksi, että yhteinen kanta saadaan määritettyä ja toimitettua parlamentille mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon mainitsemanne kiireellisyyden, mikä on melko perusteltua.

Puhemies. – (PT) **Manuel Medina Ortega** laatima kysymys numero 2 (H-0616/08)

Aihe: Eurooppalainen maahanmuuttosopimus

Voisiko neuvosto selittää, kuinka vastahyväksytty maahanmuuttosopimus vaikuttaa Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikan kehitykseen?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa parlamentin jäsen Ortega, Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksella pyritään määrittämään korkeimmalla poliittisella tasolla yhteiset periaatteet, joiden pitäisi ohjata maahanmuuttopolitiikkaa kansallisella ja yhteisön tasolla, sekä strategiset suuntaviivat näiden periaatteiden konkretisoimiseksi.

Neuvosto ja komissio suhtautuivat ehdotettuun tekstiin myönteisesti. Eurooppa-neuvoston on tarkoitus hyväksyä lopullinen versio lokakuussa. Kuten tiedätte, sopimuksen tavoitteena on luoda perusta aiempaa vahvemmalle yhteiselle politiikalle, joka perustuu kahteen Eurooppa-hankkeen ytimeen kuuluvaan periaatteeseen: ensimmäinen on vastuullisuus ja toinen yhteisvastuu.

Se kattaa maahanmuuttoa koskevan yleisen lähestymistavan kolme ulottuvuutta. Ensimmäinen on laillisen maahanmuuton järjestämisen parantaminen. Se edellyttää erityisesti sitä, että otetaan paremmin huomioon jäsenvaltioiden tarpeet ja vastaanottokyky ja tuetaan samalla kotoutumista. Toinen on laittoman maahanmuuton torjunnan tehostaminen erityisesti varmistamalla, että laittomat maahanmuuttajat palautetaan ihmisarvoa kunnioittavalla tavalla. Haluamme myös suojella EU:ta paremmin tehostamalla ulkorajoilla tehtäviä tarkistuksia, etenkin Schengenin alueen laajentuessa. Viimeinen on läheisen kumppanuuden vahvistaminen maahanmuuttajien alkuperä-, kauttakulku- ja kohdemaiden kanssa kumppanimme kehityksen edistämiseksi; kyse on yhteisestä kehityksestä.

Lisäksi toivomme, kuten komission varapuheenjohtaja tänään totesi, että voimme sopimuksen avulla hahmotella yhteisen turvapaikkapolitiikan ja turvapaikka-Euroopan. Tiedämme, että kansalliset perinteet ovat erilaisia, mutta silti haluamme edetä tällä alalla.

Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Ranska on kuullut Euroopan parlamenttia epävirallisesti sopimusta valmisteltaessa. Parlamentissa on käyty useita keskusteluja. Parlamentin poliittinen tuki tälle aloitteelle on ratkaisevan tärkeää. Olemme aivan varmoja siitä, että sopimus tuottaa unionin kansalaisille sellaisia konkreettisia tuloksia, joita heillä on oikeus odottaa, sekä osoittaa, että unioni toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä kansalaisten mahdollisesti kokemien ongelmien ratkaisemiseksi.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Olen tyytyväinen tapaan, jolla neuvoston puheenjohtaja vastasi kysymykseeni, ja pidän maahanmuuttosopimusta merkittävänä askeleena.

Kysymykseni niin kutsutussa toisessa osassa viittaa ennen kaikkea siihen, miten tämä sopimus voisi vaikuttaa Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikan kehittymiseen. Toisin sanoen: voimmeko odottaa edistystä? Kuten neuvoston puheenjohtaja tietää, tällä hetkellä Euroopan unionissa on yhtäältä havaittavissa huolestuneisuutta ja toisaalta maahanmuuttoa sekä asianmukaista sääntelyä koskeva tarve, mikä tarkoittaa, että tieto on usein erittäin puutteellista.

Onko odotettavissa, että saamme jatkossa lainsäädäntöä sekä erityissäännöksiä tämän ongelman ratkaisemiseksi?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Kyllä. Uskon, kuten parlamentin jäsen Ortega aivan oikein totesi, että Euroopassa tarvitaan maahanmuuttoa. Emme kiellä tätä. Näin ollen, kuten jo sanoin, meidän pitää luoda edellytykset vastaanottamista ja kotouttamista varten sekä edellytykset maahanmuuttovirtojen mukauttamiseksi unionin taloudellisen ja yhteiskunnallisen tilanteen mukaan. Meidän pitää tarkastella maahanmuuttoa tästä näkökulmasta.

Meillä on usein taipumusta supistaa tarpeet koskemaan vain koulutettuja maahanmuuttajia. Tämä ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista, koska unionissa tarvitaan myös kouluttamattomia maahanmuuttajia. Neuvoston keskustelut käsittelevätkin juuri tätä; miten maahanmuuttotarpeita voidaan paremmin hallita ja miten voidaan löytää työllisyyden, ammattipätevyyden sekä koulujen ja yliopistojen vastaanottokyvyn näkökulmasta ne parhaat ratkaisut.

Tässä vaiheessa olemme nyt, ja saamme kattavamman kuvan asiasta 15. lokakuuta pidettävän Eurooppa-neuvoston jälkeen, kun suuntaviivat on laadittu. Näiden lähtökohtien perusteella parlamentin jäsen Ortegana mainitsemat lainsäädäntötoimet, joita todellakin tarvitaan, toteutetaan käytännössä.

Puhemies. – (PT) Eoin Ryanin laatima kysymys numero 3 (H-0619/08)

Aihe: Korruption vastaiset keinot

Mitä korruption vastaisia keinoja neuvostolla on käytettävissään sen varmistamiseksi, että EU:n apu toimitetaan kehitysmaissa suoraan ja tehokkaasti sitä eniten tarvitseville?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa parlamentin jäsen Ryan, esittämäne kysymys on tärkeä, sillä se koskee kehitysavun tehokkuutta. On tärkeää säilyttää kehitysapu merkittävällä tasolla, ja palaan tähän myöhemmin. Olette joka tapauksessa oikeassa, kun huomautatte kysymyksessänne, että tuon avun on oltava tehokasta. Jotta apu voisi olla tehokasta ja jotta olisi mahdollista torjua petoksia ja kehitysapuvarojen väärinkäytöksiä, on parannettava erityisesti toimien koordinoitua ja täydentävyyttä avunantajien välillä. Tämän takia kehitämme yhteistä monivuotista ohjelmasuunnittelua, joka perustuu köyhyden torjuntastrategioihin. Näin saamme paremman käsityksen siitä, mihin varat kohdistetaan ja minkä tavoitteiden mukaisesti. Näin voimme myös valvoa varojen käyttöä paremmin.

Siksi olemme luoneet yhteisiä täytäntöönpanomekanismeja sekä yhteisiä analyyseja. Esimerkkinä voidaan mainita jotkut laaja-alaiset yhteiset toimet, joiden rahoittamiseen osallistuvat sekä avunantajat että edunsaajat ja joilla varmistetaan, että yhteisrahoituksen mekanismit ovat käytössä.

Näitä kysymyksiä pohdittiin myös avun tuloksellisuutta käsittelevässä korkean tason foorumissa, joka pidettiin viime viikolla Accrassa. Keskustelimme asiasta myös parlamentin edellisessä täysistunnossa tämän kuun alussa. Accrassa syyskuun alussa pidetyssä foorumissa hyväksyttiin toimintasuunnitelma. Se täyttää suurelta osin Euroopan unionin odotukset.

Avunantajat sitoutuivat pääasiassa seuraaviin asioihin: suunnitellaan maiden aikoma apu paremmin kolme–viisi vuotta aiemmin; hyödynnetään kumppanimaiden hallintoa ja organisaatiota; siirrytään kolmansien maiden asettamista poliittisista ehdoista ehtoihin, jotka perustuvat kehittyvien maiden itsensä asettamiin tavoitteisiin.

Avun toimittamisen valvonnan osalta neuvosto, kuten Euroopan parlamenttikin, voivat arvioida EU:n ulkoisen avun käyttöä vuosittain. Arviointi esitetään yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa ja ulkoisen avun täytäntöönpanoa koskevassa vuosikertomuksessa, jonka komissio yleensä julkaisee kesäkuun lopulla. Näin se on kesäkuussa ilmeisesti myös tehnyt, jos saamani tiedot ovat oikeita. Lisäisin vielä, että kehitysyhteistyövälineen avulla voidaan suojella yhteisön taloudellisia etuja erityisesti petosten ja väärinkäytösten osalta, kuten parlamentin jäsen Ryan toivoo.

Näin ollen käytössä on arviointimekanismeja, valvontamekanismeja sekä mekanismeja, joilla pyritään varmistamaan parempi koordinoitu avunantajien ja edunsaajien välillä. Todellinen tavoite on lopulta kuitenkin sen varmistaminen, että edunsaajamaat omaksuvat tämän politiikan, että jatketaan hyvän hallintotavan painottamista ja että vastuuntunto lisääntyy antamamme tuen käyttämisen osalta erityisesti edunsaajien keskuudessa.

Tämän halusin sanoa.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan sattumalta Transparency International, tuo korruption vastainen vahtikoira, julkaisi vuotuisen korruptioindeksinsä tänään. Sen mukaan korruption laajuus lisää vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamisen kustannuksia noin 50 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla, mikä on aivan ällistyttävä rahasumma. Se on noin puolet avun vuotuisista kokonaiskustannuksista.

Vaikka luku on liioiteltu – vaikka se on puolet siitä, mitä he sanovat – se on silti ällistyttävä rahasumma. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, eikö teidän mielestänne olisi tehtävä enemmän tämän ratkaisemiseksi? Mitä sitten ikinä tarvitsemme, yksi asia, jota emme tarvitse, on se, että unionin kansalaiset kokevat, että raha, jota he antavat avustushjelmiin, joutuu jotenkin hukkaan tai käytetään väärin. Mielestäni on erittäin tärkeää, että näin hämmästyttävän suuriin lukuihin suhtaudutaan johdonmukaisemmin.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Haluaisin toistaa sen, mitä sanoin aiemmin. Parlamentin jäsen Ryan on oikeassa. On totta, että yksi ongelmista yleisen mielipiteen kannalta unionissa on yhtäältä se, että kehitysavun määrä on edelleen suuri. Kuten tiedätte, Euroopan unioni on suurin kehitysavun antaja. Toisaalta on ratkaisevan tärkeää, että hyvän hallintotavan ja tehokkaan valvonnan mekanismit ovat käytössä. Lisäksi kansalaisille on tiedotettava enemmän avusta ja avun käytöstä edunsaajamaissa. Lisäksi, rehellisesti sanottuna, hallintoon kohdistuvan valvonnan – jota voidaan pitää eräänlaisena ehtona, jos haluatte – täytyy olla kehitysyhteistyöpolitiikan keskiössä.

Olette aivan oikeassa, korruptio on vitsaus. En tiedä, pitävätkö Transparency Internationalin luvut paikkansa, kuten itsekin myönsitte, mutta joka tapauksessa esittämänne huomio osui oikeaan. Näin ollen kehitysapua ei voida lisätä, jollei valvontamekanismeja, petostentorjuntamekanismeja ja korruption vastaisia mekanismeja vahvisteta. Tämän pitäisi myös olla aina yksi sopimusten tavoitteista.

Näin neuvosto myös päätti 27. toukokuuta hyväksyessään kehitysyhteistyöpolitiikkansa tavoitteet. Valvontamekanismeja ja ehtoja on parannettava taloudellisten etujen suojaamiseksi, mutta ennen kaikkea, kuten totesitte hyvä parlamentin jäsen Ryan, korruption torjumiseksi.

Puhemies. – (PT) **Seán Ó Neachtainin** laatima kysymys numero 4 (H-0621/08)

Aihe: Elintarvikkeiden hintojen nousu

Puheenjohtajavaltio Ranska on asettanut erääksi painopistealueekseen maa- ja kalatalousalojen kestävä kehittäminen. Mitä neuvosto voi tehdä ja tekee nykyisessä taloudellisessa tilanteessa, kun elintarvikkeiden hintojen nousu vaikuttaa Eurooppaan ja muuhun maailmaan, varmistaakseen, että elintarvikehuollon lyhyen aikavälin tarpeet täytetään vaarantamatta maa- ja kalatalouden kestävä kehitystä?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä parlamentin jäsen Ó Neachtain, neuvosto on täysin tietoinen siitä, että on etsittävä asianmukaisia ja tehokkaita ratkaisuja elintarvikkeiden hintojen nousuun liittyvän ongelman ratkaisemiseksi. Kyse on monimutkaisesta ongelmasta, jota komissio kiitettävästi analysoi 23. toukokuuta 2008 julkaisemassaan tiedonannossa. Sen perusteella Eurooppa-neuvosto teki päätöksensä 19–20. kesäkuuta.

EU on jo ryhtynyt toimenpiteisiin maatalouden alalla: olemme myyneet interventiovarastot, alentaneet vientitukia, poistaneet kesannointitarpeen vuonna 2008, nostaneet maidon tuotantokiintiöt sekä keskeyttäneet tuontitullien kantamisen viljatuotteilta. Näiden toimien ansiosta olemme voineet lisätä tuotantoa ja vakauttaa maatalousmarkkinoita. Tämä ei kuitenkaan riitä.

Yhteisen maatalouspolitiikan uudistamista on jatkettava. Markkinasuuntautuneisuutta on lisättävä, mutta samalla on tuettava kestävä maataloutta kaikkialla EU:ssa ja taattava riittävä tuotanto. Maatalousministerit keskustelevat tästä – itse asiassa he saattavat keskustella siitä jo tänään – epävirallisessa kokouksessa Annecyssa ja kertovat tuloksista 17.–18. marraskuuta pidettävässä ”maatalousneuvoston” kokouksessa. Tähän liittyen puheenjohtajavaltio Ranska pyrkii määrätietoisesti vahvistamaan kriisinhallintavälineitä tässä jatkuvasti epävarmemmassa kansainvälisessä tilanteessa sekä säilyttämään kaikki markkinoiden sääntelyvälineet estääkseen hintojen epävakaisuuden, jonka aivan oikeutetusti toitte esiin.

Elintarvikkeiden hintakysymys ei liity pelkästään maatalouteen; myös muut mekanismit vaikuttavat. Ajattelen tässä esimerkiksi kalastuspolitiikkaa, jonka on sopeuduttava dieselöljyn hinnannoususta johtuviin seurauksiin. Neuvosto hyväksyi 15. heinäkuuta useita kiireellisiä toimenpiteitä, joilla voidaan tukea uudelleenjärjestelyjä niiden laivastojen osalta, joihin kriisi on vaikuttanut pahiten. Myös vähittäiskauppasektoria varten on asetus: komission on tarkoitus antaa kertomus Eurooppa-neuvostolle ensi joulukuussa. On myös biopolttoaineita koskevaa politiikkaa, jossa täytyy huomioida taloudelliset ja ympäristöön liittyvät rajoitukset ja varmistaa, että näille uusille polttoaineille asetetaan hintakatto.

Kuten näette, nämä erilaiset seikat, toistamatta jo aiemmin mainittuja – eli kehitysyhteistyöpolitiikkaa ja elintarvikkeiden tuontiin liittyvää hankintapolitiikkaa – kattavat useamman politiikanalan ja ovat tärkeässä asemassa neuvoston asialistalla. Eurooppa-neuvosto käsittelee asiaa lokakuussa, ja luonnollisesti kerron teille mielelläni silloin saavutettavista tuloksista.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (FR) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitos vastauksestanne. Haluaisin kysyä neuvoston puheenjohtajalta, onko hän sitä mieltä, että nyt on aiempaakin tärkeämpää, että unionin maatalouspolitiikkaa, eli unionin elintarvikkeiden tuotantopolitiikkaa, jatketaan vuoden 2013 jälkeen ottaen huomioon kriisin, joka tällä hetkellä vallitsee elintarviketuotantoa koskevassa globaalissa politiikassa, jotta eurooppalaisilla elintarviketuottajilla olisi jonkinlainen varmuus.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Halusin sanoa, että kuten parlamentin jäsen Ó Neachtain tietää, haluamme varmistaa, että ”terveystarkastuksen” yhteydessä pohditaan yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuutta. Tämä on tavoitteena – itse asiassa päätavoitteena – keskusteluissa, joita maatalousministerit käyvät tänään ja huomenna Annecyssa. Parlamentin jäsen Ó Neachtain tietää, että hän voi luottaa puheenjohtajavaltio Ranskan toimivan määrätietoisesti tässä asiassa.

Puhemies. – (PT) **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 5 (H-0623/08)

Aihe: Valkoinen kirja urheilusta

Voiko neuvosto kertoa, mitkä EU:n valkoisen kirjan urheilusta sisältämät elementit se aikoo panna täytäntöön ja mitä elementtejä se aikoo edistää Ranskan puheenjohtajakaudella?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Tämä asia kiinnostaa minua suuresti, mutta pyrin puhumaan lyhyesti. En rajoitu käsittelemään vain oikeudellisia näkökohtia, vaikka niitä tosin riittää.

EU:lla ei ole erityistä toimivaltaa urheilun alalla. Haluaisin huomauttaa parlamentin jäsen Aylwardille, että Lissabonin sopimus luo osaltaan oikeusperustan todelliselle urheilupolitiikalle. Olemme tietoisia tästä, ja muun muassa sen vuoksi odotamme sopimuksen täytäntöönpanoa. Haluamme varmistaa, että unioni on tietoinen urheilun eri ulottuvuuksista sekä vaikutuksista, joita sillä on kaiken ikäisiin ihmisiin, erityisesti nuoriin, mutta ennen kaikkea sen yhteiskunnallisista ja kasvatuksellisista puolista. Tämänhetkisenä EU:n puheenjohtajavaltiona kiinnitämme erityistä huomiota jäsenvaltioiden yhteistyöhön tällä alalla.

Ennen kuin Lissabonin sopimuksen oikeusperusta saadaan käyttöön, meidän täytyy mielestäni tunnustaa urheilun erityismerkitys yhteiskunnassamme. EU-asioista vastaavien ministereiden epävirallisessa kokouksessa, jonka olin kutsunut koolle Brestiin 12. heinäkuuta, käsitelimme kyseistä asiaa Euroopan unionin näkökulmasta. Käsitelimme sitä, millä ehdoilla tuo erityismerkitys voitaisiin tunnustaa sellaisen oikeudellisen kehyksen kautta, joka on yhteisön oikeuden kannalta selkeä, ja puhuimme myös tarpeesta kehittää urheiluhallintoa unionin tasolla.

Kävimme esimerkiksi Uefan puheenjohtajan Michel Platinin kanssa keskusteluja urheilun valkoisen kirjan pohjalta Pierre de Coubertinin toimintasuunnitelmasta, jonka komissio esitteli viime heinäkuussa. Keskusteluja jatketaan urheiluministereiden kokouksessa Biarritzissa 27.–28. marraskuuta.

Lisäksi siellä järjestetään Euroopan urheilufoorumi. Puheenjohtajavaltio aikoo pyytää ministereitä tarkastelemaan useita asiakohtia, jotka vaikuttavat minusta äärimmäisen tärkeiltä yhteiskuntamme yhteenkuuluvuuden sekä urheilun kasvatuksellisen arvon kannalta. Niitä ovat terveys ja urheilu, dopingin vastaiset toimet, se, että meidän täytyy pitää kiinni ruohonjuuritason urheilusta ja varmistaa, että seurat saavat palautetta valmentamistaan pelaajista, sekä ”kahden uran koulutusta” koskevat ongelmat.

Kuten huomaatte, olemme erittäin sitoutuneita kohottamaan urheilun asemaa Euroopan unionissa antaaksemme sille sen ansaitseman paikan Euroopassa. Olemme asettaneet itsellemme kolme tavoitetta: urheilun erityismerkityksen tunnustaminen yhteiskunnassa, liikunnan ja urheilun aseman huomioiminen taloudellisessa kehityksessä sekä urheilun hyvän hallintotavan varmistaminen urheilun alalla, kaikissa urheilulajeissa, tässä yhä monimutkaisemmassa yhteiskunnassa.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen tyytyväinen siihen, että viittasitte urheilun eri ulottuvuuksiin. Tällä hetkellä kuulemme koko ajan ammattiurheilusta, mutta olen erityisen huolissani urheilun vapaaehtoisuudesta sekä ”Sport for all” -ajatuksesta. Haluaisin saada teiltä varmistuksen, että EU aikoo tukea vapaaehtoisryhmiä ja vapaaehtoisuutta ja aivan erityisesti ”Sport for all” -hanketta. Se on ratkaisevan tärkeää näinä aikoina, joina tiedotusvälineet kiinnittävät kaiken huomionsa ammattiurheiluun.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, parlamentin jäsen Aylward on aivan oikeassa. Me haluamme varmistaa paremman tasapainon amatööri- ja ammattiurheilun välillä, haluaisimme joissakin tapauksissa valvontaa ammattiurheilun alalle ja haluaisimme myös todella tukea ja kannustaa niitä tuhansia vapaaehtoisjärjestöjä, jotka ovat mukana urheilutoiminnassa eri puolilla Eurooppaa.

Juuri siellä meidän on varmistettava, että Euroopan unioni tarjoaa kannustimia. On ratkaisevan tärkeää, että tiedämme tässä vaiheessa, mitkä järjestöt osallistuvat urheilun tukemiseen Euroopan unionissa. Tarvitsemme yksityiskohtaisen tutkimuksen vapaaehtoistyöstä EU:ssa, erityisesti vapaaehtoistyöstä urheilun alalla, ja jos parlamentin jäsen Aylward haluaa osallistua ehdottamamme tutkimuksen tekoon, hän on luonnollisesti lämpimästi tervetullut mukaan. Joka tapauksessa kyse on tärkeästä ulottuvuudesta, jonka haluamme ottaa huomioon.

Tässä yhteydessä haluaisin mainita, että aiomme myös tavata kaikki olympialaisiin osallistuneet eurooppalaiset urheilijat Pariisissa 5. lokakuuta. Olympialaisiin osallistuu edelleen lukuisia amatööriurheilijoita.

Puhemies. – (PT) Brian Crowleyn laatima kysymys numero 6 (H-0625/08)

Aihe: Alzheimerin tautia käsittelevän eurooppalaisen konferenssin tavoitteet

Pidän myönteisenä, että puheenjohtajavaltio Ranska on korostanut ohjelmassaan paremman hoidon edistämistä Alzheimerin tautia sairastaville potilaille ja heidän omaisilleen. On EU:n ydinajatuksen mukaista, että jäsenvaltiot vaihtavat keskenään kansallisia kokemuksia ja levittävät parhaita käytänteitä myös terveyttä koskeissa kysymyksissä. Lisääntynyt kaikkia terveyskysymyksiä koskevien tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä hyödyttää suunnattomasti terveydenhuoltoalan ammattilaisia ja – mikä on vieläkin tärkeämpää – kansalaisiamme.

Olen saanut tietooni, että lokakuussa järjestetään laaja eurooppalainen konferenssi Alzheimerin taudista. Voiko neuvosto kertoa, mitä tavoitteita konferenssille on asetettu ja mitä puheenjohtajavaltio Ranska haluaa saada aikaan?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Tämä on erittäin vakava aihe. Neuvoston puheenjohtajavaltio Ranska kiinnittää aivan erityistä huomiota Alzheimerin tautiin ja muihin neurodegeneratiivisiin sairauksiin. Kyse on asiasta, joka koskettaa jokaista eurooppalaista perhettä jossain vaiheessa. Meidän täytyy tarttua asiaan päättäväisesti, elleimme halua, että unionin väestön ikääntyminen pääsee yllättämään meidät.

Kuten puheenjohtaja Barroso ja presidentti Sarkozy ilmoittivat 1. heinäkuuta, meidän on yhdessä laadittava eurooppalainen suunnitelma Alzheimerin taudin torjumiseksi. Se perustuu kolmeen pilariin: tutkimus, potilaiden hoito ja elämänlaatu sekä etiikka ja oikeudelliset näkökohdat erityisesti kyseisen sairauden hoitoon osallistuvien osalta.

Puheenjohtajavaltio Ranska järjestää asiaa käsittelevän ministerikonferenssin Pariisissa 30.–31. lokakuuta. Konferenssin nimi on ”Eurooppa Alzheimerin tautia vastaan”. Konferenssissa keskitytään tähän tautiin, mutta siellä käsitellään myös muita samankaltaisia sairauksia, kuten Pickin tauti, Binswangerin tauti ja Lewyn kappale -tauti.

Käsittelemme kaikkia näitä sairauksia, jotta voimme pohtia, miten potilaille annettava hoito voidaan liittää sosiaaliseen tukeen, miten voidaan räätälöidä ammatit ja osaaminen potilaiden tarpeiden mukaan, miten voimme lisätä tietoaamme – mikä liittyy toisin sanoen täysin tutkimukseen ja lääkintäalan asiantuntijuuteen – ja miten voidaan varmistaa parempi koordinointi unionin eri maissa toteutettavien tutkimusohjelmien välillä ja mistä saa viimeisimmät tieteelliset tiedot tästä sairaudesta ja uusien lääkkeiden kehittämisestä.

On päivänselvää, että eurooppalainen ulottuvuus voi ja sen pitää antaa merkittävää voimaa erilaisille kampanjoille näiden sairauksien selvittämiseksi. Ministerikonferenssin tulokset auttavat luomaan perustan ensi joulukuussa pidettävän Eurooppa-neuvoston päätelmille. Olemme kuitenkin täysin tietoisia siitä, että työ on jatkuva.

Kyse on pitkäaikaisesta hankkeesta, ja on todella tärkeää, että tulevat puheenjohtajavaltiot, Tšekki ja Ruotsi etunenässä, jatkavat hyvää työtä. Tiedämme, miten ymmärtäväinen Euroopan parlamentti on. Tiedän, että voimme luottaa sekä teidän tukeenne että Euroopan komission sitoutuneisuuteen, jotta voimme taata tarvittavan jatkuvuuden.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Haluaisin onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa ”Eurooppa Alzheimerin tautia vastaan” -konferenssin järjestämisestä sekä ennakoivan lähestymistavan omaksumisesta.

Totean kuitenkin, ettette maininnut dementiaa erikseen, ja kuten tiedätte, Alzheimer-järjestöt vaativat äänekkäästi sairautta koskevan tietoisuuden ja koulutuksen lisäämistä. Voitteko kertoa minulle, arvoisa ministeri, käsitelläänkö konferenssissa sairautta koskevan tietoisuuden lisäämistä siihen liittyvän leimautumisen vähentämiseksi?

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Euroopan unionissa ja omassa maassani Slovakiassa Alzheimerin tauti ja sitä sairastavien ihmisten hoito ei saa vieläkään riittävästi huomiota osakseen. Asiantuntijoiden arvioiden mukaan Alzheimerin tautia saattaa seuraavien 40 vuoden kuluttua sairastaa jopa neljä kerta enemmän ihmisiä kuin nykyään, mutta varhainen ja oikea taudinmääritys voisi hidastaa sairauden etenemistä.

Eikö puheenjohtajavaltio aio järjestää erityistä tiedotuskampanjaa tai rohkaista uudelleen komissiota valmistelevaan ohjelmaa, joiden kautta voidaan osarahoittaa kansalaisjärjestöjen toimintaa muistihäiriöistä ja Alzheimerin taudista kärsivien ihmisten auttamiseksi?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Parlamentin jäsen Aylward on oikeassa. Konferenssissa täytyy käsitellä kaikkia ennaltaehkäisyä ja koulutuksen osatekijöitä, kuten parlamentin jäsenet Pleštinská ja Aylward toivat esiin. Meidän on huomioitava täysimääräisesti dementiaan eri muodot, myös Lewyn kappale -tautiin liittyvät seikat, kuten mielestäni puheessani korostin.

Kyse on luonnollisesta prosessista, sillä Alzheimerin tauti on neurodegeneratiivinen sairaus. Toisin sanoen kyse on sairaudesta, jossa neuroneita vahingoittuu ja kuolee. Kyseiset neuronit ohjaavat monia toimintoja, joten niiden häviäminen alentaa toimintakykyä. Vaikka yhdistämme Alzheimerin taudin muistinmenetykseen, se vaikuttaa myös muihin aivojen osiin. Tähän voi selvästi liittyä myös dementiaan eri tyypit, joita meidän on pyrittävä ennalta ehkäisemään. Tässä mielessä voin vakuuttaa, hyvä parlamentin jäsen Aylward, että konferenssissa käsitellään näitä kysymyksiä kokonaisvaltaisesti.

Parlamentin jäsen Pleštinskán kysymykseen liittyen olen sitä mieltä, että tietynlaista väheksyntää esiintyy. Mainitsitte Alzheimerin taudin lisääntymisen omassa maassanne. Valitettavasti kyse ei ole yksittäisestä tapauksesta Euroopassa. Tässäkin meidän on keskityttävä varhaiseen taudinmääritykseen. Meidän pitää jakaa tietoa ja meidän on parannettava koordinoitua alan asiantuntijoiden keskuudessa unionin tasolla. Varhainen taudinmääritys on kuitenkin erityisen tärkeää, jotta potilaat eivät syrjäytyisi ja joutuisi pikku hiljaa sairauden uhriksi muiden sitä edes huomaamatta.

Puhemies. – (PT) **Avril Doyle**n laatima kysymys numero 7 (H-0631/08)

Aihe: Puheenjohtajavaltio Ranska ja maatalouspolitiikka

Neuvoston puheenjohtajavaltio ilmoittaa työohjelmassaan, että se aikoo tarkastella uudestaan yhteisen maatalouspolitiikan arvioinnista tehtyjä lainsäädäntöehdotuksia pyrkien uusien säännösten hyväksymiseen vuoden 2008 loppuun mennessä. Tätä varten se tekee tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa ja puheenjohtajavaltio ehdottaa kumppaneilleen, että ne omaksuvat laajemman näkemyksen siihen, millaisia kysymyksiä ja tavoitteita Euroopan maataloudella ja maatalouspolitiikalla on jatkossa edessään.

Voiko puheenjohtajavaltio edellä mainitun huomioon ottaen kertoa parlamentille lähemmin maatalousministerien epävirallisesta kokouksesta, joka on määrä järjestää Annecyssa 21.–23. syyskuuta 2008?

Voiko puheenjohtajavaltio erityisesti kertoa parlamentille, miten yhteisen maatalouspolitiikan uudelleen arviointi ja eläinten terveyttä koskeva strategia ovat edenneet?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamentin jäsen Doylea siitä, että saan mahdollisuuden kertoa parlamentille yhteisen maatalouspolitiikan viimeaikaisesta kehityksestä. Neuvosto työskentelee tiiviisti ja rakentavasti uudelleen arvioinnin parissa – kuten olen jo todennut – tavoitteenaan saavuttaa poliittinen yhteisymmärrys heti, kun Euroopan parlamentti on antanut oman kantansa, minkä on tarkoitus tapahtua marraskuussa 2008. Odotamme innolla tiivistä yhteistyötä parlamentin kanssa asiaa koskevan mietinnön perusteella, jonka maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta hyväksynee 7. lokakuuta. Neuvoston puolestaan on määrä keskustella tästä kuun lopulla, 27.–28. lokakuuta.

Kuten sanoin, neuvosto jatkaa komission lainsäädäntöehdotusten käsittelyä. Ehdotukset koskevat tuen mukauttamista, markkinamekanismeja, maitokiintiöiden hallintaa sekä ehdollisuutta. Maatalousministerit ovat keskustelleet näistä kysymyksistä eilen ja tänään Annecyssa. Ministerit ovat käsitelleet sekä YMP:n terveystarkastusta että YMP:n tulevaisuutta erottaen toisistaan niiden sisäiset ja ulkoiset näkökohdat. Sisäisten näkökohtien osalta on tärkeää, että suurempi osuus YMP:n määrärahoista osoitetaan muita heikommassa asemassa oleville ihmisille etenkin kokemamme hintojen nousun vuoksi. Ulkoisiin näkökohtiin on sisällytettävä eräänlaisen EU:n elintarvikealan kriisiohjelman käyttöönotto.

Parlamentin jäsen Doyle oli myös huolissaan eläinten hyvinvointia koskevasta strategiasta. Komissio julkaisi syyskuussa 2007 tiedonannon eläinten terveyttä koskevasta yhteisön politiikasta vuosina 2007–2013, minkä jälkeen neuvosto hyväksyi 17. joulukuuta 2007 päätelmänsä kyseisestä strategiasta ja kehotti komissiota laatimaan toimintasuunnitelman. Komissio hyväksyi toimintasuunnitelman 10. syyskuuta, ja juuri tuon asiakirjan pohjalta puheenjohtajavaltio jatkaa määrätietoisesti työtään. Haluamme erityisesti vahvistaa yhteisön menettelyjä eläintautien valvonnassa sekä yhteisön sisällä että tuotujen tuotteiden osalta sekä tarkistaa bioturvallisuutta ja korvauksia koskevaa lainsäädäntöä.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Arvoisa puhemies, kun puhumme maataloudesta, puhumme ruoasta. Olen ymmärtänyt, että komissio suositteli Euroopan unionille elintarvikkeiden merkintöjä koskevaa politiikkaa,

jonka mukaan supermarkettien hyllyissä merkittäisiin selvästi eurooppalaista alkuperää olevat elintarvikkeet. Viittaen tässä yhteydessä erityisesti lihaan. On kuitenkin sanottu, ettei neuvosto hyväksy tätä politiikkaa. Haluaisin kysyä neuvoston puheenjohtajalta, miksi näin on?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Kuulkaa, yhdyin parlamentin jäsen Higginsin huoleen, joten aion katsoa, mitä neuvosto on valmis hyväksymään. On hyvin selvää, hyvä parlamentin jäsen Higgins, että neuvoston tämänhetkisenä puheenjohtajana olemme teidän tapaanne huolissamme elintarviketurvallisuuden takaamisesta kansalaisten vuoksi sekä elintarvikkeiden jäljitettävyyden varmistamisesta. Näin ollen on ratkaisevan tärkeää, että vastaamme vaatimuksiin elintarvikkeiden laadusta ja monipuolisuudesta. Kuluttajat ovat vieläkin kriittisempiä elintarviketurvallisuuden suhteen. Varmistamme sen, että lisäämme kuluttajietoa kansanterveyden ja tasapainoisen ruokavalion sekä tuotteiden alkuperän ja laadun välisestä yhteydestä.

Haluan teidän tietävän, että tämä on yksi puheenjohtajavaltion huolista, ja lukuisissa huippukokouksissa pyrimme varmistamaan, että tämä tavoite saadaan näkymään myös konkreettisesti. Se on tärkeää meille kaikille, hyvä parlamentin jäsen Higgins.

Puhemies. – (PT) Kysymyksiä numero 8 ja 9 ei otettu käsiteltäväksi.

Jim Higginsin laatima kysymys numero 10 (H-0635/08)

Aihe: Irlanti hylkäsi Lissabonin sopimuksen

Onko sillä, että irlantilaiset äänestäjät hylkäsivät Lissabonin uudistussopimuksen, vaikutuksia EU:n laajenemiseen, ja jos vastaus on myönteinen, mitä nämä vaikutukset tarkkaan ottaen ovat?

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, Eurooppa-neuvosto on tunnustanut Lissabonin sopimusta koskevan kansanäänestyksen tuloksen Irlannissa. Se on myös vahvistanut, että ratifiointiprosessi jatkuu, ja muistuttanut yksiselitteisesti, että Lissabonin sopimuksen tarkoitus on auttaa laajentunutta unionia toimimaan tehokkaammin ja demokraattisemmin. Valtion- tai hallitusten päämiehet aikovat käsitellä tätä kysymystä lokakuun huippukokouksessa. Meidän kaikkien pitää pohtia nykyisen institutionaalisen tilanteen seurauksia kaikkien politiikanalojen, myös laajentumisen, sekä itse toimielinten kannalta. Nizzan sopimus laadittiin poliittisesta näkökulmasta 27 jäsenvaltion unionille.

Haluan kuitenkin tehdä selväksi, että puheenjohtajakaudellaan Ranska on toiminut puolueettomasti jatkaessaan Kroatian ja Turkin kanssa aloitettuja neuvotteluja sen perusteella, miten ehdokasvaltiot ovat edistyneet velvollisuuksiensa täyttämässä.

Kroatian kanssa 21 neuvottelulukua 35:stä on vielä avoinna ja kolme lukua on toistaiseksi suljettu. Ranskan puheenjohtajakaudella on tarkoitus järjestää kaksi hallitustenvälistä konferenssia. Olemme jo avanneet tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan neuvotteluluvun.

Turkin osalta ministeritroikka kokoontui viime viikolla pidetyn EU:n ulkoministereiden kokouksen yhteydessä. Tällä hetkellä kahdeksan neuvottelulukua 35:stä on avattu, yksi on suljettu tilapäisesti, ja jos ehdot täyttyvät, toivomme voivamme avata Turkin kanssa kaksi tai kolme uutta neuvottelulukua ennen vuoden loppua.

Jim Higgins (PPE-DE). – (EN) Arvoisa ministeri, eikö ole selvää, että 31. joulukuuta mennessä Irlantia lukuun ottamatta kaikki muut 26 jäsenvaltiota ovat hyväksyneet Lissabonin sopimuksen eikä neuvotteluja ole mahdollista aloittaa uudelleen? Tekstiin ei voi enää palata.

Irlannin ja Lissabonin lisäksi perustuslakikysymykseen voidaan liittää myös Ranska ja Alankomaat: meille aiheuttaa suuria ongelmia se, että tavallisten kansalaisten ja Eurooppa-hankkeen välillä on niin valtava kuilu.

Pitäisikö ministeri hyvänä ajatuksena ottaa käyttöön eräänlainen Eurooppa-päivä – ei vain Schuman-päivä, johon vain Bryssel ja Belgia osallistuvat – Eurooppa-päivä, joka olisi yleinen vapaapäivä, jona kaikki unionin kansalaiset kaikissa 27 jäsenvaltiossa juhlisivat yhdessä yhteistä eurooppalaista kansalaisuuttamme ja identiteettiämme?

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Käsittääkseni neuvosto on saanut Irlannin hallituksen teettämän mielipidekyselyn tulokset. Sanoisin, että juuri tällaisten harhautusten takia olemme joutuneet tilanteeseen, jossa nyt olemme. Kyselyä ei tehty niiden 47 prosentin keskuudessa, jotka äänestivät kyllä. Kansanäänestyksen kielteinen tulos Irlannissa johtui johtajuuden puutteesta ja toisaalta siitä, että – Rooman sopimusta koskevaa ensimmäistä äänestystä lukuun ottamatta – kysyimme ihmisiltä kuudessa kansanäänestyksessä: Euroopan yhtenäisasiakirjasta, Amsterdamin ja Maastrichtin sopimuksista, kaksi kertaa Nizzan sopimuksesta ja sitten

Lissabonista. Sitten ojennamme kansalle koko sopimuksen ja kysymme: "Mitä mieltä olette tästä?" Eikö tässä ollut selvät ainekset katastrofiin, kun johtajuutta ei ollut? Kysymys kuuluu: löytyykö johtajuutta nyt?

Haluaisin kysyä neuvoston puheenjohtajalta, voisiko hän kertoa, mitkä ovat seuraamukset, jos Irlanti ei ratifioi sopimusta nyt tai äänestää jatkossakin ei? Voitteko kertoa, mihin Eurooppa on menossa.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Parlamentin jäsenet Higgins ja Mitchell nostivat esiin tärkeitä kysymyksiä. Annan parlamentin jäsen Mitchellin vastata kommentistaan. Itse en voi hänen huomautuksiinsa vastata, ja hän ymmärtää kyllä miksi, ottaen huomioon vastuuni tämän parlamentin edessä.

Sytä on useita. Mielestäni raportti, joka laadittiin Irlannin äänestettyä kansanäänestyksessä ei, tuo esiin useita ongelmia: se tuo esiin johtajuutta koskevia kysymyksiä sekä temaattisia kysymyksiä, ja siinä korostetaan sitä, etteivät ihmiset kunnolla ymmärrä, mikä Lissabonin sopimus oikeastaan on. Puheenjohtajavaltio Ranska tekee kaikkensa, jotta tämä vakava institutionaalinen ongelma saadaan ratkaistua. Tarvitsemme Lissabonin sopimusta, ja aiomme yhdessä irlantilaisten ystäviemme kanssa tarkastella kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja tästä hetkestä Ranskan puheenjohtajakauden loppuun saakka.

Vastauksena parlamentin jäsen Higginsille: mielestäni hän on oikeassa. On itsestään selvää, että kansanäänestykset ovat osoittaneet Eurooppa-hankkeen ja yleisen mielipiteen olevan kaukana toisistaan. Siksi meidän on mietittävä, mitkä ovat pääasialliset ongelmat, ja tarkasteltava tiedotusongelmia. Tänä aamuna yritimme komission ja Euroopan parlamentin edustajien – varapuhemies Vidal-Quadrasin ja valiokunnan puheenjohtaja Leinenin – kanssa laatia toimielintenvälistä rakennetta, poliittista julkilausumaa, jonka tavoitteena olisi parantaa viestintää kolmen toimielimen välillä. Neuvoston kannalta – ja puhun nyt objektiivisesti – tämä on vaatinut ponnisteluja eikä se ole ollut kovin helppoa.

Ehdotustanne voin kommentoida vain omasta puolestani, mutta minun on sanottava, että mielestäni ajatus kaikkialla unionissa vietettävästä Eurooppa-päivästä vaikuttaa seikalta, joka symboloisi yhteisempää kansalaisuutta, Eurooppaa, jota ymmärretään paremmin. Kyse on kuitenkin ajatuksesta, jota sinun, minun ja EU:n innokkaimpien tukijoiden on vietävä eteenpäin. Minä olen siis sitä mieltä, että se on hyvä ajatus.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Kiitos siitä, että selvensitte näitä kysymyksiä. Haluaisin teidän selventävän myös yhtä yksittäisempää kohtaa. Olemme puhuneet pitkään Irlannista, mutta kuten tiedätte, on neljä muutakin maata, jotka eivät ole vielä ratifioineet sopimusta: Puola, Tšekin tasavalta, Ruotsi – emme edes tiedä, missä vaiheessa ratifointiprosessi on Ruotsissa – sekä Saksa. Viimeksi mainitun osalta haluaisin muistuttaa, että kaikki riippuu Karlsruhen perustuslakituomioistuimen päätöksestä. Tuomioistuimen presidentti on sanonut, että hän ei aio kiirehtiä ja päättää asiasta vasta ensi vuoden alussa.

Tästä johtuen olisin kiitollinen, jos voisitte selvittää meille seuraavaa vaihetta. Luulin, että tämän viime vuoden joulukuussa allekirjoitetun sopimuksen oli määrä tulla voimaan muutaman kuukauden kuluttua. Missä tarkalleen ottaen mennään?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Olen aina hyväksynyt parlamentin jäsenen Coûteaux'n tiukat arviot. Meillä on mielipide-eroja, mikä ei ole yllättävää, mutta tunnustan, että hänen arvionsa ovat perusteellisia.

Halusin tehdä hyvin selväksi sen, että Saksaan on suhtauduttava erikoistapauksena. Nähtäväksi jää, mitä tapahtuu, mutten ole erityisen huolissani, kaikella kunnioituksella Karlsruhen perustuslakituomioistuinta kohtaan. Minulla ei ole enempää tietoa asiasta. Puolan osalta olemme yhteydessä Puolan viranomaisiin. Puolassakin vallitsee kohabitaatio, mutta uskon, että Puolan hallitus on sitoutunut ratifioimaan Lissabonin sopimuksen. Ruotsissa ei ole havaittavissa mitään, minkä perusteella voitaisiin epäillä, että prosessi jumiutuu. Uskoakseni sopimus ratifioidaan marraskuussa. Tšekin tasavallassa meidän on odotettava tuomioistuimen päätöstä, kuten tiedätte. Maassa on parhaillaan senaatin vaalit, ja suurimmalla puolueella on tärkeä kokous joulukuun alussa. Tämä vaikuttaa minun mielestäni todennäköisimmältä skenaariolta.

En yhdy parlamentin jäsen Coûteaux'n päätelmiin, enkä allekirjoita hänen pessimismiään. On aivan selvää, että tämä vaatii aikaa ja meidän täytyy myös antaa tälle aikaa. Poliittisen tahdon on kuitenkin annettava puhua, ja puheenjohtajavaltio Ranska on päättänyt omalta osaltaan näyttää halukkuutensa tässä asiassa.

Puhemies. – (PT) Gay Mitchellin laatima kysymys numero 11 (H-0638/08)

Aihe: Iran ja ydinkapasiteetin kehittäminen

Voiko neuvosto kommentoida asemaansa Irania ja sen esittämää mahdollista ydinuhkaa kohtaan, koska Iran päätti hylätä vuoden 1997 Kansainvälisen atomienergiajärjestön lisäpöytäkirjan turvatoimet sekä tarkkailutoimet, ja näin ollen rajoitti tarkastajien pääsyoikeuksia ja lakkautti yllätystarkastukset?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, vastaan parlamentin jäsen Mitchellin kysymykseen tästä vakavasta asiasta: EU on edelleen suuresti huolissaan Iranin ydinohjelmasta sekä maan haluttomuudesta vastata täydellisesti kysymyksiin, joita on esitetty kyseisen ohjelman mahdollisesta sotilaallisesta ulottuvuudesta. Eurooppa-neuvosto antoi joulukuussa 2007 julkilausuman, jonka mukaan ei olisi hyväksyttävää, että Iranilla on ydinkapasiteettia sotilaallista tarkoitusta varten.

Tähän liittyen neuvosto on useaan otteeseen tuominnut sen, ettei Iran ole noudattanut Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa 1696, 1737, 1747 ja 1803 sille asetettuja kansainvälisiä velvollisuuksia, joista yksi on velvollisuus keskeyttää kaikki uraanin rikastamiseen liittyvät toimet. Kyseinen velvoite on ratkaisevan tärkeä, jotta voidaan luoda tarvittavat olosuhteet neuvottelujen aloittamiseksi ja pitkäaikaisen ratkaisun löytymiseksi.

EU on aina tukenut Iranin oikeutta ydinenergian rauhanomaiseen käyttöön. Jos Iran haluaa, että kansainvälinen yhteisö luottaa jälleen sen ydinohjelman rauhanomaisuuteen, sen on keskeytettävä ydinpolttoainekiertoon liittyvä arkaluontoinen toiminta. Ehdotukset, jotka Javier Solana teki kesäkuussa 2006 ja esitti uudelleen kesäkuussa 2008 kuuden pääasiallisen asianosaisen maan puolesta, ovat edelleen voimassa, ja niiden avulla on päästävä eteenpäin nykyisestä umpikujasta.

EU pahoittelee suuresti sitä, että Iran keskeytti lisäpöytäkirjan väliaikaisen soveltamisen helmikuussa 2006. Tämän seurauksena – kuten Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) pääjohtaja on korostanut – IAEA tietää vähemmän joistakin Iranin ydinohjelmaan sisältyvistä osista.

Lisäksi, kuten IAEA:n pääjohtaja jälleen muistutti 15. syyskuuta julkaisemassaan raportissa, Iran kieltäytyy edelleen vastaamasta yksittäisiin kysymyksiin, joita IAEA on sille esittänyt ydinaseiden suunnitteluun ja valmistamiseen liittyvistä toimista. Kuten IAEA:n pääjohtaja sanoi – enkä voi olla asiasta eri mieltä – tilanne aiheuttaa suurta huolta EU:lle sekä kansainväliselle yhteisölle.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Kiitän ministeriä vastauksesta. Koska tämä selvästi aiheuttaa vakavaa huolta kansainvälisessä yhteisössä ja Euroopan unionissa, haluaisin esittää ministerille seuraavan kysymyksen: Tähän asti pakotteet eivät ole toimineet. Emme halua joutua tilanteeseen, jossa tarvitaan sotilaallista väliintuloa. Voisiko ministeri siis kertoa parlamentille, mitä muita pakotteita tai suunnitelmia neuvostolla on, jotta se voisi toimia ennakoivasti ja saada siten Iranin hallinnon tulemaan järkiinsä? Onko vaihtoehtoisia pakotteita? Onko teillä jonkinlaista luetteloa vaihtoehtoisista pakotteista ja mitkä ovat seuraavat toimenpiteet? Toisinaan on erittäin vaikea nähdä, kuka tässä kissa ja hiiri -leikissä on kissa ja kuka hiiri.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Emme ole vielä pisteessä, jossa ryhdyttäisiin sotilaallisiin toimiin. Teen tämän jälleen kerran hyvin selväksi. Kuusi maata on vahvistanut tukevansa kaksitahoista lähestymistapaa, jossa meidän on yhdistettävä vuoropuhelu ja pakotteet sellaiseen neuvotteluratkaisuun pääsemiseksi, joka hälventää kansainvälisen yhteisön huolia. Pakotteita puolestaan on luonteeltaan erilaisia. Ne pitää kohdentaa oikein, ja niiden pitää ulottua sekä talouden että rahoituksen alalle.

Puhemies. – (PT) Marie Panayotopoulos-Cassiotoun laatima kysymys numero 12 (H-0640/08)

Aihe: Maahanmuuttoa ja turvapaikkaa koskeva eurooppalainen sopimus

Maahanmuuttoa ja turvapaikkaa koskevan eurooppalaisen sopimuksen laatiminen, jota puheenjohtajavaltio Ranska on ehdottanut, tähtää aktiiviseen poliittiseen sitoumukseen, joka yhdistää EU:n ja jäsenvaltiot maahanmuuttopolitiikkaa koskevin yhteisin periaattein solidaarisuuden ja vastuullisuuden hengessä.

Kysyn neuvostolta, mitä kolmansista maista tulevia maahanmuuttajia koskevia sitovia sopimuksia se aikoo tässä yhteydessä ehdottaa EU:n naapurivaltioille ja etenkin ehdokasvaltioille (Turkki, Kroatia, FYROM), jotta Euroopasta tulisi turvallisuuteen, oikeudenmukaisuuteen ja vapauteen perustuva alue?

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Halusin sanoa, että tehokkain käytössämme oleva ase laittoman maahanmuuton torjumiseksi ovat takaisinottosopimukset niiden kolmansien maiden kanssa, joiden kanssa EU:lla on yhteisiä rajoja.

Yhteisö on tehnyt takaisinottosopimuksen 11 maan kanssa. Tämä koskee myös entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, jossa kyseinen sopimus tuli voimaan 1. tammikuuta 2008. Kaikki tällaiset sopimukset sisältävät määräyksiä kolmansien maiden kansalaisten kauttakulusta alueen läpi. Turkin osalta viralliset neuvottelut käynnistettiin vuonna 2005. Kroatiaa varten ei ole mandaattia neuvotella takaisinottosopimuksesta, ja neuvosto halusi neuvottelujen edistyvän pikaisesti kyseisen maan kanssa.

Sopimus, josta keskustellaan ja jonka Eurooppa-neuvosto toivon mukaan ratifioi 15. lokakuuta, tuo takaisinottosopimusten merkityksen laittoman maahanmuuton torjunnassa poliittiseen keskiöön.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Haluaisin vain kiittää neuvoston puheenjohtajaa vastauksesta. Parlamentin jäsen Panayotopoulos pyytää anteeksi, että hänen täytyi poistua aiemmin sovitun velvollisuuden vuoksi. Hän pyysi minua kiittämään teitä vastauksestanne, arvoisa neuvoston puheenjohtaja.

Puhemies. – (PT) **Alain Hutchinsonin** laatima kysymys numero 13 (H-0642/08)

Aihe: Ranskan televisioalan julkisen sektorin uudistus

Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy on pyrkinyt mullistamaan maansa televisioalan julkista sektoria. Tätä uudistusta, joka kieltäisi valtion kanavilta kaiken kaupallisen mainonnan, vastustavat alalla työskentelevät ihmiset. Myös yleinen mielipide on sitä vastaan. Pelätään nimittäin, että julkiset televisiokanavat katoaisivat nopeasti, koska ne eivät ilman mainostuloja pystyisi kilpailemaan yksityisten kanavien kanssa. Monet ajattelevat jopa, että Ranska on päättänyt lopettaa julkiset televisiokanavat hyödyttääkseen yksityisiä televisiokanavia, jotka selviytyisivät uudistuksessa voittajina.

Onko tämä uudistus yksittäistapaus vai tehdäänkö muissakin jäsenvaltioissa vastaavia aloitteita? Haluaisin myös tietää neuvoston kannan tähän kysymykseen ja sen että, onko tällainen uudistus yhteisön lainsäädännön mukainen.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä on miellyttävää. Kiitos tästä viimeisestä kysymyksestä, jonka otamme ilolla vastaan. Vastaan luonnollisesti neuvoston puheenjohtajavaltion edustajana, eikä parlamentin jäsen Hutchinsonille tule yllätyksenä – tunnemme toisemme hyvin – kun totean, että julkisen television rahoitus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, että Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitetty pöytäkirja, joka koskee julkista yleisradiotoimintaa jäsenvaltioissa, on yksiselitteinen, ja että kukin jäsenvaltio päättää itse, mistä julkiset televisioyhtiöt saavat rahoituksensa. Tämän halusin sanoa parlamentin jäsen Hutchinsonille.

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Arvoisa ministeri, kiitos vastauksestanne. Arvelinkin teidän sanovan noin. Haluaisin vain sanoa, että olen yksi niistä ei-ranskalaisista ranskaa puhuvista – ja meitä on täällä paljon – jotka ovat Ranskan julkisten televisio- ja radiokanavien uskollisia katsojia ja kuulijoita, ja olemme huolissamme julkisten televisio- ja radiokanavien tulevaisuudesta ottaen huomioon Ranskan hallituksen tekemät ja Ranskan presidentin julkistamat päätökset, vielä kun Ranskan presidentti sattuu olemaan tällä hetkellä myös Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja.

Haluaisin myös sanoa, että tietoyhteiskunnasta ja viestimistä vastaava komission jäsen Reding, jolle esitin saman kysymyksen hiljattain pidetyssä haastattelussa, myönsi, ettei hän ollut vakuuttunut Ranskan presidentin tammikuussa julkistamista uudistusehdotuksista. Hän valitteli myös presidentin päätöstä verottaa Internet-palvelujen toimittajia julkisen television rahoittamiseksi. Haluaisin tietää, mikä on kantanne tähän.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Ensiksikin omassa maassani, ainakin minun tietääkseni, eri poliittiset puolueet riippumatta niiden myönteisyydestä ovat pyytäneet lopettamaan katsojamääriin perustuvan tyrannian ja tavan, jolla se uhkaa ohjelmien laatua ja monikulttuurisuutta. Tämän ainakin tiedän. Toiseksi mainitsitte erityisesti nykyisiä mainosvaroja ja julkista rahoitusta koskevan uudistuksen. Rahoituksella on jatkossakin voitava täyttää julkisen palvelun tarpeet, ja meidän pitää varmistaa riittävä rahoitus näiden tarpeiden kattamiseksi. Tämä on tosiseikka, jota ei voi kiistää. Kolmanneksi, kuten yleensäkin, Ranskalla ei ole aikomusta tyrkyttää jotain tiettyä mallia, ja kuten sanoin, tämä ala pysyy jäsenvaltioiden toimivallassa. Kaikki osapuolet siis haluavat kovasti, että korkealaatuiset julkiset audiovisuaalipalvelut säilyvät.

Puhemies. – (PT) Kyselytunti on päättynyt.

Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.05 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Gérard ONESTA****14. Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (päättös)
Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (asetus) (keskustelu)****Puhemies.** – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Carlos Coelho kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (päättös) (12059/1/2008 – C6-0188/2008 – 2008/0077(INI)) (A6-0351/2008) ja

– Carlos Coelho kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (asetus) (11925/2/2008 – C6-0189/2008 – 2008/0078(INI)) (A6-0352/2008).

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission varapuheenjohtaja, tarkastelemme kahta eri sääntelyvälinettä, asetusta ja päätöstä siirtymisestä SISone4ALL-järjestelmästä SIS II-järjestelmään sekä kattavaa testausta, jolla arvioidaan, onko SIS II-järjestelmä yhtä hyvä kuin nykyinen järjestelmä. Nämä ehdotukset aiheutuvat siirtymisstrategiaa koskevasta muutoksesta.

Käsittelen neljää kohtaa: ensiksi, alkuperäisenä suunnitelmana oli, että 15 jäsenvaltiota siirtyisivät uuteen järjestelmään noin kahdeksan tuntia kestävässä prosessissa. Nyt jäsenvaltioita on jo 25, minkä vuoksi siirtyminen on paljon monimutkaisempaa ja vaikeampaa. Toiseksi, on luotava väliaikainen tekninen arkkitehtuuri, jonka ansiosta SIS 1+ ja SIS II voivat toimia rinnakkain rajoitetun siirtymäkauden ajan. Tämä on järkevä ratkaisu, joka meidän pitäisi hyväksyä. Sen ansiosta meillä on varasuunnitelma, jos jokin seikka epäonnistuu. Kolmanneksi, siirtymäkauden aikana käytössä on tekninen väline, eräänlainen muunnin, joka yhdistää SIS I:n keskusjärjestelmän SIS II:n keskusjärjestelmään. Molemmat järjestelmät voivat siten käsitellä samoja tietoja. Näin taataan, että kaikki jäsenvaltiot pysyvät samalla tasolla. Lopuksi, komissiolle vuonna 2001 annettu mandaatti päättyy tämän vuoden lopussa.

Neljä huolenaihetta nousi esille. Ensiksi, komission SIS II:n kehitysmandaatin on oltava voimassa siihen saakka, kun järjestelmä on toimintavalmis. Vastustamme käsiteltäviä ajatuksia, että komission mandaatti päättyy, kun C-SIS keskusjärjestelmää koskeva työ saadaan päätökseen. Toiseksi, komission ja jäsenvaltioiden toimivalta on määriteltävä selkeästi. Kolmanneksi, SIS:n oikeusperustaa koskevan 2 kohdan edellytykset on täytettävä ennen kuin siirtyminen toteutetaan. Lopuksi, siirtyminen pitäisi toteuttaa yhdellä kertaa kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotuksissa, jotka vastaanotettiin 3. syyskuuta – samana päivänä, kun ne hyväksyttiin pysyvien edustajien komiteassa – tehtiin huomattavia muutoksia alkuperäisiin ehdotuksiin. Parlamenttia olisi normaalisti kuultava uudestaan, kun tekstiin tehdään huomattavia muutoksia. Meillä on kuitenkin jälleen kerran vastassamme tiukka aikataulu. Komission mandaatti päättyy vuoden 2008 lopussa. On tärkeää, että neuvosto hyväksyy ehdotukset lokakuun lopussa. Parlamentti osoittaa jälleen kerran, että se täyttää velvollisuutensa ja että ei ole meidän syymme, että prosessi on viivästynyt. Muutoksilla itse asiassa vastataan lähes kaikkiin mietintöluonnoksissani käsiteltyihin kysymyksiin. Erityisesti selvennetään komission ja jäsenvaltioiden vastuuta ja sitä, että komissiolla on jatkossakin mandaatti kehittää SIS II:ta, kunnes se on toimintavalmis.

Haluaisin lopuksi kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa loistavasta työstä, jota se on tehnyt hyvän sovinnon aikaansaamiseksi komission ja jäsenvaltioiden välillä. Vaikutti siltä, että tämä olisi voinut olla hankalaa. Euroopan parlamentti haluaa antaa apuaan, jotta viivästykset vältetään ja jotta SIS II olisi toiminnassa sovittuna uutena ajankohtana: 30. syyskuuta 2009. Olemme kuitenkin huolestuneita, koska useat asiantuntijat ovat sanoneet epävirallisesti, että on todennäköistä, että tätä päivämäärää ei jälleen kerran noudateta.

Euroopan parlamentti pitää kahta näkökohtaa keskeisenä, ja kaikki poliittiset ryhmät tukevat niitä. Ensiksi, Euroopan parlamentille pitäisi tiedottaa kuuden kuukauden välein hankkeen edistymisestä ja toiseksi, uudelle komissiolle annettu mandaatti ei saa olla avoin. Mandaattiin olisi sisällytettävä määräys, että Euroopan parlamenttia on kuultava uudestaan, jos hanketta lykätään yli vuodella. Toivomme vilpittömästi, että tällä kertaa hanke saadaan toteutettua hyvissä ajoin ja että SIS II voi aloittaa toimintansa aikataulun mukaisesti.

Puhemies. – (FR) Kuulemme nyt neuvostoa. Hyvä Jean-Pierre Jouyet, haluaisin kiittää teitä Euroopan parlamentin puolesta siitä, että olette läsnä koko päivän. Uskon tunnollisuutenne parlamentissa osoittavan, että olette sitoutunut Euroopan unioniin.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän teitä ystävällisistä sanoistanne. Kiitän vastavuoroisesti teitäkin sitoutumisesta Euroopan unioniin ja esitän samat kiitokset myös komission varapuheenjohtajalle Jacques Barrot'lle.

Arvoisa Carlos Coelho, hyvät parlamentin jäsenet, Schengen-järjestelmän uudistaminen on tarpeen, jotta kehitetään uusia toimintoja, joita rikosten ehkäiseminen ja rajavalvonta edellyttävät tulevaisuudessa. SISone4ALL-järjestelmä, arvoisa ministeri, kehitettiin puheenjohtajavaltio Portugalin aloitteesta. Se on hyvä kompromissi, jonka ansiosta vuonna 2004 liittyneet jäsenvaltiot otettiin järjestelmään mukaan. Mikä tärkeämpää, valvonta poistettiin sisärajoilla joulukuussa maarajojen ja maaliskuussa ilmarajojen osalta.

Olimme kaikki liikuttuneita nähdessämme viimeisen rautaesiripun putoavan, kun Slovakian ja Itävallan ministerit kaatoivat symbolisesti puisen puomin Wienistä itään sijaitsevalla Berg-Petržalkan rajanylitysasemalla. Uskon sen olleen onnellinen hetki kaikille Euroopan unionin vankkumattomille kannattajille. Tiedämme, että meillä on 3,6 miljoonan neliökilometrin vapaan liikkuvuuden alue. Kyseessä on maailman suurin alue, vaikka – kuten tiedätte – tähän suureen vapauteen tarvitaan sähköistä järjestelmää, jonka ansiosta me voimme tunnistaa epäillyt rikolliset sekä jäljittää vääriä asiakirjoja ja passeja sekä samalla soveltaa tiukkoja tietosuojasäännöksiä, joilla taataan yksilönvapaudet. Haluan korostaa tätä seikkaa.

On totta, kuten sanoitte, että nykyisessä järjestelmässä ei voi käyttää nykyaikaista tekniikkaa, vaikka se olisi tietosuojaan koskevan periaatteen ja erityisesti suhteellisuusperiaatteen mukaista. Miten poliisi voi toimia tehokkaasti sellaisen keskustietokannan kanssa, jossa ei tällä hetkellä saa tarkastella etsintäkuulutettujen rikollisten digitaalikuvia ja tunnistaa heitä varmuudella? Kuten esitte selkeästi, tämän vuoksi toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän tai SIS II -järjestelmän tavoite on pidettävä ennallaan. Tämä on keskustelumme todellinen aihe. Arvoisa puhemies, haluaisin neuvoston puolesta kiittää varapuheenjohtaja Jacques Barrot'ta, joka on ohjelman uuden mandaatin aikana suostunut jatkamaan uuden SIS:n keskustietojärjestelmän kehittämisen valvomista kansallisiin tietokantoihin liittämisen lisäksi. Haluaisin kiittää häntä, että hän osallistuu henkilökohtaisesti tähän hankkeeseen.

Asiakirjaluonnosten teksteissä, joista teitä pyydetään äänestämään huomenna, esitetään selkeämpi vastuunjako jäsenvaltioiden ja komission välillä kunkin vaiheen aikana, oli kyseessä sitten hankekehittäminen, lopulliset testit, välivaihe, jossa on käytössä ”muunnin”, tai lopullinen siirtyminen järjestelmästä toiseen, jotta jäsenvaltioiden velvollisuuksien ja komission vastuun välille luodaan yleinen tasapaino.

Haluaisin erityisesti kiittää Carlos Coelhoa, joka on toiminut nopeasti, tehokkaasti ja mielikuvitusta käyttäen tässä tärkeässä hankkeessa, sekä hänen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kollegoitaan. Pyydän häntä välittämään kiitokseni valiokunnan puheenjohtajalle Gérard Deprez'lle. Carlos Coelho on edistänyt sitä, että tarvittavat asiakirjat hyväksytään tänään täysistunnossa. Näihin asiakirjoihin sisältyvät ehdotukset, jotka teitte, arvoisa jäsen. Parlamentilta tänään saatava tuki antaa meille mahdollisuuden aloittaa uusi vaihe SIS II:een siirtymisessä ja tarpeeksi varhain ennen komission nykyisen mandaatin päättymistä. Haluaisin huomauttaa, että kyseessä on väliaikainen mandaatti, ja sen on määrä päättyä 31. joulukuuta. Haluaisin vain rauhoitella komission varapuheenjohtajaa tästä seikasta.

Uuden järjestelmän avaaminen on luonnollisesti valtava tekninen haaste, ja sitä epäilemättä aliarvioitiin aluksi. Kuten voitte kuvitella, kun 22 miljoonaa tiedostoa siirretään – ja tähän osallistuu yli 24 osapuolta, joiden kansalliset tietokannat ovat eri tiedostomuodossa – kyse ei ole vähäpätöisestä toimesta. Tässä hankkeessa toteutetut toimet ovat kuitenkin mielestäni tehtävän tasalla. Kun otetaan huomioon nämä tekniset ja taloudelliset ponnistelut, Euroopan parlamentille on tiedotettava perusteellisesti edistymisestä ja vaikeuksista, joita esiintyy siirryttäessä uuteen järjestelmään. Kuten Carlos Coelho totesi, olisi asetettava uusi määräaika uuden järjestelmän testaamiseksi ja olisi varmistettava, että järjestelmä on täysin toiminnassa – kuten kaikki toivomme – ensi vuoden syyskuuhun mennessä. Näin sovittiin oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksessa 6. kesäkuuta.

Olemme tietoisia, että olemme asettaneet itsellemme tiukan aikataulun. Tekniset asiantuntijat ovat myös tästä tietoisia. Voimme toimia määräajan puitteissa ainoastaan, jos kaikki sitoutuvat täysin SIS II -hankkeeseen ja kantavat vastuunsa. Euroopan parlamentti antaa tässä mietinnössä tänä iltana myönteisen viestin, kun se esittää täysin oikeutettuja kysymyksiä. Sen vuoksi neuvosto ehdottaa, että se hyväksyy ehdoilla esitetyt tarkistukset, jotka ovat saaneet Euroopan parlamentin kaikkien poliittisten ryhmien tuen. Kiitos kaikille kovasta työstänne.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää puheenjohtajavaltiota ja Jean-Pierre Jouyet'ta siitä, että nämä ovat samaa mieltä Carlos Coelhon mietinnöstä, koska uskon todella, että tällä tärkeällä alalla on edistytty nyt viipymättä. Haluaisin myös kiittää Carlos Coelhoa hänen mietinnöstään sekä hänen henkilökohtaisesta sitoutumisestaan SIS II:n menestymiseen. Jos SIS II toteutuu, niin olemme paljon velkaa teille, hyvä jäsen Coelho.

Mietinnössänne korostetaan jälleen, että Euroopan parlamentti on erittäin kiinnostunut ja tukee jatkuvasti suunnitelmia toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän kehittämiseksi. On selvää, että SIS II on keskeinen väline vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvassa yhteisessä alueessa, ja tämän vuoksi olisi tärkeää, että uusi järjestelmä on toiminnassa mahdollisimman pian.

Olen siten tyytyväinen, että sovintoon on päästy oikeudellisista välineistä, jotka koskevat siirtymistä SIS I -järjestelmästä SIS II -järjestelmään. Sovinto voidaan hyväksyä, koska siinä kunnioitetaan seuraavaa kolmea keskeistä periaatetta:

- järjestelmään osallistuvien (jäsenvaltiot, komissio, neuvosto) tehtävät ja vastuualueet määritellään selkeästi,
- tehokkaat ja selkeät päätöksentekoprosessit,
- pakollisten välitavoitteiden asettaminen.

Oikeudellisen kehyksen hyväksyminen lokakuussa edistää SIS II -järjestelmään tarvittavan työn jatkumista vuoden 2009 aikana. On totta, kuten Jean-Pierre Jouyet pani merkille – panitte todella tämän merkille, arvoisa neuvoston puheenjohtaja – että päivämäärä 30. syyskuuta 2009, joka nyt vahvistetaan ehdotetuissa siirtymistä koskevissa lainsäädäntövälineissä, merkitsee kunnianhimoista määräaika. Vielä tänä kesänä meidän piti keskeyttää joitain testejä jäsenvaltioiden kanssa asiantuntijoiden epävirallisen kuulemisen jälkeen.

Toimeksisaajayrityksellä on nyt 20 päivän määräaika, jonka kuluessa sen on korjattavat olemassa olevat ongelmat. Ei ole kuitenkaan mitään epäilyä siitä, että meidän on pidettävä tarkasti silmällä kaikkia mahdollisia ongelmia, joita voi syntyä ja joiden vuoksi emme pysy SIS II -järjestelmän aikataulussa. Keskustelemme parhaillaan jäsenvaltioiden kanssa siitä, mikä on paras tapa saada SIS II -järjestelmää koskeva viimeistelytyö päätökseen. Meidän on myös löydettävä asianmukainen tasapaino tähän järjestelmään kuuluvan poliittisen painopisteen osalta sekä samalla varmistettava palvelun laadukkuus järjestelmää käyttäville jäsenvaltioille.

Joka tapauksessa ehdotetut mukautusta koskevat menettelyt antavat meille joustavuutta ja niiden perusteella meidän on toimittava tarpeellisen avoimesti kehittämissuunnitelman osalta. Sen vuoksi, hyvä Carlos Coelho, olemme täysin samaa mieltä tarkistustenne kanssa, tämä on itsestään selvää.

Siirtymistä koskevien lainsäädäntötoimien määräajan asettaminen vuoden 2010 kesäkuun loppuun antaa meille tarpeeksi liikkumavaraa, jos SIS II -järjestelmän kehittämisen viimeistelyssä tai siihen siirtymisessä esiintyy ongelmia. Tällä määräajalla varmistetaan myös, että SIS II on täysin toimintavalmis vuoden 2010 puolivälissä.

Sen lisäksi komission kahdesti vuodessa esittämät selvitykset kehitystoimista ja SIS I -järjestelmän ja SIS II -järjestelmän välisestä siirrosta varmistavat, että SIS II -järjestelmää koskevaa työ on avointa Euroopan parlamentin näkökulmasta.

Arvoisa puhemies, haluaisin omasta puolestani korostaa – kuten puheenjohtajavaltion puolesta puhunut Jean-Pierre Jouyet totesi – että Schengen-järjestelmän todellista ja täydellistä menestymistä varten – mistä on jo kyse – tarvitsemme SIS II -järjestelmää. Kyseessä on todellinen teknologinen saavutus, joka osoittaa, mitä Eurooppa voi tehdä, kun se päättää käyttää uutta teknologiaa. Tämä on myös välttämätöntä.

Tästä syystä olen erittäin kiitollinen parlamentille, joka on lähes vastalauseitta hyväksynyt kaikki nämä näkökohdat sekä Carlos Coelhon mietinnön.

Marian-Jean Marinescu, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (RO) kannatan esittelijän ehdotusta siitä, että tämän uuden lainsäädäntöpaketin määräajaksi asetetaan 30. kesäkuuta 2010. Tämä on tärkeää, jotta estetään mahdolliset viivästykset toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän, SIS II:n, täytäntöönpanossa.

Rajavalvonnan poistaminen maalla ja merellä, joka aloitettiin 21. joulukuuta 2007, samoin kuin lentoliikenteessä (maaliskuussa 2008) on merkittävä askel yhdeksälle kymmenestä jäsenvaltiosta. Neuvosto päätti, että rajavalvonta kolmessa järjestelmän ulkopuolisessa valtiossa, Kyproksessa, Romaniassa ja Bulgariassa, lakkautetaan, kun Schengen-järjestelmän toiminta taataan arvioinnin jälkeen. Schengen-järjestelmän toiminta näissä kolmessa valtiossa on kuitenkin riippuvainen SIS II -järjestelmän

toiminnasta nykyisissä Schengen-valtioissa. Kuten tiedetään, SIS II -järjestelmän oli alun perin määrä aloittaa toimintansa toukokuussa 2007, sitä lykättiin joulukuuhun 2008 ja nyt sitä on lykätty jälleen syyskuuhun 2009. Nämä lykkäykset saattavat aiheuttaa viivästyksiä kyseisessä kolmessa jäsenvaltiossa. Ei pidä unohtaa, että nämä kolme jäsenvaltiota ovat kaikki Euroopan unionin rajavaltioita ja että niillä on maa- ja merirajoja.

Schengenin säännösten ensimmäiset kaksi toimea ovat rajavalvonnan lakkauttaminen, sen siirtäminen ulkorajoille ja yhteiset menettelyt ulkorajoja ylittävien henkilöiden osalta. Näitä säännösten toimia heikentää se, että tiettyjen valtioiden, kuten Romanian, Bulgarian ja Kyproksen edistyminen, on riippuvainen SIS II -järjestelmän viivästyneestä täytäntöönpanosta Schengen-alueeseen kuuluvissa jäsenvaltioissa. Pyydän siksi komissiota ja puheenjohtajavaltio Ranskaa ratkaisemaan SIS II -järjestelmän hallintaa koskevan ongelman ja neuvottelemaan toimeksisaajayrityksen kanssa, jotta vältetään, että SIS II -järjestelmän täytäntöönpanolle määrätään uusi määräaika.

Roselyne Lefrançois, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, halusin ilmoittaa, että Martine Roure on tämän mietinnön varjoesittelijä. Hän ei voinut olla paikalla tänään, joten puhun hänen ja Euroopan parlamentin sosialistiryhmän puolesta.

Olen samaa mieltä esittelijän esittämistä kommentteista ja kiitän häntä työstään. Tätä tilannetta on todella täysin mahdoton hyväksyä. SIS II -järjestelmän aloittaminen on huomattavasti myöhässä. Olemme jo laajentaneet komission mandaattia joulukuun 2008 loppuun siirtymistoimien toteuttamiseksi. Komissio on jälleen kerran jäänyt jälkeen aikataulussa ja pyytää nyt, että sen mandaattia jatketaan rajattomasti siirtymisen suorittamiseksi. Tämä ei ole minusta hyväksyttävää, koska Euroopan parlamentin kuuleminen tästä aiheesta tulevaisuudessa olisi siten mahdotonta.

Emme kuitenkaan halua, että siirtymisellä SIS-järjestelmästä SIS II -järjestelmään olisi kiire, sillä tällä vaikutettaisiin tietojen ja koko järjestelmän laatuun ja turvallisuuteen. Siksi on sovellettava kaikkia varotoimenpiteitä, jotta varmistetaan, että tietoja suojellaan ja että järjestelmä on turvallinen. Sen vuoksi voisimme sopia aikataulun ja komission mandaatin pidentämisestä. Näin siirtyminen voitaisiin toteuttaa kunnolla.

Tämä prosessi ei voi kuitenkaan missään nimessä jatkua ilman Euroopan parlamentin demokraattista valvontaa. Sen vuoksi Euroopan parlamentin sosialistiryhmä tukee esittelijää. Siten voimme turvata Euroopan parlamentin toimivaltuudet.

Henrik Lax, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää esittelijää hänen erittäin hyvästä työstään.

Schengenin tietojärjestelmä on suurin yhteinen eurooppalainen tietokanta, joka toimii yhteisenä tietojärjestelmänä jäsenvaltioissa. Poliisi ja oikeuslaitos voivat käyttää näitä tietoja rikosasioita koskevassa yhteistyössä, henkilötarkastuksissa ulkorajoilla tai valtioiden alueilla sekä viisumien ja oleskelulupien myöntämisen yhteydessä.

Päätöksessä perustaa toisen sukupolven SIS, SIS II, otettiin huomioon tarve ottaa käyttöön biometriset tiedot sekä uudenlaiset hälytysjärjestelmät esimerkiksi eurooppalaisen pidätysmääräyksen vuoksi. SIS II -järjestelmää tarvittiin myös uusien jäsenvaltioiden mukaan ottamiseksi, kuten olemme kuulleet.

Uuden järjestelmän piti alun perin aloittaa toimintansa maaliskuussa 2007. Olemme tietoisia monista viiveistä. Uusi aikataulu on julkistettu, ja sen mukaan järjestelmä voi aloittaa toimintansa tämän vuoden loppuun mennessä. Portugalin hallituksen esittämän väliaikaisjärjestelyn, jonka ministeri Jean-Pierre Jouyet mainitsi, ansiosta niin sanottu SISone4ALL on nyt täysin toimintavalmis, ja sen ansiosta yhdeksän uutta jäsenvaltiota on voitu ottaa mukaan SIS-järjestelmään. Kuitenkin, kuten komission jäsen Barrot korosti, turvallisuusvaatimusten vahvistaminen laajentuneella Schengen-alueella on entistäkin kiireellisempää. Tämä voidaan toteuttaa ainoastaan siirtymällä uuden sukupolven järjestelmään.

Keskeistä siirtymisessä on, että SIS II -järjestelmä täyttää kaikki laillisesti määritellyt tekniset ja toiminnalliset vaatimukset sekä muut ehdot, kuten vakauden, valmiuden ja suorituskyvyn. Parlamentilta on pyydetty lausuntoa asianomaisesta kahdesta välineestä, joilla pyritään luomaan siirtymistä koskeva oikeudellinen kehys. ALDE-ryhmän varjoesittelijänä tuen täysin esittelijän näkökantaa ja erityisesti sitä, että komissio toimittaa kesäkuun 2009 loppuun mennessä ja sen jälkeen kuuden kuukauden välein edistymiskertomuksen neuvostolle ja parlamentille SIS II -järjestelmän kehityksestä sekä Schengenin tietojärjestelmän siirtämisestä SIS I+ -järjestelmästä toisen sukupolven SIS II -järjestelmään.

On ollut erittäin suuri pettymys todeta se, että SIS II ei ole vielä toiminnassa. Tämän uuden mandaatin ja perusteellisen testauksen jälkeen toivon, että SIS II etenee, jotta se voidaan saattaa toimintavalmiiksi syyskuuhun 2009 mennessä.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää Carlos Coelhoa, että hän teki totuttuun tapaan tuloksekasta työtä laatiessaan mietintöjä siirtymisestä SIS II -järjestelmään. Mietinnöissä on kyse pääasiassa teknisistä seikoista, mutta haluaisin tarkastella SIS II -järjestelmää laajemmasta näkökulmasta.

Haluaisin ensiksi antaa tunnustusta sille, että puheenjohtajavaltio Portugali antoi kymmenelle uudelle jäsenvaltiolle mahdollisuuden liittyä vanhaan SIS -järjestelmään. Muussa tapauksessa uusien jäsenvaltioiden, mukaan lukien omani, olisi pitänyt odottaa ainakin syyskuuhun 2009 saakka, eli toisin sanoen vielä kaksi vuotta.

Sen sijaan ”myöhään” ei välttämättä merkitse ”huonoa”. SIS II toimii kahden pilarin mukaisesti. Meillä ei ole kuitenkaan oikeudellisesti sitovaa puitepääöstä tietosuojasta kolmannessa pilarissa. Koska SIS II -järjestelmässä otetaan käyttöön biometristen tietojen käsittely, kysymys tietosuojasta on edelleen suurelta osin ratkaisematta.

Haluaisin korostaa, että poliittinen ryhmäni on erittäin varovainen biometriikan osalta. Tietosuoja koskeva vankka oikeudellinen tausta on ehkä tarpeen ennen kuin alamme käyttää SIS II -järjestelmää.

Toinen ala, jolla SIS:n toiminta voisi olla hyödyllistä, on jäsenvaltioiden käyttöönottamat kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa koskevat kiellot. Schengenin yleissopimuksen mukaan kansallista lainsäädäntöä sovelletaan, kun henkilö pyrkii poistamaan häntä koskevan ilmoituksen. Tältä osin SIS II -asetuksessa säädetään paremmista menettelytakeista Euroopan tasolla.

Yhteenvetona voidaan todeta, että joillakin aloilla SIS II luo parempaa Eurooppaa. Meidän on kuitenkin jatkettava työtä merkittävien puutteiden vuoksi. Jos meidän on odotettava, että saamme enemmän takeita, niin ehkä meidän pitäisi valmistautua odottamaan.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Monet eri järjestöt, jotka seuraavat oikeus- ja sisäasioiden – jotka kuuluvat valtioiden itsemääräämisoikeuden ytimeen – yhteisöllistämistä koskevaa prosessia, ovat korostaneet, että Schengenin tietojärjestelmän siirtyminen toiseen versioon merkitsee, että tämän tietojärjestelmän ja tietokantojen ominaisuuksia on laajennettu sisällyttämällä siihen uusia tietoja, kuten eurooppalainen pidätysmääräys ja uusia tietoluokkia, kuten biometriset tiedot. Samalla tietoihin pääsy myönnettiin uusille tahoille. Lisäksi on kehitetty uusia ominaisuuksia ja toimintoja, jotka liittävät tietoja toisiinsa sekä yhdistävät järjestelmän viisumitietojärjestelmään. On myös syytä mainita huolestuttava mahdollisuus, että tietoja voidaan säilyttää tarvittaessa pitkän aikaa. Pohdin, kuka päättää siitä, milloin tämä on tarpeen. Selvennystä tarvitaan myös aivan epämääräiseen aihealueeseen, joka koskee mahdollista tietojen vaihtoa kolmansien maiden kanssa.

Katsomme, että tämä laajentaminen luo aikaisempiin järjestelmiin verrattuna riskejä kansalaisen oikeuksien, vapauden ja takeiden turvaamisen osalta, koska tietokantoihin lisätään uusia tietoja, jotka ovat helpommin saatavilla. Tämä merkitsee sitä, että tietoja jaetaan enemmän. Yleisesti ottaen, paljon enemmän kuin uusien valtioiden liittymistä koskevien näkökohtien vuoksi, SIS-järjestelmää pyritään mukauttamaan turvallisuutta koskevan vaarallisen pakkomielteen mukaisesti, joka on osa sisäasioiden yhteisöllistämistä koskevaa prosessia Euroopan unionissa. Me torjumme tämän.

Hélène Goudin, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, tänään käsittelemämme aihe on paljon tärkeämpi kuin jotkut muut, joista keskustellaan säännöllisesti parlamentissa. Käsittelemme perustavanlaatuisia asioita, eli henkilöiden liikkuvuutta niin sanotulla Schengen-alueella. Ei ole epäilystäkään, että tämä järjestelmä helpottaa monen henkilön matkustamista, mutta on todettava, että sen haitat ovat suuremmat kuin sen myönteiset puolet.

Viittaan siihen, että Schengenin vuoksi monien henkilöiden liikkuvuutta rajoitetaan yhteiskunnallisten järjestelmien vuoksi. Schengen on uusi askel kohti liittovaltiota, jolloin Euroopasta rakennetaan linnoitus. Sillä luodaan valvottu yhteiskunta, jolla on suunnaton valta. En halua osallistua tähän.

Ei ole epäilystäkään, että rajatylittävä rikollisuus on yksi tämän päivän suurimmista ongelmista. Sen vuoksi tarvitaan ratkaisuja rajojen yli. En kuitenkaan usko, että Schengen tai EU on oikea foorumi tätä tarkoitusta varten. Olemassa on jo Interpol, joka on erinomainen ja tehokas kansainvälinen poliisiyhteistyön elin, johon osallistuvat itsenäiset valtiot kaikkialla maailmassa. Rinnakkaisten järjestelmien rakentamisen sijaan olisi vahvistettava enemmän Interpolia. Tiedämme, että rikollisuus ei rajoitu omaan mantereeseemme, vaan se

koostuu maailmanlaajuisista verkoista. Nämä olivat yleisiä näkökohtia, esitän nyt yksityiskohtaisempia näkökohtia.

Mielestäni Schengenin tietojärjestelmissä käsitellään yhtä seikkaa aivan liian kevyesti. Kyse on luottamuksellisuudesta. Käsiteltävät ja säilytettävät henkilötiedot ovat erittäin arkaluonteisia. Yksi tärkeimmistä valtion tehtävistä on tarjota kansalaisilleen täysi suoja, jotta heidän henkilötietoihinsa ei pääse luvattomasti. Katson siksi, että kyse on kansallisesta asiasta, koska olen vakaasti sitä mieltä, että EU ei pysty antamaan vaadittavia takeita. Mielestäni on myös tarpeetonta ja kallista perustaa uusia rakenteita. Loppujen lopuksi järjestelmä rahoitetaan veronmaksajien varoista.

Olen jo pitkään ollut sitä mieltä, että EU:n kehittämistä tai yhdentymistä, kuten eräät haluavat sitä kutsua, voidaan verrata sortovalan kasvuun pienin askelin. Pelottavaa on, että askeleet eivät ole enää erityisen pieniä. Sen sijaan voimme nähdä, että EU:sta pyritään laajamittaisesti, harkitusti ja nopein harppauksin luomaan valtio. Kenenkään EU:hun myönteisesti suhtautuvan ei pitäisi hyväksyä sitä.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Hyvät kuulijat, käsittelemme jälleen kerran Schengenin tietojärjestelmää (SIS), joka on tärkein väline Schengenin periaatteiden soveltamisessa. Se on epäilemättä ”rajattoman” Euroopan ja vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen selkäranka. Siksi on tärkeää, että SIS II -järjestelmä alkaa toimia.

Tällä hetkellä SISone4ALL-järjestelmä on toiminnassa siirtymäkauden teknisenä ratkaisuna, jonka ansiosta yhdeksän uutta jäsenvaltiota voidaan liittää SIS-järjestelmään, ja niistä tulee luonnollisesti unionin täysivaltaisia jäseniä, kun ne liittyvät Schengen-alueeseen. 21. joulukuuta 2007 oli merkittävä päivä maani Slovakian ja koko EU:n historiassa. Se merkitsi rautaesiripun todellista kaatumista.

Haluaisin sen vuoksi kiittää Carlos Coelhoa tämän mietinnön laatimisesta sekä hänen valtavasta työstään. Olen vakuuttunut, että Schengen-alueessa ei olisi yhdeksän uutta jäsentä ilman häntä. Uskon, että uuden sukupolven SIS-järjestelmä voidaan saattaa toimintakykyiseksi yhtä nopeasti ja ilman mitään ongelmia.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Kiitän kaikkia puheenvuoron esittäneitä erinomaisesta keskustelusta sekä laajasta tuesta uutta mandaattia koskevalle periaatteelle sekä esittelijän kannalle, jonka moni puheenvuoron esittänyt mainitsi.

Hyvä Marian-Jean Marinescu, olen ylistänyt puheenjohtajavaltio Portugalin erinomaista työtä, jonka ansiosta uudet jäsenvaltiot ovat voineet liittyä tähän järjestelmään. Olen myös pannut merkille, että Romania haluaa liittyä järjestelmään mahdollisimman nopeasti komission valvonnassa, jollei tarvita teknisiä mukautuksia, mikä voi olla tarpeen tässä yhteydessä.

Henrik Laxin ja Roselyne Lefrançois'n tekemiin huomautuksiin voin vastata, että neuvosto voi ainoastaan pahoitella viivästymisiä, mutta kaikki annamme tunnustusta komission ponnisteluille ja panemme merkille komission jäsenen Barrot'n lupauksen saada asiat takaisin raiteelleen sekä toimeksisaajaryitykselle määrätty tiukat toimet. Neuvosto pysyy valppaana komission kanssa sekä kaikkien jäsenvaltioiden kanssa, sillä ne ovat vahvasti sitoutuneet saattamaan hankkeen loppuun suunnitelmien mukaisesti, ja ne varmistavat hankkeen teknisen toteuttavuuden ja tehokkuuden sekä luonnollisesti kansalaisten vapauksien turvaamisen.

Vastauksena Tatjana Ždanokalle ja Pedro Guerreirolle, ymmärrän – ja Roselyne Lefrançoise korosti tätä – että monet teistä haluaisivat täydentäviä keskusteluita uusien toimintojen liittämiseksi tähän järjestelmään, mutta on tärkeää, että saamme SIS II -järjestelmän valmiiksi ennen kuin ryhdymme tähän. Sen vuoksi pidän ymmärrettävänä, että poliittista keskustelua käydään siitä, mitä näiden uusien toimintojen pitäisi olla. Kuitenkin, kuten monet ovat huomauttaneet, tämän ei pitäisi viivästyttää uuden järjestelmän käyttöönottoa. Itse asiassa ei ole hyväksyttävää hylätä näitä toimintoja ainoastaan sen vuoksi, että niitä ei voitu sisällyttää vanhentuneeseen järjestelmään, tässä tapauksessa SIS I -järjestelmään. Ensiksi, ennen kuin käymme tällaisen keskustelun, on tärkeää, että järjestelmä on käytössä ja että tekninen kehitystyö on saatu päätökseen.

Muiden, pääasiassa tietosuojaa koskevien, puheenvuorojen osalta haluaisin huomauttaa – puhemiehen tavoin, ja osallistuimme tänään aamulla keskusteluun henkilötietojen suojasta komission jäsenen Barrot'n kanssa – että me haluamme jatkaa Euroopan tasolla aloitettua työtä. Uskomme myös, että vaatimanne suoja, tietojen suojaamisen ja kolmansien maiden kanssa jaettavien tietojen osalta, on oltava käytössä. Haluaisin sanoa, palaamatta kuitenkaan tänään aamulla käytyyn yleiseen keskusteluun, että tietojen suojelun osalta päätettiin, että seuraamme Euroopan tietosuojavaltuutetun suosituksia, jotta nämä näkökohdat otetaan huomioon.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää kaikkia puheenvuoron esittäneitä sekä esittelijää jälleen kerran. Jean-Pierre Jouyet'n jälkeen jatkaakseni haluaisin muistuttaa kaikkia, että kiinnitämme paljon huomiota tietosuojasääntöjen noudattamiseen. Kuten sanoitte, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, yksiköt ovat säännöllisessä yhteydessä Euroopan tietosuojavaltuutetun yksikköihin, jotta varmistetaan, että nämä säännöt sisällytetään asianmukaisesti SIS II -järjestelmän kehittämisen ja hallintaan. Euroopan tietosuojavaltuutetun vierailu Strasbourgii on suunnitteilla vuoden 2009 alkupuoliskolla ennen siirtymisen toteuttamista. Tarkoitus on varmistaa, että tiedot suojataan turvallisesti.

Parhaillaan kehiteltävän muuntimen ansiosta tiedot voidaan siirtää turvallisesti SIS I -järjestelmästä SIS II -järjestelmään. Roselyne Lefrançois sanoi aivan oikein, että siirtymisellä ei saisi olla kova kiire. Meidän on oltava hyvin varovaisia.

Joka tapauksessa lainsäädäntövälineisiin sisältyvät erityissäännöt, joilla pyritään varmistamaan tietosuojaa koskevien periaatteiden noudattaminen. Tämä on kaikki, mitä voin sanoa tietosuojasta. Meidän on kuitenkin kiinnitettävä erityistä huomiota sen varmistamiseen, että järjestelmä on yhdenmukainen Euroopan muiden tietosuojajärjestelmien kanssa.

Palaan viivästymistä koskevaan kysymykseen. Ymmärrän täysin Marian-Jean Marinescua, Henrik Laxia ja Roselyne Lefrançois'ta, jotka ilmaisivat huolensa meille sattuneista monista viivästyksistä. SIS II -järjestelmän valmisteluista keskusjärjestelmän osalta haluaisin todeta, että seuraamme tiiviisti edistymistä. Olemme ottaneet käyttöön toimia, joiden avulla voimme seurata asiaa tarkasti ja komission yksiköt huolehtivat erityisesti siitä, että niillä on mahdollisuuksia seurata toimeksisaajayritysten työtä.

Voimme luonnollisesti tarvittaessa säätää sopimuksen mukaisista seuraamuksista. Edeltäjäni määräsi yli miljoonan euron sakon yhdelle toimeksisaajayritykselle. Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sen sijaan, että turvaututaan seuraamuksiin, haluaisin mieluummin, että toimeksisaajat työskentelevät tehokkaasti ja aikataulumme mukaisesti.

SIS II -järjestelmän täytäntöönpano ei kuitenkaan koske ainoastaan keskusjärjestelmää. On selvää, että jäsenvaltioilta edellytetään huomattavia ponnistuksia. Olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Ranska on läsnä tänään, koska tiedän, miten sitoutunut se on näihin toimiin.

Jäsenvaltioita kansallisella tasolla valmisteluissa avustava SIS II -tukiryhmä, jonka puheenjohtajavaltio Slovenia perusti ja jonka puheenjohtajavaltio Ranska tunnustaa, on erityisen hyödyllinen. Tällä korkean tason ryhmällä, jossa komissio on aktiivisesti mukana, on tehtävänänsä valvoa SIS II -järjestelmän täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Ongelma onnistutaan ratkaisemaan ainoastaan tiiviillä yhteistyöllä.

Haluaisin todeta, ettemme yritä tehdä Euroopasta linnaketta SIS III -järjestelmällä. Haluamme ainoastaan varmistaa, ettei sisärajojen poistaminen aiheuta Euroopan unionille ja Euroopan kansalaisille suurempaa epävarmuuden, väkivallan ja terrorismin riskiä. Siksi en voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan SIS II -järjestelmän luomisen vuoksi suljemme ovet Eurooppaan. Tästä ei ole kyse. Kyse on yksinkertaisesti sen varmistamisesta, että sisärajojen poistuttua voimme tarjota Euroopan kansalaisille alueen: turvallisuuteen ja vapauteen perustuvan alueen.

Arvoisa puhemies, tässä kaikki. Haluan joka tapauksessa kiittää Euroopan parlamenttia ja Carlos Coelhoa henkilökohtaisesti siitä, että hän osallistui niin paljon SIS II -järjestelmän rakentamiseen. Tämä järjestelmä on avain Schengen-toimien menestykseen.

Carlos Coelho, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, otan riskin ja esitän viimeisen puheenvuoroni ranskaksi vastatakseni Jean-Pierre Jouyet'n ja varapuhemies Barrot'n kohteliaisiin kommentteihin. Sen vuoksi haluan kiittää teitä omalla kielellänne. Yksimielisyyden aikaansaaminen neuvostossa ei ole ollut helppoa, mutta olette onnistuneet siinä. Meidän näkökulmastamme kaksi seikkaa on todella tärkeää: komission ja jäsenvaltojen toimivallan selkeä jako sekä komission mandaattia koskeva kysymys.

Komission mandaatti ei voi päättyä ennen kuin SIS II -järjestelmä toimii kunnollisesti. Haluaisin myös kiittää neuvostoa, komissiota ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kaikkia poliittisia ryhmiä työstään huomenna äänestettävien tarkistusten laadinnassa. Avoimuutta koskeva lauseke on meille ratkaisevan tärkeä. Kansalaisilla on oikeus saada tietoa Schengenistä ja SIS II -järjestelmästä. Komission mandaattia koskevan kysymyksen osalta on todettava, että rajoittamatonta mandaattia ei voida hyväksyä. Olemme kuitenkin onnistuneet vastaamaan tähän ongelmaan.

Arvoisa puhemies, haluaisin lopuksi selvittää, miksi pidämme SIS II -järjestelmästä, kaikille niille, jotka ovat puhuneet kielteisesti siitä. Pidämme SIS II -järjestelmästä, koska pidämme vapaasta liikkuvuudesta Euroopassa. Jotta Euroopassa on vapaa liikkuvuus, meidän on oltava varmoja, että ulkorajamme ovat turvalliset. Ulkorajojemme turvallisuus on Euroopan kansalaisten turvallisuuden ehto ja sen vuoksi tarvitsemme kiireellisesti SIS II:tä.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

15. Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus 2006 - Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus 2006 (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Caroline Lucasin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö kansainvälisestä trooppista puuta koskevasta sopimuksesta 2006 (11964/2007 – C6-0326/2007 – 2006/0263(CNS)) (A6-0313/2008) ja

– Helmut Markovin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima suullinen kysymys kansainvälisestä trooppista puuta koskevasta sopimuksesta 2006 (O-0074/2008 – B6-0458/2008).

Caroline Lucas, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kiittämällä kaikkia kansainvälisen kaupan valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan kollegoitani erinomaisesta yhteistyöstä kansainvälistä trooppista puuta koskevan sopimuksen (ITTA) 2006 koskevan mietintöni valmistelussa. Saavuttamamme laaja poliittinen yksimielisyys on hyvin rohkaisevaa, kun otetaan huomioon metsien, puun ja kaupan merkitys.

Voitte huomata, että tämän sopimuksen käsittelyyn saamisen ja tämäniltaisen keskustelun välillä on kulunut melkein vuosi. Tämä ei merkitse, että kansainvälisen kaupan valiokunta olisi aliarvioinut kysymyksen merkitystä. Se johtuu siitä, että sopimus edellyttää parlamentin puoltavaa lausuntoa eikä pelkkää kuulemistä ja siitä, että meillä on sopimuksesta vahvoja ja erityisiä näkemyksiä, jotka olisi otettava huomioon.

Kansainvälisen kaupan valiokunnan puheenjohtaja Helmut Markov selvittää lisäksi yksityiskohtaisia menettelyjä koskevia toimia, joita toteutimme, jotta parlamentilla olisi merkittävämpi tehtävä tässä asiassa. Hän varmaankin selvittää neuvostosta saatua pettymyksen tuottavaa vastausta viivästymisestä ja hylkäämisestä.

Sanoin, että parlamentilla on hyvin vahvoja ja erityisiä näkökantoja tästä sopimuksesta. Se merkitsee epäilemättä parannusta vanhempaan, yli 20 vuotta sitten tehtyyn, sopimukseen. Vanhempaa sopimusta pidettiin sekä kaupankäyntiä että kestävyyttä edistävänä sopimuksena, mutta todellisuudessa kyse oli hyvin paljon kaupasta ja vähän kestävydestä. Ehkä tämä selittää, miksi yksi sopimuksen keskeisistä allekirjoittajavaltioista, Indonesia, on peruuttamattomasti menettänyt noin kolme neljäsosaa metsistään ja miksi puolet kaikista hakkuista Amazonin, Kongon altaan ja Kaakkois-Aasian alueella tehdään edelleen laittomasti.

Vaikka tämä sopimus on edelliseen verrattuna parempi, ja sen vuoksi tuemme, että yhteisö ratifioi sen, niin tukemme epätydyttävälle sopimukselle on hyvin vastahakoinen. Kansainvälistä trooppista puuta koskeva sopimus 2006 jää kauas siitä, mitä tarvitaan trooppisten metsien tuhoutumista koskevaan ongelmaan vastaamiseksi. Siinä esimerkiksi määritellään edelleen tavoitteena kansainvälisen kaupan laajentumisen edistäminen ennen kuin mainitaan muutama sana kestävydestä. Jos tarkastellaan sopimuksen takana olevan järjestön äänestysjärjestelmää, niin voidaan todeta, että ääniä annetaan enemmän tuottajamaille, jotka vievät enemmän puuta sekä paljon sitä tuoville puuta kuluttaville valtioille. Toisin sanoen, kaiken tämän kestävyyttä koskevan retoriikan taustalla on järjestelmä, joka on suunniteltu antamaan suurimman vaikutusvallan niille, jotka käyvät eniten kauppaa.

Sen vuoksi mietinnössämme kehoitetaan komissiota aloittamaan jo kansainvälistä trooppista puuta koskevan sopimuksen seuraavan kierroksen valmistelutyö, jotta varmistetaan, että seuraava sopimus on huomattavasti parempi. Euroopan parlamentin hyväksyntä tulevalle sopimukselle riippuu siitä, miten sopimuksen tavoitteita muutetaan trooppisten metsien suojelemiseksi ja kestävä hallinnon varmistamiseksi ja siitä, miten trooppisen puun kauppaa harjoitetaan vain siinä määrin, kun se on kyseisen tavoitteen mukainen. Tämä merkitsee, että komission pitäisi ehdottaa asianmukaisia rahoitusjärjestelyitä valtioille, jotka haluavat rajoittaa puun vientiä

sekä suosittaa, että kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen äänestysjärjestelmä järjestetään uudelleen.

Meillä on myös toinen pyyntö komissiolle, ja se koskee kauan odotettua lainsäädäntöehdotusta laittoman metsänhakkuun torjumista koskevista lisätoimista. Meidän on saatava se viipymättä. Sitä valmisteltiin vuoden alussa ja komission piti äänestää siitä toukokuussa. Sitä on kuitenkin jatkuvasti lykätty nähdäksemme teollisuuden painostuksesta. Näin on toimittu, vaikka parlamentti on esittänyt monesti laajaa poliittista tukea ehdotukselle. Viimeisin saamamme tieto on, että komission jäsenten collegio äänestää ehdotuksesta 15. lokakuuta. Olisin erittäin kiitollinen asiaa koskevasta vahvistuksesta. Kehotan erittäin painokkaasti, että komission jäsenet kantavat vastuunsa vakavasti, koska metsänhakkuista koskeva kysymys on erittäin tärkeä ja se on koko parlamentin huolenaihe. Toivon, että saan komissiolta tänään hyvin ponnekkaan ja optimistisen vastauksen.

Helmuth Markov, laatiija. – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, olen iloinen, että meillä on tänään mahdollisuus keskustella kansainvälisestä trooppista puuta koskevasta sopimuksesta.

Trooppisten metsien suojelu ja kestävä hallinnointi on yhä tärkeämpää, kun otetaan huomio tarve torjua ilmastonmuutosta, säilyttää luonnon monimuotoisuus ja suojella alkuperäiskansojen oikeuksia. Sen vuoksi kansainvälisen kaupan valiokunta tukee laajasti kansainvälistä sopimusta. Kuitenkin, kuten esittelijämme Caroline Lucas jo mainitsi – ja haluaisin kiittää häntä erittäin lämpimästi tässä vaiheessa hänen loistavasta mietinnöstään – on jonkin verran epäselvää, riittääkö tämä sopimus vastaamaan metsänhakkuista koskevaan ongelmaan kunnolla. Joka vuosi kolmetoista miljoonaa hehtaaria trooppista metsää katoaa metsänhakkuiden vuoksi, ja tämä aiheuttaa noin 20 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä.

Se, että lähes kokonainen vuosi on kulunut asiakirjan toimittamisesta parlamentille aina tämänpäiväiseen täysistuntokeskusteluun, ei missään nimessä merkitse, että kansainvälisen kaupan valiokunta halusi lykätä keskustelua tai että se ei olisi kiinnittänyt tarpeeksi huomiota ongelmaan. Syy oli mielestämme tai pikemminkin erityisesti oikeudellisten asioiden valiokunnan mielestä se, että tähän sopimukseen edellytetään parlamentin hyväksyntää ja että kyse ei ole kuulemismenettelystä. Haluaisin tältä osin kiittää erityisesti valmistelijaa Marie Panayotopoulos-Cassiotouta sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja Giuseppe Gargania heidän selkeästi ja nopeasti oikeusperustasta antamistaan oikeudellisista neuvoista.

Puhemies Hans-Gert Pötering kirjoitti neuvoston pääsihteerille kirjeen tammikuussa oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon vuoksi ja ilmoitti, että parlamentin mielestä tässä sopimuksessa määrätään erityisistä toimielinjärjestelmistä ja siksi siihen tarvitaan parlamentin hyväksyntä EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan nojalla. Valitettavasti neuvosto vastasi kirjeeseen vasta 23. toukokuuta 2008. Tähän vastaukseen, joka koostui neljästä kappaleesta, ei sisältynyt minkäänlaista oikeudellista näkökohtaa tai muita perusteluja parlamentin pyynnön hylkäämiseksi. Tässä yhteydessä kansainvälisen kaupan valiokunta hyväksyi Caroline Lucasin mietinnön, käsiteltävänä olevan suullisen kysymyksen sekä vastaavan lainsäädäntöpäätöslauselman, jota käsittelemme täällä.

Haluan siksi korostaa, että sopimuksen ja ilmastonmuutoksen torjumisen merkityksen lisäksi kyseessä on myös parlamentin oikeuksia koskeva kysymys. Nykyisissä perussopimuksissa parlamentille ei myönnetä mitään merkittäviä toimivaltuuksia kansainvälisten kauppasopimusten alalla lukuun ottamatta 300 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia. Erityisen toimielinjärjestelmän luominen, mikä on kyseessä tässä tapauksessa, on kaikkein yleisin peruste soveltaa tätä perustamissopimuksen säännöstä. Siinä esitetään peruste hyväksyntämenettelyn soveltamisesta, kun EU:n ja AKT-valtioiden välillä tehdään talouskumppanuussopimuksia mukaan lukien mahdollisia sopimuksia Korean, Intian tai Kaakkois-Aasian valtioiden kanssa, mikä on erityisen tärkeää metsien häviämisen torjumiseksi.

Miksi hyväksyntämenettelyn soveltaminen on niin tärkeää meille? Tehtävämme on käydä parlamentaarista keskustelua ja suorittaa valvontatehtävää Euroopan kansalaisten puolesta, mikä siten antaa sopimukselle legitiimiyttä ja yleistä tunnustusta. Sen vuoksi on myös neuvoston ja komission edun mukaista, että parlamentti otetaan mukaan toiseksi lainsäätäjäksi tässä asiassa.

Kun otetaan huomioon yleinen etu säilyttää luonnon monimuotoisuus ja torjua ilmastonmuutosta, toivon, että komissio noudattaa ainakin pyyntöämme esittää vuosikertomuksia kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen täytäntöönpanosta sekä sen vuorovaikutuksesta kahdenvälisten sopimusten kanssa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi kiittää Caroline Lucasia hänen mietinnöstään, jossa kiinnitetään huomiota erittäin tärkeään tarpeeseen vastata ongelmaan, joka koskee trooppisten metsien häviämistä.

Kaikista puutteista huolimatta vuonna 2006 allekirjoitettu sopimus on tärkeä edistysaskel, ja sen voimaantulo edistää asiaa, jota oikeutetusti puolustatte mietinnössänne. Tähän sopimukseen sisältyy paljon enemmän ympäristöllisiä ja yhteiskunnallisia näkökohtia kuin vuonna 1994 tehtyyn edeltävään sopimukseen. On selvää, että Kansainvälinen trooppisen puun järjestö ei voi itse saada liikakäyttöä ja laitonta puunhakkuuta loppumaan, sillä tärkeimmät syyt niihin löytyvät metsäsektorin ulkopuolelta. Syynä voi olla esimerkiksi metsien pysyvä tai tilapäinen muuttaminen maatalousmaaksi, metsänhoidon suhteellisen alhainen kannattavuus muihin maankäyttötapoihin verrattuna ja yksinkertaisesti köyhyys. Tässä vaikeassa tilanteessa kyseisestä järjestöstä on tullut yksi merkittävimmistä toimijoista, joka toteuttaa käytännön toimia trooppisten metsien kestävänsä metsänhoidon parantamiseksi. Se ansaitsee siksi komission huomion ja tuen.

Komissio on tehnyt tämän sopimuksen oikeusperustan vuoksi analyysin ja lopulta päätelmän, jota neuvosto ja jäsenvaltiot tukevat, että sen pitäisi pysyä alkuperäisessä ehdotuksessaan. Tällä hetkellä ensisijainen tavoite on saada päätökseen uuden kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen voimaantulomenettely vuonna 2009.

Sen sijaan, että toistaisin tätä päätöstä koskevat oikeudelliset perusteet, katson, että olisi hyödyllisempää käsitellä muita mietinnössänne käsiteltyjä aiheita sekä vastata siihen liittyvään Helmut Markovin suulliseen kysymykseen.

Haluaisin ainoastaan sanoa, että kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen ja muiden sopimusten, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutoksen puitesopimuksen, biologista monimuotoisuutta koskevan sopimuksen sekä metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa (FLEGT) koskevien kahdenvälisten sopimusten välillä ei ole mitään virallista yhteyttä. Nämä sopimukset ovat hyvin erilaisia niiden allekirjoittajien, sisällön, soveltamisalan ja järjestämisen kannalta. Näiden eri sopimusten välinen vuorovaikutus perustuu siihen, missä määrin tässä prosessissa saavutettu kehitys edistää keskusteluita ja aloitteita, joita suoritetaan muualla sekä missä määrin eri menettelyt luovat synergiaa. Euroopan unioni jatkaa kaikissa näissä sopimuksissa päätavoitettaan hyödyntää valtavaa panosta, jota kaupankäynti voi tuoda kestävänsä kehitykseen. Se varmistaa esimerkiksi tuen ympäristöasioita koskeville monenvälisille sopimuksille ja kansalliselle lainsäädännölle.

Komissio on luonnollisesti valmis tiedottamaan neuvostolle ja parlamentille kansainvälisen trooppisen puun järjestön toiminnasta, mutta haluaisin kuitenkin kiinnittää huomionne siihen, että tämä järjestö julkaisee omat vuosikertomuksensa. Sen vuoksi voimme tarkastella niitä, ja komissio voi tarvittaessa antaa lisätietoja. Metsälainsäädännön noudattamisen, metsähallinnon ja puukaupan (FLEGT) osalta voin ilmoittaa, että neuvoston asetuksen mukaan komission on esitettävä vuosittainen kertomus lupajärjestelmän toiminnasta.

Tässä kaikki tiedot, mitä voin antaa teille. Koska komission jäsen Michel on poissa ja ei voinut olla läsnä tänä iltana huolimatta siitä, että hänen henkilöstönsä on paikalla, minulla on lupa välittää hänelle tämän mielenkiintoisen keskustelun kommentit nyt, kun tarkastelemme monen valtion, erityisesti Afrikan maan, kehitystä.

Sen vuoksi haluaisin kiittää sydämellisesti parlamenttia ja Caroline Lucasia sekä Helmut Markovia heidän kovasta työstään. Kuuntelen nyt tarkasti puheenvuoron esittäjien kommentteja.

Georgios Papastamkos, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EL) Arvoisa puhemies, kansainvälisen kaupan valiokunnan puhemies Helmut Markov viittaisi käsiteltävänä olevan asian oikeudellisiin näkökohtiin, kun hän esitti asian Marie Panayotopoulos-Cassiotoun ja oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta. Kuten tiedätte, 19. joulukuuta 2007 pidetyssä istunnossa kyseinen valiokunta antoi lausuntonsa neuvoston päätöslauselmaesityksen oikeusperustasta. Tämä päätöslauselma annettiin Euroopan yhteisön puolesta ja se koski komission ehdotusta kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen 2006 tekemiseksi.

Ehdotettu oikeusperusta on Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 133 ja 175 artikla yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa.

Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunta ehdotti oikeusperustan muuttamista siten, että oikeusperustana pidetään kyseisen määräyksen 300 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa. Tämä edellyttää Euroopan parlamentin hyväksyntää pelkän kuulemisen sijasta.

Komissio vastasi eri tavalla ja jatkaa ehdottamansa oikeusperustan mukaisesti. Oikeudellisten asioiden valiokunta perustelee päätöstään muuttamalla oikeusperustaa. Kyseessä on kansainvälinen sopimus, jolla luodaan erityinen toimielinjärjestelmä järjestämällä yhteistyömenettely.

Zbigniew Zaleski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, puutavara on arvokasta rakennusmateriaalia. Kyseessä on terveellinen, käytännöllinen, ehkä hieman puutteellinen palokestävytyden kannalta, mutta yhä enemmän kiinnostusta herättävä materiaali. Lyhyesti sanottuna kyseessä on haluttu ja houkutteleva kauppatavara, joka on usein valtion tärkein vientituote. Trooppinen puu, eli kapealla maantieteellisellä vyöhykkeellä kasvava puu, on kiinnostavaa ja sillä käydään kauppaa, joka on usein laitonta ja tuhoaa metsiä ja koko ekosysteemin.

Olemme siten vaikeassa tilanteessa. Tarvitsemme puuta ja rakennusmateriaalia, mutta toisaalta meidän on suojeltava trooppisia metsiä. Jos hyödyntäminen ei ole enää asianmukaista ja järkevää, luonnononnettomuuden lisäksi syntyy väestötieteellinen katastrofi. Ilman metsiä ei ole kasvillisuutta, eläimiä tai ihmisiä. Kansainvälisiä sopimuksia tarvitaan, mutta tietoisuus järkevästä metsänhoidosta on todennäköisesti tässä asiassa ensisijaista. Jos tällaisia toimia ei sovelleta, tuhoamme tärkeän osan korvaamatonta luontoa. Olemme tuhoajia emmekä viisaita hoitajia.

Yhteenvetona voidaan todeta, että sopimuksen jatkaminen (ottaen huomioon mahdollisuuden jatkaa sen parantamista), millä ainoastaan osittain säännellään vapaata ja oikeudenmukaista trooppisen puun kauppaa, voi olla samalla mallina puutavaran hyödyntämiseksi muilla alueilla, kuten Siperiassa, arvoisa komission jäsen, josta me kuulemme niin vähän näinä päivinä, Amazonin alueella, josta kuulemme vähän enemmän, ja muilla herkillä alueilla maailmassa.

David Martin, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa aivan aluksi, että sosialistiryhmä onnittelee Caroline Lucasia hänen mietinnöstään, tukee sitä aidosti ja äänestää kaikkien hänen mietinnössään ehdotettujen tarkistusten puolesta.

Pidän myönteisenä, että tarkistetussa kansainvälisessä trooppista puuta koskevassa sopimuksessa kiinnitetään enemmän huomiota kestäväan metsänhoitoon – esimerkiksi laitonta metsänhakkuuta torjumalla – sekä vahingoittuneiden metsien parantamiseen ja suojelemiseen. Kuten muut ovat sanoneet, trooppisten metsien säilyttäminen on erittäin tärkeää luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja ilmastomuutoksen torjumiseksi, koska, kuten me nyt tiedämme hyvin, trooppiset metsät ovat keskeisessä asemassa hiilidioksidin poistamiseksi ilmakehästä. Metsien hakkuut aiheuttavat tällä hetkellä 20 prosenttia maailman hiilidioksidipäästöistä.

Olen samaa mieltä Caroline Lucasin tavoitteista varmistaa, että tarkistetussa sopimuksessa todella pidetään ensisijaisena yhteiskunnallisia ja ympäristökysymyksiä sen sijaan, että keskitytään ainoastaan lisäämään trooppisella puulla käytävää kauppaa.

Kehitysmailla on luonnollisesti oltava käytössään resursseja metsien suojelemiseksi, parantamiseksi ja niiden hoitamiseksi kestävästi. Sopimukseen sisältyy toimi aihekohtaisiin ohjelmiin perustuvasta rahoituksesta projektirahoituksen lisäksi. Toivon, että aihekohtaisissa ohjelmissa voidaan keskittyä metsänhoitoa ja köyhyyden vähentämistä koskeviin kysymyksiin ja että jäsenvaltiot voivat edistää avokätisesti näitä ohjelmia.

Olen Caroline Lucasin ja Helmut Markovin tavoin pettynyt siitä, että parlamentti ei voi toimia hyväksyntämenettelyn mukaisesti tämän sopimuksen osalta, ja olen samaa mieltä siitä, että meidän olisi pitänyt antaa soveltaa kyseistä menettelyä.

Toivon, että voimme luottaa siihen, että komissio antaa parlamentille vuosikertomuksen, jossa tarkastellaan – ja ”tarkastelu” on tässä avainsana – sopimuksen täytäntöönpanoa. Ymmärrän, mitä komission jäsen kertoi tänään, että Kansainvälinen trooppisen puun järjestö julkaisee oman vuosikertomuksensa, mutta haluamme kuulla komission vastauksen kyseiseen asiakirjaan.

Kahdenvälisten sopimusten osalta voidaan panna merkille, että EU allekirjoitti aiemmin tässä kuussa sopimuksen Ghanan kanssa, jotta laittoman puutavaran tuonti EU:n markkinoille estetään. Tällä sopimuksella varmistetaan teoriassa, että metsien suojelua koskevia perussääntöjä, kuten sitä, että valtio valvoo metsänhakkuuta, noudatetaan. Meidän on pantava merkille, että tällä hetkellä Ghanan metsistä kaadetaan vuosittain lähes kaksi prosenttia. Jos tämä kahdenvälinen sopimus toimii, se voi hyödyttää molempia osapuolia. Ghanassa, jossa laittomat hakkuut ovat kutistaneet alle 50 vuodessa sademetsän koon 25 prosenttiin alkuperäisestä, sopimus edistää puuteollisuuden alan tulevaisuuden turvaamista. Se on maan neljänneksi kannattavin teollisuudenala.

Euroopan unionissa, jossa kuluttajat ovat yhä enemmän tietoisia ympäristöasioista, voidaan varmistaa, että Ghanasta tuotava puu on täysin sertifioitu. Vaikka voi kestää joitakin vuosia ennen kuin tämä sopimus on täysin käytössä, minusta tämä on lupaava alku ja kannatan komission suunnitelmia vastaavanlaisten sopimusten tekemiseksi muiden Afrikan valtioiden, kuten Gabonin, Kamerunin ja Liberian, kanssa.

Haluaisin lopuksi toistaa Caroline Lucasin esittämän näkökohdan. Tämä sopimus ei ole vaatimaton alku, se on parempi kuin ei mitään, mutta se ei ulotu tarpeeksi pitkälle, ja tarvitsemme lisää ehdotuksia komissiolta ja kansainväliseltä yhteisöltä.

Magor Imre Csibi, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella esittelijää hänen mietintönsä päätelmistä, joista olen täysin samaa mieltä. Trooppisesta puusta on tehty yli 20 vuoden ajan sopimuksia, mutta niiden vaikutus trooppisten metsien kestävään hoitoon vaikuttaa olevan rajallinen. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö arvioi, että pelkästään vuosien 2000–2005 välillä trooppisten metsien hakkuut lisääntyivät 8,5 prosentilla 1990-luvun tasoon verrattuna.

On sääli, että parlamentin jäsenet ja kansalaisyhteiskunta eivät osallistu enemmän tällaisten sopimusten suunnitteluun, jotta tasapainotetaan kaupallisia etuja ja edistetään trooppisten metsien kestävämpää hoitoa. Vaikka sopimus on tehokas, sen oltava osa laajempaa lähestymistapaa, jossa jokainen alue tunnustaa vastuunsa ja toteuttaa päättäviä toimia metsien hävittämisen estämiseksi.

Euroopassa voimme ajatella, että meillä on tehokkaita menetelmiä, joilla suojellaan biologista monimuotoisuutta ja kuluttajia, mutta todellisuus on toista. EU:n satamiin saapuu joka päivä suuria määriä laitonta puutavaraa ja puutuotteita. Sen jälkeen, kun laitton puutavara on levinnyt yhden jäsenvaltion markkinoille, se voidaan helposti myydä muulle 26 jäsenvaltiolle ilman, että laillisuutta valvontaan enempää. Tällä tavoin eurooppalaiset kuluttajat, jotka ostavat hyvässä uskossa huonekaluja tai rakennusmateriaalia, joilla on oletettavasti laillinen alkuperä, joutuvat tahattomasti osasyylisiksi metsärikoksista.

EU on puutavaran tärkein tuoja ja kuluttaja ja se on sitoutunut puolittamaan metsänhakkuut osana ilmastonmuutoksen torjumista koskevia suunnitelmiaan. Sillä on vastuu torjua laitonta metsänhakkuutta ja laittomasti hakatusta puusta valmistetuilla tavaroilla käytävää kauppaa. Jos haluamme todella torjua metsien hävittämistä ja laittomia hakkuita, meidän olisi ensin tehostettava toimiamme Euroopassa ja vahvistettava yhteisön lainsäädäntöä, jolla estetään laittoman puun ja puutavaran kauppa EU:ssa. Valitettavasti tätä asiaa koskevaa lainsäädäntöehdotusta on jatkuvasti lykätty EU:n heinäkuussa 2006 tekemästä päätöslauselmasta ja komission työohjelmassa lokakuussa 2007 tehdystä ilmoituksesta huolimatta.

Haluaisin tämän keskustelun yhteydessä pyytää komissiota selvittämään syitä, jotka johtivat metsäpaketin julkaisemisen lykkäämiseen. Lisäksi kehotan komissiota esittämään viipymättä lainsäädännön, jonka nojalla ainoastaan laillisesti kaadettu puuaines ja puutavara saatetaan EU:n markkinoille.

Pelkään, että on tuhlattu jo liikaa aikaa. Tässä vaiheessa pyydän komissiota nopeuttamaan menettelyä tämän tärkeän lainsäädäntötoimen esittämiseksi, jotta ensimmäinen käsittely on mahdollinen ennen vaalikauden loppua. Meidän on varmistettava, että annamme oikeanlaisen viestin ja että annamme sen ajoissa.

Wiesław Stefan Kuc, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen tekeminen on varmasti hyvin merkittävä askel, jolla suojellaan trooppisia metsiä ja saatetaan tietyillä puulajeilla käytävä kauppa asianmukaisemmaksi. Menettelykysymykset eivät saa estää meitä näkemästä keskeisiä tavoitteita. Voi olla tärkeää luoda oikeusperusta ja voi olla tärkeää harkita, sovelletaanko kuulemis- tai hyväksyntämenettelyä, mutta antaako tämä meille mahdollisuuden suojella trooppisia metsiä ja toteuttaa pidemmälle suuntautuvia toimia?

Joka päivä tuhansia hehtaareja metsää – eikä ainoastaan trooppista metsää – häviää peruuttamattomasti. Jäljelle jäänyt maa muuttuu suoksi tai aavikoksi. Metsien hävittämistä ei voi torjua metsittämistoimilla ainakaan lyhyellä aikavälillä. Afrikan, Amerikan ja Aasian köyhillä mailla ei ole keinoja valvoa metsien liiallista hyödyntämistä, estää sitä tai harjoittaa järkevää metsänhoitoa. Tämä koskee myös Siperian metsiä. Emme suojele puita emmekä kunnioita puutavaraa. Mitä köyhempi valtio, sitä enemmän tämä on totta. Kiinan kulttuurivallankumouksen aikana monta neliökilometriä metsää raivattiin. Puuta käytetään ensisijaisen energialähteenä.

Sen vuoksi Kansainvälisellä trooppisen puun järjestöllä on merkittävä tehtävä. Meidän on muistettava, että tekninen kehitys ja nykyaikaiset koneet puiden kaatamiseksi ovat nopeuttaneet tätä prosessia ja laittomista hakkuista peräisin oleva halvempi puutavara houkuttelee kauppiaita. Jokainen tukittu porsaanreikä kaupankäynnissä, jokainen este, alkuperätodistus ja valvontatoimi on edistysaskel. Toivon, että sopimus täyttää tehtävänsä mahdollisimman nopeasti.

Margrete Auken, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Caroline Lucasia erinomaisesta mietinnöstä. Olemme todenneet ja kaikki ovat samaa mieltä siitä, että trooppisella puulla käytävä kauppa EU:ssa on häpeällistä. Kuten tänä iltana on monesti todettu, olemme kyllästyneet näkemään

vain juhlallisia julistuksia eikä mitään toimia. Toivon, että komissio kuulee, kuinka monta henkilöä pyytää sitä toteuttamaan toimia ja pyrkimään muuttamaan asioita, jotta tulevaisuus olisi hieman valoisampi.

Laitonta puuta virtaa EU:hun ja pelkästään tämä on järjetöntä. Jos kyseessä olisi toinen tuote, kutsuisimme sitä varastetun tavarán käsittelyksi. Vapaaehtoiset merkintäjärjestelmät ovat melko outo toimi. Laittomat toimet olisi kiellettävä myös EU:ssa, eikä niitä saa kuriin merkinnöillä vaan todellisella kiellolla. Uskon, että useimmille henkilöille on yllätys, että on ylipäättään laillista ostaa laitonta puutavaraa EU:ssa. Merkitseminen on luonnollisesti parempi kuin ei mitään.

Suurten puuyhtiöiden – joista jotkut pahimmat tulevat omasta maastani Tanskasta – vaikutusvalta EU:n lainsäädäntöön tai lainsäädännön puutteeseen on myös järkyttävää. Sen vuoksi tuen esittelijän komission jäsenelle esittämää kehotusta aloittaa kansainvälisen sopimuksen tarkistaminen, ja meidän on myös työskenneltävä EU:n tasolla. Tehokkuutta tarvitaan kipeästi. Vaikka huono hallinto ja korruptio ovat keskeisessä asemassa puutavaraa tuottavissa maissa, emme voi sivuuttaa kysyntää koskevaa kysymystä, koska se on kaikkein tärkein tekijä. Tämä on mainittu useasti.

EU:n on kannettava vastuunsa yhtenä maailman suurimmista puutavaran maahantuojista. Tarvitsemme tehokasta lainsäädäntöä, jolla varmistetaan, että kaikki yhteisössä myytävät puutuotteet, mukaan lukien jalostetut tuotteet, ovat sekä laillisia että kestävästi tuotettuja. Voimme aloittaa heti julkisista hankinnoista. Muu olisi käsittämätöntä.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, trooppisten metsien hävittäminen jatkuu entisellään. Kolmetoista miljoonaa hehtaaria vuodessa tai yhden jalkapallokentän verran sekunnissa, sen verran metsää häviää maailmasta joka vuosi. Tämä tapahtuu siitä huolimatta, että ensimmäinen puukauppa koskeva sopimus tuli voimaan jo 20 vuotta sitten. Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus allekirjoitettiin vuonna 2006. Vaikka sopimus on soveltamisensa osalta yleisluontoinen ja jättää toivomisen varaa, se on ainakin väline ongelmaan puuttumiseksi.

Caroline Lucas on kiinnittänyt tähän huomiota ja hänen hyvin tarpeellisilla tarkistuksillaan meille annetaan paremmat keinot suojella trooppisia metsiä. Haluaisin esittää kysymyksen suoraan komissiolle. Caroline Lucas sanoi aloituspuheenvuorossaan, että koko Euroopan parlamentti odottaa komissiolta lainsäädäntöä laittoman hakkuun torjumiseksi. Milloin saamme tätä asiaa koskevan lainsäädännön? Onko totta, että komissio on jo äänestänyt tästä asiasta tämän vuoden toukokuussa? Miksi me emme ole sitten nähneet mitään? Ette käsitellyt tätä puheenvuorossanne, mutta me parlamentissa haluaisimme tietää tästä. Miten lainsäädäntöehdotukselle kävi? Olkaa hyvä ja selvittäkää asiaa.

Haluaisin kiittää Caroline Lucasia siitä, että hän korostaa koko puukauppa koskevaa ongelmaa. Onko todella järkevää, että niin paljon metsää on raivattava ja tuotteita vietävä? Kotimaani Ruotsi on EU:n metsäisin maa. Samanaikaisesti kuitenkin tuomme kuudenneksen kuluttamastamme puusta. Miksi? Tietenkin sen vuoksi, että on edullista ostaa puuta maailmanmarkkinoilta. Caroline Lucas haluaa toimia tämän asian vuoksi ja pyytää EU:ta tukemaan valtioita, jotka ottavat käyttöön strategioita trooppisten metsiensä suojelemiseksi. Aivan oikein, kyseessä on erittäin hyvä ehdotus.

Toinen Caroline Lucasin käsittelemä toimi on asettaa kauppasopimuksille edellytyksiä ja varmistaa, että Euroopan yritykset ja etelän tuottajat toimivat vastuullisesti ja että kansainvälisiä sopimuksia ja yleissopimuksia noudatetaan. Ajatuksena on, että kansainvälistä kauppaa olisi käytettävä välineenä kestävyiden ja kehityksen edistämiseksi kaikkialla maailmassa.

Yksi metsien hävittämistä koskeva aihe, jota käsitellään liian vähän, koskee lihateollisuutta. Suurin osa maailmassa kulutetusta lihasta ja rehusta on peräisin maa-alueelta, joka oli aikaisemmin metsää. Lihantuotanto on yksi tärkeimmistä syistä Amazonin metsien tuhoutumiselle. Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutospaneelin puheenjohtaja Rajendra Pachauri kehotti äskettäin vähentämään lihan kulutusta. Hän on aivan oikeassa. Siten komissiolle voidaan esittää toinen kysymys. Milloin laaditaan strategia lihan kulutuksen vähentämisestä? Kuten aikaisemmin mainitsin, Caroline Lucas on oikeassa melkein kaikissa hänen mietintönsä kuuluvissa asioissa. Euroopan yhtyneen vasemmiston ryhmä tukee siten tätä erinomaista mietintöä.

Maciej Marian Giertych (NI). – (PL) Arvoisa puhemies, olemassa olevat trooppisten metsien kasvillisuutta koskevat kansainväliset sopimukset ovat selvästi riittämättömiä. Trooppisten metsien geneettiset resurssit häviävät huolestuttavan nopeasti ihmisten aiheuttaman liiallisen hyödyntämisen vuoksi.

Tähän on kaksi syytä. Kaikkein kiinnostavimmilla trooppisen puun lajeilla on vielä markkinat rikkaissa valtioissa. Niitä etsitään ja kaadetaan yhä tehokkaammin. Mahdollisuudet kasvattaa niitä hallinnoidun metsätalouden avulla ovat rajalliset, sillä käytössä ei ole soveltuvia kasvatusmenetelmiä. Niiden siemenet eivät yleensä ole lepotilassa. Toisin sanoen, ne eivät sovellu säilytystä ja kuljetusta varten. Ne itävät heti, kun ne ovat pudonneet puusta. Sen vuoksi tarvitaan erityistutkimuksia sukupuuttoon kuolevien lajien siementuotannosta, kasvinjalostuksesta ja taimitarhojen hoidosta. Kyseisillä puolalajeilla kauppaa käyviä pitäisi verottaa kyseisten tutkimusten rahoittamiseksi.

Toinen syy on paikallisten asukkaiden harjoittama puiden ja pensaiden liikakäyttö. He käyttävät niitä polttopuiksi ja ruuan valmistuksessa. Tätä tuhoa ei voida pysäyttää ennen kuin järjestetään muunlaisia polttoainetarastoja näille ihmisille.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen 2006 loppuun saattaminen on erityisen myönteistä. Siitä käy ilmi 180 kuluttaja- ja tuottajavaltion hallituksen ja kansainvälisten järjestöjen yhteisymmärrys.

Sopimuksessa asetettujen tavoitteiden merkityksestä ei ole siten epäilystäkään. Voimme vain ajatella laittoman hakkuun ja metsien häviämisen haitallisia vaikutuksia sekä sitä, että niillä edistetään kasvihuoneilmiötä. Sen vuoksi on välttämätöntä tukea tuottajavaltioiden kansallisia toimintalinjoja trooppisten metsien kestävästä käytöstä sekä vahvistaa niiden valmiuksia soveltaa metsiä koskevaa lainsäädäntöä ja torjua tehokkaasti laitonta hakkuuta.

Riittävää rahoitus uuden sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi on luonnollisesti ensiarvoisen tärkeä. Meidän on EU:ssa varmistettava, että ainoastaan laillisesti kaadettua trooppista puuta tuodaan ja jaetaan Euroopan markkinoille. Meidän on edistettävä tiedustustoimia sekä valistettava kuluttajia.

Meidän on kuitenkin tarkasteltava, ovatko vapaaehtoiset ohjelmat riittäviä vai onko otettava käyttöön trooppisen puun laillista kauppaa koskevia oikeudellisesti sitovia sääntöjä ja eritelmiä. Tähän tavoitteeseen on pyrittävän kansainvälisen tason lisäksi FLEGT-ohjelman mukaisissa kahdenvälisissä sopimuksissa sekä neuvoteltavissa kauppasopimuksissa eli toisin sanoen vapaakauppasopimuksissa. EU:n ja Ghanan välinen sopimus on esimerkki, joka osoittaa, että suunta on kahdenvälinen yhteistyö.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, tässä erityisessä tapauksessa kansainvälisen kaupan vapauttamisen pitäisi olla toisella sijalla tärkeämpiin tavoitteisiin, tässä tapauksessa ympäristöllisiin ja yhteiskunnallisiin tavoitteisiin, nähden. Trooppisten metsien säilyttäminen on välttämätöntä maailman ekologiselle tasapainolle ja voimme liioittelematta todeta, että trooppiset metsät ovat sellaisenaan todellinen ihmiskunnan perintö ja että meillä kaikilla on vastuu trooppisten metsien säilyttämisestä. Kehittyneemmällä ja vauraimmilla valtioilla on erityisesti velvollisuuksia, joita ne eivät voi väistää. Trooppiset metsät sijaitsevat valtioissa, jotka ovat monesti köyhiä ja joilla on suuria vaikeuksia. Täällä esittämämme puheet ovat täysin hyödyttömiä, jos emme voi edistää kyseisiin valtioihin suunnattuja kehitystoimia.

On ratkaisevan tärkeää, että voimme auttaa kyseisiä maita. On myös tarpeen, että maailman suurimmat kuluttajat ja eniten kehittyneet alueet, mikä on kyseessä Euroopan unionin tapauksessa, sitoutuvat varmistamaan, että käytössä on valvontamenetelmiä näiden metsien hyödyntämisestä. Samalla on tärkeää, että nämä valtiot sitoutuvat antamaan tukea tuottajamaille.

Nämä maat ovat riippuvaisia trooppisista metsistä ja niiden taloudet ovat paljolti sidoksissa metsiin. Metsien nopealla häviämisellä on dramaattisia seurauksia kaikista näkökulmista. Meille niitä aiheutuu maailmanlaajuisella tasolla, ympäristönäkökohtien vuoksi, mutta tuottajamaille konkreettisemmin taloudellisesta ja sosiaalisesta näkökulmasta. Jopa niiden selviytyminen on kyseessä, joten sen vuoksi kaikki toimet, joita voidaan toteuttaa, on aloitettava siellä. Meidän on annettava tukea ja meillä on oltava keinoja edistää näiden valtioiden kehitystä ja tuotantorakenteen muutosta, jotta niillä olisi sellainen suhde metsiinsä, luonnonvaraansa, joka on enemmän niiden intressien mukainen ja enemmän ihmiskunnan maailmanlaajuisen edun mukainen. Tämä on Euroopan unionin vastuulla. Sopimus etenee oikeaan suuntaan. Se ei ole vielä riittävä, mutta mietinnössä korostetaan selvästi näitä puutteita ja annetaan meille jotain toivoa tulevaisuutta varten.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, trooppinen puu tänään, rahoitusalan kriisi tällä viikolla, suuret pandemiat, muuttoliike, elintarvikekriisi... Kaikki tämä johtaa samoihin päätelmiin: suuret poliittiset kysymykset ovat nykyään maailmanlaajuisia ja edellyttävät maailmanlaajuisista poliittista vastausta.

Kukaan ei tietenkään periaatteessa kiistä Indonesian pysyvää itsemääräämisoikeutta sen trooppisiin metsiin nähden tai sen oikeutta istuttaa palmupuita palmuöljyn tuottamiseksi. Samoin Brasiliassa on oikeus korvata metsänsä karjatalouden vuoksi, kuten myös Gabon. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tämän alueellisen itsemääräämisoikeuden harjoittamisella on kielteisiä vaikutuksia valtion alueen ulkopuolella. Metsänhakkuut, köyhyys, eläimistöä ja kasvistoa uhkaava sukupuutto ja edullinen puuaines aiheuttavat vahinkoa maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Sen vuoksi kysymys ei ole siitä, että muille vahinkoa aiheuttaneiden henkilöiden olisi korjattava aiheuttamansa ongelmat. Onko kyse siitä, että tämä kysymys ratkaistaan oikeuskeinoin? Miten ratkaisemme tämän ongelman? Mistä me aloitamme? Aloittamme Euroopassa puihin tehtävillä merkinnöillä, joilla osoitetaan niiden olevan eräänlaista reilun kaupan puuta samoin kuin toimimme reilun kaupan kahvin osalta kahdenvälisissä kauppasopimuksissa? Tämä on epäilemättä tärkeä ensimmäinen askel, mutta ratkaisun on oltava maailmanlaajuinen. Tarvitsemme paljon enemmän kuin monenvälisen sopimuksen puusta, koska yhteisön kansalaisia, afrikkalaisia, latinalaisamerikkalaisia ja aasialaisia on palkittava suorittamistaan eri toimista. Sen vuoksi, arvoisa puhemies, meidän on tarkasteltava näitä ongelmia poliittisesti maailmanlaajuisella tasolla sekä kehitettävä toimia ja malleja, joiden avulla elämä planeetallamme voi jatkua.

Puhemies. – (FR) Kiitän teitä kansainvälisestä vetoomuksestanne, hyvä Jean-Claude Martinez.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää vilpittömästi Caroline Lucasia ja Zbigniew Zaleskia heidän ponnisteluistaan tämän päätöslauselman aikaansaamiseksi. On valitettavaa, että laittomasti tai kestäättömästi korjatulla puulla käydään Euroopassa kauppaa suuressa mittakaavassa.

Komission vuoden 2003 FLEGT-toimintasuunnitelmalla, jonka tarkoitus oli erityisesti estää laittomasti kaadetulla puulla käytävä kauppa Euroopassa, on ollut ainoastaan hyvin vähän vaikutusta. Sen vuoksi on valitettavaa, että komissio ei ole vieläkaan esittänyt uusia ehdotuksia. Tuojen rikkomukset näyttävät edelleen kannattavan, sillä laitonta kauppaa vastaan ei tuskin koskaan toteuteta toimia ja siitä ei määrätä seuraamuksia. Vastuulliset puun tuojat maksavat sen vuoksi korkean hinnan sekä kirjaimellisesti että kuvaannollisesti ympäristö- ja turvallisuusvaatimusten noudattamisesta, sillä paljon halvemman laittoman puutavaran kauppaa käydään suuressa mittakaavassa.

Metsäteollisuus on jo toteuttanut joitain hyviä aloitteita, joihin kuuluu sertifiointi. Meidän on tuettava näitä sitovalla lainsäädännöllä WTO:n puitteiden mukaisesti. Sen vuoksi minäkin kannatan nykyisten osittain alan ja osittain kansalaisjärjestöjen perustamien sertifiointijärjestelmien tunnustamista. Caroline Lucas haluaa, että perustetaan uusi eurooppalainen elin. Se aiheuttaisi liian paljon hallinnollista taakkaa. Se on mielestämme siten tarpeeton.

Toimia on toteutettava luonnollisesti paikallisella tasolla eri alueilla laittoman puunhakkuun torjumiseksi, mutta me myös odotamme, että komissio esittää ehdotuksen seuraamusten käyttöön otosta. Sillä olisi myös ennalta ehkäisevä vaikutus puutavaran maahantuojiin. Loppujen lopuksi, jos emme rankaise laittomaan kauppaan osallistuvia yrityksiä, vaara on, että tämä laitton toiminta on edelleen kannattavaa, ja tämä meidän on torjuttava.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Haluaisin onnitella esittelijä Caroline Lucasia ja hänen kollegoitaan työstä tämän mietinnön laadinnassa. Uskon, että kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus edistää maailman metsien kestävää hoitoa, vaikka niistä jo 80 prosenttia on tuhoutunut tai vahingoittunut. Tiedämme kaikki, että metsät ovat turvapaikka luonnon monimuotoisuuden säilyttämiselle ja että niillä on keskeinen tehtävä ilmastonmuutoksen torjunnassa. Edullinen puu ja huonekalutuonti, jotka perustuvat vapaaehtoiisiin sopimuksiin, aiheuttavat epätasapainoa maailmanmarkkinoilla. Niiden vuoksi menetetään työpaikkoja sekä vienti- että tuojamaissa. Tämän vuoksi haluaisin jälleen kerran korostaa lainsäädäntötoimien merkitystä trooppisten ja muiden metsien suojelemiseksi ja laittoman puun torjumiseksi. Olen tyytyväinen tarkistetusta sopimuksesta ja luotan siihen, että komissio toimittaa vuosikertomuksen tämän sopimuksen mukaisesta edistymisestä.

Béla Glattfelder (PPE-DE). – (HU) Voimme pysäyttää ilmastonmuutoksen ainoastaan, jos lopetamme metsien hävittämisen. Eurooppalaiset pyrkimyksemme ympäristön suojelemiseksi pysyvät tehottomina, jos hyväksymme ympäristön tuhoamisen muualla maailmassa.

Kansainvälisen kaupan vapauttaminen ja globalisaatio edistävät ympäristön tuhoamista kaikilla mantereilla. WTO:n sääntöjä on täydennettävä tiukemmillä ympäristön suojelemista koskevilla säännöillä. Muutoin uudet vapauttamistoimet johtavat yhä laajempaan ympäristön tuhoamiseen. Laittomalla puulla käytävän kaupan kieltä ei enää riitä. Laittomasti kaadetusta puusta valmistettujen tuotteiden ja huonekalujen tuonti on myös kiellettävä.

Luulevatko ihmiset todella, että halpojen kiinalaisten huonekalujen tuonnilla ei ole mitään yhteyttä metsien häviämisen kanssa? Tämä mietintö on askel oikeaan suuntaan, mutta vielä radikaalimpia toimenpiteitä tarvitaan planeettamme tilan vuoksi. Ennen kuin tiukemmat säännöt tulevat voimaan, meidän on kehotettava suuria kansainvälisiä huonekalujen jälleenmyyjiä, kuten Ikeaa, käyttämään avoimia rajoituksia ja olemaan käymättä kauppaa laittomasta puusta valmistetuilla huonekaluilla.

Lopuksi, metsien häviäminen edistää puu- ja huonekalukauppaa sekä lisää maataloustuotteiden hintoja ja biopolttoaineiden kysyntää. Jos sallimme biopolttoaineiden tuotannon metsiä hävittämällä, meidän on tiedostettava, että joka kerta, kun tankkaamme ajoneuvojamme, aiheutamme sen, että muutama neliometri sademetsää hävitetään.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, trooppisten sademetsien tilanne on ollut huolestuttava jo useiden vuosien ajan. Nyt on mahdotonta sulkea silmämme tämän planeettamme biosfäärin keskeisen osan kaihtamattomalta ryöstämiseltä. On surullista, että lainsäädäntö trooppisen puun laittoman hakkuun torjumiseksi on joutunut vakavien esteiden eteen Euroopassa, vaikka joka vuosi 13 miljoonaa hehtaaria vanhaa metsää menetetään. Se edesauttaa tietenkin suuresti hiilidioksidipäästöjen lisääntymistä. Tuen täysin kehotusta, että ympäristönsuojeluväitteet sisällytetään Euroopan unionin yleiseen kauppapolitiikkaan. Olen hyvin iloinen, että Caroline Lucasin mietinnössä korostetaan tiedotusta metsien hävittämisestä aiheutuvista katastrofaalisista seurauksista. Parlamentin olisi ratifioitava tällainen sopimus ja on tärkeää, että keskustelemme komission tämän kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanoa koskevasta kertomuksesta ja metsien häviämisen tilanteesta joka vuosi täällä Euroopan parlamentissa. Valitettavasti on liian myöhäistä ehkäistä tai torjua ilmastomuutos, mutta meidän on kuitenkin jarrutettava sitä. Tämä sopimus on askel oikeaan suuntaan, vaikkakaan se ei ulotu tarpeeksi pitkälle.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Ympäristönsuojelua koskevien iskulauseiden riippuvuudesta kärsivä Eurooppa vaikuttaa kuitenkin olevan piittaamaton luonnontilaisten metsien häviämistä koskevasta kasvavasta ongelmasta. Pääasiallinen syy on ahne metsänhoito, jolla pyritään vastaamaan trooppisella puulla käytävän kaupan tarpeisiin. Jopa 80 prosenttia kaikista tällaisista metsistä on joutunut metsänhakkuun uhriksi.

EU:n on lisättävä taloudellista tukea tuottajamaille, jotta estetään laittomat hakkuut ja edistetään kestävää metsänhoitoa. Toinen hyvä ajatus on ottaa käyttöön puutuotteiden sertifiointi Euroopan markkinoita varten. Virallisten tilastojen mukaan EU:hun tuotu puu muodostaa vain pienen osan tuotannosta, mutta ei pidä unohtaa sitä, että Eurooppaan tuodaan valtava määrä puuta jalostetussa muodossa. Jäljellä olevien luonnontilaisten metsien säilyttämistä koskeva taistelu on tosiasiallisesti kamppailu tulevien sukupolvien tulevaisuuden puolesta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia puheenvuoron käyttäneitä jäseniä. Haluaisin ensiksi muistuttaa kaikkia, että vuoden 2006 sopimuksen tarkoituksena on edistää sellaisen trooppisen puun kansainvälisen kaupan lisäämistä, jota tuotetaan kestäväällä metsähoidolla ja hyödynnetään laillisesti, ja sen tarkoituksena on myös edistää puuta tuottavien trooppisten metsien kestävää metsänhoitoa.

Haluaisin myös todeta, että tämä on ainoa monenvälinen kansainvälinen väline, jolla metsät, erityisesti trooppiset metsät, sisällytetään laillisesti hyväksytyihin puitteisiin. Tällä sopimuksella vaikutetaan myös muihin metsiin epäsuorasti, vaikka tämä ei ole yhtä ilmeistä ja tämä on marginaalisempaa.

Kiinnostavaa on, että sopimuksella perustetaan yhteistyöpuitteet, joihin yhdistyvät kaikki metsätalouden aloitteet. Komissio aikoo luonnollisesti osallistua aktiivisesti tähän sopimukseen. Yhteisö tukee hallinnollista talousarviota. Me haluaisimme myös rahoittaa laajamittaisia toimia aihekohtaisten ohjelmien välityksellä.

Tämän ei pitäisi kuitenkaan korvata FLEGT-ohjelman mukaisia kahdenvälisiä sopimuksia vaan aivan päinvastoin. Olitte oikeassa, kun korostitte tätä. Näissä kahdenvälisissä sopimuksissa, joissa omaksutaan kokonaisvaltaisempi lähestymistapa, otamme käyttöön trooppisen puun kunnioittamista koskevan käsitteen.

On totta, että tänä iltana käsittelemämme sopimus on vaatimaton alku, lainatakseni erästä puhujaa, mutta tämän pitäisi olla lähtökohta entistä paljon tehokkaammalle strategialle. Laitonta hakkuuta ja FLEGT:n täytäntöönpanoasetusta suunnitellaan periaatteessa lokakuulle. Uskon, että näillä toteamuksilla komissio voi vastata esittämiinne toiveisiin.

Sen vuoksi haluaisin jälleen kerran kiittää Caroline Lucasia ja luonnollisesti kysymyksen esittänyttä Helmut Markovia. Vien varmasti eteenpäin parlamentilta saamiani huomautuksia ja mielipiteitä tästä ongelmasta, joka on erittäin tärkeä, kuten jokainen teistä on todennut. Tämä on tärkeä inhimillinen perintö tulevaisuutta

ajatellen. Pidin ilmaisusta luonnon monimuotoisuuden kehto. On selvää, että metsät ovat monimuotoisuuden kehoja.

Metsiemme suojeleminen on todella tärkeä aloite, joka koskee koko planeettamme tulevaisuutta. Haluaisin siksi kiittää Euroopan parlamenttia, että se on sitoutunut tähän ja toivon, että voimme komission kanssa vähitellen vastata kaikkien odotuksiin. Olette tänään nähneet, kuinka tärkeitä ja kriittisiä ne ovat. Haluaisin vielä kerran kiittää parlamentin kaikkia jäseniä ja erityisesti esittelijää.

Caroline Lucas, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kollegoitani heidän kommentistaan ja tuestaan, mutta haluaisin vielä vaihtaa muutaman sanan erityisesti komission jäsenen Barrot'n kanssa. Toivon, että olette kuulleet tänä iltana parlamentissa ilmaistun kärsimättömyyden ja turhautumisen tämän pitkään odotetun laittoman puunhakkuun torjuntaa koskevan lainsäädäntöehdotuksen loputtomasta viivästyisestä. Olkaa hyvä ja ilmoittakaa kollegoillenne, että parlamentti ei hyväksy, että tämä lainsäädäntöehdotus viivästyy jatkuvasti.

Minusta on valitettavaa, ettette ole voinut vasta täällä jo ainakin kolmesti esitettyyn kysymykseen siitä, milloin ehdotus annetaan. Minusta tämä vaikuttaa erittäin huonolta myös suuren yleisön kannalta. Minusta vaikuttaa erittäin huonolta, että EU ei saa omia asioitaan kuntoon. Haluamme puhua poliittisesta johtajuudesta, jonka haluamme meillä olevan maailmassa. Jos poliittinen johtajuus merkitsee mitään, niin sen pitäisi merkitä, että lopetamme laittoman puun myynnin ja tuonnin EU:hun. Haluamme nähdä paljon kiireellisempiä toimia tämän päämäärän saavuttamiseksi.

Koska minulla on puheenvuoro, haluaisin ottaa esille vielä yhden asian. Monet kollegat ovat maininneet metsien häviämisen ja ilmastomuutoksen välisen yhteyden. Haluaisin lisätä vielä viimeisen kohdan ilmastopakettista, josta kollegat äänestävät tulevina viikkoina. Tiedätte, että metsien häviäminen on keskeinen kysymys päästökauppajärjestelmässä. Haluaisin sanoa kollegoilleni, että he eivät vakuutu niin sanottujen ”hiilinielua koskevien hyvityksien” (sink credits) sisällyttämisestä päätöskauppajärjestelmään. Kävimme asiasta keskustelun tänään lounaalla, ja siinä tähdennettiin, miksi metsien häviämisen sisällyttäminen päästökauppajärjestelmään on monien syiden vuoksi huono ajatus, eikä vähäisin ole se, että se vesittäisi koko päästökauppajärjestelmän. Varmamentamis-, seuranta-, raportointi ja korvausjärjestelmistä on monta ongelmaa. Meidän on torjuttava metsien häviämistä osana ilmastopakettia, mutta meidän mielestämme tämä olisi tehtävä käyttämällä päästökaupasta saatuja tuloja maihin, joissa metsiä hävitetään.

Arvoisa komission jäsen, olkaa hyvä ja tehkää syksystä ajankohta, jolloin EU alkaa olla uskottava metsätalousasioissa. Olkaa hyvä ja vakuuttakaa meille, että teette ehdotuksen mahdollisimman nopeasti.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Ehkä Caroline Lucas ei kuullut minua. Luulin, että annoin selvän vastauksen. Puhuin lokakuussa annettavasta asiakirjasta. Oliko tämä tulkkauksen syytä? Enkö ollut tarpeeksi selkeä? Haluan selvittää asiaa. Olen tottunut kuulemaan parlamenttia. Silläkin uhalla, että toistan itseäni ja saan parlamentin vihat niskoilleni, mainitsin lokakuun vain muutama minuutti sitten.

Puhemies. – (FR) Aivan oikein. Lokakuu on ensi viikolla, joten kokous on siis ensi viikolla. Kiitos.

Keskustelun lopuksi ilmoitan, että olen vastaanottanut työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Péter Olajos (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Kenelläkään ei voi enää olla epäilystä siitä, että metsien raivaamisella ja hävittämisellä on vaikutus ilmastomuutokseen ja luonnon monimuotoisuuteen. Tarkasti sanottuna, metsiä hävitetään 13 miljoonaa hehtaaria kaikkialta maailmasta. Metsien hävittäminen on kasvuhuonekaasupäästöjen tärkein lähde. Laittoman puun tuotanto aiheuttaa eroosiota, heikentää paikallisyhteisöjen toimeentuloa sekä aiheuttaa 10–15 miljardin euron tappiot puuntuottajamaille.

Olen luonnollisesti tyytyväinen kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen luomisesta, mutta jopa sen avulla olemme kaukana tavoitteesta. Pääsemme tavoitteeseen, jos pystymme omaksumaamme kokonaisvaltaisemman lähestymistavan lauhkean vyöhykkeen metsiin ainakin Euroopan unionissa. Kyseessä

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

on lähestymistapa, jolla varmistetaan, että puutuotteita valmistetaan rehellisin keinoin ja että koko myyntiketju saadaan jäljitettyä. Ainoastaan tällaisella sopimuksella voitaisiin todella edistää metsien suojelua ja puun kestäväää käyttöä.

Minulla ei ole mitään harhakuvitelmia asiasta etenkin siksi, että neljäsosa kaikista parlamentin jäsenistä allekirjoitti lausuman, jonka useat kollegani laativat kanssani tämän vuoden keväällä ja kesällä.

Uskon, että ennemmin tai myöhemmin trooppisia metsiä koskeva kysymys nousee esille Euroopassa. Ehkä, trooppista puuta koskevan sopimuksen ansiosta, komissio esittää lainsäädäntöä, jonka mukaan ainoastaan laillisesti tuotettua puuta ja laillisesti valmistettuja puuteollisuuden tuotteita voidaan tuoda Euroopan unioniin.

16. Kanteen nostaminen yhteisöjen tuomioistuimessa (työjärjestyksen 121 artiklan muuttaminen) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Costas Botopoulosin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö parlamentin työjärjestyksen 121 artiklan muuttamisesta (2007/2266(REG)) (A6-0324/2008).

Costas Botopoulos, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, tänään käsiteltävänä oleva mietintöluonnos koskee Euroopan parlamentin työjärjestyksen 121 artiklan muuttamista asioiden tuomioistuinkäsittelyn osalta. Kuten työjärjestyksen artiklassa mainitaan, sen nojalla säädetään tällaisesta menettelystä ainoastaan, kun Euroopan parlamentti nostaa kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa.

Sanamuodosta ei kuitenkaan käy selväksi, mitä tapahtuu, kun parlamentti haluaa ilmoittaa kantansa edustajansa, puhemiehen, välityksellä esittämällä huomautuksia tai käyttämällä väliintulo-oikeuttaan tuomioistuinkäsittelyssä. Ne koskevat asioita, joissa on kyse sellaisen säädöksen pätevyyden kiistanalaisuudesta, jonka Euroopan parlamentti on itse hyväksynyt yhteispäätösmenettelyssä. Oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtaja Giuseppe Gargani on esittänyt asiasta kysymyksen. Haluaisin kiittää häntä avustaan tämän mietinnön laadinnassa. Hän kysyy, kuuluuko tämä väliintulomenettely ja huomautusten esittäminen työjärjestyksen 121 artiklan soveltamisalaan ja jos se ei kuulu, mitä meidän pitäisi tehdä.

Ensimmäinen mietinnössä antamani vastaus on se, että yhden menettelyn ei voida katsoa kuuluvan toiseen ja että 121 artiklassa käytettyyn käsitteeseen ”kanne” ei voida katsoa sisältyvän huomautukset ja väliintulo tuomioistuimessa, jotka ovat erilaisia toimia. Tämän vuoksi ensimmäinen vastaus on, että emme voi edetä pelkästään tulkinnan perusteella.

Voimmeko toimia parlamentaarisen käytännön mukaisesti, kun tällaisissa tapauksissa päätöksen tekee päämiehenämme ja edustajanamme parlamentin puhemies? Jälleen kerran luulen, että vastaus on kielteinen. Luotettavampi toimintatapa on laatia uusi menettely yksityiskohtaisesti.

Miksi näin on toimittava? Koska käytännössä parlamentin puhemies on monesti päättänyt, että hän ei noudata oikeudellisten asioiden valiokunnan suositusta. Tämä on kyseessä, kun parlamentin aikaisempien päätösten pätevyyttä puolustetaan tuomioistuimessa.

Näin on käynyt kahdesti parlamentin lähihistoriassa. On perusteltua sanoa, että meidän pitäisi luoda menettely alusta alkaen.

Mitä ratkaisua on ehdotettu? Oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksen mukaan puhemies perustelee päätöksensä, jos hän on samaa mieltä. Jos hän ei ole samaa mieltä, hän ratkaisee asian puheenjohtajakokouksen kanssa käydyn keskustelun jälkeen. Miksi puheenjohtajakokouksen? Koska se on kollektiivinen elin, joka voi tehdä päätöksen ottaen huomioon edut ja haitat kussakin tapauksessa.

Vain niissä tapauksissa, joissa puheenjohtajakokous päättää, että poikkeuksellisista syistä (esimerkiksi perustamissopimusten tarkistaminen), parlamentin ei pitäisi puolustaa aikaisempaa kantaansa, asia jätetään täysistunnon käsiteltäväksi, sillä ainoastaan täysistunnossa voidaan muuttaa aikaisemmin tehtyä päätöstä.

Georgios Papastamkos, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän esittelijänä haluaisin todeta, että keskustelemme tänään aiheesta, joka koskee Euroopan parlamentin organisatorista itsenäisyyttä ja itsensä määräämisoikeutta.

Euroopan parlamentin työjärjestys muodostaa sääntelyverkon, joka perustuu yksittäisten säännösten pitkän aikavälin voimassaoloon. En tarkoita tällä säännöksiä, joita sovelletaan, kunnes tehdään muutoksia, vaan niitä, joissa on kyse sääntelyn kestävydestä.

En mainitse tarkistuksen tekstiin sisältyvän asian ratkaisua koskevan menettelyn erityisiä näkökohtia. Costas Botopoulos on jo käsitellyt tätä näkökohtaa tarkasti ja huolellisesti. Esittelijän ehdottaman tarkistuksen teksti on Euroopan parlamentin PPE-DE-ryhmän ja sosialistiryhmän sovittelun tulos.

Työjärjestyksen 121 artiklan nykyiseen tekstiin lisätty kappale koskee mahdollista mielipide-eroa parlamentin puhemiehen ja oikeudellisten asioiden valiokunnan välillä päätöksestä, joka koskee huomautusten antamista ja parlamentin väliintuloa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa.

Tähän mennessä työjärjestyksessä ei ole ollut tällaisista tapauksista selvää ja nimenomaista säännöstä. Käsiteltävänä olevalla tarkistuksella suljetaan tämä parlamentin sisäisen toiminnan oikeudellinen ja lainsäädännöllinen aukko.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamenttia edustaa yhteisöjen tuomioistuimessa sen puhemies, ja kiistanalaisissa tapauksissa puhemies käsittelee asiaa täysistunnossa. Näin toimitaan oikeudenkäynnin osalta. Uudessa mietinnössä tämä järjestelmä ulotetaan koskemaan muita menettelyitä, joissa puhemies edustaa parlamenttia. Hänen olisi kiistanalaisissa tilanteissa myös kuultava täysistuntoa. Mietintöön sisältyy kuitenkin uusi toimi, jolla puheenjohtajakokouksesta tulee välittäjänä toimiva päätöksentekoeelin puhemiehen ja täysistunnon välille. Tämä ratkaisu ei ole sinänsä ongelmallinen, mutta olisi hyvä käyttää tätä tilaisuus sen korostamiseksi, että Euroopan parlamentti ei saa koskaan unohtaa perinteistä parlamentaarista periaatetta, eli lopullisen päätöksentekovallan keskittämistä täysistuntoon. Täysistunto on täysivaltainen kaikissa asioissa, sillä sen legitimiys perustuu edustusta koskeviin eettisiin normeihin.

On totta, että toimielimet, jotka hallinnoivat monimutkaisia ja laajoja aloja – kuten Euroopan parlamentti – eivät voi välttyä kiusaukselta liittää omaan demokraattiseen valtaansa byrokraattisia toimia. Tätä on joskus mahdoton välttää, mutta tosiasia on, että meidän on vältettävä demokratian ympäröimistä liiallisilla byrokraattisilla toimilla. Hyvän hallinnon tehokkuus ei saa merkitä, että politiikalta viedään pois toimintamahdollisuuksia tai että siltä viedään vastuuta pois näennäisille hallinnollisille toimijoille, kuten valiokunnille ja muille kokouksille. Syynä on Mirabeauta lainatakseni se, että ne eivät edusta todellista läpileikkausta kansasta.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Työjärjestykseen tehtävä muutos vaikuttaa olevan vain tekninen kysymys, mutta todellisuudessa sillä vaikutetaan työjärjestyksen demokraattisen legitimiuden vahvistamiseen tai heikentämiseen. Kaksi ennakkotapausta, joissa puhemiehet eivät noudattaneet oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksia, ovat paljastaneet työjärjestyksessämme olevan aukon. Kannatan 121 artiklaan muuttamista. Sillä varmistetaan, että tällaisissa tapauksissa puhemies siirtää asian puheenjohtajakokouksen ja sen jälkeen täysistunnon käsiteltäväksi. Katson kuitenkin, että puhemiehen pitäisi esittää ja puolustaa kantaansa oikeudellisten asioiden valiokunnassa sen sijaan, että hän toimii niin muiden valiokuntien puheenjohtajien kanssa. On sääli, että tarkistuksessa ei mainita mitään muuta mahdollisuutta parlamentin jäsenistä koostuvasta ryhmästä kolmantena vaihtoehtona täysistunnolle tai siitä, onko täysistunnolla ainoastaan mahdollisuus hyväksyä tai hylätä puhemiehen tai puheenjohtajakokouksen antama vaihtoehto. Käsittelemme uutta ennakkotapausta, jota testataan vain tulevaisuudessa. En katso, että asiassa on kyse byrokratiasta, vaan demokratiasta.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Yleensä, kun vastapuolena oleva parlamentin ryhmä tulee toista ryhmää edustavan esittelijän avuksi, esittelijän pitäisi olla huolissaan. Nyt on Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän yö. Neljä PPE-DE-ryhmän jäsentä puhuu keskustelussa Costas Botopoulosin mietinnöstä. Kaikkein yllättävinä on, arvoisa puhemies, että me kaikki osoitamme suosiota Costas Botopoulosin tekemälle ehdotukselle. Katsomme, että se on hyvä ehdotus, yksimielinen ehdotus ja ehdotus, jonka ryhmäni hyväksyy ja joka saa sen tuen.

Parlamentaarinen elämä kuvaa elämää yleensä, ja kyseessä on muuttuva elämä, elämä, jonka vuoksi meidän on puututtava asioihin. Sen vuoksi, vastauksena työjärjestyksen tulkintaan parlamentille annetusta mahdollisuudesta esittää huomautuksia oikeudenkäyntimenettelyssä, Costas Botopoulos on selventänyt asiaa myönteisellä ehdotuksella, jota elämä edellyttää.

Arvoisa puhemies, onnittelen sen vuoksi tätä nuorta parlamentin jäsentä, jolle ennustan suurta menestystä Euroopan parlamentissa ja esitän ryhmäni tuen, arvoisa puhemies, tälle uudistukselle.

Costas Botopoulos, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää kaikkia puheenvuoron esittäneitä ja kaikkia kollegoitani, jotka ovat auttaneet minua tämän ensimmäisen mietintöni laadinnassa. Toivon, että se ei ole viimeiseni, kuten Íñigo Méndez de Vigo totesi.

Minulla on joitain lyhyitä kommentteja puheenvuoroista. Georgios Papastamkos on oikeassa sanoessaan, että tämä mietintö on sovittelun tulos, sillä näin todella toimittiin. Kyseessä on kuitenkin poliittisten ryhmien sovittelun tulos sen parhaassa merkityksessään. Toisin sanoen, kyseessä ei ole pienin yhteinen nimittäjä, vaan sopimus siitä, mistä olemme yhtä mieltä. Kyseessä ovat mielestäni järkevämät ja demokraattisemmat ratkaisut. Uskon, että tämä päätöslauselma on demokraattinen juuri siksi, että se antaa asian käsittelyn edetä kaikkein asianmukaisimmalla tavalla.

Maria da Assunção Esteves totesi aivan oikein, että me emme saisi käyttää täysistuntoja liiallisesti. Se on aivan totta. Tämän syyn vuoksi meidän olisi käsiteltävä asioita täysistunnossa ainoastaan silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä, eli toisin sanoen silloin, kun on tarpeen muuttaa parlamentin tekemää päätöstä.

Zuzana Roithová oli myös oikeassa, kun hän totesi, että oikeudellisten asioiden valiokunnan tehtävä on tärkeä. Sen tehtävää noudatetaan säännöksen muotoilun mukaisesti. Toisin sanoen, oikeudellisten asioiden valiokuntaa kuullaan käsittelyn alussa, keskivaiheessa ja lopussa.

Haluaisin sanoa, enkä ensimmäistä kertaa, että kun oikeudellisten asioiden valiokunnalla ei ole poikkeustapauksessa aikaa antaa lausuntoa, puhemies voi itse tehdä päätöksen. Kuitenkin, myös tässä tapauksessa, se on todettava nimenomaisesti, oikeudellisten asioiden valiokunnan olisi voitava antaa päätöksensä asianmukaiseksi katsomallaan tavalla. Kiitos.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

17. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

18. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

19. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.55.)